

Giới thiệu Ta Ở Đại Đường Mở Tủ Lâu

Thể loại: quân sự, xuyên không, hài hước...

Bối cảnh câu chuyện diễn ra thời nhà Đường, xung quanh người anh hùng Lý Thế Dân làm nên lịch sử.

Lý Thế Dân: Trẫm phong người làm quan Nhị Phẩm, chỉ cần người làm cái Mãn Hán Toàn Tịch cho trẫm, ý người sao?

Trương Nhạc công chúa: Chỉ cần người làm Thập Cẩm đầu hũ cho bản công chúa, ta làm mai cho người Đường Triều công chúa.

Trình Giảo Kim: Lão Trình ta muốn ăn Vịt nướng Trường An!!!!

Dương Hiên vỗ vỗ đại môn: "Làm theo quy củ, toàn bộ xếp hàng, đừng ồn ào. Ai lộn xộn ta cho "ra đảo"! "

PS: Truyện hài nhẹ nhàng nhưng thâm thúy, cười bể bụng bầu. nhân vật chính bá đạo không do tính cách mà là do bị ép buộc....

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Tủ Lâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Xuyên việt Đại Đường mở tủ lâu

Người dịch: VoDanhLangKhach

Đại Đường, năm Trinh Quán thứ 3!

Trường An, tiếng người huyên náo.

Dòng người chen chúc.

Một vài người hàng rong luồn lách trong đám người, miệng không ngừng rao to.

Thậm chí còn có Di Vực nhân sĩ, nhưng Đại Đường các con dân, đã sớm tập mãi thành quen.

Ở cuối đường lớn nhất có một toà tủ lâu. Tủ lâu không lớn, hai tầng Toàn bộ dùng gỗ xây lên, phảng phất có phong cách cổ xưa.

Trước cửa tủ lâu treo bảng lớn "Tước Tiên Lâu"

Bên trong Tước Tiên Lâu hoàn toàn vắng vẻ, không nhìn thấy một ai, ngoài đường nhiều người là thế nhưng không có 1 người nào đặt chân tiến vào trong đó.

Chỉ có một thiếu niên áo vải sam, chống cằm ở quầy hàng, hai mắt vô thần dờ ra.

Thiếu niên khuôn mặt tuấn lãng, môi hồng răng trắng, thân hình cao lớn, nếu như đổi một thân sĩ tử phục, e rằng sẽ được xưng là Phong Lưu Tài Tử.

Người lui tới nhìn thấy thiếu niên này đều không nhịn được lắc đầu một cái, lắc phỉ một ngoại hình soái ca a.

Dương Hiên lại không để ý tới những điều này, hắn đến bây giờ vẫn còn trong trạng thái choáng váng.

Hắn vạn lần không ngờ, chính mình một sinh viên tốt nghiệp đại học, vô duyên vô cớ xuyên đến đời Đường thời kỳ Trinh Quán, nhập vào thân xác một tên chương quẩy trùng tên trùng họ.

Tủ lâu này là phụ mẫu thân thể này khi tạ thế lưu lại cho hắn.

Lúc trước nhà cũng là thương gia nổi tiếng, sau đó đáng tiếc gia đạo sa sút, phụ mẫu tạ thế cũng chỉ còn lại một toà tủ lâu này.

Đáng tiếc, nguyên thân thể chủ nhân cũng không am hiểu kinh doanh, ngay cả đầu bếp cũng bị người đào đi. Dẫn đến tủ lâu sinh ý càng ngày càng kém, đang trong tình trạng chuẩn bị đóng cửa.

Nguyên lai là do chủ nhân thân thể này cảm thấy thẹn đối với phụ mẫu giao phó, xấu hổ muốn tự sát, cuối cùng bị Dương Hiên "tu hú chiếm tổ chim khách", hồn xuyên việt mà tới.

Dương Hiên có chút ngỡ ngàng, luận làm ăn, chính mình so với chủ nhân thân thể cũng không khá hơn chút nào.

Là một sinh viên tốt nghiệp đại học loại 2, không quá giỏi giang, muốn tại Đại Đường sinh tồn được, thật là một vấn đề nan giải.

May là, Trinh Quan Chi Trị là niên đại hòa bình hiếm thấy trong lịch sử. Dưới sự thống trị của Đường Thái Tông Lý Thế Dân, quốc thái dân an, quốc lực cường thịnh, phồn vinh hưng thịnh. Vạn Quốc Lai Triều!

Vì lẽ đó Dương Hiến cũng không cần lo lắng tính mạng của mình nguy hiểm, chỉ là từ lâu nay sinh ý thăm đạm, làm sao sống qua ngày lại là cái vấn đề.

"Keng, kích hoạt Thần cấp Trù Thần hệ thống!"

"Keng, trói chặt chủ ký sinh hoàn thành, cái tạo từ lâu!"

"....."

Dương Hiến còn đang sững sờ thì trong đầu truyền ra một âm thanh vô hồn. Trong lúc đang định hỏi là ai thì bị cảnh tượng trước mắt làm hấn sợ chết khiếp.

Cửa từ lâu, tự động đóng lại. Cảnh tượng này chỉ một mình hấn có thể nhìn thấy.

Nguyên bản từ lâu sập xệ, đang không ngừng phát sinh biến hóa, ánh sáng màu trắng lan tràn khắp nơi, hủy bỏ tất cả và hiện ra đồ vật mới nhưng vẫn duy trì phong cách cũ, chỉ là bàn ghế, cách điệu đều biến hóa nghiêng trời lệch đất. Từ lâu rực rỡ hấn lên. Sàn nhà bằng gỗ một lần nữa sửa đổi hiện ra màu đỏ sậm, hoa văn rõ ràng, phản chiếu quang mang. Vừa nhìn liền biết không phải là phàm phẩm!

Không chỉ sàn nhà, ngay cả bàn ghế, cũng biến hóa như vậy.

Vốn dĩ từ lâu nhỏ xíu nhưng bây giờ lại có được một tia ý cảnh xuất trần. Dương Hiến bị cảnh tượng trước mắt làm chấn động. Cuối cùng là chuyện gì đang xảy ra đây???

"Từ lâu cái tạo xong!"

Thanh âm lạnh như băng lại vang lên.

" Là ai???"

Lần này, Dương Hiến đánh bạo dò hỏi một câu.

"Ta là hệ thống Thần cấp Trù Thần!"

Hệ thống hồi đáp. Dương Hiến thắc mắc: " Hệ thống Thần cấp Trù Thần, là cái gì???"

"Là một cái trợ giúp chủ ký sinh, nhanh chóng trưởng thành lên thành Trù Thần (Thần Nấu Ăn - để nguyên tên Trù Thần nghe hay hơn). Hệ thống sẽ không ngừng đưa ra nhiệm vụ, chủ ký sinh hoàn thành nhiệm vụ, là có thể thu được cơ hội rút thưởng, từ đó hoàn thiện thăng cấp bản thân. Đồng thời mỗi lần bán ra món ăn thu được tiền lời, sẽ thu được điểm tích lũy, điểm tích lũy có thể dùng mua đồ vật cần thiết cho chủ ký sinh trong Thương Thành. "Hệ thống tỉ mỉ giải đáp.

Dương Hiến giờ mới hiểu, xoa xoa tay, vẻ mặt có chút hưng phấn.

Có hệ thống mỹ thực trong tay, bao quát tất cả các món ngon từ xưa đến nay, triều đại này còn chưa có món rau xào thì còn sợ gì chinh phục không nổi bao tử cái đám người Đường Triều này chứ.

Không nói đâu xa, tối thiểu ở Đường Triều này, có bản lĩnh này thì sinh ý từ lâu không chừng cũng có thể khởi từ hồi sinh.

"Keng, phân phát Tân Thủ Đại Lễ Bao, có mở hay không?."

"Mở ra!"

Dương Hiến không chút do dự nào, trái lại còn vô cùng chờ mong.

Hấn muốn nhìn một chút, Tân Thủ Đại Lễ Bao này, bên trong đến tột cùng có đồ vật cỡ nào.

"Boonggggg, chúc mừng chủ ký sinh thu được phương pháp chế biến "Thần cấp - Thịt dê bọt biển ""!

"Booongggg, chúc mừng chủ ký sinh thu được một lần cơ hội cường hóa thân thể!"

"Booongggggg, chúc mừng chủ ký sinh thu được một bộ đồ nghề làm bếp giá trị ba vạn Tích Phân (điểm tích lũy - để nguyên tên gọi cho ngắn gọn)!"

"...."

Dương Hiền chưa kịp mở miệng, thì cảm giác được hai luồng sáng màu sắc khác nhau lao đến cơ thể mình. Một cái là tụ hợp vào trong đầu, hình thành một quyền sách. Dương Hiền định thần nhìn lại "Thần cấp - Thịt dê bọ biển", vừa nghĩ đến lập tức các loại phương pháp, cách chế biến, tất cả đều có sẵn trong đầu, dường như vô cùng quen thuộc khắc sâu trong tiềm thức.

Mặt khác, một đạo quang mang, thì tiến vào trong thân thể, không ngừng tản ra khắp toàn thân, cọ rửa mỗi thớ thịt, mỗi tế bào.... Sau đó Dương Hiền liền cảm giác mình bị một dòng nước nóng bao bọc, cả người khoan khoái, lỗ chân lông mở ra. Tẩy cân phạt tủy!

Tập chất không ngừng bài trừ ra ngoài cơ thể. Bắp thịt bắt đầu căng cứng, hẳn có thể cảm giác được rõ ràng lực lượng bản thân đang tăng cường, tuy nhiên loại cảm giác này, vẫn không kéo dài quá lâu.

Dương Hiền lần nữa khôi phục quyền điều khiển thân thể, chấp hai tay sau lưng, trên gương mặt tuần lãng nở 1 nụ cười vô cùng tiêu sái, ánh mắt lấp lánh có thần, thậm chí lóe lên tinh mang, cả người tinh thần sáng láng, cảm giác trước giờ chưa từng có. Năm chặt nắm đấm, một luồng lực lượng dâng trào, cơ bắp mềm mại nhưng cứng rắn, góc cạnh rõ ràng nhưng cũng không quá to, giống như loài báo xinh đẹp mềm mại, uyển chuyển nhưng lại ẩn chứa sức mạnh kinh người.

"Loại cảm giác này.... Thật sự là quá tốt."

Dương Hiền lắc lắc cái cổ, cả người kêu lên răng rắc, lực lượng tràn đầy như muốn bùng nổ.

"Keng, tuyên bố nhiệm vụ: Trong vòng một tháng, bán ra một ngàn phần "Thịt dê ăn bọ biển." Giá bán một phần không thể thấp hơn ba trăm đồng tiền, nhiệm vụ hoàn thành có thể đạt được một cơ hội rút thưởng!"

"..."

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mờ Tỉu Lâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2: Thịt dê bọ biển!

Người dịch: VoDanhLangKhach

Dương Hiền còn chưa kịp vui mừng thì nghe âm thanh hệ thống vang lên, làm hắn trợn mắt lên không dám tin. Cái "Thần cấp - Thịt dê bọ biển" này liệu có ngon đến mức đó hay không tạm thời chưa tính, nhưng một phần bán ra ba trăm văn tiền, loại giá này tiền vẫn là đem Dương Hiền choáng váng.

"Hệ thống, người xác định không điên chứ?." Dương Hiền không nhịn được dò hỏi.

"Chế biến "Thịt dê bọ biển" nguyên liệu nấu ăn, đều là từ hệ thống cung cấp. Chọn nguyên liệu cao cấp nhất, giá trị món ăn đương nhiên phải cao!" Hệ thống hồi đáp.

"Vậy ta có thể dùng nguyên liệu người cung cấp đi chế biến món ăn khác không?" Dương Hiền con mắt chuyển động, nghĩ đến một ý định. Hắn tuy trừu tượng không ra sao, nhưng có một thời gian cũng tự nấu ăn, tuy không ngon nhưng với lòng dạ người thời Đường ít để ý tiểu tiết thì có khả năng đây là 1 thời cơ phát tài.

"Hiện nay chỉ có thể chế biến duy nhất món "Thịt dê bọ biển"!" Hệ thống cứng rắn hồi đáp.

Dương Hiền bắt đầu dĩ, trong tửu lâu chỉ cung cấp một loại món ăn, có chút quái dị, nhưng đây cũng là chuyện không thể thay đổi. Tuy nhiên, theo cảm giác trong trí nhớ thì món "Thần cấp - Thịt dê bọ biển" lại làm cho hắn tò mò muốn thử một chút đến tận cùng món ăn này lợi hại đến mức nào. Dù sao Đường Triều là lấy thịt dê làm chủ, cái này món ăn cũng vừa vặn thích hợp, phù hợp khẩu vị người thời đại này.

Dương Hiền lúc này không thể chờ đợi được nữa, vội vàng đi tắm, đem cả người dơ bẩn cho cọ rửa hoàn thành, sau đó đổi một thân quần áo mới, đi tới nhà bếp.

Đồ làm bếp lấy từ Tân Thủ Đại Lễ Bao hóa ra để ở đây. Nồi sắt, nồi đất, cái muổng, cái giá, dao cạo lông, dao mổ, dao phay, kéo tỉa lông.... Không thiếu thứ gì, phản quang lộng lẫy, chế tác tinh xảo. Cảm lên tay cảm giác lạnh buốt, nhưng lại rất thuận tay, dường như chế tạo ra cho riêng bản thân hắn.

Không hổ là là giá trị ba vạn Tích Phân, quả nhiên không phải là phàm phẩm!

Nhà bếp cũng được cải tạo qua, tuy nhiên hay là nhóm lửa vẫn là hơi cực. Dương Hiền cũng không phải không có hỏi thăm hệ thống đem nhà bếp cải tạo thành hệ thống bếp thời hiện đại, nhưng hệ thống đưa ra cái giá trên trời, Dương Hiền cũng chỉ có thể ngậm ngùi bỏ ý định, chờ có cơ hội lại tính tiếp!

Nguyên liệu nấu ăn đã xuất hiện ở nhà bếp, nhưng số lượng không ít không nhiều, điều này là bởi vì cổ đại không có cách bảo quản nguyên liệu tươi sống.

"Thịt dê lấy từ Cao Nguyên Thổ Phiên, thường ngày vận động, dẫn đến chất thịt săn chắc, uống nước suối trên núi, ăn cỏ non, được tắm nắng, đều là Dê núi sáu tháng tuổi."

"Bột mì lấy từ Wonju (ai biết địa danh này xin hãy báo cho mình, mình sẽ sửa lại. Xin chân thành cảm ơn.), chọn Tiểu Mạch tinh xảo nhất tôi luyện thành bột mì, vừa xốp vừa dai!"

Từng cái nguyên liệu nấu ăn, khi xuất hiện trong tay Dương Hiên đều có giới thiệu tỉ mỉ. Ngay cả Dương Hiên đều có chút bất ngờ, chẳng trách....những nguyên liệu này xem ra không bình thường chút nào.

Thịt dê đỏ tươi mới mẽ, căn bản không nhìn thấy thịt mỡ, từng thớ thịt rõ ràng. Bột mì nhẵn nhụi, tìm không được một tia tạp chất.

Nguyên liệu nấu ăn như vậy chế biến ra món ăn, nhất định hương vị nhất định kinh người.

Dương Hiên hít sâu một hơi, xoa xoa tay, dựa vào trong ký ức, bắt đầu chế biến món "Thần cấp - Thịt dê bột biển. "

Vò mì, nấu canh....

Dương Hiên thân thể trải qua cường hóa, căn bản không cảm giác được mệt mỏi. Hắn làm một lần là đủ hai canh giờ. Từ sáng đến chiều, gần đến giờ cơm.

Cao Thang đã đốt tan, canh trong suốt, nhưng có chút sền sệt, nguyên nhân bởi vì tinh bột. Hương vị nước mũi, dù là Dương Hiên cũng không nhận được hít lấy hít để.

Thịt dê đã hầm mềm, hơi nước không ngừng bốc lên. Mặt khác, bánh nướng toàn thân hiện ra vàng rực, màu sắc mê người, cho dù không có thêm bất kỳ phối liệu gì, vẫn để Dương Hiên thêm ăn nhỏ dãi.

Nuốt ngụm nước bọt, tuy nhiên lại kiềm chế. Bởi vì "Thịt dê bột biển", nhất định phải hai nguyên liệu kết hợp với nhau thì mới thưởng thức được mỹ vị của món ăn này.

Cầm lấy một khối bánh nướng, sau đó cắt khối. Lại múc một chén canh, chén này cũng là hệ thống đưa đến, là Gốm sứ nung ra, toàn thân phác họa Thanh Hoa Từ vô cùng đẹp mắt, kích cỡ cũng rất lớn, so với chén bình thường cũng phải lớn hơn một chút.

Múc đầy một chén canh, sau đó bỏ bánh nướng đã xắt khúc vào, cho một chút tương ớt, khuấy đều. Chờ bánh nướng hút nhiều nước canh, "Thịt dê bột biển" xem như hoàn thành.

Dương Hiên đã có chút không thể chờ đợi được nữa bụng lên "Thịt dê bột biển", cầm lấy đĩa ăn một miếng.

Biểu hiện lập tức biến đổi.

Thịt dê vào miệng tan ra, vô cùng trơn mềm, mùi thơm nước mũi. Thịt dê qua xử lý khử mùi hôi lông xong, chỉ còn lại mùi thơm của thịt dê nguyên bản. Thêm vào nước canh hầm kỹ, vền vền chỉ một miếng liền triệt để chinh phục Dương Hiên!

Một miếng thịt dê, một cái bánh nướng. Rất nhanh, 1 bát lớn "Thịt dê bột biển" đã bị Dương Hiên giải quyết xong xuôi, ngay cả nước canh cũng là uống đến sạch sành sanh. Dương Hiên ợ cái rột, khá là thỏa mãn. Hắn trước đây cũng không phải chưa từng ăn "Thịt dê bột biển", thế nhưng căn bản còn chưa từng làm ra món ăn ngon bằng 1 phần vạn món này. Không hổ là "Thần cấp - Thịt dê bột biển. "

Dương Hiên lập tức tự tin hẳn lên, không chừng một tháng bán ra một ngàn phần "Thịt dê bột biển" không khó lắm, chỉ là cái giá này, thật là không có khả năng thay đổi. Hắn thoáng suy nghĩ, sau đó nấu lấy 1 nồi to "Thịt dê bột biển" khoảng 10 phần, vì ngày đầu tiên chắc chắn sẽ không dễ ăn đâu à. Có thể bán hết cái nồi này là may mắn lắm rồi.

Chỉ hy vọng với giá tiền như vậy sẽ không hù chết nhiều người a, cái nhiệm vụ chết tiệt! Tuy nhiên hắn vẫn có đầy đủ tự tin, chỉ cần có một người đồng ý thử nghiệm, tuyệt đối sẽ chinh phục được ngay, nói cho cùng thì dù kết quả thế nào thì đối với Đường Triều mà nói, quả thực chính là một loại trùng kích cực lớn.

Đổi thành lửa nhỏ, từ từ hầm canh thịt dê, để giữ ấm. Dương Hiên ra mở cửa quán, cũng đến giờ cơm rồi, xung quanh không ít tầu lâu cũng đã bắt đầu bắt đầu bụi tụi, ngược lại là chỗ này của Dương Hiên lại có vẻ hơi quanh quẽ. Hắn cũng không thể quá nóng lòng đành kiên trì mà chờ.

Lúc này, đột nhiên xuất hiện hai vị nam tử khuôn mặt tuấn mỹ dị thường, hướng về Tước Tiên Lâu đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Tầu Lâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 3: Nữ giả nam trang

(Dịch bởi: VoDanhLangKhach.)

Hai vị thư sinh người mặc hoa phục chế tác từ tơ lụa, vừa nhìn cũng biết là gia đình giàu có. Thế nhưng có vẻ thấp bé, khuôn mặt dị thường thanh tú, trắng nõn vụn vặt, nếu như là nữ tử, chỉ sợ cũng thuộc dạng nữ tử khuynh quốc khuynh thành. Hai người đầu đội lễ quan, trong tay cầm gấp giấy phiến, nhẹ nhàng điều động rõ ràng là hình tượng của tài tử. Họ đi dạo lòng vòng, vô tình chú ý tới cái tửu quán mà không ai thèm ngó tới - Tước Tiên Lâu!

"Tửu quán này, ở Trường An đông đúc như vậy, sinh ý cũng thế thảm như thế, chắc là thức ăn dở tệ đây." Vị thư sinh mặc trang phục màu tím quay qua nói với thư sinh trang phục màu xanh lam, có vẻ như là lấy tên thư sinh trang phục xanh lam làm chủ.

Trang phục màu xanh lam, vẻ mặt không biến hóa, đến gần từ từ đánh giá

"Tên hay, hoàn cảnh cũng không tệ, nhìn ra được chủ nhân có đầu tư." nói đoạn gật gù, vô cùng tán thưởng.

"Tửu lâu đẹp đẽ, có ích lợi gì a, mấu chốt nhất phải là món ăn ngon." Trang phục màu tím bĩu môi, có vẻ hơi cơ linh quái lạ.

"Ăn ở đây đi." Trang phục màu xanh lam quạt giấy vừa thu lại, hạ quyết định.

"Cái gì??? công... Công tử đại đã...." Trang phục màu tím con mắt tròn lên tròn xoe tỏ vẻ ngạc nhiên, vừa định muốn mở miệng, trang phục màu xanh lam kia đã cất bước tiến vào trong Tước Tiên Lâu, hẳn cũng chỉ có thể dặm chân một cái, cuống quýt chạy theo. Hai người tiến vào trong Tước Tiên Lâu, quan sát tỉ mỉ một hồi, thiết kế bên trong quả nhiên là không tệ, chính thể thiết kế có đặc sắc lại không mất ưu nhã.

"Chường quỳ."

Trang phục màu tím kêu to. Dương Hiền hớn hờ chào đón, nhưng khi vừa nhìn kỹ vẻ mặt nhưng có chút không khỏi quái dị, hai người này thiết tình cũng là quá mức... Tuân mỹ chứ? Bản thân hẳn cũng là đẹp trai rạng ngời, tuân mỹ ngút ngàn tuy nhiên lại là mang theo nam tính Dương Cương Chi Khi, còn hai người này lại có chút có chút âm nhu.

"Mời vào!"

Dương Hiền cũng không có để ý nhiều như vậy, người tới đều là khách, nhìn hai người này hẳn là người có tiền, không biết có thể hay không bị ba trăm văn một bát "Thịt dê bọt biển" dọa cho sợ. Chỉ là vô tình đứng gần chờ đợi, Dương Hiền lại nghe một mùi hương thoang thoảng, như là mùi son phấn, nam nhân sao có khả năng thoa son chứ??? Như vậy rất có thể..... hai người này là nữ giả nam trang.

Trước Dương Hiền có chút hoài nghi, thế nhưng hiện tại đã có thể chắc chắn, tuy nhiên trên mặt lại hững hờ, không tỏ vẻ gì cả.!

Nữ tử áo xanh cũng không biết Dương Hiền nhìn thấu các nàng, tìm một cái bàn ngồi xuống, nhìn Dương Hiền với vẻ ngạc nhiên, tửu lâu chường quỳ, đôi mặt khách nhân, đều bằng mọi cách nịnh nọt, vô cùng nhiệt tình. Nhưng đây là lần đầu gặp phải cái chường quỳ này, vèn vèn chỉ là bắt chuyện các nàng một tiếng, khá là kỳ dị.

"Chường quỳ, ở đây cái gì ngon nhất."

"Trên bàn có thực đơn, có thể tự nhìn." Dương Hiền trả lời không quá nhiệt tình. Người trước mắt, chưa chắc đã trở thành khách quen của mình, bất quá hệ thống ngược lại là vô cùng tỉ mỉ, mỗi bàn đều chuẩn bị một quyển thực đơn tinh xảo màu đen.

Nhưng người cổ đại, lại có thói quen báo món ăn đơn giản vì rất ít người biết chữ.

Dương Hiền ngược lại cũng không lo lắng chuyện này, dù sao khách hàng đến tửu lâu của hắn mà có thể chịu nổi giá cả thì chắc chắn là phải biết chữ.

"Người buôn bán kiểu gì vậy hả?" Nữ tử áo tím tựa hồ có hơi tức giận, phồng lên mặt tròn nhỏ: "Chường quỳ khác đầu tiên đều là lại đây lau sạch bàn rồi rót nước trà. Người thì hay rồi, đứng ở nơi đó không hề làm gì, thái độ còn kém như vậy."

"Tiểu Ngọc!"

Nữ tử áo xanh vỗ vỗ vai Tiểu Ngọc, thấp giọng ngăn lại.

"Nơi này rất là kỳ lạ."

Nữ tử áo xanh khẽ cười một tiếng, đưa tay lật tờ thực đơn ra, trong mắt loé lên một tia ngạc nhiên.

Tước Tiên Lâu này, từ nội thất đến thực đơn đều khác hẳn những nơi khác. Chỉ có người sành điệu, biết hàng mới có thể nhìn ra được, thực đơn này trang giấy vô cùng nhẵn mịn lại còn bóng loáng, dùng hàng cao cấp như vậy làm thực đơn, khó tránh khỏi có chút quá mức lãng phí chứ? Bất quá khi mở ra, lại ngỡ ngàng không nói nên lời bởi vì nàng nhìn thấy thực đơn phía trên, chỉ có một món ăn.

"Thịt dê bọt biển.- đây là món gì chứ????." Nữ tử áo xanh tỏ vẻ hiếu kỳ hỏi.

"Là một món ăn từ biên cương, dùng thịt dê hầm canh cùng bánh nướng kết hợp với nhau."

"Thú vị."

Nữ tử áo xanh vàng trán khê nâng, trong mắt tỏa ra 1 tia thích thú, nàng cảm thấy tiệm này tỏa ra khí tức thần bí, dù là chương quỹ, hay là đồ vật trong này, đều là thần kỳ như vậy khác với tất cả mọi người.

"Một bát canh thịt dê, ba trăm đồng tiền, sao ngươi không đi ăn cướp đi???" Tiểu Ngọc nhìn thấy giá tiền, lúc này kinh ngạc thốt lên một tiếng. Sau đó ùng ùng kéo cánh tay nữ tử áo xanh: "Công... Công tử chúng ta đi, nơi này chính là một nhà Hắc Điểm. Canh thịt dê gì mà đến mức ba trăm văn tiền."

Nữ tử áo xanh lắc đầu một cái, ra hiệu Tiểu Ngọc không nên xúc động như vậy.

"Tiệm này nếu dám bán giá cao như vậy, hơn nữa chỉ có một món ăn. Chắc chắn phải có gì đó đặc biệt. Ba trăm văn tiền, cũng không nhiều, có thể thử một chút."

"Công tử, ngươi đừng để Hắc Tâm Thương Nhân lừa gạt, Vô Gian Bất Thương nói chính là hần!"

Tiểu Ngọc đối với Dương Hiên rất có ý kiến: "Canh thịt dê chính là canh thịt dê, hần nơi này sinh ý kém như vậy, khẳng định ăn không ngon."

Nữ tử áo xanh ngược lại là nở nụ cười, sau đó hướng về phía Dương Hiên nói: "Cho chúng ta hai bát Thịt Dê Bọt Biển."

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Từ Lâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Quy củ!

"Rồi, chờ chút."

Dương Hiên có chút kinh hãi, hần không hề nghĩ tới, hai vị nữ tử này chịu chơi như vậy, ba trăm văn một bát Thịt Dê Bọt Biển, con mắt cũng không nháy mắt một cái.

Đã vậy hôm nay chính là khách hàng đầu tiên!

Mở hàng may mắn! (tiếng Hán: Khai môn hồng!)

Dương Hiên tâm tình rất tốt, canh thịt dê cũng đã nấu xong, vì vậy tốc độ chế biến rất nhanh.

Chờ đến khi bánh nướng ở trong súp nóng hút khô nước canh, thế là xong.

2 phút sau, Dương Hiên liền bưng hai bát Thịt Dê Bọt Biển nóng hổi lên, hương khí tràn ngập, bạch vụ bốc hơi. Dương Hiên còn chưa tới gần, hai người đã nghe mùi thơm nức mũi.

"Thơm quá!"

Tiểu Ngọc khẽ nhếch cái mũi nhỏ đáng yêu, không nhịn được nói ra một tiếng.

Khi nhìn kỹ thì thoát nhìn là canh thịt dê nhưng lại có sự khác biệt. Thịt Dê Bọt Biển phía trên mặt chén nổi lơ lửng từng cục bánh nướng vàng óng, hương vị thịt dê hầm mềm ngào ngạt, nước canh trong suốt nhưng lại sền sệt.

"Ừc ực!"

Tiểu Ngọc trước đó còn kết luận Dương Hiên làm món ăn chắc chắn là đặc biệt khó ăn thì lúc này con mắt đã nhìn chằm chằm chén Thịt Dê Bọt Biển với 1 ánh mắt thèm khát, nước miếng nước dãi chảy tùm lùm.

Dương Hiên nhìn thấy, khẽ cười một tiếng, cũng không nói thêm gì.

Hần dù gì cũng là thanh niên hiện đại hơn hai mươi tuổi, tự nhiên sẽ không tính toán một cái tuổi tiểu nữ hài dưới tuổi vị thành niên.

Tiểu Ngọc khuôn mặt đỏ bừng, không biết nên nói cái gì, muốn cố gắng không ăn, nhưng hương vị này, thật sự là quá câu dẫn người phạm tội mà. Căn bản CHỈU KHÔNG NỔI a!

"Ăn đi."

Nữ tử áo lam nhìn ra tâm tình của Tiểu Ngọc khẽ cười nói một câu.

Tiểu Ngọc có bậc thang đi xuống, mặt dày cầm ngay lấy đôi đũa chuẩn bị ăn ngấu nghiến.

"Bát cũng rất tốt, rất tinh xảo đẹp đẽ. Bực này thủ nghệ...."

Nữ tử áo lam lại không có gấp gáp như vậy mặc dù món Thịt Dê Bọt Biển này thật là rất mê người.Nhưng vốn dĩ từ nhỏ được giáo dục trong môi trường quý tộc, vô cùng chú trọng lễ nghi. Trước tiên phải đánh giá món ăn, bàn luận hương vị, quan sát chén đĩa, sửa lại dáng ngồi, đút đồ giữa ghế hay chưa, ngồi thẳng, miệng chạm đĩa, đút chạm mặt ghế chứ không được chạm nền nhà....vân vân và vân vân... thế là vô tình bị hấp dẫn bởi cái chén này. Hoa văn tinh xảo, liền ngay cả quan viên hàm hồ, cũng không thể làm ra nổi, thậm chí cái chén còn mang theo ý nghĩa trong đó, thật là quá mỹ quan a!

Cái chén này nếu đem ra bán khẳng định giá cả không ít,nhưng ở đây thì bị đem ra coi như chén ăn cơm bình thường. Thiết là phá sản quá đi à!

Nàng nhìn Dương Hiên thật chăm chú, trong mắt đầy rẫy hồ nghi, người này đến cùng là muốn làm gì đây??. Từ sân nhà, thực đơn... Thậm chí bộ đồ ăn, đều là xa hoa hết sức.

"Ăn ngon thật!"

Bên cạnh nàng, Tiểu Ngọc trong miệng đều là đồ ăn, nói vội vàng, không rõ ràng. Sau đó lại cắm đầu vào chén Thịt Dê Bọt Biển. Tuy nàng thân thể nhỏ bé nhưng lúc này thì lượng ăn kinh người.

Nữ tử áo lam cũng tỏ ra hứng thú, Dương Hiên này đến tột cùng là ai mà có thể làm cho Tiểu Ngọc quên cả lễ nghi khi ăn uống. Món ăn này ngon đến mức như vậy sao?

Vừa nghĩ vừa gấp 1 khúc thịt dê, ưu nhã để vào trong miệng. Canh thịt dê thuần hương, thịt dê đã bị luộc mực, cắn bản không cần nhai, tự nhiên tan ra trong miệng. Thế nhưng bởi vì hương vị đã sớm thấm thấu trong đó.

Nàng nhẹ nhàng khẽ cắn, nước lập tức bắn đầy trong miệng.

"Cảm giác này... Ư ư ư!"

Nữ tử áo lam tròn mắt lên, không thể tin nổi.Khúc thịt to vừa miệng,không hề có mùi hôi lông, chỉ có mùi thơm ngát của thịt trộn lẫn nước sền sệt không biết là gì. Cảm giác tuyệt vời này, nàng trước đây chưa bao giờ được hưởng qua. Vốn dĩ ở Đại Đường thịt này là rất thông dụng, cho nên nàng ăn không biết bao nhiêu loại, to nhỏ đen trắng, đủ kiểu đủ món... nàng đều thử qua.

Nhưng tất cả đều không như Dương Hiên, hoàn mỹ đem mùi hôi lông cho hủy bỏ....Một lần, hai lần, ba lần... Nàng không thể dừng được,liên tục cho vào miệng, cảm giác ngây ngất, hương vị cứ lưu luyến trong miệng,trong lúc vô tình, nàng không để ý đến hình tượng nữa, tốc độ ngày càng nhanh. Món này, phải ăn khi còn nóng, để lâu không ngon!

Hai nữ tử, mồ hôi tràn trề.

Rất nhanh, hai cái bát cũng đã thấy đáy.

"Cái này ba trăm văn,đáng giá!"

Hai người sau khi ăn xong, đều suy nghĩ như thế. Bất chợt nữ tử áo lam nữ tử cùng Tiểu Ngọc cũng ý thức được chính mình có chút thất thố, lấy khăn lụa lau mồ hôi trên trán. Khuôn mặt có chút ửng đỏ, xinh đẹp vô cùng.

Đây còn là nữ giả nam trang, rất khó tưởng tượng các nàng lúc hiện nguyên hình thì đẹp đến mức nào..

"Chường quý, tính tiền."

Tiểu Ngọc thò tay vào ngực, móc ra một xâu tiền, để lên bàn. Dương Hiên tiến lên, cầm xâu tiền, trong lòng có chút kích động. "Thật thơm a! " Đây chính là đồng tiền đầu tiên mình kiếm được.

"Hai phần tổng cộng sáu trăm văn, trả lại các người 400 văn, đếm lại cẩn thận."

Dương Hiên lấy vừa đủ tiền,còn lại để lại tay Tiểu Ngọc. Tiểu Ngọc lúc này cũng ý thức được chính mình hiểu lầm Dương Hiên. Người ta thực sự không phải là Hắc Tâm Thương Nhân, mà là món ăn vô cùng đáng giá. Nàng có thể xác nhận, từ trước tới nay chưa bao giờ nàng được ăn canh thịt dê ngon như vậy.Không đúng! Là Thịt Dê Bọt Biển!

Ba trăm văn, đáng giá!

"Đúng rồi, có thể bán cho ta 2 phần đem về được không?" Nữ tử áo lam đột nhiên sực nhớ ra gì đó. Bực này mỹ vị, nếu mang về cho bọn họ cùng chia sẻ, khẳng định bọn họ sẽ rất thích a.

Dương Hiên ngăn ra, hệ thống lại đột nhiên ở trong óc hần vang lên: "Mỗi người mỗi ngày, giới hạn một phần, không thể đem ra ngoài. Muốn trở thành Trù Thần, nhất định phải có điểm đặc biệt!"

Dương Hiên về mặt biến đổi, cái hệ thống này sớm không đi ra muộn không đi ra, lại xuất hiện đúng lúc này.

"Xin lỗi, Bản Điểm mỗi người mỗi ngày chỉ hạn một phần, không thể đem ra ngoài. Thịt Dê Bọt Biển phải ăn tại chỗ mới là chính tông nhất hương vị. Để người sẽ ảnh hưởng nguyên bản hương vị, ta sẽ không cho phép tình huống đó xảy ra." Dương Hiên nghiêm túc khẽ nhắm mắt lại, trong lòng đang chửi tố mệ cái hệ thống, không phải quy định như thế thì ngày hôm nay là hẳn có thể với kiếm được 1,200 văn, nhưng ngoài mặt thì vẫn tỏ ra lạnh nhạt, cao ngạo.

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Từ Lâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Trường Nhạc công chúa.

"Không thể mang về đồng thời mỗi người mỗi ngày chỉ có thể mua một phần!"

Tiểu Ngọc vốn áy náy với Dương Hiên lập tức không còn sót lại chút gì, phùng mang trợn mắt nói: "Quy tắc gì kỳ vậy? Mở quán mà mua không bán là sao?"

"Há, thật đáng tiếc."

Nữ tử áo xanh lại vô cùng bình thản. Bởi dưới cách nhìn của nàng Dương Hiên giống như 1 ẩn thế cao nhân, thì cách cư xử như vậy cũng là hợp lý. Người có bản lĩnh vốn dĩ khác thường. Nàng vốn dĩ gặp qua rất nhiều người như vậy, vì vậy thấy rất bình thường. Ngược lại là vô cùng lý giải, có thể làm ra món ăn ngon như vậy, hơn nữa là toàn bộ từ lâu đều thiết kế rất hoàn mỹ, căn bản người này vốn không coi trọng tiền tài mà là thật sự yêu thích mỹ thực.

"Đành lần sau quay lại thôi."

Trang phục màu xanh lam nữ tử hướng về Dương Hiên dịu dàng nở nụ cười.

"Hoan nghênh. Bất cứ lúc nào! "

Đối với Dương Hiên, hai vị này chính là phú hào a, sáu trăm văn tiền, mắt cũng không chớp, ăn thêm vài lần nữa hẳn liền phát tài.

"Xin hỏi chương quý họ tên là gì?."

Trang phục màu xanh lam nữ tử hỏi.

"Dương Hiên."

Dương Hiên thực thà trả lời, tên mà thôi, có gì mà ngại.

"Dương Hiên...." Nữ tử áo xanh lẩm nhẩm hai chữ này như muốn ghi nhớ thật kỹ, sau đó nói với Tiểu Ngọc "Chúng ta đi thôi."

"Quý họ tên?" Tiểu Ngọc lại tức giận trừng mắt nhìn Dương Hiên, quay đi bỏ đi.

Dương Hiên khẽ lắc đầu, tâm tình cũng rất không tệ, dù sao đã bán được hai phần Thịt Dê Bọt Biển, kiếm được sáu trăm văn. Đối với Dương Hiên mà nói thì đây cũng là niềm vui bất ngờ. Hẳn còn tưởng rằng, ngày hôm nay khai trương chắc sẽ ế.

Tuy nhiên hẳn ngược lại là có chút ngạc nhiên với thân phận 2 người này, xem ra không giống là người bình thường, không chừng là con cái nhà quan lại. Nhưng dù gì thì cũng chẳng liên quan đến hắn, trước mắt hắn quan trọng nhất, là hoàn thành nhiệm vụ của mình thôi.

.....

"Công chúa, lúc này sao người không báo ra thân phận mình a." Tiểu Ngọc hướng về nữ tử áo lam hỏi. "Nếu nói là ra thân phận của người, nô tỳ nghĩ rằng tên Dương Hiên đó sẽ không dám từ chối. Món ăn thật ngon, thế nhưng quy củ quá nhiều, chương quý thái độ cũng kém, chẳng trách sinh ý kém như vậy." Trong giọng nói, đối với Dương Hiên vẫn có chút oán khí. Người bên ngoài nếu nghe được các nàng đối thoại, e rằng sẽ giật mình.

Nữ tử áo xanh này hóa ra là một vị công chúa, hơn nữa còn không phải là công chúa bình thường mà là đích nữ được sủng ái nhất của Đường Thái Tông Lý Thế Dân - Trường Nhạc công chúa!

Trường Nhạc công chúa khẽ lắc đầu cười: "Tiểu Ngọc, người quanh năm ở trong cung, rất nhiều chuyện người không hiểu lắm. Quốc gia thật sự là quá lớn, luôn là có rất nhiều kỳ nhân dị sĩ. Họ đa số là người mang tuyệt kỹ, hơn nữa mỗi người tính cách quái gở, có chuẩn tắc làm người cho riêng mình."

"Người nói tên Dương Hiên kia, là người mang tuyệt kỹ???" Tiểu Ngọc bất mãn nói "Chỉ là 1 đầu bếp thôi mà, làm gì lợi hại đến mức đó?"

Nói xong, lại là kim lòng không đành liếm liếm môi, có chút hoài niệm cái gọi là "Thịt Dê Bọt Biển", quả là tuyệt vời, ăn rồi làm cho người ta lưu luyến không muốn về. Nhưng nghĩ tới Dương Hiên thái độ cao ngạo, lạnh nhạt liền để nàng giận không chỗ phát tiết.

"Đại thần trong triều, người có năng lực ai mà không có tính tình cổ quái chứ." Trường Nhạc công chúa cười cười: " Vì lẽ đó cái này rất bình thường, Tiểu Ngọc ngươi cũng không cần tức giận, nếu không lần sau đi ăn lại phải khó xử."

Tiểu Ngọc lại không đồng tình "Không thể so sánh như vậy được, chúng ta là khách, quán ăn thì luôn cần khách. Vì vậy.. nô tỳ không có gì phải lo lắng khó xử. Hơn nữa nô tỳ cảm thấy, người này làm sao có thể so với những đại thần trong triều!"

Trường Nhạc công chúa thờ dài, cũng không có giải thích quá nhiều.

Tiểu Ngọc chẳng qua là một cái cung nữ thôi, từ nhỏ các nàng cùng nhau lớn lên,tuy nhiên đãi ngộ công chúa và cung nữ hiển nhiên không giống nhau. Phương diện tiếp xúc, cũng có chỗ chênh lệch. Tiểu Ngọc không hiểu cũng là bình thường. Nàng cũng sẽ không giải thích thêm, sau này Tiểu Ngọc tự nhiên liền minh bạch.

"Trước về cung đi." Trường Nhạc công chúa nói "Chúng ta đã ở bên ngoài 1 ngày,tuy nhiên lần này lại không uống công trốn ra. Tối thiểu cũng thu hoạch một niềm vui bất ngờ, Thịt Dê Bọt Biển bán ở Từ lâu kỳ lạ."

Nàng thậm chí rất muốn đem tin tức này, trở lại hoàng cung,chia sẻ với Phụ hoàng, Mẫu Hậu cùng với các huynh đệ tỳ muội của mình.

Ngày hôm nay ăn canh thịt dê với bánh nướng, nàng nhất thời cảm thấy Ngự Trù trong cung chế biến cái gọi là sơn hào hải vị cũng không bằng người ta làm 1 món ăn bình thường trong một cái từ lâu!

Chênh lệch quá lớn!

Nhưng Dương Hiền, một người kỳ lạ làm Trường Nhạc công chúa hứng thú, tuổi còn trẻ liền có được bản lĩnh như vậy.Nếu như có thể nhận vào cung làm Ngự Trù, như vậy sau đó không cần lo lắng ăn không được mỹ thực mà Dương Hiền làm ra sao.Trường Nhạc công chúa tâm tình khẽ động, nhất thời nảy ra một kế hoạch. Nàng mặc dù là đích nữ, thế nhưng hiện tại tuổi cũng không phải rất lớn, chính trực thanh xuân, nhí nhảnh tuổi mới lớn. Vì lẽ đó tuy có tâm tư nhưng bình thường nàng là công chúa cao quý, địa vị cùng lễ nghi giáo dục từ nhỏ khiến nàng nhất định phải có dáng vẻ của công chúa. Chỉ những khi gặp phải tình huống như lúc này, Trường Nhạc công chúa mới bộc lộ tính cách tinh quái của mình không khác gì Tiểu Ngọc,nếu không phải vậy các nàng làm sao có thể thân thiết như vậy.

"Đi, chúng ta lập tức trở về cung."

Trường Nhạc công chúa vô cùng hào hứng kéo Tiểu Ngọc đi nhanh. Nàng đã có chút không thể chờ đợi được nữa, nhất định phải lôi họ cùng xuống nước, nếu không thì ý tưởng để Dương Hiền làm Ngự Trù không chừng rất khó thực hiện.

Tiểu Ngọc lại là một mặt nghi hoặc, trước đây mỗi lần công chúa đi ra ngoài, lúc nào cũng hạn không thể ở lại lâu hơn, bởi dù sao cũng rất khó có cơ hội xuất cung, ai mà muốn về sớm chứ. Thế nhưng lần này lại vội vàng chạy về, không biết là đang suy nghĩ gì. Nhưng nhìn thấy Trường Nhạc công chúa rất nhanh chóng trở về cung, nàng cũng chỉ có thể gật đầu một cái, sau đó xách đít chạy theo.

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Từ Lâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Lý Thế Dân hiếu kỳ.

Sắc trời dần tối!

Trừ Trường Nhạc công chúa và Tiểu Ngọc ăn 2 phần thì có không ít người, đi tới tới nơi này khi nghe nói đến một phần món ăn, lại cần đầy đủ ba trăm văn tiền cũng không nhịn được mừng một tiếng "Hắc Tâm Thương Nhân" sau đó cảm giận rời đi. Dương Hiền cũng không lo lắng, dù sao món Thịt Dê Bọt Biển này hương vị không thể chê vào đâu được, chỉ cần có người ăn thử sẽ rất khó chống cự hương vị trong đó. Hai nữ tử giả nam trang phòng chừng sẽ trở thành khách hàng quen của mình.Thời gian một tháng, đã xem như đi qua 1 ngày. Dương Hiền liếc mắt nhìn, sắp tới canh hai cũng gần như là chín giờ tối. Đường Triều thực thi lệnh cấm đi lại ban đêm.Không cho phép người bình thường ở trên đường phố.

Dương Hiền tự nhiên cũng không thể làm tiếp sinh ý, trực tiếp đóng cửa từ lâu, tự cho mình một bát Thịt Dê Bọt Biển, no căng bụng mới dừng lại,chuẩn bị tắm, nghỉ ngơi một chút cho thoải mái. Dù sao Đường Triều cổ đại buổi tối cũng chẳng có cái gì giải trí, bận việc 1 ngày, Dương Hiền cũng có chút mệt mỏi, cần ngủ 1 giấc lấy lại tinh thần.

Ngày hôm nay thật là một mỏi a!

....

Hoàng cung, đêm khuya.

Vẫn như thường, vô số thị vệ canh gác nơi này, vô cùng uy nghiêm. Căn bản không cho phép bất luận người nào tiếp cận hoàng cung!

Trong hoàng cung, đèn đuốc sáng choang.

Họ không có ngủ sớm như vậy, nhất là Hoàng Đế Đường Thái Tông. Trình Quán Chi Trị có thể như vậy đều nhờ Đường Thái Tông 1 lòng vất vả, lập lời thề muốn làm đệ nhất minh quân trong lịch sử, tự nhiên phải dốc hết tâm huyết. Đêm khuya phê chuẩn tấu chương vốn dĩ là chuyện hàng ngày. Hôm nay cũng không ngoại lệ, bên ngoài cũng đã vang lên tiếng chiêng báo canh hai, Lý Thế Dân vẫn là nhú chặt mày, nhìn văn án đầy trên bàn. Người đời nghĩ rằng Hoàng Đế sướng nhưng họ cũng không biết, Hoàng Đế khổ tâm gấp vạn lần. Tấu chương hầu như đều phê chuẩn xong, thờ một hơi dài nhẹ nhõm... cũng sắp đến canh ba rồi.

Lý Thế Dân trong bụng bỗng cảm thấy đói, bên cạnh chính là chính là bữa tối Ngự Trù chuẩn bị vẫn đặt trong lồng hấp, phía dưới có nước nóng để giữ ấm liên tục. Lý Thế Dân mở lồng hấp ra, mùi thức ăn tỏa ra...

Thịt dê, rau muống xào tỏi, đậu hủ chiên giòn chấm mắm tôm, mì xào hải sản, cá đuối khô, hột vịt lộn, rượu chuối hột v.v.v..... Bên ngoài xem ra rất tinh xảo, Trường An vốn thuộc về Quan Trung, vì lẽ đó họ cũng không có thói quen ăn cơm. Đều là lấy mì, phở làm chủ, còn thịt chính là thịt dê. Nhưng Lý Thế Dân liếc mắt nhìn, nhú nhú mày, không hề muốn ăn. Dân lấy thực làm đầu, Lý Thế Dân ngoại trừ vị trí Hoàng Đế thì cũng là người, tự nhiên đối với món ăn cũng có nhu cầu ăn ngon. Ngự Trù trong cung, có thể nói hiện tại thủ nghệ đứng đầu nhân gian, nhưng ăn đi ăn lại cũng mấy món này, kiểu gì không chán!

Bụng ngày càng đói nhưng Lý Thế Dân cầm lấy chiếc đũa cũng không muốn động đến đồ ăn trong lồng. Vò vò mi tâm, hắn cũng không biết nên làm gì.

Khoảng thời gian này, khí trời nóng bức. Bản thân hắn cũng không muốn ăn hơn nữa sự vụ phức tạp, bức bối mất tập trung, căn bản không cách nào nuốt nổi.

Lý Thế Dân thờ dài, chỉ có thể coi như thôi.

"Báo, Trường Nhạc công chúa cầuuuu kiến.. iến iến.....!"

Bên ngoài trong chớp nhoáng vang lên một âm thanh ẻo lả, là thái giám bẩm báo.

Lý Thế Dân khá là bất ngờ, đêm hôm canh ba, nha đầu này còn chưa đi ngủ, đến tìm mình không biết là chuyện gì.

"Tuyên."

Chỉ chớp lát, cửa lớn mở ra, Trường Nhạc công chúa đi tới. Khí chất đoan trang, tướng mạo tinh xảo. Da như Bạch Ngọc, dưới ánh đèn càng thêm sáng bóng. Một cái nhún mày, một nụ cười, đều là rung động lòng người không ngớt.

"Tham kiến Phụ hoàng!"

Trường Nhạc công chúa hành lễ.

"Miễn lễ."

Lý Thế Dân hất hất tay (động tác giống như đuổi chó vậy á, xùy xùy) nhìn Trường Nhạc công chúa, lộ ra nụ cười nhạt: "Hôm nay làm sao có thời gian tìm đến Phụ hoàng vậy."

Trường Nhạc công chúa là đích nữ của hắn, thêm vào tính cách của nàng đoan trang dịu dàng, từ nhỏ đã rất được Lý Thế Dân yêu thích.

"Mấy ngày nay, nghe Ngự Thiện Phòng nói, Phụ hoàng khẩu vị không tốt. Nữ nhi cực kỳ lo lắng, may là hôm qua nữ nhi xuất cung, ở Trường An, tìm được một nơi có món ăn có thể khiến phụ hoàng lấy lại khẩu vị." Trường Nhạc công chúa đi tới Lý Thế Dân bên cạnh.

Lý Thế Dân gật gù: "Có lòng."

Trong cung đấu tranh vô cùng khốc liệt, cho dù huynh đệ cũng là thù tạc tương tàn, nhưng Trường Nhạc công chúa nhưng đối với thân tình vô cùng coi trọng, đây cũng là một trong những lý do Lý Thế Dân thích nàng.

"Đem đồ ăn lên đi." Lý Thế Dân cười nói "Trẫm ngược lại là muốn nhìn một chút, đồ ăn có thể được người xem trọng, đến tốt cùng mỹ vị đến mức nào."

"Chuyện này...." Trường Nhạc công chúa lại là có chút chần chờ.

Lý Thế Dân không khỏi nghi hoặc, cẩn thận dò hỏi phía dưới, Trường Nhạc công chúa không thể làm gì khác hơn là đem chuyện hôm nay kể ra. Lý Thế Dân nghe xong, không khỏi thất phục: "Không ngờ còn có tâu lâu như vậy, không báo thực đơn, mỗi người mỗi ngày chỉ được hạn mua một phần, cũng không cho đem ra ngoài."

Hắn cũng nổi lên hứng thú, làm hoàng đế đương triều, hắn rõ ràng biết rõ, càng là người có năng lực, tự nhiên tính khí cũng là càng lớn. Trong triều không ít đại thần, tỷ như Ngụy Chính đều là như vậy. Ngụy Chính thậm chí thường thường ở trong triều không hợp ý, trực tiếp chửi nhoi trời nhoi đất. Chỉ là hắn vạn lần không ngờ, một lão bản tâu lâu cũng là một kỳ tài.

"Nếu như vậy...." Lý Thế Dân vung vung tay (lời dịch giả: lại đuổi chó) "Trẫm hạ chỉ, ngày mai tuyên hân tiến cung, trẫm ngược lại là muốn nhìn một chút,

có thể làm cho người tán thưởng, trù nghệ đến tốt cùng lợi hại bao nhiêu. Có thể đem thịt dê xử lý được không còn bất kỳ mùi vị gì, thật sự trẫm cũng rất hiểu kỳ. Hẳn làm nhất triều thiên tử, tự nhiên không thể bởi vì một cái tửu lâu có món ngon lại phải tự mình đi đến đó. Trực tiếp tuyên hân tiến cung là xong. Mặc dù nói vậy nhưng là một thảo dân, được thiên tử triệu hoán, vinh hạnh vạn phần, ai mà đi chống cự chứ.

Trường Nhạc công chúa thấy Lý Thế Dân như vậy, lúc này có chút mừng rỡ. Nàng nguyên bản chính là muốn để Dương Hiền tiến cung làm Ngự Trù, chỉ là bị vướng bởi thân phận của mình, không tiện hành động. Lý Thế Dân trực tiếp hạ chỉ, mọi chuyện vô tình được giải quyết gọn gàng.

"Vây nữ nhi trước hết lui ra, ngày mai nhất định có thể khiến phụ hoàng giết mình." Trường Nhạc công chúa tự tin trăm phần trăm nói.

Lý Thế Dân cười ứng một tiếng, nhưng là vẫn không quan tâm, hẳn làm thiên tử, cái gì son hào hải vị chưa từng ăn, có lẽ là Trường Nhạc xuất cung tình cờ ăn được hương vị dân gian không giống với trong cung cho nên mới như vậy chứ?

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Tửu Lâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Không đề.

Sáng sớm, Dương Hiền hắt xì, mắt mũi kèm nhèm đứng dậy.

Dùng cành cây dính điểm muối đánh răng rửa mặt Dương Hiền vô cùng không quen. Chờ sau này nhất định phải dùng Tích Phân đổi một bộ đánh răng rửa mặt hiện đại hóa. Tốt nhất là đem toàn bộ khoa học kỹ thuật mang tới thế giới này, vậy thì không thể tốt hơn.

Sau đó bắt đầu nấu canh thịt dê! Là một tên đầu bếp chuyên nghiệp, nguyên liệu nấu ăn nhất định phải sử dụng mới nhất, tươi nhất như vậy mới có thể xứng đáng. Đồ ăn để qua đêm là kiêng kỵ, trừ phi là dùng bữa cơm đêm qua trứng trắng cơm rang, đó lại là chuyện khác. Dương Hiền cũng có chút đau lòng, nhưng cũng không có cách nào khác, hệ thống cưỡng chế thu về đồ dư lại mỗi ngày hẳn cũng chỉ có thể trông mắt nhìn Thịt Dê Bọt Biển hôm qua biến mất trước mặt mình. Có kinh nghiệm, thông thạo cách chế biến vẫn tốn không ít thời gian, dù sao canh thịt dê kiểu này, càng hầm lâu càng có hương vị. Canh thịt dê cùng bánh nướng chế biến xong, mặt trời đã lên thật cao.

Ngày mùa hè chói chang, nắng nóng tràn ngập. Bất quá vẫn còn đỡ, dù sao thời điểm nóng nhất là buổi chiều, nhưng ngôi tửu lâu này dường như là trải qua đặc thù cải tạo, loáng thoáng có thể cảm giác được một chút cảm giác mát mẻ như gần máy điều hòa! Dương Hiền ở trong, cũng vô cùng thoải mái. Làm xong canh thịt dê, Dương Hiền trước tiên cho mình 1 tô bự chẳng. Thân thể trải qua cường hóa, tinh thần, lực khí kinh người, hiển nhiên lượng thức ăn tiêu thụ cũng tăng lên. Cái này không hổ là là Thần cấp Thịt Dê Bọt Biển, ăn mãi không ngán. Cho dù cả ngày ăn cái này, Dương Hiền cũng sẽ không ngán.

Ăn đã đòi, ưỡn bụng ợ cái rột, Dương Hiền hai chân treóc nguẩy gác lên quây, chờ đợi khách nhân đến. Bất quá vẫn là giống như hôm qua, tình cờ có thể đến một hai vị, nhưng tất cả đều bị giá tiền dọa cho sợ. Ba trăm văn, qua bên cạnh tửu lâu này, có thể ăn trà hòng. Ở Trường An này, tửu lâu dày đặc, không chỉ một tửu lâu của Dương Hiền chưa kể vị trí Tửu Tinh Lâu ở Trường An cũng là chỗ hẻo lánh nhất, không chiếm ưu thế.

Dương Hiền hắt xì, đang muốn ngủ trưa thì đột nhiên một âm thanh làm hắn chú ý.

"Ồ, nơi này coi bộ rất được, hơn nữa vô cùng mát mẻ."

Dương Hiền quay đầu nhìn lại, hai vị cầm y nam tử đứng ở nơi đó, một mập một ốm, cảm giác rất ngộ nghĩnh. Mỏ miệng chính là vị nam tử cao gầy mặc trường bào màu xanh lục, khuôn mặt tuấn lãng, rất hứng thú quay về vị kia nói.

Hai người này đều còn rất trẻ! Cả hai trán đều có mồ hôi. Nhất là tên mập, mồ hôi rơi như mưa, thật vất vả đến một chỗร่ม mát vừa thở vừa nói: "Liên.... Liên ở ngay đây ăn đi, tửu lâu khác quá nhiều người, khắp nơi đều là mùi mồ hôi, chúng ta bất quá là nghỉ ngơi một chút thôi. Nơi này cảnh vật tĩnh mịch, địa phươngร่ม mát, không biết từ nơi nào, loáng thoáng có gió mát thổi mà đến, chỗ tốt."

"Ta nghe theo Xử Lượng vậy."

Thanh sam nam tử liền đồng ý, đoạn hai người tìm một chỗ ngồi, ngồi xuống.

"Chường quý, dâng trà!"

Tên được gọi Xử Lượng hô to, họ đi một đường, trời nóng như vậy khí, tự nhiên là miệng đắng lưỡi khô.

Hắn họ Trình, tên Xử Lượng.

Dương Hiền tiến lên: "Thật không tiện, Bản Điểm không cung cấp nước trà."

Hai người ngán ra, sau đó có chút há hốc mồm. Thanh sam nam tử nói: "Nơi này không có nước trà, vậy mở tửu lâu kiểu gì??"

"Di Ái, bỏ đi." Trình Xử Lượng khẽ giật thanh sam nam tử, xem ra hắn là thật khát, ngẩng đầu nhìn Dương Hiên: "Vậy cho chúng ta hai bình Lục Nghi Tửu!"

Lục Nghi Tửu, rượu màu xanh, vào miệng chua xót, dường như kiến bò trên lưỡi.

Dương Hiên lắc đầu một cái, hắn cũng muốn cung cấp, thế nhưng hệ thống cũng không cho phép, làm Thần cấp Trù Thần, đương nhiên phải khác những cái phổ thông tửu lâu ngoài kia. Trừ thực đơn phía trên duy nhất Thịt Dê Bọt Biển.

"Vậy ngươi có cái gì." Trình Xử Lượng cũng có chút tức giận.

Dương Hiên chỉ chỉ thực đơn, ánh mắt lại là chăm chú vào vị thanh sam nam tử, trong lòng không khỏi nghĩ đến, Di Ái a... danh tự này có chút quen thuộc a! nếu đúng là cái tên trong truyền thuyết thì cái dáng vẻ này xác thực rất hợp với hắn.

Trình Xử Lượng cầm lấy thực đơn, gia đình hắn tuy là thượng võ, thế nhưng cũng coi trọng văn hóa giáo dục. Vì lẽ đó nhận thức không giống như là cha mình, võ phu thô kệch.. Thực đơn chế tác rất tinh xảo, vừa mở ra, hắn lập tức há hốc mồm. Chỉ có một món ăn mà lại là chưa từng nghe qua - Thịt Dê Bọt Biển. Đã vậy giá bán lại càng là khoa trương, đầy đủ ba trăm văn.

Trình Xử Lượng phản ứng đầu tiên là có khi nào mình tiến vào một Hắc Điểm không ta. Tuy nhiên hắn rất nhanh suy nghĩ lại, dưới chân Thiên Tử, ngay tại Trường An, ai dám mở Hắc Điểm ở đây mà coi như là Hắc Điểm, hắn cũng không sợ.

Thanh sam nam tử nhìn Dương Hiên, không khỏi nghi hoặc: "Tửu lâu lớn như vậy mà chỉ có một món ăn, nước trà đều không có, ngươi mở quán kiểu gì vậy?."

"Ăn thử 1 phần Thịt Dê Bọt Biển các ngươi liền minh bạch." Dương Hiên cười nhạt một tiếng, quá nhiều giải thích, không có một chút tác dụng nào, còn không bằng trực tiếp dùng hương vị chinh phục bọn họ.

"Cái này chẳng lẽ là một Hắc Điểm hay sao?" Thanh sam nam tử hạ thấp giọng nói khẽ vào tai Trình Xử Lượng, Trình Xử Lượng lại là hừ lạnh một tiếng

"Cố lộng huyền hư, ta ngược lại là muốn nhìn một chút, cái gì mà Thịt Dê Bọt Biển lợi hại chỗ nào. Nếu dám to gan lừa dối chúng ta, ta sẽ cho hắn bỏ com bỏ cháo."

Thanh sam nam tử vừa nghe, cảm thấy có lý, bất quá là một cái tửu lâu, nhìn mặt cho dù có chút xa lạ, bọn họ hai vị ở Trường An, không nói phụ nữ và trẻ em đều biết, vẫn là có chút danh khí, coi bộ chương quỹ này cũng không có lá gan lừa tiền họ. Ba trăm văn, đối với hai người chả là gì cả..

"Vậy cho chúng ta hai bát Thịt Dê Bọt Biển "

Trình Xử Lượng vỗ bàn một cái.

"Có ngay!."

Dương Hiên ứng một tiếng, trên mặt hiện ra vẻ vui mừng.

Không nghĩ tới, lại tới hai vị khách mới.

Quay đầu đi chuẩn bị ngay Thịt Dê Bọt Biển, chỉ là thanh sam nam tử cảm thấy Dương Hiên ánh mắt là lạ, sao hắn cứ dùng một loại ánh mắt khó có thể dùng lời diễn tả được nhìn mình.

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Tửu Lâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: Thiên cổ đệ nhất Mũ Xanh - Phòng Di Ái.

Thịt Dê Bọt Biển rất nhanh ra lò, Dương Hiên rải lên một ít hành lá xắt vụn, liền bung ra, hai chén lớn, phân lượng mười phần. đồ ăn chưa ra đến bàn, liền hấp dẫn chú ý cả 2. Nhất là Trình Xử Lượng, coi bộ cũng là thích ẩm thực, từ lúc Dương Hiên bung ra cho đến khi mang đến, con mắt liên tục nhìn chăm chăm vào chén Thịt Dê Bọt Biển.

"Thơm quá a!"

"Đây là món Thịt Dê Bọt Biển."

Dương Hiên nhìn hai người, đem món ăn đặt trước mặt họ, sau đó gật gù: "Tới rồi đây, từ từ ăn."

"Món này vừa nhìn liền khiến người ta muốn ăn. Đem bánh nướng cùng canh thịt dê phối hợp với nhau quả thực là sáng kiến của thiên tài." Trình Xử

Lượng quả nhiên là sành ăn, chưa ăn đã cảm nhận được. Thanh sam nam tử, cũng khẽ ngửi: "Kỳ quái, làm sao một chút mùi dê cũng không có? "

Canh thịt dê trong suốt sền sệt, cũng không chút mỡ, còn nổi lơ lửng bánh nướng vàng óng, đem mỡ hấp thu tất cả, làm cho hương vị càng tăng lên. Không chút do dự, Trình Xử Lượng lập tức gấp một khối thịt dê để vào trong miệng. Thịt dê vừa vào miệng liền tan ra, hương vị hoàn mỹ ở trong miệng muốn nổ tung lên.

"Quả thực là ngon quá đi mất."

Trình Xử Lượng tròn mắt lên, theo bản năng mà đem thịt dê nuốt vào bụng liền có cảm giác một dòng nước nóng, từ trong bụng lan tràn mà lên, tản ra toàn thân. Vốn đang bức bối vì nắng nóng, một mối bồng dung không còn nữa, cảm giác cả người ấm áp, như là ngâm mình trong suối nước nóng vậy.

"Canh thịt dê lại có công hiệu thế này sao?" Trình Xử Lượng không thể kiềm lòng, ăn ngấu nghiến. Thanh sam nam tử nhìn Trình Xử Lượng điên cuồng như vậy, bên cạnh đó mùi thơm bốc lên làm hắn có chút không chịu đựng được, cũng bắt đầu ăn. Trong khoảng thời gian ngắn, hai người đều bị món ăn này chinh phục.

"Chẹp chẹp chấp chấp!"

Bọn họ hoàn mỹ chìm đắm trong thế giới đầy mỹ vị. Cái gì Hắc Điểm, bấy người, chỉ có một món ăn.... tất cả ý nghĩ đó đều bị bọn họ ném ra sau đầu. Rất nhanh, Trình Xử Lượng giải quyết sạch sẽ chén canh thịt dê, tốc độ cực nhanh, ngay cả nước canh đều không thừa!

"Chương quỹ, cho ta thêm một phần Thịt Dê Bọt Biển."

Trình Xử Lượng quệt quệt miệng, cảm giác chưa đã thèm

"Xin lỗi, mỗi người mỗi ngày chỉ có thể điểm một phần." Dương Hiên nhún nhún vai nói.

Đây là hệ thống quy định, hắn cũng không có cách nào, bất quá với hương vị của món ăn thế này thì hắn cũng cho rằng như vậy là hợp lý. Hương vị này đáng để họ chờ đợi. Độc quyền cung cấp, vật hiếm thì quý, đạo lý này hắn đương nhiên hiểu. Nếu bán tràn lan trái lại không hiệu quả như vậy.

"Cái gì."

Trình Xử Lượng từ trong túi móc ra một xu tiền: "Ta không phải là không có tiền, ta trả gấp đôi cũng được."

"Không được."

Dương Hiên chém đinh chặt sắt nói. Trình Xử Lượng liếc mắt nhìn Dương Hiên, rất muốn dùng vũ lực để hắn khuất phục nhưng ngấm lại, ở Trường An gây sự, dù sao cũng không hay lắm, Trình gia coi như là có máu mặt cũng không thể làm vậy, cuối cùng bỏ đi suy nghĩ đó.

"Gấp ba."

"Bốn lần."

Trình Xử Lượng khẽ cắn răng nói thẳng: "Ta trả gấp mười lần giá tiền!"

Dương Hiên khoé mắt giật giật, gấp mười lần giá tiền, chính là 3 xu tiền. Hắn xác thực cũng động tâm, nhưng hệ thống định ra quy củ, hắn cũng chỉ có thể lắc đầu trước ánh mắt kỳ vọng của Trình Xử Lượng.

"Chương quỹ nhà ngươi, có sinh ý cũng không làm sao?"

Trình Xử Lượng có chút tức giận nhưng hết lần này tới lần khác cũng không thể làm gì. Nghĩ tới nghĩ lui, lại là đưa mắt nhìn chăm chú vào chén của thanh sam nam tử.

Một phần Thịt Dê Bọt Biển thông thường đủ cho một người trưởng thành ăn no 7 phần, thế nhưng Trình Xử Lượng là nhân vật nào, lượng cơm ăn vốn dĩ rất nhiều, ăn cái này chỉ no năm phần, hơn nữa hương vị quá tuyệt vời khiến người ta không thể ngừng ăn được.

Thanh sam nam tử hình thể hơi gầy, tốc độ ăn cũng không nhanh, nhưng khi thấy ánh mắt khao khát của Trình Xử Lượng, một bên tăng nhanh tốc độ ăn, một bên lấy thân mình che cái chén lại, mắt hình viên đạn cảnh giác nhìn Trình Xử Lượng. Miệng đầy thức ăn ngọng ngịu nói: "Đừng cho là ta không biết ngươi nghĩ gì, đừng có mơ! Một phần này, ta ăn cũng không đủ."

"Di Ái a, chúng ta vốn là hảo huynh đệ mà." Trình Xử Lượng tận tình khuyên nhủ nói: "Ngươi cứ như vậy nhìn tâm nhìn huynh đệ ăn không đủ no sao chứ."

Thanh sam nam tử phớt lờ "Ngươi nằm mơ đi! "

"Phòng Di Ái, ngươi được lắm, ta coi như hiểu rõ ngươi rồi a." Trình Xử Lượng mặt bi phẫn. Nào ngờ, Phòng Di Ái không hề xa lạ tính tình Trình Xử Lượng, không thèm nhìn hắn. Trình Xử Lượng hết cách, chỉ có thể ngồi ở chỗ đó phụng phịu: "Cái từ lâu khốn kiếp."

Một bên Dương Hiên nghe được tên đầy đủ của Phòng Di Ái lập tức không nhận được sinh lòng khâm phục. Vị huynh đệ này, là danh nhân lịch sử làm

người khâm phục a! Duy nhất từ xưa đến nay được xưng là Thiên cổ đệ nhất Mũ Xanh Vương - con thứ của Phòng Huyền Linh, phu quân Cao Dương Công Chúa - Phòng Di Ái!

Mà cũng không biết là do kế thừa tính cách sợ vợ của Phòng Huyền Linh hay không mà lại để cho Cao Dương công chúa lên đầu ngồi như thế. Vốn dĩ Cao Dương Công Chúa cũng không phải loại tốt lành gì. Công nhiên quá trớn, cùng hòa thượng cầu kết. Thậm chí trực tiếp đem về nhà, dù vậy Phòng Di Ái tiên sinh vẫn chịu nhục, ngồi canh cửa cho đôi gian phu dâm phụ nghiên cứu và thực hành Xuân Cung Đồ cả đêm. Dương Hiên đối với hắn, từ khâm phục cho đến khâm phục. Nhưng hiện tại chỉ là năm thứ 3 Trịnh Quán, Phòng Di Ái tựa hồ còn chưa cùng Cao Dương Công Chúa thành hôn.

Rất nhanh, Phòng Di Ái cũng là ăn xong, sau đó dưới ánh mắt thêm thương và tràn đầy khao khát của Trình Xử Lượng, đem ngum canh cuối cùng uống hết, ợ một phát vô cùng thỏa mãn nói: "Ta xưa nay chưa bao giờ được ăn món nào ngon như vậy,nếu so sánh với món ăn này thì những món ta ăn trước đây đều là thức ăn cho lợn. Xử Lượng, người cảm thấy thế nào."

Nói xong, còn vỗ vỗ vai Trình Xử Lượng

"Đúng vậy a."

Trình Xử Lượng chỉ có thể nghiêng răng nghiêng lợi nói mấy chữ này.

"Chương quỹ, tính tiền." Phòng Di Ái cực kỳ thỏa mãn,trong lòng quyết định sau này phải thường tới nơi này ăn, ăn món Thịt Dê Bọt Biển này rồi, những món khác thật là nuốt không trôi a. Hắn thậm chí hoài nghi, trên thế gian tại sao có thể có món ăn ngon đến thế.

"Tổng cộng sáu trăm văn."

Phòng Di Ái lấy ra một xâu tiền: "Không cần thối, còn lại coi như là thưởng thưởng cho người. Món ăn rất ngon, người làm tốt lắm!"

Dương Hiên cầm lấy một xâu tiền, lần thứ hai đối với Phòng Di Ái nổi lòng hâm mộ.

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mờ Tiêu Lâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Thánh chỉ đến!

Phòng Di Ái cảm giác rất kỳ quái, tại sao tên chương quỹ này lại nhìn mình bằng ánh mắt quái lạ.Mặc dù hắn chế biến món ăn thật ngon, nhưng ánh mắt kiểu này lại khiến hắn cả người run lên.

Cái tên này.... Đừng nói là.... Âm dương quái khí, bán nam bán nữ chứ? Mẫu thân a.. cứu mạng! "

Dương Hiên nếu biết ý nghĩ của Phòng Di Ái, tuyệt đối sẽ không chút do dự mà 1 quyền nện ở trên đầu hắn, để hắn hiểu được, cái gì gọi là nam nhân chân chính. Tuy nhiên thực tế thì Dương Hiên lại đang đau lòng giùm tên này, bị vợ cầm sừng công khai lại được lưu truyền thiên cổ, lưu danh sử sách kiểu này... thật là khóc không ra nước mắt mà. Bất quá chuyện này cũng không liên quan gì nhiều đến Dương Hiên, nếu quen biết thân tình, có lẽ Dương Hiên sẽ nhắc nhở hắn cẩn thận.Nhưng hắn hiện tại còn chưa thành thân cùng Cao Dương Công Chúa, vì lẽ đó Dương Hiên nói vậy sẽ bị xem là dị loại.

Trình Xử Lượng liếm mép, rất muốn ăn thêm một chén Thịt Dê Bọt Biển, nhưng ngày hôm nay đã ăn rồi, chỉ có thể bữa sau quay lại,món ăn này không chỉ là hương vị rất tốt, hơn nữa sau khi ăn xong, cả người ảm áp, có thể tiêu trừ mệt nhọc. Một thân tinh lực dồi dào, không chỗ phát tiết, hắn có chút kinh hãi, một bát thực vật lại có công hiệu thần kỳ như vậy. Nếu mỗi ngày đều ăn một bát Thịt Dê Bọt Biển này, sau đó bắt đầu luyện võ, chẳng phải là rất nhanh sẽ có thể siêu việt đại ca của mình. Trình Xử Lượng ngẫm lại, cũng có chút kích động. Vốn dĩ từ nhỏ đến lớn đều bị đại ca của mình áp chế, toàn bị treo lên đánh. Thế nhưng không chừng có thể dựa vào cái này ngóc đầu lên được. Rốt cuộc Trình Xử Lượng quyết định, mỗi ngày nhất định phải ăn 1 bát Thịt Dê Bọt Biển, ba trăm văn đối với hắn mà nói, căn bản không là gì. Bình thường hắn luyện võ, bồi bổ toàn là thức ăn đắt tiền hơn xa cái giá 3 trăm văn, nhưng hiệu quả thì còn lâu mới được như món ăn này. Thời đại này, nghèo học văn, giàu học võ.Người nghèo làm gì có tiền mua sơn hào hải vị, thức ăn quý hiếm để bồi bổ,nếu cố gắng luyện võ sẽ chỉ làm thân thể mình không chịu đựng nổi, do đó càng có hại hơn.

"Đi."

Trình Xử Lượng nói với Phòng Di Ái, mắt nhìn về Dương Hiên, hắn đã chuẩn bị kết giao với Dương Hiên. Người này, là một kỳ nhân, kết giao với hắn luôn không thiệt thòi, không chừng sau đó hắn vì mình mà phá bỏ quy củ. Phòng Di Ái lập tức đồng ý, vội vàng đứng lên,hắn luôn cảm thấy Dương Hiên có đam mê với "Long Dương chi " (Long Dương Chi là cái chi thứ 5 mà thằng nào cũng có, không tiện dịch sát nghĩa nên để nguyên văn cho nó lành) chờ đợi ở đây rất nguy hiểm. Nội tâm rối loạn, không dám nhìn Dương Hiên, nhưng đồ ăn ngon quá, không thể không đến ăn. Tuy nhiên 2 người vừa đi tới cửa, liền đồng loạt một đám người, hướng về phía này đi đến. Trung niên nam tử mặt trắng không râu mặc trang phục thái giám tay cầm thánh chỉ màu vàng óng,nhìn thoáng qua cũng biết là hắn muốn làm gì.Nhất là một thân tử y, quan chức cũng không thấp,chắc là Hoàng Đế phái tới, Trình Xử Lượng cùng Phòng Di Ái hai người, gia thế hiển hách, kiến thức rộng rãi, lập tức nhận ra, người này, chính là Vương công công bên cạnh Đường Thái Tông,quan Tứ phẩm, so với bọn họ cao hơn nhiều.

"Thánh chỉ đến!"

Vương công công hô to một tiếng, âm thanh thánh thót truyền ra vang dội lên 9 tầng trời. Trình Xử Lượng cùng Phòng Di Ái liền vội vàng quỳ xuống, không nhìn được liếc mắt nhìn nhau, có chút nghi hoặc. Thánh chỉ làm sao truyền tới nơi này? Theo đạo lý thì phải đến phủ đệ của họ, làm sao có thể biết rõ bọn họ có mặt ở Tước Tiên Lâu này chứ?. Mặc dù vậy vẫn phải cúi đầu, thấy thánh chỉ như thấy hoàng thượng, không dám có chút nào thất lễ. Họ vô ý thức cho rằng, cái này thánh chỉ là ban bố cho bọn họ. Dương Hiền bắt quả là một giới thảo dân, một cái chương quỹ, làm sao có khả năng Dương Kim Thánh Thượng tuyên thánh chỉ cho hắn.

"Không chừng là người có tin vui rồi."

Trình Xử Lượng quỳ ở đó, lấy tay khều Phòng Di Ái nhỏ giọng nói.

"Thật sao?"

Phòng Di Ái trên mặt xuất hiện một vệt sắc mặt vui mừng.

Hắn lúc trước đối với Cao Dương Công Chúa nhất kiến chung tình, luôn mong muốn cha mình cùng Đường Thái Tông tác hợp hắn cùng Cao Dương Công Chúa. Bây giờ đột ngột thánh chỉ đến, không chừng có khả năng. Hắn vội vã sửa sang trang phục: "Thần tiếp chỉ."

Dương Hiền đứng ở bên cạnh, đối mặt với tình huống này có chút không thích ứng. Dù sao hắn còn là lần đầu tiên nhìn thấy thánh chỉ xuất hiện, trước đây chỉ có thể thấy trong phim truyền hình, giờ chân thật ở trước mặt hắn. Làm hắn không biết làm sao! Bất quá hắn nghĩ nhất định là tìm hai người Phòng Di Ái với Trình Xử Lượng, chẳng liên quan gì đến mình. Dương Hiền cũng không biết rằng là mình nên quỳ hay là không quỳ.

"Dương Hiền tiếp chỉ!"

Vương công công giờ lên thánh chỉ, lại một thanh âm. Phòng Di Ái đang hí ha hí hửng bỗng sững sờ, Trình Xử Lượng cũng sững sờ, ngay cả Dương Hiền, cũng thiếu chút nữa nghĩ rằng mình nghe lầm.

"Dương Hiền tiếp chỉ!"

Vương công công thấy Dương Hiền không có phản ứng gì, lại là lặp lại một lần.

"Thảo dân tiếp chỉ."

Dương Hiền rối tinh rối mù chuẩn bị tiếp chỉ, chỉ là hắn hoàn toàn không biết chuyện quái quỷ gì đang xảy ra ở đây. Chính mình từ trước tới nay chưa từng gặp qua Lý Thế Dân, làm sao Lý Thế Dân đột nhiên cho hắn đến một đạo thánh chỉ, bất ngờ không kịp chuẩn bị tinh thần.

"Phụng thiên thừa vận, Hoàng Đế chiếu viết." Vương công công âm thanh eo éo cao vút: "Nghe Tước Tiên Lâu chương quỹ Dương Hiền, thủ nghệ xuất chúng, thủ nghệ kinh người. Hưởng qua hắn thực vật, khen không dứt miệng. Trẫm vô cùng hứng thú, hiện tại nhận vào trong cung, phong làm Ngự Trù. Vì trẫm chế tác Ngự Thiện, biểu hiện hài lòng, thâm biểu ngợi khen!"

Vương công công niệm xong, mặt không chút thay đổi nói: "Dương Hiền tiếp chỉ."

Dương Hiền nghe xong liền vỡ lẽ, bất quá trong lòng lại là có chút nghi hoặc, Lý Thế Dân làm sao biết được tay nghề của mình? Tin tức này, từ nơi nào truyền tới tại hắn? Từ lâu của mình tổng cộng cũng mới bốn cái khách nhân, Trình Xử Lượng cùng Phòng Di Ái là không thể nào, nghĩ lại, Dương Hiền bỗng nhiên tỉnh ngộ. Sẽ không phải là hai vị nữ giả nam trang hôm qua chính là người trong cung, nói không chừng là vị công chúa kia.

Về phía Trình Xử Lượng cùng Phòng Di Ái lúc này cũng hiểu ra, họ đã thưởng thức qua hương vị món ăn của Dương Hiền, tay nghề này coi như là Ngự Trù cũng không so được, được Đường Thái Tông nhận vào trong cung cũng là chuyện bình thường. Thế nhưng Trình Xử Lượng nghĩ lại, Dương Hiền nếu vào cung, hẳn sau đó làm sao còn được thưởng thức Trù nghệ của Dương Hiền đây? Hôm nay một bát Thịt Dê Bọt Biển ăn còn chưa đã mà. Lý Thế Dân ra tay không khỏi cũng quá nhanh chứ?

Dương Hiền đứng đó, suy nghĩ hồi lâu mới ngẩng đầu nhìn Vương công công nói: "Bệ hạ ưu ái, thảo dân sợ là vô phúc tiêu thụ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Từ Lâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Quy củ không thể phá

"Thảo dân tài năng kém cỏi, sợ là không có năng lực đảm nhiệm vị trí Ngự Trù. Sợ phụ lòng bệ hạ kỳ vọng cao, chỉ mong muốn giữ gìn hương hỏa phụ mẫu để lại, hảo hảo kinh doanh từ lâu. Nếu như bệ hạ coi trọng mà nói, có thể đến từ lâu, thảo dân bất cứ lúc nào xin đợi."

Dương Hiền bình tĩnh nói, ần ần lại đầy khí phách. Không chỉ là Trình Xử Lượng cùng Phòng Di Ái kinh ngạc nhìn Dương Hiền, liền ngay cả Vương công công cũng là bắt đầu nhìn thẳng vào người trước mắt này. Trong mắt hắn, Dương Hiền chỉ là một cái đầu bếp thôi, không có địa vị gì. Bất quá có thể

được bệ hạ coi trọng, nhất định là có điểm đặc thù. Thế nhưng hán vận lần không ngờ, người này lại có thể chống lại được sự hấp dẫn của vị trí Ngự Trù, đối mặt thánh chỉ của Hoàng Thượng, trực tiếp từ chối, lại chỉ muốn khổ tâm vất vả kinh doanh một cái tiểu tửu lâu. Chuyện này làm hán phải nhìn Dương Hiền với con mắt khác!

Trình Xử Lượng vốn cho là sau đó muốn ăn món Thịt Dê Bọt Biển này, trừ phi là đến thời điểm quốc yến mới được ăn. Thế nhưng nghe Dương Hiền nói, suýt chút nữa trái tim bé bỏng muốn nhảy ra khỏi ngực. Không nhìn được lên lút quay về Dương Hiền giờ ngón tay cái lên, quả thực Chân hán tử, ngay cả thánh chỉ của bệ hạ cũng dám từ chối. Bọn họ đều sợ là không có gan này, chẳng lẽ không sợ Lý Thế Dân nổi giận sao. Chỉ là bọn họ không biết Dương Hiền cũng có chút bất đắc dĩ. Nếu tiếp nhận thánh chỉ vào trong cung, lấy thủ nghệ của hán, tuyệt đối sẽ được Lý Thế Dân tán thưởng, đến thời điểm phong hán làm Ngự Trù, như vậy Dương Hiền đừng mong hoàn thành nhiệm vụ. Hiện tại những gì hán đang có đều do hệ thống đưa cho. Muốn mở khóa món ăn mới, nhất định phải ở lại Tước Tiên Lâu này. Trước mắt hán chỉ sợ món ăn này, cho dù ngon cách mấy thì ăn liên tục mấy năm chắc chắn cũng ngán. Huống hồ Dương Hiền cũng có dã tâm của mình, từ khi bắt đầu đặt chân ở lại Đại Đường này liền có hệ thống, dã tâm của hán hơn xa chuyện làm Ngự Trù. Từ chối thánh chỉ thật sự là hành động bất đắc dĩ.

"Được, ta sẽ về bẩm báo cho bệ hạ."

Vương công công nhìn Dương Hiền thái độ kiên quyết, cũng không nói thêm gì, dù sao hán chỉ là truyền lời, còn xử trí như thế nào, còn cần coi ý của Lý Thế Dân. Sau đó suất lĩnh nhân mã, rời khỏi nơi này.

"Chân hán tử a."

Vương công công vừa đi, Trình Xử Lượng liền đi đến cạnh Dương Hiền, không nhìn được dáng vẻ khâm phục: "Chứng kiến việc này, ta nghĩ người nhất định là chân hán tử. Từ nay về sau, chúng ta chính là bằng hữu, có chuyện gì cứ nói với ta. Trường An này ta cũng có chút phân lượng."

Trình Xử Lượng một bộ thân quen, đem lòng ngực vỗ đến oành oành vang vọng. Phòng Di Ái cũng không nhìn được giờ ngón tay cái lên, đây mới là chân nam nhân, dám to gan từ chối ý chỉ thánh thượng. Tuyệt đối không phải người bình thường có thể làm được, được nhận vào cung là vinh hạnh to lớn biết bao, người bình thường tha thiết ước mơ, ở trong cung cơm ngon áo đẹp, cần bản không cần lo lắng bất cứ vấn đề gì, chỉ cần làm Ngự Thiện cho Hoàng thượng là được. Đối lại người bình thường, đã sớm vội vội vã vã đáp ứng, tửu lâu với chả tửu quán, đối lại là bọn họ, bọn họ tuyệt đối sẽ không chút do dự mà đồng ý. Duy nhất Dương Hiền, cứ như vậy từ chối Lý Thế Dân. Phòng Di Ái không khỏi xem Dương Hiền hợp mắt rất nhiều!

"Chỉ là...." Trình Xử Lượng ở một bên xoa xoa tay, có chút ước ao mà nhìn Dương Hiền: "Hi vọng sau đó có thể cho ta mua thêm vài phần Thịt Dê Bọt Biển được chứ?."

Dương Hiền liếc xéo Trình Xử Lượng: "Đây là quy củ, không thể phá."

Trình Xử Lượng liền tiu nghỉu: "Quy củ này đâu phải cứ nhất định vậy đâu chứ, muốn bán thế nào là do người mà."

"Đúng vậy a."

Bên cạnh Phòng Di Ái cũng là tán thành không ngớt, hán ăn món này tuy là no, nhưng vẫn thèm. Buổi tối nếu như ăn những món khác thật ăn không nổi a.

"Quy củ chính là quy củ, không thể phá." Dương Hiền mặt tối sầm lại, từ chối Lý Thế Dân, trong lòng vẫn còn có chút thấp thỏm. Lý Thế Dân mặc dù là minh quân, nhưng ai biết đâu hán tức giận lên thì sao chứ. Chính mình hiện nay, hoàn toàn không có sức chống cự. Nếu Lý Thế Dân thật tức giận, trực tiếp tới đem mình trói lại lôi vào cung, hán cũng chịu chết. Vì lẽ đó tâm tình không phải là rất tốt, đối với 2 tên tiểu tử thấy sang bắt quàng làm họ Trình Xử Lượng cùng Phòng Di Ái, đối lại bình thường có thể Dương Hiền sẽ giải thích cùng họ, dù sao hai nhà bọn họ, đều là danh môn vọng tộc. Kết giao bằng hữu, đối với mình rất có trợ giúp, tối thiểu là Tước Tiên Lâu gặp phải vấn đề gì, tìm bọn họ đều có thể giải quyết. Thế nhưng hiện tại, hán cũng không có cái tâm tình này, trực tiếp quay về hai người bọn họ nói: "Hai vị, nếu như không có chuyện gì, mời rời đi trước, muốn ăn Thịt Dê Bọt Biển, ngày mai lại đến."

Trình Xử Lượng cùng Phòng Di Ái hai người có chút mất mát, còn muốn nói cái gì đó, nhưng nhìn Dương Hiền kiên quyết như thế, căn bản không thể bị thuyết phục. Ngâm lại cũng đứng, thánh chỉ cũng dám trực tiếp từ chối rõ ràng là một người có quy tắc cho bản thân mình. Trình Xử Lượng cùng Phòng Di Ái cũng chỉ có thể với liếc mắt nhìn nhau, sau đó thờ dài, mỗi bước đi vô cùng lưu luyến, trong lòng thì nghĩ, chờ đến sáng sớm ngày mai, nhất định phải nhanh chóng lại đây ăn, dù bụng đang no nhưng nghĩ đến cái món Thịt Dê Bọt Biển kia, nước miếng vẫn là không nhìn được liền ào ào chảy chảy xuống. Tại sao có thể có món ăn ngon đến thế chứ. Bọn họ không rõ!

Dương Hiền nhìn hai người rời đi, lại là lại dò hỏi một lần hệ thống, được hệ thống chuẩn xác trả lời, quy củ không cách nào thay đổi, cũng chỉ có thể đem bát đĩa cho thu thập sạch sẽ, sau đó một thân một mình ngồi ở chỗ đó, chờ đợi khách nhân đến. Bất quá như là Trình Xử Lượng, Phòng Di Ái 2 cái oan gia này, không dễ gặp những người không quan trọng tiền bạc như vậy a. Dương Hiền rơi vào trầm tư, ngày thứ nhất đến hai vị nữ giả nam trang, đến tốt cùng là ai a.

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Tiểu Lâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Ý định của Trường Nhạc.

"Từ chối???"

Trong hoàng cung, Lý Thế Dân thân mang long bào, ngồi ở trên long ý, xét duyệt tấu chương.

Nghe được Vương công công nói, có chút kinh ngạc. Hắn căn bản là không nghĩ đến, còn có người từ chối cơ hội vào cung làm Ngự Trù, một mặt là khó có thể chống cự đãi ngộ phong phú trong cung, mặt khác là thiên tử uy nghiêm thì dân đen nào có lá gan dám từ chối. Hôm qua nghe Trường Nhạc nói, trong lòng hiểu kỹ, vì vậy chuẩn bị trực tiếp cho triệu hoán vào cung. Đây bất quá là một việc nhỏ, coi như là để Trường Nhạc công chúa cao hứng một hồi. Nếu nàng yêu thích Dương Hiền thủ nghệ, xem như cho nàng kinh hi. Đối với nữ nhi này, Lý Thế Dân là trong lòng yêu thích. Không giống như là Cao Dương Công Chúa, quá mức táo bạo.

Lý Thế Dân hoàn toàn không nghĩ tới mình đang chuẩn bị ném thử món ăn có thể làm cho Trường Nhạc công chúa khen không dứt miệng- Thịt Dê Bọt Biển hương vị ra sao thì thấy Vương công công một người trở về không thấy ai đi theo liền cảm thấy khá ngạc nhiên. Vương công công bèn đem mọi sự tình cùng nguyên văn lời nói của Dương Hiền kể lại toàn bộ cho Lý Thế Dân nghe. Hắn nghe vậy khẽ nhượng mày, Dương Hiền nói rất rõ ràng, hắn không muốn đảm đương Ngự Trù, nếu như Lý Thế Dân muốn ăn, trực tiếp tới hắn từ lâu là được. Thật to gan a! Ngán người thoáng chốc, Lý Thế Dân bắt đầu đi khẽ lắc đầu cười. Quả nhiên kẻ có tài đều rất kiêu ngạo a.

Dám đối với Hoàng Đế nói rằng muốn ăn thì đến ăn, dù là đại thần trong triều, cũng không dám nói chuyện kiêu đó với Lý Thế Dân. Đối lại bất luận một tên Hoàng đế nào tính khí nóng nảy liền trực tiếp đem Dương Hiền kéo ra ngoài chém. Nhưng Lý Thế Dân không như vậy, bản thân hắn chính là một vị minh quân, Trình Quán Chi Trị chính là dựa vào hắn tự thân năng lực, từng bước một dốc sức làm nên, tính khí rất tốt, không tiếc chiều hiền đãi sĩ, trong triều rất nhiều đại thần, đều là bị tấm lòng hắn làm động lòng, vậy nên mới có Đường Triều ngày hôm nay. Hắn cũng sẽ không vì Dương Hiền mà tức giận, ngược lại là càng ngày càng hiểu kỹ. Dương Hiền đến tốt cùng là ai cơ chứ, trước đây hắn còn tưởng rằng là Trường Nhạc công chúa bình thường ở trong cung cơm ngon áo đẹp đã quen, vì lẽ đó đi ra ngoài ăn một chút hương vị dân gian nên cảm thấy lạ miệng rồi tưởng rằng đó là ngon. Thế nhưng hiện tại xem ra, Dương Hiền thật sự có tài năng, nếu không thái độ sẽ không cứng rắn như thế.

"Trăm nghe không bằng một thấy, có cơ hội cũng nên đi thử coi sao!"

Lý Thế Dân trầm nghĩ, tuy nhiên hắn cũng không để trong lòng, để hắn xuất cung đi ăn một món ăn, đây là chuyện không thể nào, bởi hắn việc quá nhiều, hơn nữa chỉ là một món ăn, Lý Thế Dân có thể tự hào rằng thiên hạ mỹ thực, hắn đều ăn qua. Dương Hiền lợi hại đến đâu, có thể so với Ngự Trù trong cung sao? Hắn không tin tưởng. Chuyện này, tạm thời bỏ qua vậy!

"Bệ hạ, giờ nên làm gì."

Vương công công dò hỏi.

"Kệ vậy." Lý Thế Dân lắc đầu một cái, không để ý tới việc này nữa, quốc gia đại sự trọng yếu hơn.

Vương công công ứng một tiếng, lúc này lui ra.

.....

Việc này Lý Thế Dân cũng không có gì giấu diếm nên nhất thời lan truyền khắp triều đình, Trường Nhạc công chúa tự nhiên cũng biết tin tức này. Nàng cũng rất khiếp sợ, hoàn toàn không nghĩ tới chương quỹ nọ lại có lá gan từ chối ý chỉ phụ hoàng. Nhìn hắn tuy không bình thường, lại rất trẻ trung, nhưng không giống như là phổ thông bình dân, ngược lại là ánh mắt rất sáng, giống như người có chí hướng. Với món Thịt Dê Bọt Biển cũng đã chứng minh Dương Hiền thật là rất có năng lực. Tuy nhiên nàng cũng không nghĩ ra rằng trong thiên hạ còn có một người dám to gan từ chối phụ hoàng.

"Dương Hiền...."

Trường Nhạc công chúa tự lẩm bẩm, trong mắt đẹp lộ ra tinh quang, đối với Dương Hiền càng ngày càng cảm thấy hứng thú.

"Không thể nào, tên kia lại dám từ chối ý chỉ bệ hạ sao?" Tiểu Ngọc ăn mặc một thân váy xoè, xem ra đặc biệt đáng yêu, giống như là một cái tiểu la ly mặc dù tuổi tác thì cùng lứa Trường Nhạc công chúa.

Mắt tròn xoe nhìn Trường Nhạc công chúa, nàng thật sự là không hiểu, cái đồ cổ hủ Dương Hiền thái độ lại cường ngạnh như vậy. Cả bệ hạ, cũng dám từ chối.

"Từ chối mới là nói rõ, người ta có chân tài thật học." Trường Nhạc công chúa cười khê, dường như trăm hoa đua nở, hoa dung thất sắc. Bất quá nghĩ tới Dương Hiền, sẽ vô ý thức nghĩ đến món Thịt Dê Bọt Biển kia, hương vị thật là rất câu người. Lúc trước, nàng ở trong cung, ăn Ngự Thiện cảm giác nhạt như nước ốc, hương vị ngon không bằng 1 vạn phần món Thịt Dê Bọt Biển của Dương Hiền. Ăn cũng chỉ là để có cái vào bụng, nếu không phải vậy, Trường Nhạc công chúa tình nguyện không ăn. Nàng đảo mắt suy nghĩ, lúc này đem chủ ý đánh tới ca ca của mình. Nàng là công chúa cao quý, nhưng thùy chung vẫn là nữ lưu, thường thường xuất cung không tiện vì lẽ đó thỉnh thoảng lên đi ra ngoài một chuyến. Nhưng với các ca ca của mình thì khác, họ có thể tự do ở trong cung cùng Trường An hành động, nếu như có bọn họ đi thì hoàn toàn có thể cùng xuất cung, lúc đó lại đi Tước Tiên Lâu, ném thử Thịt Dê Bọt Biển thần thánh kia. Nàng tin rằng các ca ca của mình cũng khó mà chống cự được mỹ vị của món Thịt Dê Bọt Biển đó. Nghĩ tới đây, Trường Nhạc công chúa có chút rục rã rục rịch, trong ánh mắt lộ ra một tia vẻ giảo hoạt. Trường Nhạc công chúa đoan trang thực nữ dưới sự thôi thúc của mỹ thực cũng không nhịn được lộ ra một mặt nghịch ngợm. Nàng vốn có quan hệ rất tốt với các ca ca, nếu nắn nì, nhõng nhẽo nhất định họ sẽ đáp ứng. Dù sao mình với bọn hắn không có quan hệ cạnh tranh, cho dù nàng được Lý Thế Dân sủng ái thì cũng không thể kế thừa hoàng vị. Những hoàng

tử kia, sẽ không cảm giác được chút nào uy hiếp, thủy chung là có liên hệ máu mủ, tuy trong cung thần tình đều có chút lạnh lùng, nhưng những người này đều đem Trường Nhạc công chúa như thân muội muội đối xử.

"Quyết định vậy đi!"

Trường Nhạc công chúa không chút do dự, trực tiếp đứng dậy: "Tiểu Ngọc, đi.... Đi với ta bái kiến đại ca a."

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Từ Lâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Khoa trương chương quý.

"Bành bành bành!"

Dương Hiên từ trong mộng tỉnh lại, loáng thoáng nghe tiếng gõ cửa kịch liệt, mắt nhắm mắt mở nhìn sắc trời đã tờ mờ sáng. Hiện tại là mùa hè, hừng đông đến sớm. Giờ này chắc khoảng mới gần sáu giờ sáng sao lại có người đập cửa chứ. Dương Hiên hận nhất một loại là đoạt tài lộ của hắn, hai là đang ngủ ngon bị gọi dậy. Huống hồ hắn đang nằm mơ cùng mỹ nhân vậy quanh, đến đoạn chuẩn bị hành sự thì bị lôi đầu dậy. Ta hận!

"Rầm rầm rầm!"

Tiếng đập cửa không dứt. Loáng thoáng bên cạnh đó, có thể nghe được từng tiếng kêu gào, thanh âm có chút quen thuộc, nhưng Dương Hiên lúc này còn chút mơ hồ, say mộng còn luyến tiếc. Căn bản không nhớ ra được là ai! Xem ra không thò mặt ra thì đừng hòng ngủ tiếp đây còn tiếp tục đoạn hấp dẫn bị cắt ngang trong mộng. Dương Hiên mặc quần áo vào, mặt hầm hầm chạy ra. Vừa mở cửa ra, một cái bản mặt to béo liền đập thẳng vào mặt hắn, bên cạnh là Mũ xanh đại vương - Phòng Di Ái.

Trình Xử Lượng nhìn thấy Dương Hiên, có chút hưng phấn nói: "Huynh đệ, người cuối cùng cũng xuất hiện rồi. Mau mau mở cửa a, chúng ta muốn ăn Thịt Dê Bọt Biển."

"Đúng vậy a, huynh đệ người mở cửa thật là quá muộn a." Phòng Di Ái có chút oán giận nói: "Chúng ta gõ cửa đã lâu lắm rồi a."

Dương Hiên trán nổi gân xanh, hắn rất muốn đập cho 2 tên này 1 trận.

"Các người có biết là quá nhiều người thanh mộng, rất dễ ăn đòn không hả?" Dương Hiên sắc mặt khó coi nói.

"Huynh đệ, người lúc này mà còn ngủ gì nữa chứ, sinh ý đến còn lo ngủ là sao? Kiểm tiền quan trọng a."

Trình Xử Lượng vô tư không biết mình đang chọc giận Dương Hiên, vẫn đang nghĩ đến sắp được ăn Thịt Dê Bọt Biển mà hưng phấn vô cùng. Cả tối hôm qua hắn dù đói meo cũng không muốn ăn gì cả, làm cha hắn vô cùng nghi hoặc. Bình thường cái tên này, khẩu vị rất lớn nhưng buổi tối lại ăn đại vài miếng, liền trực tiếp bỏ bữa xuống, nói là ăn no, trực tiếp luyện võ. Trình Xử Lượng hiện tại là đói lắm rồi, cả buổi tối cũng ngủ không được ngon giấc. Bây giờ thì Thịt Dê Bọt Biển đang ở trước mắt hắn a.

Hắn ngày hôm qua sau khi trở về, cảm giác trong cơ thể tinh lực tràn đầy không chỗ phóng thích, liền thử luyện võ. Hắn kinh người phát hiện, bởi vì Thịt Dê Bọt Biển bổ trợ, tốc độ luyện võ dù chỉ một canh giờ vẫn hơn xa trước kia hắn luyện 3 ngày. Hiệu quả có thể tính tường nhận biết được. Hắn từ nhỏ luyện võ, ăn không biết bao nhiêu thức ăn bổ dưỡng cùng được tài phong phú, thân thể mỗi ngày đều ngâm trong thuốc nước. Hắn đã sớm tiến vào một bình cảnh, muốn tăng cao thực lực còn cần thiên phú. Nhưng giờ phút này hắn loáng thoáng có thể cảm thụ được, bình cảnh đang buông lỏng, làm hắn rất hưng phấn, bình thường bị cha mình cho rằng vô dụng, dù sao cha mình cũng là nổi danh Đại Tướng Quân. Sau đó còn bị đại ca của mình đề một bậc, trong tình cảnh đó cực kỳ khó chịu. Nhưng hiện tại, nhờ một bát Thịt Dê Bọt Biển, mọi vấn đề đều được giải quyết. Điều này làm hắn hết sức kích động! Cứ tiếp tục như vậy, không bao lâu nữa là hắn có thể siêu việt đại ca của mình. Đến lúc đó hắn sẽ khiến họ phải nhìn bằng con mắt khác! Vừa nghĩ tới chính mình đem đại ca rầm thoỉ đánh cho nằm trên mặt đất, Trình Xử Lượng liền ức chế không được nội tâm kích động. Cả buổi tối không làm sao ngủ được, chờ đến trời vừa mờ sáng trực tiếp lôi kéo Phòng Di Ái, hướng về Tước Tiên Lâu giết tới, ngày hôm nay nhất định phải ăn bằng được Thịt Dê Bọt Biển.

"Bây giờ còn chưa đến giờ mở cửa." Dương Hiên lại là đánh một cái hắt xì, con buồn ngủ dày đặc. Bình thường hắn đều là ngủ thẳng đến khi mặt trời lên cao, khoảng 8,9 giờ sáng. Bây giờ mới sáu giờ đã bị người cho đánh thức, làm sao chịu nổi chứ.

"Huynh đệ, người cũng không thể đối xử với ta như vậy a." Trình Xử Lượng vội vã hô: "Ta ngàn dặm xa xôi đi tới nơi này, chính là vì ăn một bát Thịt Dê Bọt Biển nóng hổi. Bây giờ là lúc nào rồi chứ, người xem xung quanh kia, toàn bộ từ lâu cũng đều mở cửa. Người còn nói là chưa đến giờ mở cửa."

Dương Hiên nhìn hai người: "Vậy người đến mấy từ lâu đó đi, chỗ của ta còn chưa tới giờ mở cửa."

"Không được, ta nhất định phải ăn được Thịt Dê Bọt Biển."

Trình Xử Lượng thái độ đặc biệt kiên định.

Dương Hiền liếc hán một chút, người này mặc dù là người luyện võ, thể nhưng đối với hán đã cường hóa thân thể thì vẫn còn chênh lệch rất lớn. Nếu hán tiếp tục gây sự, Dương Hiền không ngại ném ra.

"Ở chỗ này chờ đi, ta trở lại ngủ tiếp. Qua một canh giờ nữa,ta sẽ mở cửa. Ta khuyên các ngươi tốt nhất đừng tiếp tục náo, nếu không ta sẽ đem các ngươi cho vào danh sách đen, vĩnh viễn không cung cấp bất kỳ món ăn gì, cũng không làm ăn gì với các ngươi. " Dương Hiền nói xong, trực tiếp đóng cửa, đem Trình Xử Lượng cùng Phòng Di Ái nhốt ở ngoài.

Trình Xử Lượng cùng Phòng Di Ái nhất thời há hốc mồm, còn có buồn bán kiêu này sao hả trời? Hán cho rằng ngày hôm qua Dương Hiền đã quá trâu bò, thể nhưng không nghĩ tới, bị phá giấc ngủ, Dương Hiền còn bá đạo hơn. Bọn họ rất muốn tiếp tục gõ cửa, thể nhưng trong đầu hồi tưởng lại vừa nãy Dương Hiền có nói,họ tuy không biết danh sách đen là gì nhưng vẫn minh bạch, Dương Hiền vĩnh viễn không hoan nghênh bọn họ, cũng là mang ý nghĩa sau đó đừng hòng ăn được Thịt Dê Bọt Biển thần thánh kia. Do dự nửa ngày, Trình Xử Lượng vươn tay ra rồi lại rút về, cũng là không có đập trên cửa. Chỉ có thể thở dài cùng Phòng Di Ái hai người ngồi xỏm trước cửa bộ dáng vô cùng đáng thương. Nếu như bị những người khác nhìn thấy, sợ phải kêu trời, công tử nhà họ Trình cùng Phòng Gia công tử lại bị một cái chương quỹ nhốt ở ngoài cửa a.

"Đại trưởng phu, co được dẫn được!"

Phòng Di Ái vỗ vai Trình Xử Lượng, có chút uất ức nói.

"Đừng vậy!"

Trình Xử Lượng cũng chỉ có thể đồng tình, ai bảo bọn hán không chống đỡ được mỹ thực hấp dẫn chứ. Nếu đổi lại là người khác, sớm đã bị bọn họ đánh một trận, từ đó đến giờ chưa ai dám đối xử như vậy với bọn hán

Một cái chương quỹ, cũng dám lớn lối như vậy?

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Từ Lâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: Xe đến núi ắt có đường.

Trình Xử Lượng cùng Phòng Di Ái tuy rất muốn kháng nghị nhưng vì ngăn ngừa mình bị Dương Hiền cho vào danh sách đen đành nhẫn nhịn, không để ý hình tượng,ngồi chồm hồm hai bên cửa từ lâu,người qua đường đều là vô cùng kỳ dị nhìn hai cái tạo hình như 2 con chó đá ở 2 bên cửa. Cảm giác khá là kỳ quái!

Không bị quấy rối, Dương Hiền trở lại ngủ 1 giấc ngon lành, đáng tiếc không thể trở về giấc mộng kia. Đến khoảng 9h sáng! Hắt xì đùng đùng, sau đó bắt đầu xuống lầu, chuẩn bị chế biến Thịt Dê Bọt Biển.

Cửa mở, Trình Xử Lượng cùng Phòng Di Ái thất thểu đi vào, bộ dáng hết sức đáng thương,Trình Xử Lượng xiết chặt nắm đấm rất muốn cho Dương Hiền ăn đòn nhưng cuối cùng vẫn đành từ bỏ ý định.Hán giống như một tiểu tức phụ ngồi đó trừng mắt, ai oán nhủ thầm "Tức chết ta, đến nước trà cũng không cho a. "

Bọn họ bụng sôi ùng ục giống như gia đình bình thường đều là buổi sáng hơn mười giờ mới ăn một bữa,sau đó đến xế chiều ăn một lần nữa, tất cả lượng thức ăn trong ngày chỉ có nhiều đó. Nhưng bọn họ cũng không phải là phổ thông gia đình, là nhi tử của trọng thần trong triều, đãi ngộ tự nhiên phải khác.

Trình Xử Lượng bản thân vốn ăn rất nhiều, bây giờ bữa sáng không ăn. Chịu sao nổi!

Thể nhưng cũng đành phải chờ, Dương Hiền chế biến Thịt Dê Bọt Biển cũng phải cần có thời gian.

Chỉ chốc lát,mùi canh thịt dê tràn ngập từ lâu. Trình Xử Lượng con ngươi đều muốn rớt ra ngoài, Dương Hiền căn bản không cho phép bọn họ đi vào bếp, nơi này có hán bí mật,ngoại nhân không thể đi vào! Bọn họ cũng minh bạch, đây là thủ nghệ bí truyền, làm sao có khả năng để cho người khác học. Tuy nhiên Dương Hiền cũng không phải nghĩ vậy, hán chế biến Thần cấp Thịt Dê Bọt Biển, coi như là cho người khác xem cũng không đáng kể. Vì muốn làm được món ăn này cần trù nghệ siêu phẩm,không phải chỉ nhìn qua là có thể học được. Hán lo lắng là hệ thống cung cấp đồ làm bếp giống thời hiện đại, hoàn toàn không giống thời đại này.Rất khó giải thích a!.

Giữa trưa, mọi thứ hoàn thành! Bất quá chuyện này cũng không thay đổi được, coi như là ăn cơm trưa vậy.

Dương Hiền cho Phòng Di Ái cùng Trình Xử Lượng hai bát, sau đó chính mình một bát, bắt đầu ăn. Hán cũng không ăn cơm!

Trình Xử Lượng cùng Phòng Di Ái, cũng không quan tâm món ăn đang sôi ùng ục mức ra, cầm đầu ăn ngấu nghiến. Dù sao bọn họ đói bụng đã lâu, hơn nữa Thịt Dê Bọt Biển phải ăn lúc thật nóng mới ngon. Vì vậy dù là giữa trưa hè nóng bức cũng không ảnh hưởng khẩu vị 2 người. Hơn nữa trong từ lâu này không cảm giác được chút nóng nực nào, trái lại vô cùng mát mẻ,ngay cả Trình Xử Lượng cũng không có ra một giọt mồ hôi. Thích ý cực kỳ, có thể ở đây ăn xong một bữa cơm, coi như là một cái chuyện tốt.

Dương Hiền lại liên tục dò hỏi: "Hệ thống, ta lúc nào mới có thể mở khóa món ăn kế tiếp a?" Món Thịt Dê Bọt Biển này mặc dầu hương vị rất ngon, ăn mãi không ngán nhưng mỗi ngày đều ăn như thế, cũng không thể được a. Dù ngon đến đâu thì ăn mãi cũng phải ngán nên Dương Hiền cũng muốn đổi món mới! Một bát Thịt Dê Bọt Biển hương vị đã kinh người như vậy, món ăn tiếp theo càng khiến người ta chờ mong.

"Hoàn thành nhiệm vụ, tự động mở khóa món ăn kế tiếp." Hệ thống trả lời.

Dương Hiền có chút đau đầu mà vò vò mi tâm, cái này đã hai ngày trôi qua, tính luôn ngày hôm nay tổng cộng mới bán được sáu phần, làm sao đem nhiệm vụ này hoàn thành được đây. Trong vòng một tháng, bán đi một ngàn phần Thịt Dê Bọt Biển, với tình trạng hiện nay thì vẫn không thấy hy vọng. Tước Tiên Lâu còn chưa có danh tiếng gì a! Bất quá chuyện này cũng không vội vàng được, Dương Hiền cũng chỉ có thể thuận theo tự nhiên, xe đến trước núi ắt có đường. Dù gì Trình Xử Lượng cùng Phòng Di Ái đã trở thành khách quen. Mỗi ngày có thể ra được hai phần! Vấn đề là làm sao lôi kéo những người khác.

"Tính tiền."

Dương Hiền đi ra, Trình Xử Lượng lấy ra một xâu tiền vút trên bàn, cũng không cần Dương Hiền thổi lại. Dương Hiền không từ chối, nhận lấy. Dù sao đây đều là tiền, Dương Hiền cũng sẽ không vói bộn hấn quá nhiều khách khí. Hai người này, đều là tài đại khí thô a. Chỉ là một xâu tiền đối với bộn hấn không có gì to lớn. Thời cổ đại, gia tài vạn quán cũng đã coi là rất nhiều tiền, nhưng với hai tên này gia thế đều là đại thần nổi danh Trường An, vạn quán còn chưa bằng 1 phần tài sản của họ. Gia tộc của bộn họ, sớm không đơn giản chỉ là làm quan như vậy, còn có người chuyên môn phụ trách buôn bán, cung cấp vật chất cho gia tộc.

"Hoan nghênh lần sau trở lại."

Dương Hiền vẫn như cũ, thái độ không lạnh không nóng. Trình Xử Lượng cùng Phòng Di Ái cũng đã thành thói quen, tuy rất muốn thêm một chén nữa, nhưng quy củ ở đây đã rõ ràng, chỉ có thể luyến tiếc liếc mắt nhìn Dương Hiền. Tại sao chứ.... Muốn ăn mỹ hảo thực vật thôi mà, có cần phải trải qua ngàn khó vạn hiểm như vậy không chứ.

Hai người mỗi bước đi đều vô cùng chậm chạp, ngập ngừng.... hy vọng Dương Hiền mềm lòng, lại cung cấp thêm một phần Thịt Dê Bọt Biển. Nhưng Dương Hiền đầu không quay lại, trực tiếp đem xâu tiền bỏ vào tủ. Hấn còn đang mãi trong suy nghĩ, với tình hình hiện tại thì tối thiểu hấn cũng sẽ không phải rơi vào tình trạng đóng cửa như lúc ban đầu. Chỉ là, làm sao mở rộng kinh doanh, đây là một cái vấn đề. Dương Hiền cũng lười suy nghĩ, dù sao hệ thống bắt hấn làm một cái Trù Thần chứ không phải một thương nhân. Hệ thống chắc chắn sẽ không đưa ra 1 nhiệm vụ không thể hoàn thành được.

Trình Xử Lượng cùng Phòng Di Ái nhìn thấy Dương Hiền tuyệt tình như vậy, cũng chỉ có thể cất bước hướng về cửa đi ra ngoài. Nhưng mới vừa đi ra cửa, liền đồng loạt đến một nhóm người làm bộn họ có chút bất ngờ bởi vì những người này.... Xem ra có chút quen thuộc.

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Từ Lâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Hoàng Tử quan lâm.

"Lê Chất, người xác định là nơi này?"

Trường Nhạc công chúa cùng một nhóm nam tử mặc cẩm bào đứng đó. Dẫn đầu là một nam tử có vẻ hơi lớn tuổi, khuôn mặt thành thực, tướng mạo đẹp trai. Trong lúc phát tay, đều có một cảm giác sang trọng cùng ưu nhã. Vừa nhìn liền biết không phải người bình thường! Những người còn lại cùng nam tử này tướng mạo có chút tương tự, từng người tập hợp cùng nhau, mang trên mặt nụ cười. Thỉnh thoảng hướng về phía nam tử này, trong ánh mắt lâu lâu lại lóe lên một tia hàn ý.

Hoàng Tử cạnh tranh, vô cùng kịch liệt. Biểu hiện nhìn vô cùng hoà thuận, thế nhưng trong lòng mỗi một vị Hoàng Tử đều là có dã tâm. Hoàng vị có thể làm người điên cuồng. Bọn họ sinh trưởng ở trong cung, trời sinh sứ mệnh chính là như vậy, coi như là Lý Thế Dân cũng không cách nào ngăn cản, vì lẽ đó lúc hấn về già, đối với chuyện này vô cùng đau đầu.

Dẫn đầu cùng Trường Nhạc công chúa đứng chung một chỗ, chính là Thái tử Lý Thừa Càn, nếu như không xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn thì hấn là người kế thừa hoàng vị. Vì vậy, tự nhiên bị các hoàng tử khác bài xích. Dù vậy bọn họ cũng đối với Trường Nhạc công chúa rất tốt, dù sao công chúa ở trong cung không tạo thành uy hiếp với họ. Trường Nhạc công chúa lôi kéo bọn họ cùng xuất cung, bọn họ tự nhiên sẽ không cự tuyệt. Cái này đồng thời là một cơ hội tốt. Có thể biết thêm về những hoàng tử khác, biết người biết ta trăm trận trăm thắng, đạo lý này bọn họ đều hiểu, mỗi Hoàng Tử đều là rồng trong loài người, trí tuệ xuất chúng.

Lý Thừa Càn lại không quan tâm nhiều đến các hoàng đệ của mình nghĩ gì. Lần này hấn thuần túy chính là bởi Trường Nhạc công chúa xuất cung. Bất quá nhìn Tước Tiên Lâu trước mắt, lòng mảy bắt giác nhủ lại.

Bởi vì bề ngoài xem ra rất tồi tàn, bọn họ thân phận tôn quý, mà nơi này.....

Thức ăn của họ đều là Ngự Trù chăm chú chế biến, mỗi một món ăn đều tinh diệu tể trác. Nơi này làm sao ăn được đây???

"Được rồi, nơi này chắc chắn sẽ không để huynh trưởng ngại thất vọng a." Trường Nhạc công chúa người mặc một thân nam trang nhưng vẫn không che giấu nổi vẻ đẹp xuất trần. Tiểu Ngọc đứng ở một bên, lại là rướn cổ lên, nhìn vào Tước Tiên Lâu, phảng phất đã nghe mùi Thịt Dê Bọt Biển, nước miếng chảy ròng ròng, một bộ dạng không thể chờ được nữa, rất muốn đi vào ăn Thịt Dê Bọt Biển. Ở trong cung hai ngày nay, nàng cả ngày tư niệm cái món canh thịt dê ăn cùng bánh nướng này vì ăn gì cũng không ngon.

"Loại tửu lâu thế này, có gì ngon chứ?."

Từ hoàng tử Lý Thái không nhận được dò hỏi có chút bực bội, bọn họ làm Hoàng Tử, từ nhỏ đến lớn, đều là com ngon áo đẹp, cảnh tượng trước mắt này đối với bọn hắn thì hai chữ đơn sơ cũng không được nữa là. Hắn là người được Lý Thế Dân sủng ái nhất, thoát nhìn là đối thủ cạnh tranh duy nhất của Lý Thừa Càn.

"Nếu tỷ tỷ cũng nói như vậy, như vậy thì trực tiếp vào xem một chút đi." một vị hoàng tử nhỏ tuổi ở bên cạnh trung thực nói. Hắn tuổi không lớn lắm, nên các hoàng tử đều không đem hắn để trong lòng còn bởi vì hắn xem ra quá mức thành thật, nơi nào có nửa điểm khôn khéo.

"Vào xem một chút đi."

Thái tử Lý Thừa Càn cũng lên tiếng, bọn họ tự nhiên cũng là không có ý kiến gì.

Ngay khi chuẩn bị cùng tiến vào trong, lập tức trước mặt liền đi ra hai người. Trình Xử Lượng cùng Phòng Di Ái, song phương người liếc mắt nhìn nhau, đồng thời ngăn ra. Bọn hắn cùng Hoàng Tử, công chúa tự nhiên đều là nhận thức nhau, một số hoàng tử còn đang tìm cách lôi kéo những nhi tử của trọng thần này coi như là lực lượng nòng cốt. Phòng Di Ái cùng Trình Xử Lượng cũng sững sờ, bọn họ tuyệt đối không ngờ rằng, lại ở chỗ này, gặp phải Hoàng Tử cùng với Trường Nhạc công chúa. Xoa xoa con mắt, còn tưởng mình nhìn nhầm. "Ế..... Các người làm sao có thể xuất hiện ở đây." Phòng Di Ái trước tiên mở miệng, vốn định thì lễ nhưng ý thức được bọn họ là đang cải trang, không thích hợp tiết lộ thân phận, nên ngữ khí vẫn là hết sức tôn kính. Trình Xử Lượng không nghĩ xa được như vậy, định thì lễ...

"Không cần."

Lý Thừa Càn khoát tay nói: "Nơi này không phải trong cung, vì lẽ đó không cần đa lễ. Chỉ là hai vị, tại sao lại xuất hiện ở đây."

"Ở đây có món Thịt Dê Bọt Biển hương vị không tồi. Gặp đúng bữa trưa nên hai người chúng ta đến đây ăn."

Phòng Di Ái nói, hắn là nhi tử của Phòng Huyền Linh, mặc dù là không quen nói dối nhưng đối với việc giữ thể diện thì cũng hắn cũng không đại gì mà đem chuyện bọn hắn ở chỗ này chờ hơn nửa ngày, bị Dương Hiến làm mất mặt nói ra. Chỉ là một lời nói dối chân thật a!

"Ồ?"

Lý Thừa Càn tỏ vẻ hứng thú: "Là bực nào mỹ thực mà để hai vị cũng phải mê đắm a???"

"Món Thịt Dê Bọt Biển này xác thực hương vị làm người ta thêm nhỏ dãi." Trình Xử Lượng nhún nhún vai: "Bất quá.... Chương quỹ kia thái độ không ra sao, chúng ta có hơi thất vọng."

"Còn có chuyện như thế."

Lý Thừa Càn hiếu kỳ không ngớt, hai người bọn họ thân là đại thần nhi tử, cũng có chức quan ở trong triều. Chương quỹ Tước Tiên Lâu này bất quá chỉ là một thảo dân, sao có thể cho bọn hắn ăn quả đắng?

"Các người đi vào liền biết." Trình Xử Lượng cũng không có nhiều lời, khá là thần bí nói, có ý tứ cười trên sự đau khổ của người khác, chỉ là hắn cũng vô cùng bất ngờ, không nghĩ tới những hoàng tử này, lại tới đây. Thế nhưng ngẫm lại hương vị của canh thịt dê ăn cùng bánh nướng quả thật dự người nên cũng không có gì là kỳ quái.

Lý Thừa Càn tò mò không ngớt, đồng thời cũng là muốn tiến vào trong tìm tòi hư thực.

"Vậy chúng ta đi trước, không quấy rầy các vị." Phòng Di Ái cùng Trình Xử Lượng cũng không muốn với bọn hắn có quá nhiều gút mắc, lập tức vọt lẹ. Cùng lúc đó, đám người Lý Thừa Càn gật gù cùng tiến vào trong.

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mờ Tửu Lâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15: Hoàng tử kinh ngạc

"Hắc tâm chương quỹ, mau ra đây, có khách tới!"

Tiểu Ngọc vừa vào, liền hô lớn.

Dương Hiền vẫn còn đang tính toán làm sao mở rộng kinh doanh, hoàn thành nhiệm vụ một tháng bán ra một ngàn phần ăn. Bỗng nghe tiếng người la ồn ào, lập tức mặt đen lại. Đột nhiên lại bị gọi là hắc tâm chưởng quỹ. Trường Nhạc công chúa cũng bật cười: "Người gọi cái gì vậy? Chưởng quỹ liền chưởng quỹ, tại sao còn thêm chữ hắc tâm vào?"

Tiểu Ngọc bĩu môi: "Hắn bán giá rất cao mà thái độ thì quá kém, hơn nữa trong tủ lâu cái gì cũng không có, còn không phải là hắc tâm chưởng quỹ sao?"

"Tiểu Ngọc, đừng nói như vậy." Trường Nhạc công chúa lắc đầu một cái: "Món ăn của hắn đáng giá như vậy mà."

Tiểu Ngọc đối với Dương Hiền vẫn còn ác cảm: "Quá ngang ngược khó ưa, nếu không phải đồ ăn ngon như vậy thì ta cũng không thèm đến đây."

Lý Thừa Càn nghe Trường Nhạc công chúa và Tiểu Ngọc nói chuyện, có chút ngạc nhiên, Dương Hiền này là người thế nào mà mỗi người đều đánh giá hoàn toàn khác nhau.

Dương Hiền cất bước đi ra liền thấy Tiểu Ngọc cùng Trường Nhạc công chúa, lập tức vui hân lên.

Khách quen a!

Nhưng lại đi theo 1 nhóm khoảng 7, 8 người làm Dương Hiền có chút bất ngờ, không nghĩ tới các nàng không những trở thành khách quen mà còn mang đến nhiều người như vậy.

"Mời vào."

Dương Hiền đứng một bên cửa, không tỏ vẻ gì là nhiệt tình nhưng nhìn Trường Nhạc công chúa và Tiểu Ngọc thì trong lòng đột nhiên nhớ đến đạo thánh chỉ hôm qua....

Hai người này, chẳng lẽ là trong cung đi ra? Nếu như vậy thì... những người này.... Toàn bộ đều người của hoàng cung sao?

Nếu đổi lại bất kỳ một người bình thường nào e là sợ đến kinh hồn bạt vía. Trong cung tùy ý đi ra một vị, đều dễ dàng đem bọn hắn bóp chết. Thế nhưng Dương Hiền thì không nghĩ vậy, hắn cũng chỉ là một lão bản tủ lâu, không có tham vọng tranh giành địa vị hay quyền thế gì. Vốn dĩ nước giếng không phạm nước sông vì vậy không cần phải cố gắng lấy lòng bọn họ! Mặt khác, Dương Hiền xuyên việt mà đến, vẫn còn chưa hòa nhập vào nếp sống cũng như tư tưởng của người thời đại phong kiến. Cho nên đối với người trong cung, cũng không giống là người xưa sợ hãi từ thâm căn cố đế.

Hắn quan niệm rằng, người người bình đẳng vì vậy hắn đối mặt thánh chỉ có thể từ chối, sau đó trước mặt Phòng Di Ái cùng Trình Xư Lượng vẫn không sợ hãi mà duy trì quy củ. Quan trọng nhất là Dương Hiền có hệ thống trong tay, hắn còn sợ ai chứ?

Ở tủ lâu của hắn thân phận tôn quý hay bình dân bá tánh đều là khách. Muốn ăn món ăn hắn chế biến thì phải dâng hoàng ngồi yên đó, tuân thủ quy củ. Không ai ngoại lệ!

"Nếu là khách quen, như vậy ta sẽ không giới thiệu nữa." Dương Hiền lãnh đạm nói: "Quy củ các người đều biết rồi.... Các người muốn mấy phần Thịt Dê Bọt Biển thì báo ta còn chuẩn bị???"

Lý Thừa Càn sững sờ ngăn người ra. Không chỉ là Lý Thừa Càn, những người khác đều tỏ ra kinh ngạc. Bọn họ chưa từng thấy chưởng quầy nào thái độ kiêu ngạo như vậy, không hề có ý mời mọc khách. Trong suy nghĩ của họ, làm thương nhân địa vị cũng không cao vì vậy lúc tiếp khách bất kỳ là người nào đều vô cùng nhiệt tình, thậm chí có chút nịnh nọt. Chính vì vậy làm cho người ta một cảm giác như là gian thương.

Đột nhiên lại xuất hiện một tên thương nhân lại không thèm quan tâm đến khách hàng, làm bọn họ cực kỳ không thích ứng. Làm ăn kiểu này mà vẫn có thể tồn tại, thật không nghĩ ra. Trong đó không ít Hoàng Tử, đều là quen sống trong nhung lụa, đi tới chỗ nào, đều là được người tôn kính. Coi như là văn võ bá quan, đối mặt bọn họ vẫn phải giữ thái độ tôn kính. Bây giờ một tên chưởng quầy ở một cái tủ lâu nhỏ xíu lại có thái độ như vậy, thật là tức chết mà. Thậm chí có người còn nghĩ sẽ cho người đến đây bắt lấy Dương Hiền, hảo hảo quăng 1 trận bom đầu cho chừa cái tật.

Tuy nhiên Trường Nhạc lại ngăn cản bọn họ. Lý Thừa Càn trong lòng có chút buồn bực nhưng khi ngồi xuống quan sát tỉ mỉ không gian bên trong mới phát hiện tủ lâu này có chỗ bất phàm!

Vô luận là trang hoàng, hay là sàn nhà, tường nhà, toilet... Đều là vô cùng tinh xảo, hơn nữa nếu tinh ý một chút liền có thể nhìn ra được toàn bộ tiêu điểm này chính là một thể. Bàn, sàn nhà... Đường vân đều là giống như đúc, khi phát hiện điều này Lý Thừa Càn giật nảy cả mình. Cuối cùng là chặt một cây đại thụ lớn đến mức nào mới có thể tạo ra được tiêu điểm này chứ. Hơn nữa trong này trang trí coi như là những công tượng có thủ nghệ tinh xảo nhất vẫn không cách nào làm được. Mấu chốt nhất là cảm giác oi bức đang dần biến mất. Ở đây phảng phất triệt để ngăn cách thái dương, không hề có một chút nóng nực mà lại còn có hơi lạnh se se. Không biết gió từ đâu đến, hắn nhìn kỹ đã lâu, cũng không có tìm được ngọn nguồn. Chỉ bằng những điểm này Dương Hiền trong suy nghĩ của Lý Thừa Càn trở nên thần bí, đây tuyệt đối là một người có năng lực.

Chẳng trách có cá tính như vậy!

"Tiểu muội, nếu là như vậy, giới thiệu cho chúng ta một hồi, quán này bên trong đến tốt cùng có chỗ nào kì lạ chứ?"

Lý Thừa Càn nội tâm phát sinh nhiều lần biến hóa, còn lại hoàng tử, cũng cảm thấy được cái này kỳ quái. Sau đó tất cả đều im lặng không lên tiếng.

ngược lại là đối với tiêu điểm này tò mò muốn nhìn một chút, đến tột cùng có cỡ nào kì lạ mà có thể làm cho Trường Nhạc công chúa làm đủ mọi cách thuyết phục bọn họ xuất cung.

"Thực đơn, không cần xem."

Trường Nhạc công chúa đem thực đơn cầm lên: "Bên trong chỉ một món ăn, vì lẽ đó xem không có ý nghĩa gì."

"Chỉ một món ăn."

Các hoàng tử nghe nói, đều là đồng tử co rụt lại, có chút cổ quái. "Vậy hần mở tử lâu này làm cái gì, còn không bằng trực tiếp ở bên đường mở Tiểu Sạp mà buôn bán a."

Tứ Hoàng Tử Lý Thái khẽ cười một tiếng, có chút xem thường.

"Tuy nhiên món ăn ở đây lại không bình thường." Trường Nhạc công chúa cười nói, trong ánh mắt lộ ra ý giáo hoạt: "Một phần ăn giá ba trăm văn."

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Tử Lâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: Họ là hoàng tử.

"Ba trăm văn."

Giá tiền như vậy làm các hoàng tử hoảng hồn, tuy bọn họ thân là Hoàng Tử, áo cơm không lo, đối với tiền tài thì không thiếu nhưng họ minh bạch ba trăm văn một bát canh thịt dê, đến tột cùng là mức độ nào.

"Đây là Long Can Phụng Đám sao?" Tứ Hoàng Tử Lý Thái dò hỏi: "Giá cao như vậy, chẳng trách Tiểu Ngọc phải gọi hần là Hắc Tâm Thương Nhân, làm ăn gian dối như vậy chỉ có đồ ngu mới đến đây ăn?"

Hần vô cùng khó chịu! Thế nhưng rất nhanh vội ngậm chặt miệng, bởi vì hần ý thức được hần đang chửi cả đám của mình là đồ ngu.

Trường Nhạc công chúa lại không giải thích chỉ thần nhiên nói: "Các người ăn xong sẽ biết."

Tiểu Ngọc ở bên cạnh vẫn nuốt nước miếng, đã có chút không khống chế được. Nếu như chỉ có Trường Nhạc công chúa ở đây, nàng nhất định sẽ thúc giục Dương Hiến nhanh lên một chút. Nhưng nơi này, còn có Thái tử cùng với Hoàng Tử. Thân là một cái nha hoàn, tự nhiên là không có quyền lên tiếng, chỉ có thể đứng ở một bên, nhưng nàng tin tưởng Trường Nhạc công chúa, nhất định là sẽ không bỏ qua mình.

"Chưong quỹ, 14 phần Thịt Dê Bọt Biển."

Bọn họ có bảy người, đồng thời mỗi người mang theo một tên nô bộc. Trường Nhạc công chúa, tự nhiên cũng đem những người này tính vào.

Dương Hiến nghe vậy, vẻ mặt có chút mừng rỡ, đây chính là một món làm ăn lớn a.

Đầy đủ 14 bát, cũng là hơn năm xâu tiền, phổ thông gia đình một năm cũng chỉ thu nhập được nhiều đó, thậm chí còn ít hơn. Rất nhanh, 14 tô Thịt Dê Bọt Biển được bưng ra.

Rầm!

Tất cả ánh mắt đồng thời nhìn chăm chú trên mặt bàn. Bọn nô bộc trước tiên nuốt ngụm nước bọt, liền ngay cả Tiểu Ngọc cũng là vừa nhìn thấy, nước miếng không ngừng trào ra, mắt trừng trừng nhìn chăm chăm vào tô canh thịt dê, cảm giác không thể chờ đợi được nữa.

"Đây là vật gì, làm sao có thể thơm như vậy."

Thái tử Lý Thừa Cản hơi động động mũi, hương khí cứ như vậy thâm nhập vào đến trong lỗ mũi làm hần sáng khoái tinh thần, kim lòng không dậy nước miếng liền đi ra. Nhưng làm Thái tử kể thừa hoàng vị, từ nhỏ chịu đựng thượng đẳng giáo dục, hần vẫn là hết sức chú ý giữ cùng hình ảnh. Sau khi khống chế dục vọng đang dâng trào hần nhàn nhạt liếc mắt nhìn mọi người.

Tứ Hoàng Tử Lý Thái vốn là vô cùng xem thường nơi này, hần căn bản không cho là nơi như thế này có cái gì ngon nhưng đến khi Thịt Dê Bọt Biển được bưng lên hần mới biết được.... Chính mình thực là sai lầm. Hần rất muốn dời ánh mắt của mình đi nhưng thân thể không thể khống chế, quá hấp dẫn a. Lúc này hần còn khịt mũi con thường mà bây giờ thì nếu biểu hiện ra sự thèm khát đối với món Thịt Dê Bọt Biển này thì mặt mũi mất hết a.

Nhất là ở đây có rất nhiều người, khuôn mặt này tuyệt đối không thể ném. Phải giữ hình tượng!

Đại bộ phận Hoàng Tử, đều cùng suy nghĩ với Lý Thái, vì lẽ đó cho dù bọn họ hận không thể lập tức nhào dõ bốc hốt, cắn xé thì cũng chỉ có thể bất động thanh sắc thăm dò lẫn nhau. Ai ăn trước là thua! Vèn vèn bởi vì một món Thịt Dê Bọt Biển lại gây ra một hồi chiến tranh không thuốc súng giữa các Hoàng tử.

Hơn nữa luật lệ cung đình phong kiến rất nghiêm ngặt, người có vai vế lớn nhất chưa động đũa thì bất kỳ ai cũng không được phép ăn. Lý Thừa Càn chưa động đũa, tất cả đều không thể ăn. Cái này thật làm khổ những cái nô bộc, nước miếng không ngừng nhiều ra, không thể chịu nổi a. Nhưng chủ tử chưa động thủ, bọn họ nào dám. Đây là dĩ hạ phạm thượng a!

Từng cái từng cái mắt lớn trừng mắt nhỏ, cảm giác vô cùng giãy dụa thống khổ, sống một ngày bằng một năm.

Dương Hiền ngồi ở quầy hàng, nhìn bầu không khí đó không hiểu ra sao khê lắc đầu thờ dài... Những chuyện này, không quan hệ đến hắn, họ lúc nào ăn cũng được. Chỉ cần không lãng phí là được, dù sao hệ thống nhiều quy củ lắm. Nếu dám lãng phí thức ăn, danh sách đen thẳng tiến!

Dương Hiền chống cằm, nhìn bọn họ đã ở nơi đó giằng co nửa nén hương, nhưng trong lòng thì đang nghĩ, có nên ra nhắc nhở 1 tiếng hay không. Để lâu thức ăn nguội hết, mà món Thịt Dê Bọt Biển này chỉ có ăn lúc mới nấu xong còn nóng hằm hập, hương vị mới là ngon nhất. Nhưng nhìn những người này, từng cái từng cái đều như mấy thằng tâm thần, Dương Hiền cũng lười để ý, trực tiếp chính là ngồi yên tiếp tục suy nghĩ làm sao mở rộng kinh doanh, đánh ra danh khí.

Mấy vị Hoàng Tử, vẫn minh tranh ám đấu, không ai nhường ai, tắc đất tắc tranh nhưng có một sự trùng hợp là tất cả đều là nhìn chăm chăm tô Thịt Dê Bọt Biển trước mặt, trong đầu cũng là đấu tranh tư tưởng mãnh liệt, ăn cơm thôi mà, trước sau gì chẳng được, có cần phải hơn thua chi cho khổ vậy chứ. Nhưng rất nhanh, lý trí liền chiếm thượng phong. Bọn họ đầu gì cũng là Hoàng Tử, nếu chuyện nhỏ này còn tranh không nổi thì sau đó còn cạnh tranh cái gì được nữa chứ, thậm chí ở trước mặt bọn họ đầu cũng không ngẩng lên được. Phóng chừng còn muốn bị chế nhạo!

"Muốn kế thừa hoàng vị, nhất định phải có lãnh khốc chi tâm." Những hoàng tử này, nội tâm đều là nghĩ đến câu nói này. Cho dù Thịt Dê Bọt Biển hương vị đang tràn ngập, nhưng vẫn không khát vọng của họ đối với hoàng vị. Tiểu Ngọc mặt mèo tội nghiệp nhìn Trường Nhạc công chúa, Trường Nhạc công chúa cũng là cười nhạt một tiếng, sau đó cầm lấy chiếc đũa.

"Các người làm gì vậy? Cùng nếm thử hương vị món ăn này đi chứ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mờ Từ Lâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Huynh đệ đồng lòng.

Trường Nhạc công chúa cầm lấy chiếc đũa: "Ta sẽ không chờ các người, ta ăn trước."

Nàng vừa mở miệng, Lý Thừa Càn khoát tay một cái nói: "Vây liền đồng thời ăn đi, nếm thử coi đến tột cùng là cỡ nào mỹ vị mà để Trường Nhạc muội muội khen không dứt miệng như vậy."

Trường Nhạc công chúa lên tiếng, trực tiếp hóa giải trận chiến. Bầu không khí cũng là trở nên hòa hợp không ít, những cái nô bộc cùng Tiểu Ngọc hạnh phúc dâng trào, nước mắt rung rung, nước miếng rơi rơi, chờ lâu như vậy, rốt cục được ăn rồi! " Lão thiên khai ân a... ta được ăn rồi! " Bọn họ cũng đã không thể chờ đợi được nữa!

Lý Thừa Càn trước tiên cấp lên một khối thịt dê, sau đó có chút mong đợi để vào trong miệng... Rất nhanh hắn chết lặng. Về mặt biến hóa: " Hương vị thịt dê.....sao lại có thể như vậy..... vừa vào miệng liền tan ra, hơn nữa hương vị toàn bộ ẩn trong thịt. Đặc biệt là không có mùi hôi lông "

" Hương vị quá tuyệt, không thể tin nổi."

Những nô bộc lần đầu nếm thử Thịt Dê Bọt Biển không nhận được có chút thán phục, món ăn này tuyệt đối là món ngon nhất từ trước đến giờ bọn họ từng được ăn.

Thịt dê hầm rục nhưng lại giữ nguyên hình dạng, nước canh sền sệt, bánh nướng lại càng thấm đẫm nước canh, khê cắn liền nổ tung, dâng trào khoái cảm. Đối với vị giác mà nói, tuyệt đối là một hồi thịnh yến.

Tứ Hoàng Tử Lý Thái, cũng là cầm lấy chiếc đũa, bắt đầu ăn. Rất nhanh, hắn liền minh bạch vì sao Trường Nhạc công chúa nhất định rủ rê bọn hắn đi ra ăn món này. Quả nhiên hương vị tốt!

Trong cung Ngự Trù chỉ cần một phần mười thủ nghệ như thế này thì đỡ biết mấy, mỗi lần đến giờ cơm trưa thật là mệt mỏi, hiện nay ngày mùa hè chói chang khẩu vị cũng không tốt, ăn cho qua ngày đoạn tháng, ăn cho Ngự Trù có công ăn việc làm... nói chung ăn cho có trách nhiệm. Nếu Ngự Trù được như Dương Hiền thì quả thực chính là cuộc sống thần tiên!

Nơi này lập tức yên tĩnh lại, chỉ có âm thanh khua đũa liên tục, thế nhưng Dương Hiền có chút bất ngờ là không có một người chép miệng. Người quyền quý vẫn rất có tổ đường a.

Rất nhanh, bọn họ liền đem canh thịt dê ăn sạch sẽ, giọt nước cũng không chừa.

Thở một hơi dài nhẹ nhõm, vô cùng thỏa mãn.

"Mỹ vị!"

Dù là Lý Thừa Càn cũng không nhịn được than một tiếng. Tứ Hoàng Tử Lý Thái, vốn là muốn phát ra âm thanh thỏa mãn nhưng nghĩ lại mình trước đó vô cùng xem thường Tửu Lâu này lại còn đã kích liên tục, không nhịn được mặt mo đỏ ửng, lúng túng ngồi yên ở chỗ đó im lặng không lên tiếng!

Những nô bộc lom lom nhìn chủ tử của mình với ánh mắt khẩn cầu thêm một chén nữa. Hiếm khi được ăn ngon như vậy, nếu không tranh thủ ăn nhiều một chút, ai biết lần sau có cơ hội được ăn nữa hay không.

Trường Nhạc công chúa liếc mắt khẽ cười ném sáu sáu tiền lên bàn, sau đó nhìn chúng nhân nói: "Chúng ta đi thôi."

Mười bốn người, tổng cộng là năm sáu hai trăm văn.

Thế nhưng Trường Nhạc công chúa rất rõ ràng cũng không để cho Dương Hiền thoái tiền, sáu sáu đối với Trường Nhạc công chúa chẳng là gì. Nàng rất được Đường Thái Tông Lý Thế Dân yêu thích, vì lẽ đó "luơng tháng" cũng so với người khác phải nhiều hơn không ít. Qua nhiều năm như vậy, tích góp cũng không ít tài phú.

"Vậy chúng ta đi."

Lý Thừa Càn lên tiếng, nguyên bản mặt mang nụ cười, nhưng nhìn Trường Nhạc công chúa chuẩn bị rời đi, có chút không đành lòng. Hắn cũng muốn thêm một chén nữa, tuy một phần là đủ no nhưng ăn ngon quá..." Ta có thể ăn nữa mà " Hắn trong lòng gào thét kiến nghị nhưng Trường Nhạc công chúa kêu đi, hắn cũng không tiện nói ra. Dù sao thân là Thái tử, tham ăn như thế đến khi bị những hoàng tử khác đâm chọc, đến tại Lý Thế Dân cùng đại thần trong triều thì e rằng địa vị thái tử của hắn lung lay không ít a. Nhóm hoàng tử còn lại cũng đều là vẻ mặt lúng túng, từng người liếc mắt nhìn nhau, bọn họ mặc dù là đối thủ cạnh tranh nhưng cũng là huynh đệ, làm sao không biết trong lòng bọn họ đang nghĩ gì.

"Không bằng tiểu muội đợi chúng ta một hồi, vì huynh thân là nam nhân, sức ăn nhất định là lớn hơn muội a."

Lý Thừa Càn sờ sờ bụng, sau đó mở miệng nói. Bình thường e sợ sẽ phải chịu không ít Hoàng Tử phản đối nhưng hôm nay cả đám đều tán thành. Bọn họ tựa hồ âm thầm đạt thành án. Chuyện hôm nay nhất định không ai nói ra, dù sao bọn họ đều đứng trên một chiếc thuyền a.

Bọn nô bộc theo chủ tử mình sớm chiều ở chung, làm sao không hiểu bọn họ đang suy nghĩ gì, nhất thời cực kỳ hưng phấn. Các hoàng tử muốn lưu lại tiếp tục ăn, như vậy bọn họ cũng cũng có lộc ăn. Lúc này vô cùng mong đợi chủ tử mình mở miệng, sau đó bọn họ đi vào kêu gọi chương quỹ, thêm một phần nữa.

Trường Nhạc công chúa nhìn đám người ngồi lì ở đó, nhìn không được cười lên một tiếng, cho dù ăn mặc nam trang, vẫn không che giấu nổi nét phong hoa tuyệt đại.

"Các ngươi chỉ sợ là không biết quy củ ở đây. Mỗi người 1 ngày chỉ có thể ăn một phần Thịt Dê Bọt Biển. Không thể thay đổi."

Trường Nhạc công chúa nói.

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mờ Tửu Lâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18: Lý Thái nổi giận

"Trong thiên hạ còn có chuyện này sao?."

Lý Thừa Càn cảm thấy ngày hôm nay thế giới quan của mình không ngừng phá vỡ, tiêu điểm thật quái gở. Nhưng hương vị món ăn lại triệt để chinh phục hắn. Nếu như không có nhiều người ở đây, chắc hắn không giữ được hình tượng a.

"Đúng vậy. Chỉ là chiêu trò để thêm tiền chứ có gì lạ." Tứ Hoàng Tử Lý Thái cười lạnh một tiếng. "Trà giá cao hơn hắn sẽ bán thôi!"

Trường Nhạc công chúa lắc đầu một cái: "Ngươi có thể thử xem."

"Chương quỹ, cho chúng ta thêm Thịt Dê Bọt Biển."

Lý Thái còn chưa mở lời, thủ hạ liền ngậm hiểu, vội vã bưng một cái, chính là la lớn.

Dương Hiền chậm rãi đi ra, cho dù đối mặt với những người này hắn cũng không e ngại.

"Xin lỗi, mỗi người mỗi ngày chỉ có thể thưởng thức một phần Thịt Dê Bọt Biển. Nếu như các vị còn muốn ăn, ngày mai trở lại đi."

Dương Hiền thản nhiên nói.

"Hả??"

Nô bộc có chút không tin tưởng lỗ tai mình, sau đó hướng về Lý Thái liếc mắt nhìn, được ra hiệu liền nói ngay: "Ta trả 600 văn 1 phần."

Bọn họ căn bản không thiếu tiền, chỉ cần ăn ngon là được. Thế nhưng Dương Hiền lại bình chân như vại, phảng phất mọi chuyện trên thế gian này không liên quan gì đến hắn.... 1 bộ đáng phiêu dật xuất trần... bề nghệ thương khung.

Lý Thái cũng là có chút tức giận: "Chẳng lẽ ngươi muốn gấp 10 lần giá tiền sao? Đại Đường tuy không công khai giá cả nhưng bộ dáng này của ngươi không khác gì Gian thương, ngươi không sợ chúng ta báo quan trừng trị ngươi sao?"

"Vấn đề không phải là tiền mà là quy củ, đừng nói là gấp mười lần giá tiền, coi như là gấp trăm lần giá tiền cũng không bán."

Bọn họ hoàn toàn không nghĩ tới, một chương quầy nhỏ nhỏ cũng dám to gan đối đầu với hoàng tử, không lẽ hắn chê mệnh không đủ dài sao?

Lý Thái sắc mặt cũng có chút âm trầm, đây là lần đầu tiên hắn - đại Đường tứ Hoàng tử - thân phận cao quý lại bị một tên dân đen thấp hèn làm mất mặt như thế.

Trường Nhạc công chúa đứng ở bên cạnh, vẫn không mở miệng, chỉ là trên mặt mang theo ý cười, nhìn một đám Hoàng Tử. Lý Thừa Càn cũng bị cái gọi là quy củ này làm cho gượng gạo không biết làm sao.

Một ngày chỉ bán một phần, nhiều tiền hơn cũng không bán. Còn không tiếc đắc tội Hoàng Tử, cho dù là hắn không biết mấy vị này là Hoàng Tử nhưng nhìn bề ngoài thôi cũng biết không phải hoàng gia thì cũng là người có thân phận.

Lý Thái tức giận rất muốn lấy thân phận Hoàng tử cho Dương Hiền nếm mùi đau khổ nhưng quanh đây có rất nhiều Hoàng Tử, trong lòng hắn khá là kiêng kỵ. Nếu như hắn làm thế chỉ sợ ngày hôm trong cung tất cả mọi người đều biết, đường đường Tứ hoàng tử lại nhỏ nhen với một thảo dân. Chỉ vì ăn không được chén thứ hai Thịt Dê Bọt Biển liền trả thù, thậm chí xử tử. Bụng dạ hẹp hòi như vậy làm sao có khả năng leo lên hoàng vị.

"Ta hỏi ngươi một lần nữa, ngươi bán hay là không bán." Lý Thái cắn răng hỏi, thanh âm lạnh băng.

"Ngươi chỉ là 1 chương quầy nhỏ nhỏ, công tử nhà chúng ta làm sinh ý là nể mặt ngươi lắm rồi. Ngươi định ra quy củ này chỉ là đối với người bình thường, còn công tử nhà chúng ta vốn không phải người thường, ngươi nên suy nghĩ kỹ đi." - Nô bộc của Lý Thái trực tiếp uy hiếp.

"Nếu như không có chuyện gì, các vị ngày mai trở lại." Dương Hiền thái độ đúng mực, như cũ là từ chối Lý Thái: "Đồng thời... Nếu như ở Bàn Điểm gây sự, lập tức cho vào danh sách đen, vĩnh viễn không bao giờ làm tiếp sinh ý."

Kể từ ngày hệ thống đưa ra quy định, hắn đã xác định là sẽ đắc tội rất nhiều người nhưng căn bản hắn vẫn không quan tâm. Có thể những người đó có quyền lực trong tay, có thể tùy ý chèn ép thậm chí xử tử bất kỳ một dân đen thấp cổ bé họng nào. Nhưng Dương Hiền vốn không phải người thường, hắn có hệ thống, có điểm tích lũy... hắn không chỉ là một Trù Thần, hắn còn có thể siêu việt tất cả lực lượng. Nếu ép hắn quá mức, hắn không ngại cho cái gọi là Đại Đường này biết hai chữ Lực Lượng đọc như thế nào. Thiên hạ to lớn, Đường Triều không phải là duy nhất!!

Trình Xử Lượng cùng Phòng Di Ái hai người vừa bắt đầu cũng là như thế, thế nhưng đến cuối cùng vẫn phải ngoan ngoãn phục tùng. Những người này, cho dù là Hoàng Tử thì sao??? Cho dù Hoàng đế đến đây cũng phải theo quy củ!

Lý Thái tuyệt đối không ngờ rằng, Dương Hiền vẫn cứng rắn, không cho hắn chút mặt mũi nào. Nếu không ở đây nhiều người thì hắn đã cho người đánh nát đít tên chương quầy chết tiệt này rồi. Đường đường một cái Hoàng Tử còn bị buộc tuân theo quy củ của một tên chương quầy nhỏ nhỏ... Còn ra thể thống gì nữa chứ!

"Chẳng lẽ là hắn là đến từ một địa phương thần bí nào đó nên mới càn rỡ như vậy." - Lý Thừa Càn cũng là nhíchặt lông mày suy tư Dương Hiền cuối cùng là ai? Từ lâu này trang trí nội thất quá kinh người, người bình thường căn bản làm không được. Dương Hiền bối cảnh, trở nên thần bí!

Lý Thái ánh mắt băng lãnh lộ ra Sát Ý. Nhưng Dương Hiền cũng không để ý đến hắn!

"Được lắm!"

Lý Thái lạnh lùng quay lưng bỏ đi. Nô bộc tự nhiên cũng là theo sau. Dương Hiền mặt không cảm xúc, tựa hồ cũng không lo lắng Lý Thái sẽ trả thù mình.

"Nếu quy củ ở đây là vậy thì lúc khác chúng ta lại đến vậy." Lý Thừa Càn gật gù, rất nhanh một nhóm người đều rời đi. Tuy nhiên Trường Nhạc công chúa lại không đi, nàng đến cạnh hắn..... (dịch giả: hun.. hun đi... hun đi!)

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mờ Tầm Lâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 19: Nhắc nhở.

Trường Nhạc công chúa nhìn chằm chằm Dương Hiền... làm Dương Hiền có chút cảm giác không hiểu, trong đầu thoáng qua suy nghĩ "Đừng nói là thấy ta quá đẹp trai nên có ý định không tốt à nha... dù sao thì cũng không mất gì... ta chịu thiệt cũng được.. Ta sẵn sàng rồi a... Đến đi! " Uồn ngực thẳng lưng, khí thế bùng bùng như tráng sĩ một đi không trở lại, chuẩn bị tiếp nhận Trường Nhạc ý đồ.....

"Cẩn thận tứ ca của ta, người này lòng dạ có chút hẹp hòi, có thù tất báo. Người hôm nay làm hấn mất mặt, chắc chắn sẽ không dễ dàng bỏ qua người." Trường Nhạc đợi đến khi không còn ai ở đó mới thì thầm.

Hựt hắng!

Chối vói!

Nhân sinh đảo lộn a....

"Sắc. Không sao."

Dương Hiền ho khan vung vung tay, sắc mặt đỏ ửng, có vẻ không được tự nhiên. Hấn đại khái cũng đoán ra những người này đến tốt cùng là thân phận gì. Tứ ca trong miệng nàng chỉ sợ sẽ là Tứ Hoàng Tử Lý Thái, từ trong lịch sử đến xem, Tứ Hoàng Tử rất được Đường Thái Tông yêu thích, vì lẽ đó tính cách hẹp hòi cũng là sự tình rất bình thường. Lý Thái trả thù, hấn căn bản không để ở trong lòng. Làm Hoàng Tử, nếu quang minh chính đại, lợi dụng quyền lực trong tay đến đây đối phó hấn, chỉ sợ là bị người lên án. Lý Thái cũng sẽ không ngu đến mức mức độ này!.

Đường Triều cũng không có nhiều Công Thương Cục, hấn mở một cái tủ lâu, chỉ cần không phạm pháp, quan phủ cũng không làm gì hấn. Trường Nhạc công chúa cũng chỉ là nhắc nhở một chút nhưng không ngờ Dương Hiền lại không thêm quan tâm. Điều này làm cho nàng đối với Dương Hiền càng ngày càng tò mò!

Người này.... Đến tốt cùng là từ đâu đến, nhất định là sau lưng có thế lực chống đỡ. Chẳng lẽ là con cháu những Siêu Cấp Gia Tộc kia."

Trường Nhạc công chúa suy đoán. Tuy thiên hạ này là nhà bọn hấn, thế nhưng sau lưng quyền thế, thật sự là quá mức phức tạp. Các loại gia tộc, các quyền lực ẩn thế... vô cùng phức tạp.

Nhất là một ít Ân thế gia tộc truyền thừa ngàn năm, ngay cả Lý Thế Dân cũng không dám đắc tội. Từ xưa đến nay, quyền lực thật sự đều nằm trong tay các Đại Gia Tộc. Đường Triều tự nhiên cũng không ngoại lệ!

Nếu Dương Hiền thật sự là người của Ân thế Gia Tộc, như vậy tất cả liền có thể giải thích được. Từ trù nghệ kinh người đến cách bài trí tủ lâu vô cùng đặc biệt. Khó trách Dương Hiền không sợ Tứ Hoàng Tử trả thù.

Dương Hiền ngược lại hoàn toàn không biết trong lòng Trường Nhạc công chúa đã coi hấn thành một người của Ân thế đại gia tộc. Nếu hấn có biết cũng không quan tâm. Vậy càng tốt, sẽ giảm được không ít phiền phức!

"Người vĩnh viễn chỉ cung cấp một món này sao?" Trường Nhạc đột nhiên hỏi.

Dương Hiền lắc đầu một cái: "Sau này sẽ có. Còn hiện tại chỉ 1 món đó."

"Khi nào?." Trường Nhạc công chúa truy vấn.

Dương Hiền thần nhiên nói: "Nhanh thôi.... Muộn nhất trong vòng một tháng."

"Một tháng...." Trường Nhạc công chúa suy nghĩ một hồi, thời gian này cũng không phải rất dài. Nghĩ đến cảnh được ăn thêm nhiều món ngon ở nơi này, nàng vô cùng hứng thú

"Là món gì người nói ta biết được không?" Trường Nhạc công chúa hỏi.

Dương Hiền chần chờ một hồi, sau đó nói: "Tạm thời không xác định được, có lẽ sẽ khác hẳn so với Thịt Dê Bọt Biển."

Hệ thống cung cấp món ăn, hấn cũng không biết rõ. Nhưng theo tính cách của hệ thống thì hấn là một món ăn khác hoàn toàn. Đương nhiên.... Đây chỉ là suy nghĩ của hấn.

"Được rồi."

Trường Nhạc công chúa vui vẻ: "Hi vọng đến lúc đó không để cho chúng ta thất vọng nha."

"Tận lực."

Dương Hiền tự nhiên biết rõ trước mắt vị này chính là công chúa, thế nhưng là hắn cũng không biết đây là công chúa nào a. Nếu là Cao Dương Công Chúa trong truyền thuyết thì hắn có chút đau đầu. Vì vậy tạm thời giữ một khoảng cách, thái độ lạnh nhạt một chút. Thà giết lầm, không bỏ sót!

Đề phòng trường hợp nàng coi trọng mình, chẳng phải là mình cứu Phòng Di Ái một mạng.....lúc đó chính mình trở thành thiên cổ nữ vương.....Thà cho ta đi, ta không muốn a!

Trường Nhạc công chúa nhìn thấy Dương Hiền đối với nàng có khoảng cách trong lòng thoáng vẻ thất lạc. Bất quá cũng không biểu hiện trên mặt. Chỉ là nàng thắc mắc, tướng mạo của nào vô cùng xinh đẹp, biết bao công tử tài tử ngưỡng mộ muốn cùng nàng cá nước thân mật, điên loạn đảo phương thiên miên. Trong triều càng không ít đại thần theo Lý Thế Dân đề cập tới chuyện thông gia.

Dương Hiền loại này, còn là lần đầu tiên nhìn thấy. Ánh mắt trong sáng, hoàn toàn không nhiễm bụi trần.... Cũng có thể là bởi vì nàng nữ giả nam trang, thế nhưng Trường Nhạc công chúa điểm này tự tin vẫn có, coi như là nữ giả nam trang bên ngoài vẫn đẹp rạng ngời. Hơn nữa nữ giả nam trang bất quá là vì thuận tiện thôi, người bình thường để ý một chút đều có thể nhìn ra.

"Vậy ta đi."

Trường Nhạc công chúa không biết nói gì nữa chỉ có thể rời đi. Lý Thừa Càn chờ ở bên ngoài, cũng thúc giục Trường Nhạc công chúa.

"Hoan nghênh lần sau đại giá quang lâm!"

Dương Hiền không hề bị lay động, sau đó nhường ra vị trí, để Trường Nhạc công chúa ra ngoài.

"Hừ...Nguoi.... Đáng ghét! "

Trường Nhạc công chúa nhìn thấy Dương Hiền như vậy, không nhịn được liếc hắn lạnh một phát, nghênh ngang rời đi.. Trường Nhạc công chúa trong lòng vô cùng bất mãn Dương Hiền.

Tốt xấu gì nàng cũng là Đường Triều Trường Công Chúa, hơn nữa là mỹ mạo xuất chúng nhất, Dương Hiền đáng chết này thật là không nể mặt mà.

Dương Hiền ngây ngốc sờ đầu, không hiểu chuyện gì đang xảy ra. Có chút như hòa thượng sờ mái không thấy tóc!

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Từ Lâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Cải tạo tử lâu.

Cũng không biết có phải là nhờ đám người Trường Nhạc công chúa đến đây hay không mà bỗng nhiên hôm nay lại có nhiều người đến chấp nhận ăn thử một phần Thịt Dê Bọt Biển đến tốt cùng có cỡ nào khoa trương. Điều gì đến sẽ đến... lập tức bị chinh phục! Thậm chí mỗi ngày trôi qua đều muốn đến đây ăn

Thứ này.... Tuyệt đối là món ăn ngon nhất từ trước đến giờ họ được ăn. Những ai từng ăn ở Tước Tiên Lâu rồi thì đều cảm thấy những gì mình ăn trước đây đều giống như thức ăn cho lợn. Vì vậy dù mắc tiền thì cũng phải ráng nhịn ăn nhịn mặc, vài ba bữa lại qua ăn 1 lần. Nếu không..... ta chịu không nổi aaaaaa!

Dương Hiền đứng đó nhìn sinh ý của mình ngày càng tốt lên, toét miệng cười không ngậm lại được, nước miếng chảy ròng ròng hắn cũng mặc kệ. Vốn dĩ hắn nghĩ rằng một tháng bán 1000 phần gần như không thể, nhưng giờ đây thì chỉ vèo vèo vài giờ đồng hồ đã bán được hơn 50 phần. Giàu.... giàu to rồi!

Hắn vô cùng tự tin rằng trong hơn 50 người này, ít nhất cũng phải một nửa trong số đó trở thành khách hàng thân thiết vô cùng thân mật, rất có cảm giác muốn hôn thắm thiết, lệ rơi là chả.

Cứ như vậy thì chắc chắn sẽ còn rù rê thêm không ít người đến. Vì vậy một tháng 1000 phần... chuyện nhỏ!.

Dương Hiền nhìn trong tủ, thu hoạch tràn đầy chừng 15 xâu. Hắn hiện tại cũng coi là một kẻ có tiền. Chỉ là khoảng thời gian này, Dương Hiền cũng không dùng đến tiền. Suốt ngày hắn chỉ ở cửa hàng, chỉ cần hoàn thành nhiệm vụ là tốt rồi. Nguyên liệu làm món ăn cũng là do hệ thống cung cấp nên hắn chẳng tốn đồng nào. Tích Phân cũng tới đến một ngàn năm trăm điểm!

Trời cũng đã tối, đến giờ cầm đi lại ban đêm.

Dương Hiền đem phần canh thịt dê cuối cùng trong nồi giải quyết sạch sẽ. Hải lòng vỗ vỗ bụng, đóng cửa, vào phòng!

Dương Hiền thật sự là muốn tắm 1 phút rồi mới ngủ nhưng thời cổ đại đi tắm vốn rất phiền phức, chuẩn bị rất lâu.

"Hệ thống, cải tạo lại phòng tắm có máy nước nóng cùng bồn tắm, cần hao phí bao nhiêu Tích Phân." Dương Hiền đột nhiên dò hỏi.

"Ba trăm Tích Phân!"

Hệ thống hồi đáp.

Ba trăm Tích Phân, cũng chính là tam xâu tiền.

Chính mình bán đi mười bát Thịt Dê Bọt Biển mới đủ a.

Dương Hiền suy nghĩ một hồi, cuối cùng vẫn cắn răng: "Cải tạo!"

"Keng, khấu trừ ba trăm Tích Phân, cải tạo trong phòng, dự tính thời gian, năm phút đồng hồ."

Hệ thống âm thanh không cảm tình truyền ra, sau đó trong phòng, quang mang bao phủ...

Năm phút đồng hồ trôi qua..... Dương Hiền đẩy cửa ra đi vào lập tức ngây người. Phòng tắm gạch men sứ trắng bóc, bóng lờng....

Cái này hoàn toàn chính là một cái phòng tắm thời hiện đại, hơn nữa không gian rất lớn, bồn tắm có vòi nước nóng lạnh, vừa mở lập tức có nước.... nhưng lại không cần điện, hệ thống này quả là thần kỳ!

Có thể tiếp xúc với những tiện nghi thời hiện đại làm Dương Hiền khá là kích động. Quả thực chính là vật siêu giá trị! Liền vội vàng xả nước đầy bồn tắm, sau đó nằm ở bên trong thư giãn.....

Sau này lại đem tủ lạnh, điều hòa, truyền hình, máy tính.....toàn bộ mang ra, lúc này mới gọi là hưởng thụ a. Nhưng hiện nay Dương Hiền cũng rất thỏa mãn. Ngâm nước nóng a.... 1 ngày mệt nhọc, tất cả đều biến mất.

Dương Hiền không nhận được rên rỉ sung sướng....nằm trong bồn tắm, suýt chút nữa ngủ luôn.

"Đây quả thực là cuộc sống thần tiên!"

Loại đãi ngộ này trước đây vốn dĩ rất bình thường nhưng từ khi xuyên việt đến Đường Triều thì lại giống như là đồ xa xỉ chỉ có trong mơ. Bởi vậy khi có được, Dương Hiền lệ rơi đầy mặt.

Dương Hiền ở bên trong nửa canh giờ, mới lau khô thân thể, mặc áo ngủ, chuẩn bị nằm dài trên giường, nghỉ ngơi thật tốt. Thế nhưng thân thể sau khi trải qua cải tạo, giác quan đã sớm kinh người. Hẳn nghe dưới lầu, loáng thoáng truyền đến một tiếng động. Thanh âm dù rất nhỏ vẫn bị hẳn nghe được.

"Có người!"

Dương Hiền ánh mắt ngưng lại!

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mờ Tù Lâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Báo thù không để qua đêm

Lầu một, đen kịt một màu.

Thế nhưng hơi hơi chú ý một chút, liền có thể phát hiện, một đám thân mang dạ hành phục đang lén lén lút lút tiến vào Dương Hiền từ lâu.

Từ lâu này không so được với hiện đại công trình, vì lẽ đó bọn họ dễ dàng liền từ trong cửa sổ chui vào.

Có chừng sáu người!

"Công tử có lệnh, tìm chương quý tử từ lâu này!"

Dẫn đầu một vị thân hình cao lớn đứng ở cầu thang nhỏ giọng quay về những người còn lại nói: "Sau đó.... Trực tiếp giết!"

Thanh âm hẳn phát lạnh, sau đó làm ra một cái cắt cổ động tác.

Còn lại dư năm người, đều là gât gù.

Chỉ là bọn hắn cũng không biết rằng Dương Hiền trong phòng vẫn nghe rất rõ ràng.

Trong lòng không nhịn được cười gằn, bọn họ trong miệng cái gọi là công tử chi sợ sẽ là Lý Thái?

Quả nhiên là một kẻ tiểu nhân, không báo cách đêm thù!

Buổi tối liền đến tìm hắn, nếu là hắn thật xuất hiện chuyện ngoài ý muốn, e rằng không ít người cũng biết là Lý Thái động thủ, có thể chính là bởi vì không bỏ ra nổi chứng cứ, hắn mới dám lớn lối như vậy.

"Cũng bởi vì ngộ nghịch ý hắn, liền trực tiếp muốn giết người." Dương Hiền vẻ mặt cũng lạnh xuống đến: "Cái này Lý Thái quả thực thật là ngang ngược."

Nếu là lúc hắn vừa xuyên qua đến có lẽ hắn sẽ rất sợ hãi vì hắn lúc đó tay trái gài không chặt, mà người Lý Thái phải lại đây, nhất định là thực lực xuất chúng, không phải vậy nói làm sao có khả năng chấp hành nhiệm vụ này thẳng thắn dứt khoát. Dương Hiền rơi trong tay bọn hắn, chắc chắn phải chết.

Thế nhưng là.... Hắn đã sớm trải qua cường hóa thân thể, hắn đã không còn là thường nhân.

Lúc này tương kế tựu kế, nằm dài trên giường.

Tắt đèn đuốc!

Chỉ chớp lát, chính là có một trận yếu ớt tiếng bước chân, nếu không để ý sẽ không nghe thấy. Đám người kia, chính là đi tới lầu hai. Hướng về Dương Hiền gian phòng tìm tòi mà đi, Dương Hiền cửa phòng khép hờ.

Vì lẽ đó bọn họ không tốn sức chút nào liền đẩy cửa ra, từng bước một hướng giường đi đến. Nam tử cao lớn rút ra một thanh Đường Dao sáng bóng, cho dù trong đêm tối vẫn lập loè hàn mang không chút do dự nào, hướng thẳng đến chân chém tới.

Phốc!

Dao chém vào mền, phát sinh một trận nặng nề thanh âm... trong nháy mắt liền để nam tử cao lớn phản ứng lại: "Người này không ở bên trong chân!"

Trong đêm tối, bọn họ cũng xem không rõ lắm.

Trong lòng không nhịn được "Hồi hộp" một tiếng, Dương Hiền đến tột cùng chạy đi nơi đâu.

Oành!

Nam tử cao lớn cảm giác sau lưng có một luồng gió lạnh thổi đến, hắn còn chưa phản ứng thì một đòn nghiêm trọng nện trên lưng hắn.

Rắc rắc!

Tiếng xương sống lưng gãy vang lên, thân thể hắn lập tức bay ra ngoài, nện lên vách tường, hắn trong nháy mắt đã hôn mê.

Trong đêm tối, một đôi mắt sáng ngời đột nhiên xuất hiện, trong tay cầm Đường Dao của tên nam tử đó.

"Lên!"

Những người còn lại lúc này đã biết rằng mình bị phát hiện liền không chút do dự mà giơ lên trong tay Đường Dao, bao vây lấy Diệp Hiền.

Dương Hiền nhưng ánh mắt lấp lánh, trong đêm tối, vẫn có thể thấy rõ những người này đáng sợ. Đêm đen thấy vật, đối với hắn mà nói không hề có một chút ảnh hưởng.

Ngược lại là những người này, trong đêm tối, đều giống người mù. Người cổ đại, trên căn bản đều là bệnh quáng gà. Chỉ cần bổ sung Vitamin A liền đầy đủ, nhưng căn bản người phong kiến đều không biết việc đó.

Vì lẽ đó bọn họ có vẻ hơi bó tay bó chân, Dương Hiền cầm trường đao trong tay, trực tiếp đâm vào bụng một tên, sau đó đột nhiên rút ra, lại xẹt qua cổ họng một tên khác với tốc độ cực nhanh!

Máu tươi dâng trào, Dương Hiền vẫn không đổi sắc. Trận này chém giết, nếu như hắn không thắng, như vậy thì là hắn phải chết ở chỗ này, vì lẽ đó nội tâm hắn vô cùng bình tĩnh, thậm chí mang theo một tia lạnh khốc.

Máu tươi nóng hổi phun trên mặt, Dương Hiền cũng không nháy mắt nhìn 3 tên đang lao tới, thân thể hắn vô ý thức cũng đã làm ra phản ứng, tốc độ cực nhanh.

Thân thể trải qua cường hóa, không chỉ là lực lượng, các phương diện đều chiếm được tăng trưởng.

Những người này dù là người luyện võ nhưng đối với Dương Hiền cũng không thể so sánh. Dương Hiền hành hạ đến chết bọn họ, dễ như ăn cháo!

Phốc thử!

Thân hình lóe lên, xuất hiện sau lưng 1 tên, Đường Dao đâm vào trái tim của hắn.

Máu tươi dâng trào, dường như suối phun.

Lại một cú đấm vào giữa ngực một tên khác, không chút nương tay.

Răng rắc!

Xương ngực gãy vỡ, thậm chí trực tiếp lổm vào, gai xương gãy đâm sâu vào nội tạng bên trong, thân thể hắn hơi ngưng lại, sau đó ánh mắt từ từ âm đạm ngã trên mặt đất, mất đi ánh sáng. Triệt để chết đi!

Chỉ còn lại 1 tên cuối cùng, hắn hoàn toàn không nghĩ tới, đối phương cư nhiên lợi hại như vậy, bọn họ đầy đủ sáu người, lại là trong chớp mắt, đã bị Dương Hiền giết chết năm người. Chỉ còn lại một mình hắn!

Tay cầm đao đang không ngừng run rẩy!

Phù phù!

Hắn cuối cùng có chút không chịu nổi áp lực, quỳ trên mặt đất không nhận được xin tha: "Đừng, đừng giết ta.... Ta cũng là bất đắc dĩ bị bức ép, chỉ cần người không giết ta, buông tha ta, để ta làm cái gì đều được."

Hắn cúi đầu, cứ như vậy xin tha, nghe được tiếng bước chân Dương Hiền hướng về hắn không ngừng đi tới. Hắn đột nhiên bật dậy thành linh đâm thẳng vào ngực Dương Hiền.

Thế nhưng hắn không nghĩ tới, thân thể mình vừa mới động, Đường Dao liền hướng về cổ mình chém xuống. Đầu hắn bay lên, thi thể không đầu ngã trên mặt đất.

Còn lại một mặt lạnh lẽo Dương Hiền, đứng ở nơi đó, mắt thấy bên trong căn phòng tắt cả.

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mờ Tỉu Lâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: Thương thành

Sáu thi thể, cứ như vậy nằm trong phòng, khắp nơi đều là vết máu, liền ngay cả trên người hắn, cũng là bị huyết dịch cho thấm ướt. Vô luận là kiếp trước hay là kiếp này, cũng đối với Dương Hiền tới nói, cái này là lần đầu tiên giết người.

Thế nhưng hắn lúc này nội tâm không có bao nhiêu sóng lớn. Không biết là bởi vì xuyên việt tới, đã sớm để hắn đoán luyến ra một trái tim mạnh mẽ, hay là hệ thống đưa cho hắn sức lực.

Những này cũng đều không quan trọng, trọng yếu là... Hắn và Lý Thái triệt để kết thù.

Trong mắt Lý Thái hắn bất quá là một giới bình dân thôi, cao cao tại thượng, có thể tùy ý giết. Dương Hiền không cho hắn mặt mũi, đến tới liền trực tiếp đưa tới sáu vị thích khách. Chỉ là sáu người này đến chết cũng sẽ không minh bạch, rõ ràng chỉ là một chương quấy làm sao có thể có được thực lực như vậy.

Dương Hiền lúc này trong lòng cũng động Sát Ý, Lý Thái rất rõ ràng đã chạm tới phòng tuyến cuối cùng của hắn. Chờ đến ngày mai sáu người này không có trở về bẩm báo tin tức, mà Dương Hiền còn nhảy nhót tung bùng, hắn nhất định có thể nhận ra được chuyện này không ổn.

Bất quá Dương Hiền hiện tại suy nghĩ là, làm sao đem Lý Thái đưa vào chỗ chết. Dương Hiền từ xuyên việt tới ngày thứ nhất liền minh bạch, cái này Đường Triều mặc dù là thái bình thịnh thế, thế nhưng mạng người như rơm rác, không có một chút nào ý nghĩa.

Coi như là bị người cho giết, phơi thây hoang dã..... Cũng là thường. Vì lẽ đó rất nhiều người chết, căn bản điều không tra được, chỉ có thể qua loa. Huống chi, Lý Thái là Hoàng Tử.

Muốn giết một người thật sự là quá đơn giản, hiện nay Lý Thái đã muốn giết mình thì Dương Hiền nếu không giết hắn, phỏng chừng sẽ không ngừng có phiền phức quanh người.

Bọn họ bây giờ, như nước với lửa.

Nhưng chính là bởi vì Lý Thái thân phận quá mức miễn cưỡng, Dương Hiền nếu muốn giết hắn cũng không phải là đơn giản như vậy.

Cần tốt tốt kế hoạch một phen, mới có thể động thủ.

Có hệ thống, Dương Hiền thì là có thể chú ý sử dụng rất nhiều phương pháp thường nhân không biết để Lý Thái trả giá thật lớn.

"Hệ thống, xóa đi tất cả dấu vết."

Dương Hiền nói.

"Cần khâu trừ mười Tích Phân, có hay không xóa đi."

"Vâng!"

Dương Hiền không chút do dự mà đồng ý, đem những thi thể này cùng với vết máu thanh trừ hết. Thực sự không phải là việc khó gì, cũng sẽ không khâu trừ quá nhiều Tích Phân. Dương Hiền cũng không để ý mười Tích Phân! Một trận quang mang lấp loé qua đi, trong phòng lần thứ hai khôi phục như cũ, còn những thi thể này cùng vết máu, dường như bốc hơi khỏi thế gian. Hệ thống uy lực, quả nhiên rất mạnh mẽ.

Dương Hiền cẩn thận điều tra một phen, sau đó xác thực phát hiện tìm không ra dấu vết nào mới gạt gù, không khỏi quay về hệ thống giờ ngón tay cái lên.

Bất quá lần này sự kiện ám sát, cũng làm cho Dương Hiền trong lòng lên cảnh giác. Bất luận vào lúc nào, tự thân cường đại, mới là tất cả căn nguyên. Cho dù hắn chỉ là mở một tòa tửu lâu thôi, nhưng vẫn cần bản thân thực lực. Thân thể hắn trải qua cường hóa, vô luận là lực lượng, tốc độ, phản ứng... Cũng đã đạt đến nhân loại đỉnh phong. Nhưng sáu người này thực lực yếu ớt, cho nên mới bị Dương Hiền cho giống như ăn cháo cho ung dung giết chết. Nếu như đụng tới cao thủ, như vậy Dương Hiền cũng có chút vất vả. Hắn hiện tại cần gấp là tăng lên thực lực bản thân!

Lúc này chính là mở ra cửa hàng, chuẩn bị tìm kiếm 1 công pháp phù hợp với mình.

Thái Thượng Hồn Nguyên Công: Ba triệu Tích Phân!

Vô Thượng Chân Kinh: Năm trăm điểm Tích Phân!

Bát Cửu Huyền Công: 30 triệu Tích Phân!

Hoàng Đế Nội Kinh: Một trăm triệu Tích Phân!

...

Những công pháp này, có rất nhiều đều là tồn tại ở trong truyền thuyết. Dương Hiền không nghĩ tới, hệ thống bên trong lại thật sự có. Hệ thống lúc trước nói với hắn, trong cửa hàng bao quát vạn giới tất cả vật phẩm, chỉ cần có được Tích Phân, như vậy thì có thể đổi lấy. Mặc dù trông mà thêm nhưng những công pháp này, hắn tạm thời còn đối không nổi

Dù sao tiêu tốn ba trăm Tích Phân cải tạo phòng tắm, sau đó lại là mười Tích Phân, thanh trừ nơi này thi thể máu tươi dấu vết. Hắn hiện tại 1,500 Tích Phân, chỉ còn dư lại 1,190 điểm tích lũy. Dương Hiền không thể làm gì khác hơn là tiếp tục coi xuống...

Càn Khôn Đại Na Di: 5000 Tích Phân!

Cửu Âm Chân Kinh: 4000 Tích Phân!

Cửu Dương Thần Công: 3000 Tích Phân!

Thái Cực Tâm Pháp: 1000 Tích Phân!

Hình Ý Quyền: 300 Tích Phân!

....

Dương Hiền suy nghĩ một hồi, những công pháp này, cũng rất hấp dẫn. Hắn đều muốn có được, thế nhưng hiện nay đến xem, thích hợp lựa chọn nhất chính là Thái Cực Tâm Pháp cùng Hình Ý Quyền. Chỉ là Thái Cực Tâm Pháp, hơi có chút quý. Nếu học tập, như vậy hắn cũng chỉ còn sót lại hơn 100 Tích Phân. Dương Hiền vẫn còn có chút thịt đau, thế nhưng suy nghĩ kỹ một chút, Tích Phân lúc nào đều có thể kiếm lấy còn nếu như mình bởi vì bất ngờ, dẫn đến cái chết, liền không có gì cả. Cuối cùng Dương Hiền khẽ cắn răng: "Đổi lấy Thái Cực Tâm Pháp."

"Thái Cực Tâm Pháp, cần khâu trừ một ngàn Tích Phân, có hay không đổi lấy."

Hệ thống nhắc nhở nói.

"Đổi lấy!"

Dương Hiền không chút do dự nào.

Vừa dứt lời, sau đó trong thân thể, chính là tràn vào đến một đạo bạch quang.

Vô số thông tin, cảm ngộ có liên quan với Thái Cực, đều là tụ hợp vào đến trong óc, Thái Cực Quyền, Thái Cực Kiếm... Phảng phất từ lúc sinh ra đã có sẵn, Dương Hiến suy nghĩ vừa động, liền có thể hạ bút thành văn, ung dung sử dụng, cái này có thể thực sự không phải là hậu thế những cái lão đầu tử, lão thái thái đánh Thái Cực Quyền trong công viên, mà chính là Thái Cực Trương Tam Phong chân truyền, uy lực vô cùng.

Dương Hiến cũng có thể cảm giác được, trong cơ thể mình, thậm chí có một dòng nước nóng phun trào.

Đây là chân khí!

Có thể tăng cường hân thân thể lực lượng, tốc độ... Các phương diện chất lượng đặc biệt làm cho thể chất kinh người của Dương Hiến triệt để phát huy được.

Hiện tại Dương Hiến, so trước đó cường hân không biết bao nhiêu lần, nếu như trước cái kia sáu cái bị hân giết chết trở lại đánh lên hân, phỏng chừng hân trong nháy mắt liền có thể giải quyết.

Ung dung vạn phần!

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mờ Tầm Lâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: U oán.

Hoàng cung.

Lý Thái thân mang một thân Mãng Bào, khí chất xuất trần. Duy nhất chính là đôi mắt hẹp dài âm lãnh như mắt rắn.

Từ nhỏ thông minh lanh lợi, cảm kỳ thi họa đều tinh thông vì lẽ đó rất được Đường Thái Tông Lý Thế Dân yêu thích. Dẫn đến hân đối với hoàng vị khát vọng rất lớn.

Hôm nay lại bị Dương Hiến làm cho mất mặt trước đông đảo Hoàng Tử. Điều này làm hân cực kỳ phẫn nộ, nhất định phải giết chết Dương Hiến mới có thể giải tỏa mối hận trong lòng.

Vì lẽ đó sáng sớm, hân ngồi ở trong cung điện, thương thức trà thơm, kiên trì chờ đợi tin tức từ sát thủ hân phái đi.

Lần này hân phái đi ra, đều là tâm phúc, giết một cái tử lâu chương quỹ, có thể nói là dư sức

Chỉ là mãi cho đến buổi trưa, cũng không thấy tin tức gì. Lý Thái có chút bất an, chẳng lẽ là trên đường xuất hiện cái gì bất ngờ. Cung nữ đưa tới cơm trưa, Lý Thái mở ra, lại là một điểm khâu vị đều không có, sau khi nếm thử Thịt Dê Bọt Biển thì những món ăn này dù tinh xảo đến đâu cũng không thể nuốt nổi.

"Chẳng lẽ bản hoàng tử không có Thịt Dê Bọt Biển liền sống không nổi. Buồn cười..." Lý Thái sắc mặt tái nhợt, cầm đũa ăn.

Vừa ăn vào miếng thứ nhất suýt chút nữa hân nhổ ra. Cái này là vật gì, một điểm hương vị đều không có, lạt lẽo!

Bình thường ăn, hương vị cũng không tệ lắm, thậm chí vô cùng yêu thích nhưng giờ thì...

"Đáng chết!"

Lý Thái không nhịn được chửi một câu: "Đám người kia, làm sao vẫn chưa trở lại."

"Báo!"

Lúc này, một gã sai vặt, lại là vội vội vàng vàng đi tới. Mặt trắng không râu, là một tên thái giám Lý Thái tin nhiệm nhất.

"Điện hạ."

Thái giám đi tới Lý Thái bên người, thấp giọng nói: "Hôm qua ngài phải đi ra đám người kia, đã mất đi tin tức, hơn nữa.... Cái kia... Tước Tiên Lâu chương quỹ, hôm nay như thường lệ khai trương, sinh ý còn rất tốt."

"Cái gì."

Lý Thái "Suốt" một hồi đứng lên, sắc mặt tái nhợt: "Làm sao có khả năng."

.....

Tước Tiên Lâu.

Lúc này chính là buổi trưa, cũng gần như là thời điểm mở cửa. Dù sao hán ngày hôm nay hơn chín giờ, đầu tiên là đánh một bộ Thái Cực Quyền, sau đó đi làm canh thịt dê với bánh nướng. Gần như đến giờ cơm trưa mới mở cửa.

Khách hàng đầu tiên đến chính là Phòng Di Ái cùng Trình Xử Lượng hai người mặt mũi bí xị, vô cùng u oán, bất quá bọn hắn cũng sớm đã thành thói quen.

Hôm qua Trường Nhạc công chúa và một đám Hoàng Tử thậm chí ngay cả Thái tử Lý Thừa Cản cũng đến đây cũng phải làm theo quy định ở đây. Bọn họ cho dù là nhi tử của tể tướng thì cũng so sánh được với đám người kia a. Trong lòng cho dù đối với Dương Hiên có oán niệm, thế nhưng bọn họ cũng không biết rằng Dương Hiên đến tốt cùng là lai lịch gì lại lợi hại như thế, vẫn có thể để các hoàng tử tự mình đến tửu lâu cũng chỉ có thể đành hoàng tuân thủ quy củ!

"Đến hai bát Thịt Dê Bọt Biển."

Trình Xử Lượng cùng Phòng Di Ái ngồi ở vị trí cũ, chính là quay về Dương Hiên hô. Dương Hiên khẽ gật đầu, hai người này đã là khách quen, mỗi ngày ắt tới, vì lẽ đó Dương Hiên đã sớm quen. Ngược lại là có không ít người, ngày hôm qua ăn xong, ngày hôm nay ở chỗ này chờ đến giữa trưa...Oán niệm mười phần!

"Chường quý, người này sao lại thế này a, muộn như vậy mới mở cửa."

"Đúng rồi! Để chúng ta chờ lâu như vậy."

"Nhìn người khác đã sớm mở cửa!"

"Chường quý, muốn kiếm tiền không thể như thế lười biếng a!"

"....."

Không ít người vừa vào cửa, chính là quay về Dương Hiên quát, bất mãn hết sức. Dương Hiên muộn như vậy mới mở cửa.

Phần lớn người đều là một ít thương nhân nhi tử, gia tài Vạn Quán, vì lẽ đó bọn họ mới có thể ở đây tiêu phí nổi.

Bọn họ ngày hôm qua ở đây nếm món ăn, đối với món ăn ở đây nhớ mãi không quên, trời mới vừa sáng bọn họ liền đến đây. Thế nhưng đối mặt với đại môn đóng chặt, bọn họ cũng là không có cách nào. Không thể làm gì khác hơn là một đám người ngồi xổm trước cửa tửu lâu. Hôm trước là 2 con chó già ngồi canh cửa, giờ thì nguyên bầy.....

Người đi đường cũng hết sức tò mò. Cái này Tước Tiên Lâu làm sao kì lạ như vậy, trước hai người tại cửa ra vào ngồi xổm, thế nhưng hiện nay xem ra quy mô càng lúc càng lớn.

Dương Hiên lại là mặt tối sầm lại, lấy ra một quyển thực đơn, phía trên giấy trắng mực đen viết: "Trong quán cấm lớn tiếng ồn ào! Không nên quấy rầy đến những người khác ăn uống, nếu không cho vào danh sách đen, vĩnh viễn không bao giờ tiếp đãi!"

Dương Hiên thân nhiên nói: "Đây là quy củ của quán, ai cũng không cho phép trái."

Không ít người, cũng bị Dương Hiên làm cho khiếp sợ. Điều này làm cho số người nghĩ rằng Khách Hàng là Thượng Đế cảm giác mình từ thiên đường rơi vào tới địa ngục.

Chường quý thái độ kém lại không nói, hơn nữa quy củ này còn đặc biệt nhiều.

Mỗi ngày mỗi người chỉ cho mua một bát, giá cả đắt đỏ... Đã vậy còn không cho nói to.

Nhưng cho dù trong lòng có vô số oán thâm, cũng chỉ có thể nhịn xuống.

Đại trưởng phu, co được dẫn được.

Hương vị món ăn ở đây thật là làm bọn họ thêm nhỏ dãi. Đại Đường là quốc gia coi trọng ăn uống từ xưa đến nay cho nên vì Thịt Dê Bọt Biển bọn họ cũng đành chịu.

Ngồi ở chỗ đó, đảng hoàng, lẫn nhau trong lúc đó cũng không dám nói chuyện lớn tiếng, chỉ có thể đợi. Cũng may là canh thịt dê với bánh nướng cũng đã làm xong. Vì lẽ đó, rất nhanh trước mặt mỗi người đều có một bát Thịt dê Bọt Biển.

Còn Dương Hiên thì vừa chạy quán đất vừa nghĩ rằng chắc phải tuyển nhân viên phục vụ chân dài xinh đẹp thôi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Tửu Lâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 24: Đột phá

Tước Tiên Lâu.

Dương Hiền luôn cảm giác có chút không thỏa đáng, mình rõ ràng là chương quỹ, nhưng lại nấu ăn lẫn phục vụ..... hình như có gì đó không đúng lắm. Hiện tại cũng không thiếu tiền vì vậy thuê người làm cũng không thành vấn đề. Tuy nhiên cũng cần phải tiếp tục theo dõi tình hình coi sao, với lượng khách như hiện nay thì cũng không đến nỗi nào làm không kịp..Quan trọng nhất vẫn là đem nhiệm vụ hoàn thành.

Mở ra bảng skills

Chủ ký sinh: Dương Hiền

Tuổi tác: 15

Món ăn thông thạo: Thần cấp - Thịt Dê Bọt Biển.

Kỹ năng: Thái Cực Tâm Pháp

Nhiệm vụ độ hoàn thành: 99 1000

....

Ngày hôm qua chỉ một buổi trưa đã bán được số lượng gần như là bằng mấy ngày trước cộng lại. Hôm nay thì còn đông hơn.....

"Hôô.... "

Dương Hiền đang chăm chú nhìn bảng skills thì đột nhiên truyền đến một tiếng quát khê. Không ít thực khách đang chìm đắm trong mỹ thực giật mình ngẩng đầu lên nhìn về phía phát ra tiếng kêu. Dương Hiền tắt bảng skills đi liền thấy một gương mặt quen thuộc.

Trình Xử Lượng nhắm chặt hai mắt, trên mặt vô cùng hưng phấn. Hắn ngồi đó, hai tay phát lực, phun ra một ngụm trọc khí, mờ mắt ra, trong ánh mắt có vẻ vui mừng.

"Ta đột phá."

Trình Xử Lượng tuyệt đối không ngờ rằng, mình lại đột phá nhanh như vậy. Theo cha hắn nói, hắn tối thiểu còn cần một năm nữa mới có thể đột phá. Nhưng nhờ vào món ăn trước mắt này, hắn chỉ cần 3 ngày liền đột phá.

Hắn vốn sinh ra trong luyện võ thế gia, võ công chia làm Minh Kính, Âm Kinh, Hóa Kính..... Hắn lúc này đột phá là từ Đoán Thể bước vào Minh Kính. Ca ca hắn, cũng là cảnh giới này nhưng thiên phú của ca ca hắn cao hơn nhiều. Rèn luyện thân thể, 14 tuổi cũng đã bước vào Minh Kính, nhưng hiện nay khoảng cách Âm Kinh còn thiếu nửa bước, hiện đang ở Minh Kính Đỉnh Phong.

Luyện võ đối với thân thể, tố chất cùng với thiên phú yêu cầu cực cao. Hắn từ nhỏ tới luyện thân thể, dùng được tài bẩm sinh nhưng vẫn không tiến được vào Minh Kính. Chỉ có bước vào Minh Kính, mới có thể chân chính được coi là võ giả. Trình Xử Lượng vốn cho là mình vô duyên với võ giả, liền dứt khoát làm một cái công tử bột. Mỗi ngày đều miễn cưỡng luyện võ dưới sự ép buộc của gia đình.

Thế nhưng hắn vạn lần không ngờ, chỉ vì ăn một bát Thịt Dê Bọt Biển liền trực tiếp đột phá đến cảnh giới mà mình luôn mơ ước. Hắn mới gần hai mươi tuổi, thời gian còn rất dài, ở độ tuổi này tiến vào Minh Kính, đã có thể nói là thanh niên tài俊. Ăn món ăn ở đây sau đó luyện công, làm ít mà hiệu quả nhiều, tu vi có thể tăng nhanh như gió. Bắt kịp ca ca của mình cũng không phải là khó có thể làm được. Thậm chí hắn cảm thấy, chính mình sẽ có một ngày, có thể đem lão ca luôn vênh vênh cái mặt đê xuống mà đánh.

Nghĩ đến đây, Trình Xử Lượng hết sức kích động. Một bộ dáng tự kỷ vô cùng, ngẩng mặt nhìn trời hận đời vô đối!

Dương Hiền cũng phát hiện điều này, hắn từ khi đổi lấy Thái Cực Tâm Pháp, liền phảng phất mở ra 1 cánh cửa mới. Bất quá hắn đã sớm bước vào Minh Kính, hệ thống tăng cường so với những người này không bỏ không ít.

Chân khí trong cơ thể tuy không phải là rất nhiều, thế nhưng sửa chữa cái này Trình Xử Lượng vẫn rất đơn giản. Nếu như hắn cảm giác mình thực lực xuất chúng, muốn đến thử một chút, Dương Hiền không ngại làm hắn cảm thụ một chút sung sướng sung sướng là tư vị gì.

"Chương quỹ, tính tiền!"

Trình Xử Lượng vỗ bàn một cái, sau đó lấy ra một xâu tiền nói với Phòng Di Ái: "Hôm nay ta đãi khách!" Tâm tình thật tốt, mặt cười toe toét.

Dương Hiền cất bước đi tới, mặt không thay đổi đem trên bàn tiền cho thu lại, sau đó quay đầu lại rồi đi.

"Thần nhân a."

Thế nhưng Trình Xử Lượng lại không cảm thấy khó chịu. Nếu lúc trước trong lòng sẽ có một chút bất mãn, thế nhưng sau khi đột phá, hắn mới thật sự biết rõ, Dương Hiền quả thật là thâm bất khả trắc. Một bát thực vật, liền có thể làm người đột phá. Thủ đoạn kỳ diệu như vậy, Dương Hiền sao có thể là người bình thường. Ánh mắt nhìn về phía Dương Hiền mang theo vẻ tôn kính. Người như thế, tuyệt đối không thể đắc tội.

Hắn thậm chí có chút vui mừng, mình lúc trước nhìn xuống, không đối với Dương Hiền làm ra hành vi quá khích. Nếu mà để Dương Hiền cho vào danh sách đen thì hôm nay sẽ hối hận đến chết mất.

Phòng Di Ái cũng liếc mắt nhìn Trình Xử Lượng chấp tay chúc mừng nói: "Chúc mừng Trình huynh."

Hắn mặc dù là quan văn nhĩ tử, thế nhưng ham muốn võ công, thêm vào tự thân thiên phú không tệ, vì lẽ đó đã sớm bước vào đến Minh Kính, hiện nay là Minh Kính Trung Kỳ. So với Trình Xử Lượng còn cao hơn một đoạn, vì lẽ đó một chút liền có thể nhìn ra được Trình Xử Lượng có biến hóa, hắn lúc trước đột phá đến Minh Kính cũng giống như vậy.

"Ha ha ha...."

Trình Xử Lượng cười lớn một tiếng, sau đó cất bước rồi đi Tước Tiên Lâu vội vã hướng về Trình phủ đi đến. Hắn đã không thể chờ đợi được nữa mà muốn trở lại trong phủ đệ, khoe với lão ca cùng phụ thân. Để họ thấy rằng Trình Xử Lượng hắn cũng không phải là phế vật, mà có thể đạt đến Minh Kính, hơn nữa sau đó thực lực của hắn sẽ còn tăng nhanh. Bởi vì hắn có phương pháp đặc biệt để nâng thực lực lên, chính là Thịt Dê Bọt Biển!

Hắn cũng không muốn nói cho ai biết bí mật này, nếu nói ra thì làm sao hắn có thể "ăn gian" được chứ. Chờ đến khi mình ăn thật nhiều Thịt Dê Bọt Biển, tiến vào Âm Kinh khiến những người này mờ rộng tầm mắt rồi mới nói. Trình Xử Lượng đặc ý hát nghêu ngao đầy hào hứng hướng về Luyện Võ Trường chạy đi. Lão ca hắn, võ thuật cuồng nhân, khẳng định ở đây!

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Từ Lâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Trình Giảo Kim nghi ngờ

"Người đột phá đến Minh Kính."

Trình Xử Tự cau mày nhìn Trình Xử Lượng đang đắc ý.

Trình Xử Tự thân là con trai trưởng, phải nghiêm túc không ít, tính cách sẽ không giống như Trình Xử Lượng như vậy tùy tiện.

"Còn phải hỏi."

Trình Xử Lượng kiêu ngạo mà ngược đầu: "Ta là ai, ta thế nhưng là luyện võ thiên tài. Chỉ là Minh Kính thôi, lại có thể với làm khó ta. Không chỉ là Minh Kính, ta còn muốn trước người một bước đạt đến Âm Kinh!"

..... Bóp bóp Binh..... Hự..... Á..... Ui da..... Bép bép bép.... Rầm.. Ọc ọc.... Cứu... Xoảng... Ầm Ầm...

Khói bụi tan đi....

"Muốn siêu việt ta thì cố gắng luyện công, đừng có mỗi ngày sống phóng túng rồi ngồi mơ mộng...." Trình Xử Tự chấp hai tay sau lưng, nhìn Trình Xử Lượng nằm trên mặt đất sưng mặt sưng mũi, thản nhiên nói.

Trình Xử Lượng nằm chống cằm, xui xẻo...trên mặt lộ vẻ không cam lòng. Chờ qua một thời gian ngắn nữa, ăn Thịt Dê Bọt Biển tới mức cần thiết.....nhất định phải trùng trị tên đại ca này, mỗi ngày bày cái mặt như đồng phân, cũng không biết rằng cho ai xem.

Trình Xử Tự tuy mặt không cảm xúc nhưng trong lòng vẫn là giạt mình. Dù sao hắn rõ ràng đệ đệ của hắn đến tột cùng là đức hạnh gì.... Khoảng thời gian này cũng chưa từng thấy hắn luyện võ, có thể một năm đột phá Minh Kính coi như là cảm ơn trời đất. Nhưng hiện tại thì chưa đến mấy ngày liền đạt đến Minh Kính. Bất quá hắn cũng không hỏi nhiều, coi như là dò hỏi, Trình Xử Lượng cũng sẽ không nói cho hắn biết.

Buổi tối, Trình gia tổ chức tiệc.

Trình gia toàn bộ đều ở nơi này. Trình Giảo Kim, làm khai quốc công thần được sắc phong làm Lăng Yên Các 24 công thần, được xưng Lô Quốc Công tôn quý. Vì vậy dạ tiệc tự nhiên là muốn so với người bình thường phong phú không ít. Trình Giảo Kim là một trung niên mập mạp. mặt đen, lùn tịt.... nhìn rất ngộ nghĩnh giống y Trình Xử Lượng. Đúng là cha nào con nấy, nhìn mặt biết ngay cha con, khỏi phải xét nghiệm ADN.

Hắn tự nhiên phát hiện Trình Xử Lượng đột phá đến Minh Kính, trong lòng vô cùng nghi hoặc, chính mình nghĩ từ, đức hạnh gì, hắn làm cha nơi nào sẽ không hiểu, hơn nữa hắn luyện võ vẫn luôn là chính mình không ngừng giám sát. Bình thường gọi hắn luyện võ, cứ như là giết hắn không bằng. Nhưng làm sao không tới mấy ngày đã đột phá đến Minh Kính. Hơn nữa hắn nhìn Trình Xử Lượng, khoảng thời gian này có chút không đúng lắm, sáng sớm liền bỏ ra khỏi nhà..... Thế nhưng tu vi lại đạt đến Minh Kính.

Trong này tất có kỳ lạ!

Hơn nữa.... Trình Xử Lượng bình thường lúc ăn tiệc đều là ăn được cực kỳ nhiều, vì lẽ đó hình thể mới có thể giống y Trình Giáo Kim. Nhưng khoảng thời gian này, hắn nhìn giống như là không muốn ăn. Qua loa mấy lần, liền đề đưa xuống, nói mình ăn no, nên rời đi trước. Điều này làm cho Trình Giáo Kim càng ngày càng chắc chắn, tiểu tử này nhất định là có chuyện gì đang giấu diếm, chẳng lẽ là sau lưng của hắn có cao nhân đang yên lặng chỉ đạo. Nhưng Trình Giáo Kim cảm thấy không có khả năng lắm, dù sao con mình tư chất học võ quá mức bình thường. Tướng mạo kế thừa, thể nhưng võ học thiên phú lại không có kế thừa. Vì lẽ đó đời này có thể bước vào đến Âm Kính, hắn liền thỏa mãn. Còn Hóa Kính...hắn nghĩ cũng không dám nghĩ tới, thực sự không thể.

Cần thiên phú!

Vì vậy Trình Giáo Kim cũng không mở miệng, chỉ là trong lòng âm thầm ghi nhớ, đến thời điểm nhất định phải nhìn, Trình Xử Lượng đến tột cùng có bí mật gì. Tiểu tử thói dám gạt cha người à.

"Ta ăn no."

Trình Xử Lượng quả nhiên lại là lung tung ăn mấy cái, sau đó liền chuẩn bị rời đi. Hắn thật không muốn ăn, nhưng nếu không ăn uống gì ngoài mỗi ngày ăn 1 phần Thịt Dê Bọt Biển thì sống làm sao được. Vì vậy nên rằng ăn cho có chứ nhìn đồ ăn đầy bàn nhưng lại ăn không trôi.

"Thịt dê bọt biển mặc dù tốt thể nhưng là có chút hại người a."

Trình Xử Lượng không nhận được thờ dài.

Trong nhà mình tuy không thiếu tiền, thể nhưng mỗi ngày một phần Thịt Dê Bọt Biển, tiền phát hàng tháng của hắn cũng không đủ tiêu xài a. Hắn cũng muốn thêm tiền.... mình tu vi đạt đến Minh Kính, trong nhà nên cho mình lương tháng chứ?

Trình Xử Lượng trong lòng tự hỏi, sau đó chuẩn bị tìm một cơ hội, sau đó liền đi theo Trình Giáo Kim cẩn thận nói lại.

"Ừm."

Trình Giáo Kim bất động thanh sắc ứng một tiếng, sau đó Trình Xử Lượng trở lại phòng của mình, rất sớm nghỉ ngơi.

.....

Ngày thứ hai vừa rạng sáng, Trình Xử Lượng bật dậy, liếc mắt nhìn bên ngoài sắc trời, sau đó rửa mặt thay xong y phục, tinh thần rạng rỡ. Trình Xử Lượng trên mặt mang nụ cười, thập phần vui vẻ.

Dù sao một ngày mới, mang ý nghĩa hắn lại có thể ăn được Thịt Dê Bọt Biển, hương vị kỳ quặc, hơn nữa.... Vẫn có thể trợ giúp chính mình đề bạt tu vi võ học.

Ăn ăn, thực lực liền lên. Trên thế giới nơi nào có chuyện tốt như vậy. Vì lẽ đó Trình Xử Lượng lấy tiền, chuẩn bị đi rêu Phòng Di Ái cùng đi. Hai người bọn họ, đã sớm đạt thành nhất trí.

Không ngoài dự đoán, Phòng Di Ái đã đứng ở cửa phủ đệ chờ Trình Xử Lượng đến, hai người chào hỏi một tiếng, không nhiều lời dư thừa trực tiếp hướng về Tước Tiên Lâu đi đến. Chỉ là bọn hắn không biết là, sau lưng có một tên đại hán lùn tí đang rình rập và theo dõi, chính là Trình Giáo Kim.

Trình Giáo Kim muốn nhìn một chút, Trình Xử Lượng mỗi ngày đến tột cùng đang làm những gì.

"Còn có Phòng Di Ái, trong này quả nhiên có vấn đề." Trình Giáo Kim một chút liền nhận ra, theo Trình Xử Lượng là Phòng Di Ái. Con thứ của Phòng Huyện Linh cực kỳ yêu thích võ học, hai người bọn họ tụ lại cùng nhau, nếu nói không có một ít vấn đề, đánh chết Trình Giáo Kim hắn đều không tin. Trình Giáo Kim nhíu chặt mày, vội vàng đuổi theo.

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Từ Lâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26: Nghịch tử

"Tĩnh tiền!"

Trình Xử Lượng vỗ bàn một cái, hết sức hài lòng sờ sờ bụng mình, sau đó ném lên một xâu tiền, để lên mặt bàn.

Dương Hiên bước lại đem tiền cùng bát cũng cho thu thập sạch sẽ, sau đó xoay người rời đi.

Trình Xử Lượng cảm thụ được trong thân thể một dòng nước nóng chậm rãi lưu chuyển lên, con mắt không nhìn được sáng ngời, quả nhiên.... Coi như là đột phá đến Minh Kính thì thịt dê ngâm bánh bao không nhân vẫn còn có hiệu quả.

Chỉ là cũng không có trước khước đại như vậy, nhưng vẫn là so với mình luyện công không biết nhanh bao nhiêu lần.

Này thịt dê ngâm bánh bao không nhân, quả thực chính là Linh Đan Diệu Dược.

"Thịt dê ăn cùng bánh bao không nhân... Xác thực rất thần kỳ, ta đều có cảm giác cũng sắp đột phá." Phòng Di Ái cũng là nở nụ cười nói, hẳn so với Trình Xử Lượng sớm bước vào đến Minh Kính.

Bất quá vẫn kẹt tại Minh Kính, thế nhưng bởi vì nguyên nhân khoảng thời gian này nhờ Thịt dê ăn cùng bánh bao không nhân nên bình cảnh của hắn lại có buông lỏng.

Điều này làm cho ham muốn võ công Phòng Di Ái hết sức kích động, đây cũng là tại sao, hắn có thể mỗi ngày trôi qua theo Trình Xử Lượng cùng đến đây.

Bởi vì... Hắn cũng phải đột phá đến Minh Kính Trung Kỳ.

"Đáng tiếc a, mỗi ngày chỉ có thể ăn một bát. Nếu có thể ăn nhiều mấy cái bát, nói vậy tu vi võ đạo của ta có thể tăng nhanh như gió!"

Trình Xử Lượng than thở có chút tiếc nuối, sau đó chuẩn bị đứng dậy theo Phòng Di Ái cùng rời đi.

Quy củ của Dương Hiên, bọn họ đã lãnh hội ququa.

Trước sẽ không đắc tội, hiện tại biết rõ chỗ tốt của Thịt dê ăn cùng bánh bao không nhân, tự nhiên càng sẽ không đắc tội, nếu chọc giận Dương Hiên, sau đó cũng không tiếp tục cung cấp cho bọn họ Thịt dê ăn cùng bánh bao không nhân, bọn họ chẳng phải là muốn khóc.

Cùng Phòng Di Ái hai người, lúc này rời đi Tước Tiên Lâu.

Lại là ở cùng thảo luận, đi tới nơi nào chúc mừng một hồi.

Hai người vừa nói vừa cười, lại không có phát hiện, ở một chỗ góc tường, một đôi mắt nhìn chăm chú lên bọn họ.

Sau đó một thân thể mập lùn đi ra, chính là Trình Giáo Kim.

Trầm mặt, đánh giá trước mắt cái này Tước Tiên Lâu.

Cũng không có bất kỳ cái gì chỗ xuất sắc, hắn nguyên vốn cho là con thứ của mình tiến bộ.... Biết rõ luyện võ, thêm vào có cao nhân chỉ đạo, mới có thể tấn cấp đến Minh Kính.

Mỗi ngày dậy sớm như vậy, chính là vì đi vào luyện võ.

Thế nhưng một đường đi theo, hắn mới hiểu được, hai người này hoàn toàn chính là cấu kết với nhau làm việc xấu, sáng sớm chính là chạy đến cái này Tước Tiên Lâu ăn tới cái gì.

"Bùn nhão không dính lên tường được!"

Trình Giáo Kim vô cùng phẫn nộ, thầm nghĩ chờ đợi đến sau khi về nhà, nhất định phải hảo hảo thu thập Trình Xử Lượng một trận, sau đó cầm tù hắn một tháng.

Lại đem hắn lương tháng cho khấu trừ sạch sẽ, chính là bởi vì cho hắn quá nhiều tiền, cho nên mới cả ngày nghĩ sống phóng túng.

Trình Giáo Kim nguyên bản chuẩn bị phát tay áo rồi đi luôn, thế nhưng là cứ như ma đưa lối lại đứng ở Tước Tiên Lâu cửa.

Trình Xử Lượng ra đi vô cùng sớm, Trình Giáo Kim vội vã bám theo, cũng không có ăn uống.

"Thôi được, ta ngược lại là muốn nhìn một chút, có thể làm cho Trình Xử Lượng cùng Phòng Di Ái như vậy yêu tha thiết từ lâu, đến tột cùng hương vị làm sao."

Trình Giáo Kim cất bước đi vào.

Trong từ lâu, nhân số cũng không ít, thế nhưng cũng vô cùng yên tĩnh, tựa đầu cho chôn ở chính mình đại oản bên trong, miệng lớn cắn ăn, không chút

nào đồng ý lãng phí thời gian đi vào theo người trò chuyện.

Chỉ lo bỏ qua trước mắt mỹ vị!

Trình Giáo Kim quan sát tỉ mỉ một hồi tòa tửu lâu này: "Hừm, hoàn cảnh cũng là rất không tệ, nghịch tử này tuy nhiên không tốt, nhưng tìm kiếm địa phương cũng rất có phẩm vị. Xem ra là bình thường ta giáo dục có cách, đối với hắn có thể cảm hóa!"

Sau đó, những khách nhân này trên bàn Thịt dê ăn cùng bánh bao không nhân hấp dẫn đến Trình Giáo Kim.

Hương vị tràn ngập ra đến, để hắn không nhận được động động mũi.

"Ừc ừc...."

Thân thể bởi vì cảm nhận được mỹ thực, vì lẽ đó bụng đói kêu lên.

Tìm một cái nơi nhàn rỗi chỗ ngồi xuống đến, vừa định phải gọi chương quỹ lên, kết quả là phát hiện trên bàn bày đặt một quyền tinh xảo thực đơn.

Chỉ là Trình Giáo Kim có chút lúng túng, bởi vì hắn đại tự không quen biết mấy cái.

Này thực đơn ngược lại là có ý đồ riêng, nhưng đối với Trình Giáo Kim tới nói cùng sử dụng không lên.

Trực tiếp hô một tiếng: "Chương quỹ."

Dương Hiến đi tới, liếc mắt nhìn cái này thấp hắc tiểu mập mạp, theo Trình Xử Lượng khuôn mặt bên trong có mấy phần chỗ tương tự.

Nếu như không phải là bất ngờ, như vậy rất có thể trước mắt vị này, chính là đại danh鼎鼎 Lỗ Quốc công, Hồn Thể Ma Vương ---- Trình Giáo Kim!

Chỉ là trong lịch sử mặt, có chút đem cho khuyếch đại, hắn bây giờ nhìn lại, chính là một cái tiểu mập mạp thôi.

"Các người nơi này cũng có cái gì tốt ăn."

Trình Giáo Kim vượt vượt chồm râu, sau đó nhìn về phía Dương Hiến, tuổi còn trẻ, thiếu niên túi da ngược lại là dung mạo rất khá.

Chỉ là có chút đáng tiếc, ở đây làm một cái tửu lâu chương quỹ.

Dương Hiến quét hắn một chút, sau đó nói: "Bản Điểm chỉ có một dạng đồ ăn."

"Cái gì."

Trình Giáo Kim có chút giật mình, lớn như vậy tửu lâu, liền cung cấp một loại món ăn, làm sao vẫn có thể mở đi, còn có nhiều người như vậy ở đây ăn.

"Chẳng lẽ chính là những người kia ăn."

Trình Giáo Kim thực sự không phải là người ngu xuẩn, một chút liền có thể suy đoán đi ra.

"Vâng." Dương Hiến gật gù: "Cái kia gọi là Thịt dê ăn cùng bánh bao không nhân."

"Thịt dê ăn cùng bánh bao không nhân!"

Trình Giáo Kim liếc mắt nhìn những người kia miệng lớn ăn, trong bụng thét lên được càng rõ ràng, lúc này chính là gật đầu nói: "Được rồi, lên cho ta một phần Thịt dê ăn cùng bánh bao không nhân."

Dương Hiến liếc hắn một cái, cảm thấy vẫn có cần phải nhắc nhở một chút hắn: "Một phần Thịt dê ăn cùng bánh bao không nhân giá cả ba trăm văn!"

"Ba trăm văn!"

Trình Giáo Kim nghe được con số này, suýt chút nữa từ trên ghế mặt đứng lên, nhìn Dương Hiến ánh mắt, rất rõ ràng: "Người tại sao không đi cướp đây?"

Dương Hiến ngược lại cũng không ngoài ý muốn, dù sao hắn trong quán rất nhiều người đi tới nơi này, chuẩn bị ném thù tếu, thế nhưng nghe được giá cả, cũng là cái dạng này vẻ mặt.

"Ba trăm văn liền ba trăm văn, cho ta mau tới một phần!"

Trình Giáo Kim vung vung tay, khoe mắt bấp thịt co giật mấy lần, con số này thật là có chút kinh người, coi như là hắn thân là Lỗ Quốc công, những này món tiền nhỏ căn bản không để vào mắt.

Nhưng hán cũng minh bạch, cái gì Thịt dê ăn cùng bánh bao không nhân có thể bán được đáng đáp như vậy giá trên trời.

"Được, chờ!"

Dương Hiền lúc này xoay người lại đi tới nhà bếp, chuẩn bị cho hán Thịt dê ăn cùng bánh bao không nhân.

Trình Giáo Kim đang đợi thời điểm, trái tim đều đang chảy máu, chờ hội trở lại nhất định phải đem Trình Xử Lượng cho bắt được đến, tên phá của này, cái gì cũng không học tốt.

Một bát Thịt dê ăn cùng bánh bao không nhân ba trăm văn, coi như là nhà mình cơ sở, hán mỗi ngày như thế ăn, cũng phải ăn khoảng không tới.

Sự Kiện Hào Khí Lạc Hồng

238 bình luận

Vui lòng bình luận bằng tiếng việt có dấu. Spam, chửi bậy, đưa link web khác sẽ bị ban nick

100%

PN

Vãi...

Thánh chi ==> Éo tiếp, thanh niên cứng!!!

tranducmanhx4 · Báo xấu1 ngày trước · · Trả lời

30%

TC4

Định nhảy hố mà thấy vote với cmt, vãi thiệt

kurokoneko13 · Báo xấu5 ngày trước · · Trả lời

100%

PN

Truyện đến chương 666 thì cảm giác tác giả viết tính cách main khác hoàn toàn. Từ chương 1 đến 666 thì ít nói và lãnh đạm, sau chương 666 thì main bắt đầu nói nhiều. Cảm giác như đọc 2 truyện hoàn toàn khác nhau. Có 2 người viết truyện và đang viết trái ngược nhau. Sau này toàn lo buff đại đường mà mất cái từ lâu. Drop tại đây

AndyHuynh · Báo xấu1 tuần trước · · Trả lời

100%

PN

Dag uc chu thag tat gia lam nvc cu nhu thag 3d gap thoi duong ma tu tien nua bo ln tim truyen khac way tat gia y tiog hay ma viet nvc chan wa

thanhson012 · Báo xấu1 tuần trước · · Trả lời

100%

PN

Ta noi chu truyen hay thi phai cho nvc them vai em gai nang nay gap gai ma con chanh cho y chan thag tat gia

thanhson012 · Báo xấu1 tuần trước · · Trả lời

100%

PN

Ta thay truyen thag tat gia cu thich gia cao nhan moi 15 16 k len 20 ma cu chi cu nhu thag 3d

thanhson012 · Báo xấu1 tuần trước · 1 · Trả lời

100%

PN

Đọc truyện xàm quá. Lúc đầu hay mà đọc từ từ lên chương 711 càng thấy càng ko logic. Đã thành nguyên anh linh thức dò xét dc mà vào chỗ nguy hiểm ko biết mở ra phán đoán rồi bị bắt xong tỉnh lại mở cửa sổ vùng núi đá biết bay mà ko bay ra. Làm truyện ngu hơn bò ko biết kết hợp từ đầu đến đuôi. Đánh giá nửa sao khuyến khích!

daothikim · Báo xấu1 tuần trước · · Trả lời

100%

LK4

Truyện lịch sử, quân sự mà thêm tu tiên vào xem chán vãi, đang khúc đầu hay

an866997 · Báo xấu1 tuần trước · · Trả lời

100%

TC4

Hay được vài chương đầu, càng sau càng thấy thằng Dương Hiền kiểu như bị đoạt xá, tính cách đại biến kiểu như sống vài ngàn năm thế ngoại cao nhân

steven.lam1801@ · Báo xấu2 tuần trước · 1 · Trả lời

100%

TC4

Lúc đầu thì mình kính ám kính này nọ sau thằng tác giả đổi ý chuyển qua tu tiên hài vãi

steven.lam1801@ · Báo xấuTrả lời

18%

TC1

Đời trước mới 20 tuổi mà tả giống như thế ngoại cao nhân. Tính cách lúc nào cũng tỏ ra lạnh nhạt hờ hững. Khiến truyện nhạt vãi

angelk50 · Báo xấu2 tuần trước · 1 · Trả lời

[Đăng nhập / Đăng ký](#)

[Trang chủ](#)

[Lọc truyện](#)

[Bảng xếp hạng](#)

[Truyện mới](#)

[Truyện hoàn thành](#)

[Truyện đề cử](#)

[Truyện sáng tác](#)

[Tiên Hiệp](#)

[Kiếm Hiệp](#)

[Đô Thị](#)

[Huyền Ảo](#)

[Ngôn Tình](#)

Dị Năng

Võng Du

Dị Giới

Khoa Huyền

Quân Sự

Lịch Sử

Xuyên Không

Trùng Sinh

Cạnh Kỹ

Đồng Nhân

Linh Dị

Mạt Thế

Nữ Hiệp

Tên truyện hoặc tác giả không dấu

Back To Top

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mờ Tầm Lâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Trình Giảo Kim sửng sốt

"Xin chào, đây là Thịt dê bọt biển của người."

Dương Hiên bưng một bát Thịt dê bọt biển nóng hổi để trước mặt Trình Giảo Kim.

Sau đó bắt đầu bận rộn những chuyện khác!

Cho dù hắn biết rõ thân phận Trình Giảo Kim, thế nhưng cái này cũng không có liên quan quá nhiều, chẳng qua là một quan khách trong tửu lâu của hắn mà thôi.

Dương Hiên cũng sẽ không bởi vì Trình Giảo Kim là Lô Quốc công, Hồn Thế Ma Vương, khai quốc công thần.... liên đới với hắn phá hỏng quy củ, bởi vì hệ thống thế nhưng là không phân biệt người.

Trình Giảo Kim cũng không để ý, hắn cho rằng Dương Hiên chỉ là chương quỹ tửu lâu bình thường, làm sao có khả năng biết thân phận của mình.

Nếu như biết rõ, chẳng phải là muốn lo sợ tái mét mặt mày.

Trước mắt lực chú ý của hắn đã hoàn toàn tập trung đến món Thịt dê bọt biển. Tính cách ăn uống của Trình Xử Lượng là hoàn toàn kế thừa Trình Giảo Kim. Trình Giảo Kim nổi danh là người ăn ngon, vì lẽ đó điều này là rất bình thường.... Đối với Trình Giảo Kim tới nói ham muốn của hắn cũng là đi tìm kiếm mỹ thực các nơi, vì lẽ đó gia đình hắn mỗi lần cơm trưa dạ tiệc, nếu so với người khác phong phú mỹ vị đều không ít hơn.

Dù vậy, món thịt dê bọt biển vẫn có thể làm cho hắn nước miếng điên cuồng chảy ra, bụng đã điên cuồng sôi trào.

Thế nhưng Trình Giảo Kim có chút không quá cam lòng ăn món thịt dê bọt biển này, chế tác thật sự là quá mức hoàn mỹ.

Canh thịt dê trong suốt, là dùng tinh bột thêm vào nước canh, sền sệt thế nhưng lại không nhìn thấy một tia váng dầu, cũng sẽ không làm cho người có bất kỳ cảm giác béo nào.

Sau đó thịt dê xấp giòn mục nổi phía trên canh, từng khối từng khối bánh nướng màu hoàng kim cắt ra, ngâm ở trong nước súp, làm người không nhịn được thêm ăn nhỏ dãi.

"Trên đời lại có bực này kỳ vật, chỉ là canh thịt dê, cũng có thể làm thành như vậy."

Trình Giáo Kim nhìn bóng lưng Dương Hiền phía xa, không nhịn được có chút than thở, tuổi còn trẻ mà liền có thể có được thủ nghệ như vậy, thì thiên phú ở trù nghệ có thể cao như thế nào.

Đương nhiên cũng chỉ là tán phục thôi, dù sao hắn qua nhiều năm như vậy, cảnh tượng hoành tráng gì cũng đều đã xem qua.

Bất quá cũng chỉ là một đầu bếp thôi, ở thời đại này địa vị của đầu bếp, thương nhân đều là không cao, chỉ có người đọc sách cùng Võ Tướng, mới là nường cột của quốc gia

Nông nghiệp mới là ở vị trí thứ nhất!

Trình Giáo Kim vội vã cầm lấy chiếc đũa, bắt đầu nhâm nhi thưởng thức.

Cẩn thận từng li từng tí một mà gấp lên một khối thịt dê, sau đó để vào đến miệng, chỉ lo có bất kỳ lãng phí, đối với mỹ thực, lãng phí là điều đáng thẹn.

Thịt dê vào miệng, Trình Giáo Kim vừa định nhai, liền khiếp sợ phát hiện, thịt dê cắn bản không cần nhai, sớm đã bị hầm cho mềm hẵn.

Vừa vào miệng liền tan ra, hơn nữa còn thơm nồng hương nước canh, lập tức thịt dê liền tan ra ở khoang miệng, kích thích mỗi vị trí đầu lưỡi của hắn.

"Chuyện này..."

Trình Giáo Kim tròn mắt lên, vẻn vẹn chỉ là một miếng thịt dê bọt biển, liền triệt để đem hắn chinh phục. Trình Giáo Kim tự nhận là đã thưởng thức vô số mỹ thực Đường triều, nhưng cuối cùng không thể so sánh với một bát Thịt dê bọt biển này.

Sau đó, vị Hồn Thế Ma Vương này cũng không nói nhảm gì nữa, cầm đầu vùi sâu vào tô hì hục ăn, dù trời có sập cũng không có thể ngăn cản hắn. So với thực khách trong tửu lâu thì hắn cũng không có phong phạm đại nhân gì nữa.

"Cái tên nghịch tử này, có mỹ thực bậc này, lại giấu giếm điểm điểm hương thụ một mình, nhìn ta không đem người cho đánh ra da tróc thịt bong, ta liền không phải cha người!"

Trình Giáo Kim vừa ăn, nhưng trong lòng thì đối với Trình Xử Lượng oán niệm rất nặng.

Nếu như Trình Xử Lượng nói cho hắn biết sớm một chút, như vậy là hắn có thể thưởng thức sớm một chút thể gian mỹ vị này.

Trình Giáo Kim cảm thấy đây tuyệt đối là món ăn ngon nhất đời mình từ trước tới nay đã thưởng thức qua.

"Hắt xì!"

Xa xa, ở trong thanh lâu Trình Xử Lượng tả hữu ôm lấy mỹ nữ, không nhịn được đột nhiên lên tiếng hắt xì, không biết vì sao, hắn lại cảm thấy phía sau lưng mình bắt đầu lạnh lạnh

Bất quá rất nhanh, hắn liền không có chú ý tới nữa, các mỹ nữ hắn ôm tả hữu mới là trọng yếu, bữa tiệc chúc mừng hắn đột phá rất là vui sướng.

.....

Oành!

Trình Giáo Kim với tốc độ cực nhanh mà đem Thịt dê bọt biển ăn xong, sau đó đem bát để lên mặt bàn.

"Thoải mái!"

Hắn không nhịn được hét lớn một tiếng, đây tuyệt đối là lần ăn thoải mái nhất của hắn. Sau đó Trình Giáo Kim liền phát hiện, các thực khách trong tửu lâu đều ngẩng đầu lên, sau đó dùng ánh mắt trào phúng nhìn mình, làm hắn cảm giác hết sức kỳ quái.

Ở trong tửu lâu, lời nói "Thoải mái" làm sao, thường thường có người ở trong tửu lâu uống say, cãi lộn thậm chí mượn rượu làm càn, theo đạo lý tới nói đây phải là thói quen chốn tửu lâu a

"Huynh đệ, bên trong tửu lâu, cảm đoán ồn ào, không phải vậy sẽ bị kéo vào đến trong danh sách đen, vĩnh viễn không bao giờ tiếp đãi!" Lúc này một gã bạch bào nam tử ngồi gần Trình Giáo Kim, nhỏ giọng có lòng tốt quay sang Trình Giáo Kim nhắc nhở.

Trình Giáo Kim sau khi nghe xong, rất là giật mình: "Còn có chuyện như thế. Tửu lâu này không khỏi cũng quá kỳ quái đi, bất quá cái này danh sách đen là có ý gì."

"Tại hạ cũng không biết danh sách đen là gì, chỉ nghe chương quỹ nói vậy!"

Bạch bào nam tử lắc đầu một cái, tiếp theo sau đó cầm đầu ăn bát Thịt dê bọ biển của mình, không còn để ý tới Trình Giáo Kim.

Trình Giáo Kim không khỏi kinh ngạc, ngẩng đầu nhìn một chút xa xa Dương Hiên, phát hiện hắn cũng đang nhìn mình.

Hắn cảm giác thể giới quan của mình bị phá vỡ, còn có chương quỹ đối với thực khách ban bố quy củ, một khi làm trái quy tắc liền trực tiếp vĩnh viễn không bao giờ tiếp đãi.

Cái này tính khí..... Liền ngay cả Trình Giáo Kim cũng không nhận được khâm phục, nhìn tiểu tử Dương Hiên, không nhận được giờ ngón tay cái lên.

Khá là khâm phục, tuổi còn nhỏ mà đã có thể có sức lực cùng kiên cường như vậy, đã rất ít có thể nhìn thấy.

Ngắm lại chính mình con thứ Trình Xử Lượng, Trình Giáo Kim liền giận không chỗ phát tiết.

Bất quá hắn cũng không có bởi vì quy củ quái lạ của Dương Hiên mà có bất kỳ tức giận nào.

Chỉ là vui cười hơn hờ hờ nụ cười, hắn đã sớm bởi vì năm tháng làm giảm đi nhuệ khí thuở thiếu thời, cả người trở nên ôn hòa rất nhiều, Hồn Thế Ma Vương đã sớm không còn.

"Chương quỹ, cho ta thêm một chén nữa."

Trình Giáo Kim là người luyện võ, lượng cơm ăn cũng là rất lớn, một bát Thịt dê bọ biển có thể làm cho người bình thường ăn cơm no, thể nhưng đối với hắn mà nói thì lại chưa đủ nhét kẽ răng.

Đặc biệt là lần đầu tiên ăn được mỹ vị của Thịt dê bọ biển đã làm cái bụng của hắn nghiệm mất rồi.

"Thật không tiện, mỗi người mỗi ngày chỉ cung cấp một phần!"

Dương Hiên thanh âm truyền tới.

Trình Giáo Kim cả người đều có chút bất ngờ, vừa định muốn mở miệng dò hỏi, sau đó liền phát hiện mình trong cơ thể một dòng nước nóng nhảy lên đi ra.

"Chuyện này....."

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Từ Lâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Quy củ không thể phá

Nhiệt lưu từ trong bụng dâng lên sau đó chảy vào các kinh mạch toàn thân. Trình Giáo Kim thậm chí có thể cảm thụ được cảnh giới của mình loáng thoáng có một tia đột phá. Tuy rất yếu ớt nhưng Trình Giáo Kim là một cao thủ nên có thể thấy rõ các biến hóa thật nhỏ trong cơ thể của mình. Hắn trợn mắt lên không dám tin tưởng...chỉ là ăn một bát Thịt dê bọ biển lại có thể có được hiệu quả kỳ diệu như vậy, hắn đang là Ám Kính Đình Phong, chỉ kém một bước liền có thể tấn cấp Hóa Kính.

Hóa Kính là cần ngày đêm chăm chỉ luyện công liên tục cùng với thiên phú hơn người, hắn mặc dù là Hồn Thế Ma Vương nhưng khoảng cách đạt đến Hóa Kính vẫn còn chênh lệch rất lớn.

Một bước chính là xa vời vợi!

Chỉ có hào huynh đệ của hắn, Tàn Thúc Bảo cùng Ủy Trì Kính Đức, mới bước vào đến Hóa Kính, trở thành Hóa Kính Tông Sư, đối thủ thật sự của bọn họ ở Đường triều là quá ít ỏi. Nhưng vừa rồi hắn cảm giác một cỗ nhiệt lưu trùng kích bích chương Hóa Kính..... Tuy thất bại nhưng để hắn nhìn thấy một tia hi vọng tấn cấp Hóa Kính. Chỉ là ăn một bát Thịt dê bọ biển không đủ để tấn cấp, chỉ cần ăn thêm một lượng thịt dê nhất định không chừng hắn liền thật có thể đánh vỡ cái Hóa Kính bích chương, coi như là thiên phú không đủ, vẫn có thể đột phá đến Hóa Kính.

Trình Giáo Kim cả người đều trở nên hưng phấn! Hắn cuối cùng đã hiểu được, vì sao nghịch tử của mình cả ngày không lo tu luyện chỉ ăn chơi đàn đúm cũng có thể đạt đến Minh Kính, nguyên lai là bởi vì công hiệu của thịt dê bọ biển này. Trình Xử Lượng thực lực thấp kém, vèn vèn chỉ là ăn mấy ngày đã đột phá đến Minh Kính, điều này đã chứng minh hiệu quả rõ rệt của Thịt dê bọ biển.

Tăng nhanh như gió!

Có thể Trình Giáo Kim chính là Ám Kính Đình Phong, hiệu quả của thịt dê bọ biển rất ít, phỏng chừng theo dự đoán của Trình Giáo Kim chỉ sợ là phải liên tục ăn nửa năm, mới có cơ hội đột phá đến Hóa Kính. Mặc dù là như thế, vẫn để cho Trình Giáo Kim cao hứng không ngớt, hắn nguyên vốn cho là

mình đời này không có hy vọng đột phá đến Hóa Kính, không hề nghĩ tới... Lúc không còn hy vọng lại bắt được cơ hội, để hấn gặp thần kỳ tửu lâu này. Ba trăm văn đổi một bát hương vị Thịt dê bọ biển đỉnh phong như thế lại còn có thể tăng cường thực lực, vậy còn thiết thời chỗ nào? Trình Giáo Kim hiện tại cảm thấy không có chút nào thiết thời, ngược lại là kiếm bộn.

Chân khí trong cơ thể hơi hơi vận chuyển một hồi, đem nhiệt lưu sản sinh từ thịt dê bọ biển hấp thu hấp thu sạch sẽ, có thể cảm giác được, lượng chân khí của hấn cũng tăng nhanh nhưng rất ít, không tỉ mỉ quan sát căn bản không phát hiện ra. Nhưng như vậy từ một bát thịt dê bọ biển, so với Trình Giáo Kim chính mình luyện công ba ngày, cũng còn nhanh hơn nhiều lần.

"Vô luận như thế nào, còn phải lại ăn một bát!" Trình Giáo Kim trong lòng quyết định chủ ý. Ngẩng đầu nhìn Dương Hiên, sau đó lên tiếng nói: "Lão phu ra gấp đôi giá tiền!"

"Xin lỗi, đây cũng không phải là vấn đề giá tiền. Mà là quy củ của Bán Điểm, mỗi người mỗi ngày chỉ có thể ăn một phần, ai cũng không thể phá hoại quy củ." Dương Hiên lắc đầu!

"Người biết lão phu là ai không hả????." Trình Giáo Kim có chút tức giận, nhưng vẫn là dè xuống, dù sao một tiểu tử có thể làm ra Thịt dê bọ biển thần kỳ như vậy, nhất định là có gốc gác cực kỳ thần bí, Trình Giáo Kim cũng không dám đắc tội quá nhiều.

"Không biết, cũng không muốn biết rõ." Dương Hiên trực tiếp đem bát đĩa trên bàn Trình Giáo Kim dọn dẹp sạch: "'Đã phục vụ xong, ba trăm văn."

Trình Giáo Kim bị thái độ của Dương Hiên làm cho tức giận đến mức ria mép đều muốn bay lên, chân khí trong cơ thể lưu chuyển, rất muốn động thủ. Hấn dù sao cũng là Hồn Thế Ma Vương, dù thời gian đã làm hấn không còn nóng nảy như lúc trẻ, nhưng cũng không phải là dễ chọc. Chỉ là một lão bán tửu lâu cũng dám đối xử như vậy với hấn. Hấn rất muốn dùng tụ mẫn chân khí một chưởng vỗ vào đầu Dương Hiên, tuy nhiên cuối cùng vẫn còn nhịn xuống được, chân khí trong cơ thể không ngừng tiêu tan, cuối cùng khôi phục lại yên lặng. Nếu như xúc động giết chết Dương Hiên, thì sau này biết tìm ở đâu mà ăn món Thịt dê ăn bọ biển này đây. Vậy chẳng phải là hi vọng bước vào đến Hóa Kính Tông Sư lại lần nữa bị hủy.

"Vi Hóa Kính, ta nhẫn!" Trình Giáo Kim khề cần rặng, sau đó từ trong túi móc ra ba trăm văn, đưa cho Dương Hiên: "Tiểu tử, thịt dê bọ biển này là người tự chế biến ra sao?"

Hấn vẫn còn có chút không quá tin tưởng, nhìn Dương Hiên tuổi vẫn còn nhỏ như vậy, chỉ là một tiểu tử hi mũi chưa sạch làm sao có khả năng có được trù nghệ như vậy. Nếu truyền đi chuyện võ giả đều có thể đột phá nhờ thực phẩm, chỉ e sợ võ giả khắp thiên hạ đều muốn điên cuồng lên.

"Ồ." Dương Hiên tiếp nhận ba trăm văn, sau đó thu lại, trong lòng có chút oán thầm, tên Trình Giáo Kim này so với nhi tử của hấn hẹp hòi hơn nhiều. Thịt dê bọ biển ăn ngon như vậy, ném ra một xâu tiền cũng không biết nói không cần thối.

"Tiểu tử này..... Đến cùng lai lịch ra sao." Trình Giáo Kim trong lòng hoài nghi, hấn đã nhiều năm trải qua quá nhiều sự tình nên kiến thức hơn xa so với nhi tử của chính mình không biết bao nhiêu lần. Vì lẽ đó hấn cũng rõ ràng Đường Triều tuy thái bình thịnh thế nhưng cũng có được không ít thần bí gia tộc, mỗi người bọn họ đều có được bản lĩnh phi phàm. Liền ngay cả triều đình cũng đắc tội không nổi. Thế nhưng những gia tộc thần bí này bình thường đều không nhúng tay vào đời, chẳng lẽ Dương Hiên này lại là con thứ của thần bí gia tộc nào đó bị giáng đi ra, cho nên mới ở đây mở một quán rượu. Đáng đáp như vậy..... Tất cả liền đều có thể giải thích được.

"Tiểu tử, đi làm cho lão phu một phần nữa." Trình Giáo Kim vẫn còn có chút không quá hết hy vọng, vuốt vuốt ria mép: "Tửu lâu này một ngày có thể kiếm bao nhiêu tiền, ta cho người gấp đôi. Hoặc là người ra cái giá, chỉ cần ta cảm thấy có thể, đều được."

Vì tương lai mình tấn cấp Hóa Kính, hấn coi như là không thêm đến xia.

"Xin lỗi!" Dương Hiên lại lần nữa từ chối.

Trình Giáo Kim không biết nên nói như thế nào, chính mình đường đường là Đường Triều Lô Quốc Công, Hồn Thế Ma Vương, Đại Danh đỉnh đỉnh không ai không biết không người không hay, nhưng nhiều lần ở trước mặt một tên tiểu tử chịu thiệt. Ở trong mắt hấn, Dương Hiên mới mười lăm tuổi chỉ là một tên tiểu tử chưa ráo máu đầu.

"Vậy người nói đi, đến cùng muốn thế nào mới có thể không tuân thủ cái quy củ kia của người." Trình Giáo Kim thờ dãi chịu thua.

"Quy củ đã định ra, không thể phá hoại. Tuy nhiên sau đó người vẫn có thể thương xuyên đến đây. Ở đây cũng chuẩn bị có món mới rồi." Dương Hiên nhàn nhạt nói xong, sau đó xoay người rời đi.

Trình Giáo Kim ánh mắt sáng lên, món mới???? Thịt dê bọ biển liền có khả năng kỳ diệu như vậy, đến thời điểm Thịt dê bọ biển ăn cùng với món mới, chẳng phải là làm ít mà hiệu quả nhiều, hấn vừa định còn muốn hỏi món mới là cái gì thì phát hiện bóng dáng Dương Hiên đã biến mất. Chỉ có thể cất bước đi ra Tước Tiên Lâu, liếc mắt nhìn bảng hiệu, ngày mai trở lại!

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Tửu Lâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 29: Thẳng tiến trước tiên lâu

Trình phủ...

Buổi tối... gà bay chó chạy... bóng roi loang loáng..., tiếng la thảm thiết của Trình Xử Lượng vang vọng khắp nơi.

Trình Giáo Kim cho hẳn biết hậu quả của việc có đồ tốt mà giấu ăn mảnh một mình. Trình Xử Lượng bị treo ở trên cây nguyên đêm không ngủ, nhìn thật thê thảm.

Trình Xử Lượng xin thề, suốt đời này không dám lừa gạt phụ thân nữa, phát hiện tiểu điểm thần kỳ như vậy lại ản ản giấu giấu. Bị Trình Giáo Kim đánh toi bời, cũng là đáng đời.

Trình phủ không có một người nào dám khuyên can, vốn dĩ lúc ở tử lâu Trình Giáo Kim bị Dương Hiền cho ăn đầy bụng tức giận, sau khi trở về phủ nhìn thấy Trình Xử Lượng, tự nhiên là không có bất kỳ nương tay.

"Ngày mai, toàn phủ cùng đi vào Trước Tiên Lâu!" Ngay trong bữa tối, Trình Giáo Kim quay qua quần gia, mở miệng nói. Mỗi ngày ngoại trừ cần phải luyện võ ra, tự nhiên vẫn là cần ăn một bát Thịt dê bọt biển, như vậy Trình gia đệ tử của hắn rất nhanh sẽ có thể siêu việt những người khác.

Đến thời điểm ở trước mặt huynh đệ mình thì cũng có thể nở mày nở mặt. Trình Giáo Kim tự nhiên sẽ không bỏ qua cái cơ hội tốt này, mà ở một bên Trình Xử Lượng với bộ dáng bị đánh vô cùng đáng thương, mặt cũng bị sưng thành đầu heo, nghĩ mãi mà cũng không rõ, cha mình rốt cuộc là làm sao phát hiện được Trước Tiên Lâu.

Vì lẽ đó hắn mới bị đánh cho thảm như vậy!

....

Trong hoàng cung, phủ Trường Nhạc Công Chúa.

Lý Lệ Chất đang ngồi một chỗ, khoác lên trên người một chiếc váy xoè, dung mạo khuynh quốc khuynh thành, trên mặt tìm không ra bất kỳ tỳ vết nào. Chỉ cần ngoại nhân nhìn một chút, chỉ sợ cũng sẽ bị dung mạo Lý Lệ Chất làm cho say đắm. Sắc đẹp của Trường Nhạc công chúa trong lịch sử xứng đáng lưu truyền thiên cổ.

"Thái tử đến!" Tiểu thái giám bên ngoài đột nhiên hô to.

Trường Nhạc công chúa đứng dậy, trong mắt đẹp mang theo một tia nghi hoặc. Hoàng cung rất lớn, phủ đệ của mỗi người bọn họ đều có khoảng cách rất xa hơn nữa nàng thân là công chúa, nên rất ít giao lưu với các Hoàng Tử. Nhất là với Thái tử Lý Thừa Càn, bình thường càng sẽ không tiến vào trong những phủ đệ công chúa, dễ dàng bị nhiều người dèm pha lên án. Nàng không nghĩ tới, làm sao hôm nay lại đến. Lý Thừa Càn đi tới rất nhanh, Trường Nhạc công chúa nghênh đón: "Đại ca!"

"Tiểu muội. " Lý Thừa Càn gạt gù, sắc mặt hờ hững, sau đó nhìn những cung nữ cùng bọn thái giám xung quanh, phát tay một cái nói: "Các người lui xuống trước đi."

"Tuân mệnh." Tất cả Thái giám cùng cung nữ đều lui ra.

Trong cung điện chỉ còn lại Trường Nhạc công chúa và Lý Thừa Càn, Lý Lệ Chất không biết Lý Thừa Càn nghĩ gì, thái độ rất thần bí.

"Tiểu muội, không biết người muốn xuất cung hay không?" Lý Thừa Càn nhìn xung quanh, phát hiện xác thực không có ai, lúc này tiến đến bên người Lý Lệ Chất bên người, nhỏ giọng nói.

"A?"

Trường Nhạc công chúa một mặt nghi hoặc, hoàn toàn chưa kịp phản ứng, Lý Thừa Càn đến tận cùng là có ý gì.

"Tiểu muội, bình thường người thích nhất là xuất cung. Làm sao mấy ngày nay, một chút tin tức đều không có." Lý Thừa Càn lại là không nhận được mở miệng.

Hắn từ khi ăn Thịt dê bọt biển ở Trước Tiên Lâu, liền luôn nhớ mãi không quên.

Muốn xuất cung, thế nhưng lại không hạ nổi mặt mũi.

Hắn vốn chỉ muốn Trường Nhạc công chúa đến tìm kiếm mình, sau đó mời hắn cùng xuất cung.

Thế nhưng là chờ cả hai ngày, cũng không có một chút tin tức.

Lý Thừa Càn cũng gấp, nghĩ đến món Thịt dê bọt biển, cũng không đoái hoài gì tới mặt mũi nữa, liền vội vã mà đi tới cung điện Lý Lệ Chất, mời nàng cùng xuất cung.

Sau khi thưởng thức Thịt dê bọt biển ở Tước Tiên Lâu, tuy hẳn không phải là người luyện võ, thuần túy chỉ là bị hấp dẫn bởi hương vị, nhưng về mặt thể xác vẫn có công hiệu, ít nhất có thể nâng cao tinh thần, cả người đều sáng khoái không có dấu hiệu mệt nhọc.

Phát hiện điểm này, chấp niệm của Lý Thừa Càn đối với Thịt dê bọt biển càng ngày càng sâu.

"Khó nói người sẽ không hoài niệm Thịt dê bọt biển sao?"

Thấy Trường Nhạc công chúa đang nhìn hắn với ánh mắt hoài nghi, cũng ý thức được chính mình có chút quá mức gấp gáp nói chưa nói rõ ràng.

Liền dứt khoát là nói thẳng!

Trường Nhạc công chúa lúc này mới chợt hiểu ra, nhìn về mặt Lý Thừa Càn nghiêm túc, có chút không nhận được ý cười, khóe miệng nở nụ cười.

Đường đường Đường Triều thái tử điện hạ, lại có thể đối với một bát Thịt dê bọt biển nhớ mãi không quên.

hương vị thật là rất tốt, bất quá có thể bức bách đến Lý Thừa Càn gấp gáp như vậy trình độ, coi như là rất lợi hại.

"Nếu đại ca muốn ăn, như vậy tiểu muội khẳng định phụng bồi."

Trường Nhạc công chúa vội vàng nói.

Nàng đối với hương vị món Thịt dê bọt biển cũng có chút hoài niệm.

Chỉ là bởi vì nàng đang ở trong cung, mỗi lần muốn xuất cung rất phiền phức, tình cờ lần một lần hai còn tốt, thường thường phiền phức các vị ca ca của mình cũng không tốt lắm.

Nếu là truyền tới Phụ hoàng thì đối với những hoàng tử này cũng không tốt đẹp gì.

Vì lẽ đó Trường Nhạc Công Chúa dù rất muốn thưởng thức Thịt dê bọt biển nhưng vẫn nhịn xuống được.

Nếu Lý Thừa Càn chủ động mời nàng, nàng là chắc chắn sẽ không từ chối.

"Được được được, như vậy chúng ta mau mau lên đường đi."

Lý Thừa Càn lại là không thể chờ đợi được nữa nói.

Trường Nhạc công chúa gật gù: "Như vậy chờ tiểu muội đi vào đổi một bộ quần áo."

Nàng làm công chúa, xuất cung khẳng định không thể quá lộ liễu, vì giả làm nam trang là thích hợp nhất.

Rất nhanh, Trường Nhạc công chúa liền thay xong y phục, chuẩn bị theo Lý Thừa Càn cùng xuất cung.

Hắn thân là Thái tử, tự do ra vào trong cung là một vấn đề hết sức bình thường.

Bất quá khi đi tới cửa cung, Trường Nhạc công chúa có chút há hốc mồm, nàng tuyệt đối không ngờ rằng, các hoàng tử lần trước mình mời, toàn bộ đều có mặt ở nơi này.

Trong đó cũng có Lý Thái với gương mặt lạnh lùng, tuy nhiên có chút không được tự nhiên. Hương vị của Thịt dê bọt biển hẳn cũng không chống lại được, hơn nữa hẳn lần này cũng phải hiểu rõ tình huống thuộc hạ mình đã phái đi như thế nào.

Có phải hay không Dương Hiên giờ trò!

"Tiểu muội!"

Bọn họ nhìn thấy Trường Nhạc công chúa, đều là tươi cười chào hỏi, dù sao cũng là nàng đã dẫn bọn họ ăn được món ngon như vậy, lần này xuất cung chắc chắn sẽ không bỏ qua.

Trường Nhạc công chúa rất nhanh khôi phục biểu tình như cũ, sau đó cùng bọn họ lên tiếng chào hỏi. Một nhóm vội vã xuất cung, hướng đến phố Trường An.

Mục tiêu, chính là Tước Tiên Lâu!

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Từ Lâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30: Làm sao có thể trùng hợp như vậy

Ngay khi buổi thượng triều vừa kết thúc, Thái tử Lý Thừa Càn đã vội vã đi tìm Trường Nhạc công chúa.

Vì lẽ đó bọn họ khi xuất cung thời gian vẫn còn rất sớm, chỉ khoảng hơn 9h sáng thôi, một nhóm người đi một cách vội vàng, nhất là mỗi người đều mặc cẩm bào, vừa nhìn liền biết không là người có thân phận bình thường.

Rất hấp dẫn tầm mắt!

Nhưng khi bọn họ đến Tước Tiên Lâu, lại há hốc mồm. Tước Tiên Lâu cửa lớn đóng chặt, không mở cửa. Rất nhiều người đứng xếp hàng, trong đó có không ít người đang ngồi có vẻ hơi mất kiên nhẫn, thế nhưng bọn họ vẫn không dám gõ cửa. Dù sao cũng có người gõ cửa và đã bị Dương Hiền cho vào danh sách đen vĩnh viễn không tiếp đãi

"Chuyện này....." Lý Thừa Càn mí mắt giật giật: "Vào lúc này rồi còn chưa mở cửa. Làm gì có cái loại tửu lâu thế này chứ..... người xem, những tửu lâu khác đã sớm ồn ào huyền ảo rồi."

Trường Nhạc công chúa cũng là lần đầu tiên gặp phải tình huống này, cũng há mồm không biết phải nói gì. Dù sao thì những lần trước nàng đến đây, đều là thời điểm cơm trưa chứ không có đến sớm như vậy.

Quy củ của Tước Tiên Lâu bọn họ đều biết rõ. Thế nhưng bọn họ cũng không biết là Tước Tiên Lâu mở cửa lại trễ như vậy.

"Chỉ là một tên đầu bếp có chút tay nghề mà thôi, lại còn có tính khí to lớn như thế." Lý Thái ánh mắt lạnh lùng, không nhận được trào phúng một câu.

Những người còn lại cũng không tiếp lời, bởi vì bọn họ đều biết Lý Thái có mâu thuẫn với Dương Hiền, Lý Thái vô cùng khó chịu, trào phúng vài câu cũng đều bình thường. Bất quá làm bọn họ bất ngờ là Lý Thái lại có thể nhận được không ra tay đối phó Dương Hiền.

Chỉ là bọn hắn lại không biết Lý Thái đã sớm phái người ra tay, nhưng đã bị Dương Hiền xử lý hết toàn bộ, hơn nữa còn bị hệ thống xóa sạch không còn dấu vết.

"Giờ phải làm sao đây?" một hoàng tử nhỏ tuổi thắc mắc.

"Chờ chứ biết làm sao bây giờ." Lý Thừa Càn không nhận được lắc đầu một cái, thờ dãi nói.

Đến cũng đã đến rồi, hơn nữa với thanh thế rầm rộ như vậy giờ lại trở về khi chưa ăn được Thịt Dê Bọt Biển thì quả thật là hắn không cam tâm. Các hoàng tử còn lại, tự nhiên cũng nghĩ như vậy. Bất quá bọn hắn là Hoàng Tử thân phận cao quý, tự nhiên là không thể nào xếp hàng sau lưng người khác được, trực tiếp lệnh cho nô bộc mang bọn hắn chen ngang vào đoàn người đang xếp hàng. Có vài người không quá đồng ý nhưng có tiền thì chuyện gì cũng dễ nói. Sau đó một đám Hoàng Tử với Trường Nhạc công chúa đứng đầu dòng người xếp hàng chờ trước cửa Tước Tiên Lâu, chờ đợi Dương Hiền mở cửa.

Có thể làm cho một đám Hoàng Tử các công chúa xếp hàng, nếu tin này truyền đi, có thể làm khiếp sợ toàn bộ thành Trường An. Dương Hiền liền có khả năng nổi danh.

....

Cùng lúc đó, Trình Giáo Kim cũng là mang theo hơn mười mấy nam đinh Trình phủ, nghênh ngang đi tới Tước Tiên Lâu. Hậu bối Trình Giáo Kim có rất nhiều, trong đó cũng có một ít tiểu hài tử tuổi chỉ có bảy, tám tuổi, nhưng đều bị Trình Giáo Kim bắt đi theo. Bởi vì thời điểm xây dựng chắc chắn cơ sở Luyện công cho tiểu hài tử là vào lúc tuổi còn rất nhỏ, càng nhỏ càng tốt.

Có món Thịt dê bọt biển bổ sung cho khởi đầu của chúng đương nhiên phải tốt hơn so với người khác nhiều vì vậy Trình Giáo Kim trực tiếp đem bọn hắn dẫn tới! Người dân Trường An ở gần đó cũng vô cùng nghi hoặc, ngày hôm nay đến tột cùng là cái ngày gì mà lúc trước một nhóm người vội vã đi qua, hiện tại lại tới một nhóm người khác. Chẳng lẽ là định đánh nhau hay sao?

Bất quá đám người Trình Giáo Kim, cũng gặp tình cảnh giống Thái Tử Lý Thừa Càn. Đại môn chặt chẽ!

Hơn ba mươi người nhìn Trình Giáo Kim không biết nên làm sao bây giờ. Khuôn mặt Trình Giáo Kim biến thành màu đen, hằm hằm hạ lệnh: "Đi tới gõ cửa, đến lúc nào rồi mà tên chương quỹ tửu lâu này lại có thể lười biếng như vậy."

Trình Xử Lượng ngày hôm qua bị đánh vô cùng đáng thương, băng bó khắp người, đầu sưng thành đầu heo, chống nạng đứng ra thêu thảo nói: "Không thể gõ cửa a.... cái này.... chương quỹ tính khí rất lớn, nếu quấy rối giấc ngủ của hắn có thể sẽ bị cho vào danh sách đen, vĩnh viễn không tiếp đãi. Đã có mấy cái gia hỏa bị chương quỹ cho vào danh sách đen rồi... đáng thương lắm a!"

"Chuyện này....trong thiên hạ còn có đạo lý như vậy sao???" Trình Giáo Kim không cam lòng, thế nhưng nhìn thấy Trình Xử Lượng có vẻ rất sợ hãi hắn cũng không có cách nào.

Hắn thật rất muốn bắt Dương Hiền lại tóm tóc tát tai tát tới tấp cho hắn thanh tỉnh lại một chút nhưng Trình Xử Lượng vốn thường xuyên tới đây, khẳng định biết rõ hơn so với bọn họ nhiều. Không thể mạnh động a.

"Phụ thân, vậy chúng ta tiếp theo nên làm gì???" Trình Xử Tự mở miệng hỏi.

Trình Giáo Kim sắc mặt biến ảo không ngừng nhìn chăm chú ba chữ "Tước Tiên Lâu" trên bảng hiệu, một lát sau mới cắn răng phun ra một chữ: "Chờ!"

"Đi xử lý một chút, để chúng ta xếp ngay vị trí đầu tiên." Trình Xử Tự trực tiếp hạ lệnh.

Trình Xử Lượng có chút bất đắc dĩ hướng về người xếp hàng đầu tiên đi đến, phương pháp hữu hiệu nhất để chen ngang đơn giản chính là dùng tiền.

Một xâu tiền lấy ra: "Ngươi, chỗ này cho ta. Ngươi đứng sau đi!" Trình Xử Lượng từ trong túi móc ra một xâu tiền, chỉ là còn chưa nói hết liền thấy từng cái từng cái bộ mặt quen thuộc..... vô số ánh mắt chăm chăm nhìn Trình Xử Lượng.

Trình Xử Lượng giật mình, môi cũng run run... hắn làm sao nghĩ tới, một lần nữa lại gặp các Hoàng Tử ở chỗ này đã vậy còn có Thái tử Lý Thừa Càn dẫn đầu!

"Thật là đúng dịp a." Trình Xử Lượng lúc này trên mặt cổ nặn ra vẻ tươi cười.

Các hoàng tử đều đối với hắn gật gù không nói gì. Bọn họ lần này xuất cung, không muốn rêu rao quá nhiều, cũng còn tốt là Trình Xử Lượng cơ linh, cũng không có đem thân phận bộ hấn tiết lộ ra ngoài, nếu không thì hơi có chút phiền toái!

"Ngươi, nghịch tử này đến cùng đang làm cái gì, là muốn tức chết ta sao. Một chút chuyện nhỏ cũng làm không xong!" Trình Giáo Kim bước nhanh đi tới, thấy Trình Xử Lượng nửa ngày đều không có làm tốt, lúc này nổi giận đùng đùng, chuẩn bị một bạt tai đánh bay Trình Xử Lượng.....

.Đột nhiên ánh mắt thoáng nhìn thấy..... những người này..... xem ra hơi có chút quen thuộc. Nhìn kỹ lại, tay lập tức đình trệ ở giữa không trung, mí mắt giật giật, đây có phải là sự thật hay chỉ là một giấc mơ đây!

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Từ Lâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Lý Thái uất ức

"Thái...."

Lúc nhìn thấy Lý Thừa Càn, hắn suýt chút nữa đã bật thốt lên.

Cũng may vẫn còn ngừng xuống kịp, chưa có đem danh hiệu Thái tử kêu lên, dù sao tình hình này cũng quá mức chấn động.

Nếu nghe nói đến Thái tử xuất cung, chỉ sợ là những người xung quanh đây sẽ gây nên động tĩnh lớn. Trong khi đó Lý Thừa Càn rõ ràng là không muốn gây nên quá nhiều sự chú ý.

Trình Giáo Kim cũng hiểu được, vì lẽ đó lời nói đã đến trong cổ họng, cũng bị hắn nghẹn ngào nuốt trở lại.

Tùy ý nhìn vài lần, Thái tử Lý Thừa Càn, Tử Hoàng Tử Lý Thái, Trường Nhạc công chúa.... Trình Giáo Kim không nhận được khoe mắt co giật mấy lần.

Đây là các hoàng tử trong hoàng cung, toàn bộ đều đi đến đây hết hay sao?

"Trình thúc thúc!"

Các hoàng tử hơi có chút giật mình khi nhìn thấy Trình Giáo Kim, dù sao Trình Giáo Kim là khai quốc công thần nên bọn họ cũng không dám đắc tội, thân phận địa vị so với Trình Xử Lượng hoàn toàn khác biệt, lúc này Thái tử là người đầu tiên đối với Trình Giáo Kim chấp tay lên tiếng chào hỏi.

Các hoàng tử còn lại, tất cả đều như vậy.

Lăng Yên Các 24 công thần, thân phận của Trình Giáo Kim thực sự không phải là có thể đùa giỡn.

Hiện nay địa vị Trình Giáo Kim ở trong triều cực cao, nếu như bọn họ ai muốn lên làm Hoàng Đế nhất định phải được Trình Giáo Kim ủng hộ.

Bọn họ người nào cũng không muốn đắc tội, thậm chí còn muốn lấy lòng Trình Giáo Kim.

Tuy nhiên thái độ của Trình Giáo Kim từ trước cho tới nay, đối với tất cả Hoàng Tử, đều có chút giữ một khoảng cách nhất định, cũng không muốn dính líu vào cuộc đấu tranh bên trong hoàng thất.

Mặc dù hắn là một người thô kệch thế nhưng lúc trước là đã tận mắt chứng kiến quá trình Lý Thế Dân ngồi lên trên ngai vàng. Biết rõ cuộc đấu tranh giành ngai vàng vô cùng tàn khốc, nhưng hắn đường đường là Lô Quốc Công, thân phận địa vị hết sức khó xử. Các hoàng tử muốn làm hoàng đế nếu

nếu có thể được Trình Giáo Kim ủng hộ thì con đường bước lên ngai vàng chắc chắn sẽ dễ dàng hơn nhiều.

"Các người sao có thể xuất hiện ở nơi đây."

Trình Giáo Kim có chút không rõ, hỏi lại.

Lý Thừa Càn hơi xấu hổ cười, dù sao với thân phận của bọn họ lại đứng xếp hàng chờ đợi trước cửa tiểu điểm cũng hết sức khó xử.

Bất quá đối mặt Trình Giáo Kim, Lý Thừa Càn không có ý nghĩ nói dối.

Người ta là ai??? Một đời chinh chiến, đi qua cầu còn nhiều hơn so với bọn họ đi qua đường, nhìn bề ngoài có vẻ hàm hậu, nhưng kì thực trong lòng lại chính là một con cáo già.

Ở trước mặt Trình Giáo Kim nói dối, không có ý nghĩa gì cả.

Chỉ có thể ăn ngay nói thật: "Chủ yếu nhất là bởi vì món ăn của tửu điểm này hương vị rất tốt. Làm ta có chút nhớ mãi không quên, vì thế hôm nay rảnh rồi liền mang theo các sư đệ sư muội cùng đi tới Tước Tiên Lâu này để nếm thử hương vị. Nhưng quả thật là không có nghĩ đến, Tước Tiên Lâu lại còn chưa mở cửa, bất quá có thể gặp Trình thúc thúc, coi như là một chuyện may mắn."

Lý Thừa Càn nói chuyện rất khiến người nghe có cảm giác thú vị, lời nói làm người nghe hết sức thoải mái.

Coi như là Trình Giáo Kim cũng không nhịn được khẽ gật đầu, Thái tử không hổ là Thái tử, có thể ở trên vị trí Thái Tử này lâu như vậy, nguyên nhân không chỉ là bởi vì hắn là con trai trưởng.

"Chỉ là hi vọng.... Trình thúc thúc đừng nói cho gia phụ!" Lý Thừa Càn có chút không quá yên tâm, vội vã nói với Trình Giáo Kim thêm một câu.

Chỉ lo chuyện hấn dẫn các sư đệ sư muội cả ngày xuất cung truyền tới tai Lý Thế Dân, làm hắn lo lắng trong lòng.

"Ha ha ha...."

Trình Giáo Kim cũng nghe hiểu được ý của Lý Thừa Càn, lúc này haha nở nụ cười: "Cái này người yên tâm, không dối gạt các vị... Ta cũng là bị cái này Tước Tiên Lâu hương vị chiết phục, chuẩn bị đến đây nhắm nháp một chút."

"Chỉ là quy củ của Tước Tiên Lâu không khỏi quá nhiều, ngay cả suốt cuộc đời này của lão phu cũng là lần đầu tiên nhìn thấy." Trình Giáo Kim lúc nhắc đến Dương Hiên, không khỏi có chút nghiêng răng nghiêng lợi.

Người này vậy mà lại làm hắn, Hồn Thế Ma Vương, lần thứ nhất ăn nhiều ngụm nộ khí như vậy.

"Đúng vậy a, cho là có một ít tay nghề, liền có thể không coi ai ra gì." Lý Thái ở bên cạnh cười gần không ngớt, hắn đã sớm đối với Dương Hiên như nước với lửa, dường như nghe được Trình Giáo Kim đang nói Dương Hiên, tự nhiên không chút do dự mà nói một câu trào phúng.

Trình Giáo Kim cau mày nhìn Lý Thái, hắn cũng không biết mâu thuẫn giữa Lý Thái với Dương Hiên là gì, thế nhưng suy nghĩ một hồi, liền có thể minh bạch được.

Nhất định là quy củ của Dương Hiên, khiến cho Lý Thái vô cùng không thích.

Liền ngay cả Trình Giáo Kim, cũng là ở quy củ của Dương Hiên ăn không ít thiệt thòi.

"Ai."

Trình Giáo Kim thở dài: "Cũng không có biện pháp gì, chỉ có thể đợi."

Ai kêu Dương Hiên có thể làm ra Thịt dê bọt biển không chỉ có ăn ngon, hơn nữa còn có thể tăng cường tu vi võ học đây?

Trình Giáo Kim trong lòng cũng có chút kiêng kỵ, chỉ lo Dương Hiên là người của các gia tộc thần bí.

Tuy nhiên nếu trực tiếp đánh nhau, có Đại Đường bảo hộ hắn, hắn có thể sẽ không có vấn đề gì, nhưng gốc gác của gia tộc thần bí lại làm hắn nhức đầu không thôi.

Dương Hiên có thủ đoạn vô cùng kỳ diệu, ở trong mắt Trình Giáo Kim xem ra chắc chắn 100% là người của gia tộc thần bí.

Dù là con thứ hay là con trai trưởng, nếu như là con trai trưởng, người ta càng có tư cách để kiêu ngạo, không có gì xấu cả.

Coi như là ở trước mặt Hoàng Tử, người ta cũng sẽ không nể mặt quá nhiều.

Bộ mặt Lý Thái biểu hiện hơi ngưng lại, như ăn phải phân, khó coi vô cùng

Hắn vốn là muốn hòa theo Trình Giáo Kim nói xấu Dương Hiên, thế nhưng Trình Giáo Kim cũng không để ý tới hắn...Bộ dáng lại còn có vẻ khinh thường

hắn lòng dạ hẹp hòi.

Không chỉ có không thành công nói xấu, mà còn làm cho chính mình không quá thoải mái.

Lý Thái cũng không biết nói như thế nào, Trình Giáo Kim là cao quý Lô Quốc Công, nhưng vẫn đang hoàng tuân thủ quy củ chỗ này xếp hàng chờ đợi Dương Hiền mở cửa.

Chính mình lại có tư cách gì đối với Dương Hiền bất mãn.

Ở đây Trình Giáo Kim hẳn là người có tiếng nói lớn nhất mới đúng, chính mình tuy là Hoàng Tử, thế nhưng ở trước mặt Trình Giáo Kim, đều không có tư cách lớn tiếng.

Điều này làm cho Lý Thái vô cùng khó chịu, nhưng đối phương lại là Lô Quốc Công, chính mình còn chưa thể đắc tội được.

Chỉ có thể kìm nén ở trong lòng kìm nén, nếu như muốn đi trước Lý Thừa Càn một bước, đoạt được ngôi vị thái tử, nhất định phải được Trình Giáo Kim ủng hộ.

Trên mặt hắn cố nặn ra vẻ tươi cười, lại có chút miễn cưỡng: "Trình thúc thúc nói đúng!"

Lúc này, có tiếng cọt kẹt, cửa lớn Tước Tiên lâu liền mở ra.

Thân ảnh Dương Hiền từ từ xuất hiện, khuôn mặt vẫn còn ngái ngủ, tuy vậy xem ra vẫn còn rất tuấn tú, thế nhưng trong mắt mọi người, đây lại là khuôn mặt vô cùng muốn ăn đòn.

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Từ Lâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32: Kéo vào danh sách đen

Dương Hiền nhìn thấy một đoàn người đứng chờ bên ngoài, thực có chút bất ngờ.

Khuôn mặt hơi ngẩn ra!

Trình Giáo Kim chỉ vào mặt trời mở miệng nói: "Người xem một chút cái này đến lúc nào rồi, vào lúc giữa trưa.... Người mới mở cửa tiệm. Chúng ta là lại đây ăn sáng, không phải là ăn cơm trưa!"

Dương Hiền bĩu môi, cũng không để ý tới Trình Giáo Kim.

Sau đó mở cửa lớn ra, liếc mắt nhìn về hướng dòng người đang xếp hàng.

Trình Giáo Kim tức giận run người, thế nhưng lại một mực không có biện pháp gì, cuối cùng vẫn cất bước đi vào.

Trình Xử Lượng theo ở phía sau, bộ dáng vô cùng đáng thương.

Bất quá đi theo cha mình, hắn liền có thể ăn Thịt dê bọt biển mà không cần bỏ tiền túi ra, coi như là một điều vô cùng vui mừng.

Lương tháng của hắn đã bị cha mình cắt bớt đi không ít, sau này cũng không bao giờ có thể tiếp tục buông tay tiêu xài thoải mái như trước.

Ngày hôm nay Phòng Di Ái ngược lại là cũng không thấy đến, phỏng chừng đến chậm một chút.

Một đám người Trình gia có chừng hơn ba mươi, cộng thêm đoàn các hoàng tử khoảng chừng mười người. Phía sau còn có không ít khách nhân đứng chờ, lục tục đi vào có hơn bốn mươi người.

Toàn bộ từ lâu, lập tức trở nên hơi chật chội.

Dương Hiền nhìn thấy như vậy, cũng là suy nghĩ khi nào thì nên mở rộng quy mô từ lâu, hàng trăm người đã không chứa nổi. Nếu có thêm khách vào thì chẳng phải là đều không có chỗ ngồi.

"Bên này, 36 phần Thịt dê bọt biển!"

Trình Xử Lượng ngồi ở bên cạnh bàn, mặt quay về phía Dương Hiền hô, nhân số người nhà họ Trình là nhiều nhất, vì lẽ đó ngay lập tức kêu món đầu tiên.

"Ừm."

Dương Hiền ứng một tiếng.

Khoảng thời gian này sinh ý càng ngày càng tốt, vì lẽ đó Dương Hiền đã làm ra số lượng nhiều hơn, cung cấp cho những người này đều không có vấn đề gì cả.

Hiện tại mỗi ngày bán ra hơn trăm phần, rất nhanh sẽ có thể đạt đến một ngàn phần trong nhiệm vụ mà hệ thống yêu cầu.

Dương Hiền trong lòng cũng là có chút chờ mong, khi mở khóa món ăn mới đến tốt cùng là cái gì.

"Bên này 13 phần!"

Trường Nhạc công chúa đứng ở Dương Hiền trước mặt, trên mặt nở nụ cười.

Nàng trước sau đều là đối với Dương Hiền hết sức tò mò, chỉ là Dương Hiền vẫn đối với nàng không quan tâm lắm, làm cho Trường Nhạc công chúa khá là nhụt chí.

Nữ nhân chính là như vậy, trong cung ai gặp nàng cũng đều hết lời ca ngợi dung mạo nàng, thế nhưng là đột nhiên xuất hiện một tên....không quá quan tâm tới nhan sắc của nàng. Hiền nhiên là nàng cũng rất tức giận, thế nhưng khi hết tức giận, nàng lại muốn trước mặt hắn chứng minh mị lực của mình.

Trường Nhạc công chúa từ nhỏ đã chịu sự giáo dục theo phong cách hoàng thất cho nên tính tình cũng rất đoan trang nhu mì, đúng kiểu của một công chúa.

Tuy nhiên nàng vẫn chỉ là một cô bé thôi nên cũng có lúc tính trẻ con lại nổi dậy.

Dương Hiền nhìn về hướng khác liền phát hiện thấy một gương mặt quen thuộc.

Ánh mắt lóe sáng, khóe miệng hơi vênh lên, xẹt qua một tia lạnh khốc.

Lý Thái!

Đã phải người đến đây ám sát mình, vậy mà còn chạy đến tẩu lầu của hắn với bộ dạng không biết chuyện gì, ngay cả Dương Hiền cũng là không thể không khâm phục tên Lý Thái này.

"Xin lỗi, bên này chỉ có thể cung cấp 12 phần!"

Dương Hiền mở miệng nói.

Thanh âm hắn cũng không phải là lớn, thế nhưng lại truyền rõ ràng đến lỗ tai các Hoàng tử.

Bọn họ tất cả đều ngẩn ra!

Trường Nhạc công chúa, cũng là không nghĩ tới nguyên nhân, dò hỏi: "Tại sao."

"Bởi vì một người trong các ngươi, đã bị Bản Điểm cho kéo vào đến danh sách đen, vĩnh viễn không bao giờ tiếp đãi!" Dương Hiền sắc mặt lạnh nhạt nói, ánh mắt lại là rơi vào thân ảnh Lý Thái.

Trình Giảo Kim đang đợi món Thịt dê bọt biển, khi nghe được tin tức này trong lòng nhất thời cũng run lên.

"Cái tên Dương Hiền này.... Lá gan không khỏi cũng quá lớn đi, ngay cả Hoàng Tử cũng dám kéo vào đến trong danh sách đen...." Trình Giảo Kim nghĩ thầm trong bụng.

Hắn vừa nhìn, không cần suy nghĩ nhiều, liền biết chắc là Lý Thái đã bị Dương Hiền cho kéo vào đến trong danh sách đen.

Trình Xử Lượng nghe vậy, ngược lại là có chút cười trên sự đau khổ của người khác, hắn vốn là không có hảo cảm đối với thái độ huênh hoang đắc ý của Lý Thái.

Bây giờ nhìn thấy Lý Thái ăn quả đắng, tự nhiên là rất vui vẻ.

Những hoàng tử kia, cũng liếc mắt nhìn Lý Thái, sau đó hiểu được.

Lý Thái sắc mặt lập tức trở nên rất khó coi, ánh mắt một mảnh âm lãnh, hận không thể lập tức đem Dương Hiền chém giết.

"Không cần phải căng thẳng như vậy chứ?"

Trường Nhạc công chúa cũng là biết rõ tính khí Lý Thái, Dương Hiền lời này, xem như triệt để không cho Lý Thái một chút mặt mũi nào, không lưu lại bất luận một bậc thang để hạ đài nào hết.

Nếu để Lý Thái mất mặt, hẳn chắc chắn sẽ không giảng hoà.

"Đây là quy củ của Bản Điểm, không thể thay đổi!"

Dương Hiên ngữ khí vô cùng kiên định, từ lúc Lý Thái phái ra người đến đây ám sát hắn, hắn cũng đã triệt để không cho Lý Thái triệt chút mặt mũi nào.

Chỉ là những người này không biết a!

Mâu thuẫn giữa hai người đã đến tình trạng không phải là người chết chính là ta chết, Lý Thái nếu muốn giết Dương Hiên, Dương Hiên càng là muốn đem Lý Thái chém giết, hẳn cũng đang chờ cơ hội.

Chỉ là vẫn không có cơ hội a!

"Lại còn muốn để mình cung cấp thức ăn cho hắn, nằm mơ đi, căn bản chuyện không có khả năng..." Dương Hiên nói thầm trong bụng.

"Người đây là muốn chết!"

Lý Thái rốt cục không nhịn được nữa, tức giận đứng lên.

Nghiến răng nghiến lợi nhìn chăm chú Dương Hiên, hẳn xưa nay chưa có đối với một người lại có Sát Ý dày đặc như vậy, những tên thuộc hạ lúc trước phái đi, không biết đến cùng xuất hiện bất ngờ gì.

Không phải vậy thì Dương Hiên đã chết sớm, làm gì còn đứng ở chỗ này nói ra những lời làm hắn mất hết mặt mũi này.

Xa xa Trình Giáo Kim, xem đã có chút ngốc.

Tuy hắn được các hoàng tử này tôn kính, thế nhưng cũng không dám đối xử với Lý Thái như vậy, Dương Hiên vậy mà rất quyết đoán không có một chút nào sợ sệt.

Tuyệt đối là người của gia tộc thần bí, hơn nữa rất có thể là con trai trưởng, nếu không phải có chỗ dựa như vậy thì hoàn toàn chính là muốn chết!

Lý Thái sắc mặt tái xanh, gân xanh hiện lên trên trán.

Dương Hiên lại là nhàn nhạt liếc hắn một cái: "Vĩnh viễn không bao giờ tiếp đãi chính là vĩnh viễn không bao giờ tiếp đãi!"

Nếu như Lý Thái muốn ở chỗ này gây sự, Dương Hiên không ngại để hắn ném một chút uy lực Thái Cực Tâm Pháp.

Có hệ thống, hẳn có thể có mặt mũi rất lớn, hoàn toàn không xem Vương Quyền ra gì.

Nếu hắn là một người bình thường thì với những quy củ quái lạ này hẳn đã sớm chết ở Đường Triều không biết bao nhiêu lần.

"Người chờ ta!"

Lý Thái hừ lạnh một tiếng, sau đó trực tiếp phát tay áo rời đi, cả tửu lâu hoàn toàn yên tĩnh.

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Tửu Lâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33: Lý Thừa Cản tự trách

"Khách quan xin đợi chút, Thịt Dê Bọt Biền sẽ có ngay!" Dương Hiên để lại một câu nói liền đi vào nhà bếp chuẩn bị.

Cả đám Trình Giáo Kim cùng nhóm người Trường Nhạc công chúa ngây ra như phỗng. Chuyện này.... Dương Hiên ăn gan hùm mật gấu hay sao.... hay là thực sự không biết thân phận bọn họ nên mới cứng rắn như thế. Đối phương một người là thái tử, một người là hoàng tử được Lý Thế Dân vô cùng sủng ái... nói kéo vào danh sách đen liền kéo vào danh sách đen, không cho bất cứ cơ hội nào.

Lý Thái ăn đầy bụng tức giận, sáng sớm từ trong hoàng cung chưa kịp ăn sáng vội vã đến đây, cuối cùng lại như thế này..... Hắn tức xị khói, cả người như muốn nổ tung.

Dương Hiên vẫn đứng đưng không quan tâm. Thời gian này hắn lấy được không ít Tích phân. Nếu thật sự Lý Thái dám liều thì Dương Hiên cũng không ngại cho hắn biết rằng đầu bếp cũng vô cùng khủng bố.

Trình Giáo Kim thấy cảnh này, trong lòng nhất thời không biết nói gì. Chương quỹ trước mặt này tuyệt đối là duy nhất từ trước tới nay trâu bò vô đối, mấy tên chương quỹ khác đứng trước mặt Dương Hiền như trẻ sơ sinh với lão đại đầy uy quyền.

Quy củ là không thể xâm phạm, Tứ Hoàng Tử cứ như vậy ngay trước mặt mọi người, trực tiếp đưa vào danh sách đen.

Bọn người Lý Thừa Càn ngồi đó cũng không biết rằng nên làm gì. Nhìn Dương Hiền có chút thương hại, trước đặc tội Lý Thái nhưng không biết vì sao... Dương Hiền một chút chuyện đều không có. Nhưng lần này thì... triệt để không coi ra gì. Lý Thái tuyệt đối sẽ không như vậy mà đơn giản bỏ qua cho Dương Hiền, Dương Hiền bắt quả là một người bình thường thôi, lấy cái gì đầu với Lý Thái? Sợ rằng hắn phải chết!

Mà nếu thế thì bọn họ cũng không biết ăn Thịt Dê Bọt Biển ở đâu đây, Trường Nhạc đây lo lắng. Dương Hiền bình thường nhìn rất thông minh, tính ý nhưng sao hôm nay lại làm mọi chuyện rối tung lên như vậy....

Người là sống còn quy củ là chết. Thay đổi quy củ một chút là xong, thân phận chỉ là một kẻ thảo dân lại ngang kháng đối với Lý Thái... thật không hề có lợi.

Trình Giáo Kim trên mặt lại hiện ra nụ cười, hắn đã có thể chắc chắn kết luận rằng Dương Hiền nhất định là người đi ra thần bí gia tộc, sau lưng bối cảnh nhất định kinh người. Vì lẽ đó hắn không có chút nào lo lắng Dương Hiền sẽ xảy ra vấn đề gì!

Ngược lại là Lý Thái đặc tội Dương Hiền, phỏng chừng nguyên nhân này sẽ khiến Lý Thái phải đau đầu. Lý Thái muốn hoàng vị, điều này người có bối cảnh đều biết. Nếu Dương Hiền lợi dụng bối cảnh của gia tộc, quấy lên vũng bùn này thì Lý Thái đừng nói là hoàng vị, đến vị trí Hoàng tử này muốn giữ cũng không hề dễ dàng.

"Con thứ, lòng dạ quá mức hẹp hòi. Giả dối âm hiểm, không thể trở thành Hoàng Đế!" Đây chính là Tần Thúc Bảo đánh giá Lý Thái, Trình Giáo Kim luôn nhớ ở trong lòng. Xem ra Tần Thúc Bảo nói không hề sai một điểm nào. Nhiều khả năng Lý Thái vì chuyện lần này phải trả giá rất lớn cho thói tự phụ của mình.

"Tiểu tử này.... Rất có phong độ của lão phu ngày trước." Trình Giáo Kim không nhịn được bật cười tự kỷ.

Hắn hoàn toàn hết giận mà ngược lại chính là thương thức Dương Hiền, bởi vì hắn nhìn thấy bóng dáng chính mình lúc tuổi còn trẻ. Trình Giáo Kim lúc tuổi còn trẻ, cũng không sợ trời không sợ đất, coi như là Ngọc Hoàng Đại Đế đến, cũng phải ăn trước hắn Tam Bản Phủ tử lại nói. Cho nên mới được một cái danh hiệu Hồn Thể Ma Vương.

Hắn tuy nhiên cao tuổi, thế nhưng vẫn luôn đối với những chuyện lúc mình tuổi còn trẻ lấy làm kiêu ngạo. Tiếc rằng các con của hắn lại không kế thừa được tính cách đó. Con lớn tính tình trầm ổn cẩn thận. Con thứ thì tính tình như công tử bột. Còn đứa nhỏ nhất thì còn quá nhỏ không biết gì.

Giờ đây chương quỹ trong một cái quán rượu lại làm cho Trình Giáo Kim nhìn thấy chính mình lúc tuổi còn trẻ, trong lòng nhất thời thoải mái, làm nam nhi liền phải như vậy. Lần này, Trình Giáo Kim không chút do dự mà đứng bên Dương Hiền. Hắn tuy nhiên không biết Dương Hiền cùng Lý Thái xảy ra chuyện gì nhưng nếu nhìn kỹ thì rõ ràng chuyện này không phải do Dương Hiền gây ra. Hắn là cái này là do Lý Thái có vấn đề về tính cách, cuối cùng hai người cũng vô cùng cứng rắn, đụng vào nhau. Đến bây giờ, không thể hòa giải nổi nữa.

"Thịt Dê Bọt Biển của khách quan đây, từ từ ăn."

Dương Hiền đem thức ăn lên, mùi thơm ngập trời. Trình Giáo Kim mũi động động, hương khí tràn ngập, nước miếng tuôn trào. Trình Xử Lượng càng không giữ hình tượng, không ngừng mà nuốt nước miếng, lại là mắt lom lom nhìn Trình Giáo Kim. Hắn làm nhất gia chi chủ, nếu không nhúc nhích chiếc đũa, bọn tiểu bối này là cũng là không thể động.

"Bắt đầu ăn."

May là Trình Giáo Kim lần này không có quá nhiều chần chờ. Cầm lấy đũa bắt đầu ăn, vô cùng thỏa mãn..

Toàn bộ Trình phủ người, đều là bị hương vị của Thịt Dê Bọt Biển thuyết phục. Ngay cả Trình Xử Tự mặt luôn như đóng shit (là thằng Trình Xử Lượng nó nói) cũng là trợn mắt lên lộ ra vẻ thần phục. Chẳng trách Trình Xử Lượng hàng ngày đều chạy đến đây ăn canh thịt dê cùng bánh nướng. Hương vị cỡ này thật là không thể tưởng tượng. Tiểu đệ hắn quả thật là biết hưởng thụ.

Một mặt khác, Dương Hiền cũng là đem cho Trường Nhạc công chúa 12 phần Thịt Dê Bọt Biển. Sau đó không thèm quan tâm, đi lo cho những người khác. Thái tử Lý Thừa Càn ngồi ở chỗ đó, nhìn Thịt Dê Bọt Biển trước mặt màu sắc mê người. Bọn họ bên này có vẻ hơi trầm thấp. Dù sao Lý Thái bất luận thế nào cũng là đi cùng bọn họ. Giờ bị đuổi ra ngoài trong lòng họ rất mâu thuẫn không biết là cùng đi với Lý Thái hay là tiếp tục ngồi lại. Trước còn đang do dự, nhưng khi canh thịt dê với bánh nướng được đem lên, mọi suy nghĩ e thẹn hay áy náy gì đó đều bay hết.

Lý Thừa Càn không khỏi có chút tự trách, đồ ăn ngon nhất thế gian trước mặt mà còn nghĩ nhiều như thế. Chuyện của Lý Thái với hắn cũng không có quan hệ gì, hoàn toàn liên là tại hắn. Sao ở đây nhiều người như vậy mà chỉ có mình hắn bị cho vào sổ đen chứ. Chuyện này rõ ràng là không phải lỗi do Dương Hiền cố ý nhắm vào Lý Thái.

Lý Thừa Càn cầm lấy đũa....

Nguyên bản hắn cho rằng, những hoàng tử này bởi vì chuyện Lý Thái sinh ra khúc mắc trong lòng.... nhưng nhìn bọn họ từng cái từng cái ăn như chết đói, Lý Thừa Càn nhất thời cảm thấy hắn đúng là rãnh rãnh.

Sau đó.... Một nhóm người chìm đắm trong mỹ thực....

Còn Lý Thái???

Ai rảnh đi quán hán chứ??

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mờ Tầm Lâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34: Võ Chiếu

Bên ngoài sắc trời đã triệt để tối đen.

Dương Hiền cũng chuẩn bị đóng cửa, bởi vì trong quán một người cũng đã không còn. Thịt Dê Bọt Biển cũng không dư nhiều lắm, chỉ còn khoảng 2,3 phần. Ngày hôm nay liên đây đủ bán đi hơn 100 phần, nếu cứ như thế thì tiến độ sẽ chỉ cần 5,6 ngày nữa là hoàn thành nhiệm vụ.

"Bất quá.... Xác thực nên nhận một tên sai vật."

Dương Hiền trong lòng nói thầm, dù sao ở một mình, lúc bận rộn không thể làm hết nổi. Vừa đầu bếp vừa chường quầy lại vừa bung bê thức ăn.... đã vậy còn phải thu tiền nữa chứ, dzụ này quan trọng nè. Nếu như không phải là bởi vì quy củ thật sự đã quá nhiều, Dương Hiền đều muốn để chính bọn hán lại đây bung, sau đó ăn xong cầm chén đĩa trả lại rửa sạch sẽ cứ như là quán ăn tự phục vụ vậy.

Tuy hiện tại với khả năng của hán thì những chuyện này chẳng làm hán có chút cảm giác nào mệt nhọc, nhưng nói thẳng ra thì hán chẳng muốn làm, đặc biệt là chuyện rửa chén. Đường đường nam tử hán đại trượng phu quyết không rửa chén, chỉ rửa chén khi lão bà bắt làm mà thôi. Phải, chỉ rửa chén cho lão bà... hèm, là ta sợ.... à không, là ta thương vợ mà thôi.

Hiện tại bán đi đầy đủ hơn 300 phần, với số tiền kiếm được hán cũng được coi là một Tiểu Thổ Hào. Rất nhiều từ lâu một tháng lợi nhuận còn không bằng một phần của hán. Nguyên liệu nấu ăn là toàn bộ hệ thống cung cấp miễn phí vì thế tiền thu được toàn bộ chui vào túi riêng của hán. Về điểm này, hán vô cùng thỏa mãn với hệ thống. Rất có ý muốn đề hệ thống ra mà hun lấy hun đề.

Dương Hiền làm xong mọi việc, liếc mắt nhìn sắc trời bên ngoài, chỉ một chút nữa thôi là bắt đầu đến giờ giới nghiêm. Cắm đi lại ban đêm!

Trên đường phố trống rỗng không nhìn thấy người nào. Các nhà các hộ, thậm chí có không ít nhà cũng đã tắt đèn, nghỉ ngơi rất sớm. Đối với Dương Hiền thì lúc này ở địa cầu hán còn chưa đi làm về. Chỉ là Đường Triều, giải trí..... thật sự là quá ít.

Dương Hiền trong lòng âm thầm thề, chờ sau này khi Tích Phân nhiều lên, đến thời điểm nhất định phải tạo ra một công trình giải trí hoàn mỹ. Hệ thống là vạn năng, chỉ cần có Tích phân là gì cũng có. Hiện tại tích phân của hán vô cùng ít ỏi, nên chỉ sử dụng cho những việc thực sự cần thiết.

Dương Hiền vẫn còn phải để dành Tích phân đến lúc thuận lợi đem tiêu từ Lý Thái làm chết mới vừa lòng. Nếu không Lý Thái cứ như con ruồi bay loạn, mặc dù không tạo ra uy hiếp với hán nhưng cả ngày cứ vo ve bên tai.... thật quá mức phiền toái.

Dương Hiền cũng chuẩn bị đóng cửa, thế là đi tới cửa lớn.... lại phát hiện ngay cửa ngội một hài tử tuổi không lớn lắm, khoảng chừng 12, 13 tuổi, quần áo trên người vô cùng rách nát, toàn bộ vá chằng vá đụp. Trên mặt đen như than, bộ dạng vô cùng tuyệt vọng... nhưng loáng thoáng có thể nhìn ra được hán là một nữ tử, ngũ quan rất không tệ.... nàng ngội đó ôm bụng, cả người vô lực.

Dương Hiền nhân nhạ quét mắt một vòng, sau đó xoay người tiến vào trong từ lâu, một lát sau hán đem ra một bát nóng hổi đặt trước mặt thiếu nữ: "Ăn đi! "

Canh thịt dê ăn với bánh nướng, ban đêm món ăn bốc lên sương mù màu trắng, hương vị tràn ngập.

"Ừc ừc ừc..." Thiếu nữ bụng réo vang, mùi thơm vô cùng hấp dẫn khiến nàng không kiềm được.

Nàng đang đói đến mức ngực dán đến lưng.... chợt nhìn thấy chén Thịt Dê Bọt Biển, cứ tưởng mình đang hoa mắt vì quá đói.

"Ta đây là ở trong mơ sao?" Võ Chiếu có chút không dám tin tròn mắt lên.

Trước mặt nàng đứng chính là một vị nam nhân tuổi so với nàng lớn hơn vài tuổi, người mặc thanh sam, tuy không phải là rất hào hoa, nhưng xem ra vô cùng sạch sẽ đẹp trai. (giống thằng đang dịch chương này. ^^)

Võ Chiếu nhìn bát Thịt Dê Bọt Biển.... nước mắt rung rung mà nước miếng rơi rơi. Từ khi cha nàng bị chém đầu, nàng theo mẹ mình lang bạt kỳ hồ. Bây giờ mẫu thân bệnh nặng nằm một chỗ, toàn bộ áp lực dồn lên đầu nàng. Thế nhưng thời cô đại thân là một nữ tử, trừ đi tới thanh lâu ra thì muốn kiếm lấy một số tiền lớn là chuyện rất khó.

Nhưng Vũ Mị Nương lại không có lựa chọn như vậy, nàng cho rằng thân nữ nhi vẫn có thể làm việc như nam tử. Thế là đi tìm việc làm!

Kết quả cuối cùng toàn bộ đều cự tuyệt. Nguyên nhân đơn giản, nàng là nữ tử!

Ngày hôm nay Võ Chiêu vẫn tương tự như mọi ngày, khắp nơi từ chối. Vì vậy mấy ngày nay chưa được ăn gì khiến vì quá đói mà gục xuống ngồi trước tủ lâu của Dương Hiền.

Nàng không hề nghĩ tới, trước mặt vị chương quỹ này cùng những tủ lâu còn lại ở Trường An hoàn toàn khác nhau. Chẳng những không nói lời khó nghe với nàng mà còn đem ra cho nàng một phần thức ăn vô cùng ngon lành

Thịt dê nhiều như vậy nhất định là muốn bán mấy chục văn đi, đối với nàng tới nói quả thực chính là giá trên trời! Nhưng người ta, như cũ là không chút nào keo kiệt lấy ra. Giờ khắc này, Dương Hiền trong lòng Võ Chiêu giống như thần tiên soái ca, hình tượng vô cùng to lớn. Trái tim thiếu nữ nhảy âm ỉ, mà nói theo mấy con quỷ ngựa hí hừng thời hiện đại thì là " Muốn rụng trứng. "

"!"

Dù là Võ Chiêu, cũng là có chút không chịu đựng được sự hấp dẫn của món ăn trước mắt này. Đã vậy bụng đang đói cồn cào, coi như là một cái bánh nướng phổ thông nhất nàng cũng có thể ăn ngon lành chứ nói gì đến món mỹ thực đã chinh phục biết bao nhiêu kẻ khó ăn này.

"Không cần cảm ơn." Dương Hiền khoát tay. Phần ăn còn lại một mình hắn ăn không thể hết nổi, mà hệ thống nhất định sẽ thu hồi lại. Không bằng cho nàng ăn no bụng, hắn lại còn làm được một chuyện tốt.

" Thật là quá ngon. " Món ăn liên tiếp để đem Võ Chiêu chinh phục.

Có thể rõ ràng cảm thụ được, thịt dê tiến vào trong bụng cấp tốc hóa thành một dòng nước nóng, cũng không cần tiêu hóa lập tức bắt đầu bổ sung tinh lực cho nàng. Nhất là đầu lưỡi cảm nhận hương vị này..... thật muốn nhảy ra khỏi miệng mà hét lên " ta bay..... ở ta bay... "

Võ Chiêu xin thề, cho dù khi nàng còn bé, cha nàng còn chưa bị chém đầu, nàng cũng chưa từng ăn qua món ăn ngon như thế này chứ nói chi là bây giờ... bèn lập tức cầm đầu ăn ngấu nghiến. Đừng nhìn Võ Chiêu nhìn có vẻ gầy gò, không cao lắm... nhưng bởi vì nguyên nhân quá khổ sở không có đủ thức ăn mới thế. Đã vậy hiện tại còn đang đói bụng đến mức gần xỉu vì vậy một bát đầy tràn lập tức sạch sẽ nước canh không còn 1 giọt.

Sau đó có chút không muốn mà thả bát xuống phát hiện Dương Hiền còn đang nhìn mình, Võ Chiêu không khỏi mặt đỏ lên, chính mình thật có chút thất thố. Mặc dù các nàng nghèo rớt mùng tơi, nhưng mẹ nàng vẫn không quên đối với nàng dạy dỗ các loại lễ nghi vô cùng kỹ lưỡng. Gia tộc các nàng đã từng huy hoàng, gốc gác không nhỏ.

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mờ Tủ Lâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Bánh xe lịch sử

"Thật không tiện.... Chủ yếu nhất là hương vị này thật sự quá tuyệt vời!" Võ Chiêu lúng túng nói: "Vì vậy ta mới hơi thất thố."

Dương Hiền cười nhạt một tiếng: "Không sao cả!"

Hắn cũng không nói thêm gì, dù sao ngay cả Trình Giáo Kim cùng Thái tử Lý Thừa Càn khi đối mặt món ăn này cũng có chút không khống chế được chứ nói chi là một giới nữ lưu, hiện nay mặc dù là thái bình thịnh thế nhưng dù sao cũng là thời cổ đại, sức sản xuất không có phát triển lắm.

Vô luận là ở niên đại nào, người ăn không đủ no thủy chung vẫn luôn rất nhiều. Nhất là thiên tai nhân họa dẫn đến nạn dân càng ngày càng nhiều, điểm ấy... Coi như là quan phủ cũng vô cùng đau đầu. Bất quá nhìn nữ tử trước mặt dù rằng bộ dáng vô cùng quần bách nhưng cách ăn nói hay là khí chất phát ra đều không giống người bình thường mà là như

người đọc qua đủ loại thi thư, được học hành tử tế. Nếu là gia đình bình thường thì nữ tử đều là học một ít thêu thùa may vá, chữ nghĩa thì nhận ra được vài chữ cũng là hiếm có lắm rồi.

Có thể có khí chất như vậy thì không giàu sang cũng phú quý. Như Trường Nhạc công chúa cũng vậy, gia thế hiển hách nên được học hành giáo dục cực tốt..... Nữ hài trước mặt này cũng giống vậy.

Dương Hiền có chút khó hiểu hỏi " Ngươi tên gì? "

"A?" Võ Chiêu ngẩn ra một chút rồi nói: "Ta tên Võ Chiêu!"

Võ Chiêu!

Dương Hiền nghe được danh tự này cả người chấn động. Đồng tử phóng to, có chút không dám tin tưởng... Hiện tại là năm thứ 3 Trinh Quán, theo đạo lý thì Võ Chiếu hiện nay cũng phải 16 tuổi.... thế nhưng sao nữ hài này nhìn lại như chỉ 12 tuổi. Hơn nữa cha nàng lúc trước bởi vì bị chém đầu cho nên hai mẹ con họ trực tiếp bị đày vào trong lãnh cung..... là ở trong hoàng cung. Nhưng sao lại xuất hiện ở đây???

Thế nhưng nữ hài trước mắt này tên là Võ Chiếu lại có khí chất như thế.... không thể nhầm lẫn được. Xác thực chính là nàng - Nữ Đế đầu tiên trong lịch sử quyền khuynh thiên hạ.

Dương Hiền cảm giác đầu mình quay mòng mòng, mắt hoa choáng váng. Hắn thậm chí còn cho rằng mình đọc lịch sử cuối cùng cũng uống phí....

"Cuối cùng là bởi vì nguyên nhân gì." Dương Hiền vắt hết óc cũng nghĩ không thông, chẳng lẽ là bởi vì chính mình xuyên việt tới thời đại này dẫn đến nguyên gốc lịch sử bị thay đổi quỹ tích, phát sinh biến hóa.

Võ Chiếu ra đời sớm, cũng không bị đày vào lãnh cung, quanh năm ở trong cung lớn lên vì vậy sẽ không bị Lý Thế Dân phát hiện ra.

Dương Hiền thoáng lo lắng, e rằng chuyện này giống như là hiệu ứng hồ điệp, chỉ là vỡ một hồi cánh liền có thể gây nên một trận lốc xoáy ở nơi khác xa hơn..

Dương Hiền cũng không biết rõ lắm nhưng loại bánh xe lịch sử kiểu này thật rất giải thích.

Dương Hiền cũng lười đi suy nghĩ nhiều, thế nhưng bây giờ Võ Chiếu đột nhiên đứng tới chính mình, nhân sinh của nàng quỹ tích đã hoàn toàn phát sinh thay đổi, sau đó còn hay không trở thành Nữ Đế....

Hắn trước đem thân thể Võ Chiếu làm rõ lại tính sau. Võ Chiếu đối với Dương Hiền hảo cảm rất tốt, tự nhiên là có hỏi tất đáp. Nàng đem thân thể của mình hoàn toàn nói rõ.

Dương Hiền sau khi nghe xong, cũng minh bạch... Chính là nàng không sai, gia thế, tình cảnh hoàn toàn chính xác, chỉ là tuổi tác phát sinh một chút thay đổi.

"Vì lẽ đó người lần này đi ra ngoài là muốn tìm một công việc để cải thiện cuộc sống hiện tại sao?." Dương Hiền hỏi.

"Đúng." Võ Chiếu biểu hiện thấp xuống: "Thế nhưng bởi vì ta là thân con gái, căn bản không người muốn thuê ta. Coi như là làm sai vật cho từ lâu cũng không ai chịu mời ta. Những vật ta thu lại bán không được mà hiện tại mẫu thân đang bệnh nặng, ta phải tìm đại phu bốc cho nàng vài thang thuốc....."

Dương Hiền không nhịn được lắc đầu một cái, ai cũng sẽ không nghĩ tới, thiên cô đệ nhất Nữ Đế thuở thiếu thời lại trải qua vô vàn sóng gió khổ cực.

Bất quá nhìn Võ Chiếu bởi vì dinh dưỡng không đầy đủ nên vóc dáng vì vậy nhìn như 12 tuổi, kỳ thật nàng đã 15 tuổi. Nhiều nữ tử đồng trang lứa với nàng lúc này cũng đã lấy chồng sinh con, vì ở thời đại này 15 tuổi được coi là đã trưởng thành.

"Nếu như vậy.... Như vậy người có bằng lòng đến làm tiểu nhị trong tửu lâu này không? Thay ta bụng thức ăn, rửa chén này nọ.....một tháng ta cho người 1 xâu thù lao!"

Dương Hiền mở miệng hỏi.

Võ Chiếu tròn mắt lên, bị mấy chữ này dọa cho phát sợ. Một xâu tiền, nàng xưa nay chưa từng nghe qua trả lương cao như thế., số tiền đó đủ cho nàng cùng mẫu thân tiêu xài trong nửa năm nếu chi tiêu dè xèn một chút.

"Người đồng ý để cho ta tới đây làm việc....." Võ Chiếu lại là có chút chần chờ: "....không sợ bởi vì ta mà ảnh hưởng khách nhân sao?."

Võ Chiếu có chút tự ti, vốn là nữ giới ở cổ đại không được tôn trọng. Bọn họ cho rằng nữ tính chính là nên canh giữ ở trong khuê phòng, không nên ra khỏi cửa. Xuất đầu lộ diện, thực tại có chút không đúng. Bị khách nhân nhìn thấy, phỏng chừng sẽ tạo cảm giác vô cùng phản cảm.

"Không biết." Dương Hiền lắc đầu nói: "Chỉ cần người có thể làm được thì cũng không cần kiêng kỵ nhiều như vậy."

Hắn đối với chuyện này ngược lại không có cái gì lo lắng. Dù sao chỉ là một người bụng thức ăn, trong tiệm này khách nhân vốn đã quen thuộc với những quy củ khó đỡ, bây giờ đột nhiên xuất hiện một vị tiểu nhị là nữ tử cũng chẳng dám cảm thấy có cái gì kỳ quái... có gan thì cứ việc ý kiến thử xem..

"Ta có thể đảm nhiệm được!"

Võ Chiếu vội vàng nói, cái này rất có thể là một cơ hội cuối cùng của nàng, nếu là không nắm lấy, mẹ mình không biết là còn chịu đựng nổi hay không đây.

Trong mắt để lộ ra khát vọng cùng cảm động, nàng rất cảm tạ Dương Hiền tin tưởng nàng, hơn nữa sẽ không bởi vì nàng là nữ tử mà có bất kỳ khinh bỉ nào.

"Bất quá 1 xâu thật sự là quá nhiều, một tháng cho ta ba trăm văn là được rồi." Võ Chiếu cắn cắn môi nói. Nàng cảm giác 1 xâu là con số trên trời, nắm nhiều như vậy, lo sợ bất an.

Ba trăm văn, mỗi tháng lấy ra một trăm văn cho mẹ mình bốc thuốc xem bệnh, mặt khác hai trăm văn cũng đã đủ các nàng sinh hoạt, thậm chí còn có thể

cho mẹ mình ăn đồ tốt.

Như vậy Võ Chiêu đã rất thỏa mãn!

Dương Hiên cười cười: "Ba trăm văn, cái kia bắt quá chỉ là giá tiền một phần Thịt Dê Bọt Biển trong tiệm ta mà thôi!"

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mờ Tầm Lâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36: Võ Chiêu kích động

"Cái gì."

Dương Hiên, phảng phất như một cái phích lịch rơi vào tâm lý của Võ Chiêu.

Một bát Thịt Dê Bọt Biển, ba trăm văn.

Đây là cỡ nào giá trên trời.

Nàng lập tức ý thức được, cũng chính là mình vừa nãy ăn cái gì, giá trị ba trăm văn, nghĩ tới đây.... Võ Chiêu trong lòng run lấy bảy.

Bắt quá cái hương vị kia, thật là làm người ta hoài niệm, ăn qua lần thứ nhất, liền không quên được.

Nếu như không phải là bởi vì Võ Chiêu sinh hoạt khó khăn, nàng hội không chút do dự mà dùng ba trăm văn ăn thịt dê bọt biển.

Võ Chiêu không hoài nghi chút nào Dương Hiên lại đi lừa gạt mình, bởi vì cái này không cần thiết phải vậy a.

Chỉ là nàng có chút bận tâm, như vậy giá trên trời, cho dù hương vị rất tốt, sẽ có người lại đây ăn sao.

Từ lâu sinh ý, chẳng phải là rất thâm đậm.

Còn muốn nhận chính mình thù lao, cái này Dương Hiên thoát nhìn cũng chỉ khổ sở giống chính mình, không chênh lệch nhiều, nên rất không dễ dàng đâu.

Từ trong tiệm này chỉ có một mình hấn, liền có thể nhìn ra được.

"Vi lẽ đó... Ngươi không cần lo lắng nhiều như vậy. Cái này thù lao là ta nhất định phải trả cho ngươi, ngươi cảm xuống là tốt rồi." Dương Hiên thần nhiên nói, bản thân bây giờ không nói là gia tài Vạn Quán, nhưng là cũng coi là người có tiền.

Cái này một xâu tiền, đối với hấn mà nói, tính toán không là cái gì lớn lao.

Có thể nói, sức lao động thời cổ đại, là giá thật quá rẻ, Dương Hiên cũng cảm thấy có chút không tốt lắm ý tứ.

"Vậy được rồi." Võ Chiêu hết sức cảm động: "Thật sự là rất cảm tạ ngài, ta sau đó nhất định sẽ tốt tốt nỗ lực, ngày mai ta liền tới ngay!"

Dương Hiên gật gù, sau đó từ trong lồng ngực móc ra một xâu tiền đưa cho Võ Chiêu.

"Ngài đây là...."

Võ Chiêu nhìn thấy chính là đầy đủ một xâu tiền, căn bản không dám nhận, cái này thật sự là quá mức cường đại, liền ngay cả hiện tại, nàng vẫn cũng cảm giác mình có phải hay không đang nằm mơ.

Nếu như không phải là bởi vì Dương Hiên ở đây nàng không thể không giữ ý tứ, nàng thậm chí muốn bấm mình một chút, nhìn không phải là đang nằm mơ.

Cả người cũng nhẹ nhàng, dường như đắm nát đám mây.

Nàng vận khí làm sao lại tốt như thế. (dịch giả: tà ý như trùng viêtlot ý)

"Đây coi như là sớm dự chi cho ngươi thù lao, ngươi cảm lấy, trước tiên đặt mua một chút quần áo, ăn mặc sạch sẽ một chút. Dù sao ngày mai muốn tiếp đãi không ít khách nhân, ăn mặc sạch sẽ, hình ảnh hơi tốt một chút." Dương Hiên giải thích nói.

Võ Chiêu lúc này mới gật gù, thật là hiện tại chính dáng vẻ của nàng trên thân đều là dơ bẩn, trên quần áo toàn bộ đều miếng vá, nếu đi làm tiểu nhị phỏng chừng cũng bị người cho ghét bỏ.

"Ngươi không cần lo lắng, tiền đặt mua y phục, là từ lâu chỉ cho ngươi. Ngươi tiêu tốn bao nhiêu tiền, trở về nói với ta. Ta đợi tháng sau, lại cho ngươi bù đắp!"

Dương Hiên sợ Võ Chiêu vì là tiết kiệm tiền, đi kiếm một thân mấy cái y phục rẻ tiền, như vậy thì có chút quá mức keo kiệt: "Vì lẽ đó ngươi không cần lo lắng, chọn y phục đẹp để một chút, không cần lo lắng giá tiền."

"Sau đó đãi ngộ phương diện, phía ta bên này bao ngươi cơm trưa cùng cơm tối. Chính là vừa nãy ngươi ăn Thịt dê bọt biển, không biết ngươi có vấn đề gì hay không."

Dương Hiên nhìn nàng.

Võ Chiêu còn cho là lỗi tai mình xảy ra vấn đề, như là từ lâu bao cơm những cái bọ sai vật, chẳng qua đều là những cái đồ ăn thừa cơm thừa, như thế đã là rất không tệ.

Thế nhưng Dương Hiên nói này, cư nhiên là đầy đủ ba trăm văn một bát Thịt dê bọt biển.

Hơn nữa cơm trưa cùng cơm tối bao hết, nàng tình huống như thế, nơi nào sẽ ăn điểm tâm, 1 ngày hai bữa đều còn không chắc có được.

Nàng cảm giác mình có phải hay không đi tới Thiên Đình, mới có tốt như vậy đãi ngộ.

Trước mắt Dương Hiên, nhất định là Ngọc Đế xem chính mình trải qua quá mức thể lương, phải hạ xuống cứu vãn chính mình.

Gặp phải Dương Hiên, tuyệt đối là may mắn nhất sự tình của Võ Chiêu.

"Không thành vấn đề, không thành vấn đề!"

Võ Chiêu tựa đầu cho dao động theo cá bát lạng cổ giống như vậy, nàng trước sau còn là một vị thiếu nữ, nhất là trải qua nhiều chuyện như vậy, tuy nhiên so với bạn cùng lứa tuổi muốn thành thực không ít.

Nhưng lại có thể thành thực đi nơi nào, đừng tới Dương Hiên như vậy chương quỹ, hận không phải đem cả đời mình bán ở đây, áo cơm không lo.

"Ta nhất định sẽ tốt tốt làm, ngày mai ta sáng sớm liền đến!" Võ Chiêu liên tục nói.

Dương Hiên lại là vung vung tay: "Không cần sớm như vậy, giờ Ty đến là được."

Khi đó, Dương Hiên phòng chừng gần như tỉnh, cũng chính là mười giờ, bắt đầu chuẩn bị nguyên liệu nấu ăn.

Nàng làm gỏi sai vật, vừa vụn khi đó, theo chính mình cùng nhau ăn cơm.

Sau đó bắt đầu bận túi bụi!

"A?"

Võ Chiêu có chút không phản ứng kịp.

"Ta chỗ này, buổi trưa mới mở cửa!" Dương Hiên giải thích nói.

Võ Chiêu tròn mắt lên, mắt to ngập nước bên trong, lộ ra vẻ lo âu: "Buổi trưa mới mở cửa, sinh ý sẽ không được tốt sao. Còn lại từ lâu, đều là khi vừa cầm đi lại ban đêm kết thúc, sẽ mở cửa."

"Cái này ngươi không cần lo lắng." Dương Hiên cười nhạt một tiếng: "Chờ đến ngày mai ngươi liền biết. Vừa vặn hiện tại cầm đi lại ban đêm sắp bắt đầu, ngươi hay là về sớm một chút đi. Sau đó ngày mai đi đặt mua một bộ quần áo, đem mình tinh gọn một chút, trở lại từ lâu."

"Ừm."

Võ Chiêu gật gù, thời điểm tiếp nhận cái này một xu tiền, tay đều là đang run rẩy.

Nàng hiện tại cả người cũng chóng mặt!

Hoàn toàn quay ngoắt tới, ở Dương Hiên nơi này, nàng tiếp thu quá nhiều khái niệm mới.

Dự chi tiền lương, khó nói hẳn sẽ không sợ chính mình chạy mất sao?

Võ Chiêu cẩn thận từng li từng tí một mà đem tiền này để đến trong túi quần, chỉ lo, đây chính là đầy đủ 1 xu a.

Thế nhưng trong óc, hồi tưởng lại Dương Hiên thân ảnh kia, trong tươi cười, mang theo ấm áp.

Về mặt lại là từ từ trở nên kiên nghị, Dương Hiền đối với mình tốt như vậy, nàng làm sao có khả năng sẽ rời đi, chỉ là nhỏ trong đầu, vẫn luôn đang lo lắng.

Dương Hiền làm như vậy sinh ý chắc chắn sẽ lỗ vốn.

Một bát Thịt Dê Bọt Biển là giá trên trời, đối với nàng tới nói lại càng là khó có thể chịu đựng.

Hơn nữa buổi trưa mới mở cửa, sẽ có người tới từ lâu ăn cái gì sao?

Vô Chiêu không rõ, bất quá Dương Hiền nói với nàng, ngày mai đến từ sau liền biết, nàng cũng chỉ có thể rất mạnh mẽ kiềm chế lại nội tâm nghi hoặc.

Sau đó đợi được đến thời điểm ngày mai đi, nhìn xem một chút.

Bất quá cảm nhận được trong túi một xâu tiền nặng trình trịch, Vô Chiêu trên mặt lại là hiện ra nụ cười đến, thập phần vui vẻ.

Lần này, tiền cho mẹ mình chữa bệnh, sinh hoạt, dung không có chút nào lo lắng.

Thỉnh thoảng vẫn có thể cho mẹ kiếm chút thịt để ăn, thịt dê mua không nổi, thế nhưng thịt heo lại hết sức thoải mái.

Dương Hiền giải quyết nỗi lo về sau cho nàng, liền ngay cả Vô Chiêu, cũng là cảm thấy cái này đường đi tới đen như mực, tựa hồ cũng biến thành cầu vồng rực rỡ.

Hết thấy đều tại phương hướng tốt phát triển!

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Từ Lâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 37: Vô Chiêu khiếp sợ!!

Ngày mai, thời điểm hơn mười giờ.

Dương Hiền đánh hắt xì, vô cùng không tình nguyện bò dậy.

Hắn bắt đầu cảm thấy, là thời điểm cho mình thả lỏng một cái ngày nghỉ, tỷ như mỗi cái tuần lễ nghỉ 1 ngày, cái này tựa hồ là lựa chọn rất tốt.

Ở hiện đại, thật là tầm thường sự tình.

Thế nhưng làm từ lâu, vô luận là cổ đại hay là hiện đại, đều không có chuyện này, bởi vì càng là thời điểm tới ngày nghỉ, buôn bán của bọn họ lại càng tốt.

Làm sao có khả năng đóng cửa nghỉ.

Nhưng Dương Hiền cũng không lo lắng cái này, bởi vì cổ đại không có kỳ nghỉ cái này nói chuyện.

Hơn nữa hắn từ lâu, xưa nay cũng không thiếu sinh ý.

Xem ra cái ý niệm này là có thể, sau đó có thời gian, cho mình chế tác một bộ nghỉ ngơi hệ thống đi ra, liền không cần quá nhiều lo lắng, mỗi ngày trôi qua muốn hơn mười giờ, ngày qua ngày, như vậy không chừng sẽ làm Dương Hiền cảm giác có chút quá khô khan.

Thời điểm đi tới dưới lầu, Dương Hiền đã rửa mặt xong xuôi, sau đó chính là chuẩn bị tiến vào trong phòng bếp, bắt đầu chế tác ngày hôm nay Thịt Dê Bọt Biển.

Quay đầu nhìn lại, liền thấy ngay cửa từ lâu, đứng một thiếu nữ.

Ở nơi đó không ngừng mà giậm chân, có thể là đứng được có chút quá lâu, chân cũng đã tê dại.

Chính là Vô Chiêu!

Dương Hiền có chút bất đắc dĩ lắc đầu một cái, chính mình gọi Vô Chiêu mười giờ lại đây, xem ra nàng vẫn còn không có tin chính mình, sáng sớm liền đến.

Từ giọt sương còn vương trên tóc nàng là có thể nhìn ra được!

Hắn là trời lơ mờ sáng thời điểm, liền chạy tới, vẫn chờ tới bây giờ.

Bất quá rất rõ ràng là nàng cũng nghe lời Dương Hiền, cẩn thận mà thu thập một chút, đem đầu tóc cho co lại đến, một trương tinh xảo khuôn mặt, có vẻ càng ngày càng đáng yêu.

Người mặc vài bộ váy, không khác gì các thiếu nữ của những gia đình thường dân, Võ Chiêu vẫn rất tiết kiệm, không có lấy tiền của Dương Hiền đi tiêu lung tung.

Tắm, Võ Chiêu cả người đều là trắng nõn thủy nộn, da dẻ phẳng phất có thể bắt đạt được nước đến, đã gồm có dáng dấp mỹ nhân.

Chờ đến lại dài sau mấy năm, khuynh quốc khuynh thành cái từ này thả ở trên người nàng, lại quá thích hợp.

Bất quá bây giờ Võ Chiêu, vẫn còn có chút quá mức gầy gò, dinh dưỡng không đầy đủ, tại chính mình trong cửa hàng, từ từ cải thiện sinh hoạt... Vấn đề này lẽ ra có thể giải quyết.

Cũng còn tốt lúc này là trời mùa hè, bên ngoài cũng không lạnh.

Nếu như là mùa đông, Võ Chiêu chẳng phải là muốn đông ngất đi.

Cột kẹt một tiếng!

Dương Hiền mở cửa, bên ngoài đã đứng không ít người, đều tại xếp hàng.

Khi thấy Dương Hiền mở cửa thời điểm, đều vô cùng ngạc nhiên, cái này chương quỹ ngày hôm nay đổi tính tình, sáng sớm sẽ mở cửa.

Lúc này muốn hướng về bên trong đi đến!

Dương Hiền lại là kêu gọi Võ Chiêu đi vào, sau đó nhàn nhạt liếc mắt nhìn những thực khách này: "Đừng hiểu lầm, bây giờ còn chưa đến thời gian mở cửa!"

Sau đó chính là đóng cửa lớn, còn lại các thực khách mặt mờ mịt, đây là một cái tình huống thế nào.

Võ Chiêu vào nhà, lại là nhìn bên ngoài những thực khách xếp hàng, sau đó có chút do dự hỏi: "Bọn họ không phải là khách hàng sao, không phải là nên để bọn họ trước tiên đến. Như thế để bọn họ đứng bên ngoài.... Được không."

"Không có chuyện gì."

Dương Hiền vung vung tay, cũng không có giải thích quá nhiều.

Hiện tại Võ Chiêu cũng không hiểu, thế nhưng đợi sau khi nàng ở đây nhiều mấy ngày sẽ tập mãi thành quen.

"Ngươi hôm nay lúc nào đến?"

Dương Hiền hỏi.

Võ Chiêu mặt đỏ lên, sau đó có chút lúng túng nói: "Ta vừa tới không lâu."

"Thật sao?"

Dương Hiền liếc mắt nhìn Võ Chiêu, không nói thêm gì, chỉ là nhàn nhạt thêm một câu: "Sau này gần như vào lúc này, là có thể tới. Sớm ngời cũng không có chuyện gì làm, chỉ là chờ ở bên ngoài thôi. Ta thức dậy tương đối trễ!"

"Ừm tốt."

Võ Chiêu gật gù, bất quá lại là rất là tò mò nói: "Vậy những khách nhân kia, sẽ có ý kiến gì không, bọn họ thật giống ở chỗ này chờ rất lâu!"

"Bọn họ mỗi ngày trôi qua là như vậy!"

Dương Hiền như vậy khiến Võ Chiêu lại một lần nữa chịu đến khiếp sợ.

Nàng hoàn toàn không thể lý giải, chương quỹ mở của tiệm đáng dấp như Dương Hiền vậy, vì sao sinh ý còn sẽ tốt như vậy, mỗi ngày khiến người ta xếp hàng mong mỏi cùng trông mong, thậm chí một điểm ý kiến cũng không dám có.

Bất quá hồi tưởng lại tới ngày hôm qua Thịt Dê Bọt Biển hương vị, thật là có thể làm cho người điên cuồng như thế.

Đối với trước mắt Dương Hiền, nàng là vô cùng cảm kích.

Âm thầm thì, nhất định phải ở trong quán tốt tốt hỗ trợ, như là Dương Hiền loại này thủ nghệ lại tốt, tâm địa lại tốt người, sinh ý sẽ tốt như thế cũng khó

trách.

"Được, chủ quán cần ta làm gì đây."

Võ Chiêu kỳ vọng nhìn về phía Dương Hiên.

"Người phụ trách tiếp đãi khách nhân, sau đó gọi món ăn, bưng thức ăn." Dương Hiên nói: "Những chuyện khác, người không cần làm thêm. Hiện tại trong quán, chỉ có một món ăn, đó chính là Thịt Dê Bọt Biển. Vì lẽ đó người chỉ cần nhớ kỹ có bao nhiêu vị khách nhân, liền lên bấy nhiêu cái bát Thịt Dê Bọt Biển là đầy đủ."

Dương Hiên chuẩn bị tiến vào nhà bếp, sau đó lại là nhìn về phía Võ Chiêu nói: "Người biết chữ đúng không."

"Ừm ừm."

Võ Chiêu tăng tăng gạt đầu, mặc dù mình gia đạo sa sút, gia cảnh bần hàn, thế nhưng mẫu thân nàng dù gì cũng là đại hộ nhân gia đi ra, vì lẽ đó vẫn rất coi trọng giáo dục cùng lễ tiết của nàng.

Nhận thức chữ là nhất định phải!

"Vậy người có thể cầm lấy thực đơn trên bàn nhìn, phía trên có liên quan với quy củ của Bán Điểm, hi vọng người quen thuộc, sau đó đối với tất cả khách nhân đều như vậy, không ngoại lệ!"

Dương Hiên nói xong, không chờ Võ Chiêu mở miệng, chính là tiến vào trong phòng bếp, bắt đầu chuẩn bị Thịt Dê Bọt Biển.

Hiện tại bát quá là mười giờ, hẳn hiện tại chỉ cần nửa canh giờ, liền có thể đem Thịt Dê Bọt Biển cho nấu chín đi ra, vì lẽ đó thời gian rất dư dả.

Võ Chiêu lúc này có chút ngạc nhiên, cầm lấy trên bàn thực đơn, mở ra chuẩn bị nhìn.

Nằm ở trong chính là Thịt Dê Bọt Biển, sau đó mặt sau giá bán làm cho Võ Chiêu có chút hoảng sợ, quả nhiên là không có lừa gạt mình, giá bán ba trăm văn.

Sau đó đón lấy quy củ, liền để Võ Chiêu không khỏi môi đỏ khê nhếch.

Số một, mỗi người mỗi ngày, chỉ cho bán một bát!

Thứ hai, trong quán cấm đoán lớn tiếng ồn ào, người vi phạm kéo vào danh sách đen, vĩnh viễn không bao giờ tiếp đãi!

Thứ ba, cấm đoán phá hoại công trình trong quán, người vi phạm theo giá bồi thường!

Đệ Tứ, Đệ Ngũ.....

....

Từng cái từng cái quy củ, triệt để phá vỡ Võ Chiêu nhận thức.

Bên trong một tủ lâu, lại có nhiều quy củ như vậy đối với khách nhân.

Ở trong nhận thức hiểu biết của nàng, tủ lâu không phải là nên vô điều kiện phối hợp phục vụ thực khách sao?

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Tủ Lâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 38: Võ chiêu đi làm

Gần như quá nửa canh giờ, nhà bếp bắt đầu bay lên hương vị.

Loại hương vị mê người kia, làm Võ Chiêu nhớ tới tối ngày hôm qua ném trái hương vị, nước miếng không khỏi liền chảy ra ngoài.

Không nhìn được ánh mắt đặt ở nhà bếp, thế nhưng nhà bếp đại môn lại là đóng thật chặt.

Từ nhỏ đến lớn được nuôi dưỡng gia giáo, làm nàng không có quá nhiều hành động làm ra biểu hiện thất thổ nào.

Bất quá Thịt Dê Bọt Biển, thật là một loại khảo nghiệm hiệu quả, mỗi người đều là người ăn hàng, chỉ cần nhìn bọn họ ăn cái gì, hương vị đến tột cùng có

được hay không.

"Ừc ừc ừc..."

Võ Chiêu bụng kêu lên, nàng sáng sớm liền đi bốc thuốc cho mẹ mình, sau đó nấu thuốc.

Lại đi chế tác một bộ quần áo!

Tiền tốn không ít thời gian, quên mất cả chuyện ăn điểm tâm.

Hơn nữa nàng cũng không có thói quen ăn điểm tâm, cơm trưa cùng bữa tối cũng ăn không đủ no, làm sao còn sẽ suy nghĩ tới Bữa Sáng.

Thế nên đến vào lúc này, nàng đã rất đói bụng.

Lúc này, nhà bếp đại môn lại là đột nhiên mở ra, Dương Hiên bưng hai bát Thịt Dê Bọt Biển đi ra.

"Rằm!"

Lại một lần nữa nhìn thấy Thịt Dê Bọt Biển, Võ Chiêu cũng là có chút không nhìn được, vẫn nuốt nước miếng.

Khuôn mặt có chút ửng đỏ, ở trước mặt Dương Hiên lộ ra thần thái như vậy, rất thật không tiện.

Dương Hiên nhưng đối với cái này cũng không cảm thấy cái gì, sắc mặt lạnh nhạt đem hai bát Thịt Dê Bọt Biển để lên bàn, mặt quay về Võ Chiêu nói một câu: "Mau ăn đi, một chút liền muốn mở cửa tiếp đãi khách nhân. Đến thời điểm đó liền không có thời gian ăn cơm, hiện tại ăn trước no một chút."

"Ừm."

Võ Chiêu nguyên bản vẫn muốn nghĩ từ chối một hồi, thế nhưng Thịt Dê Bọt Biển vừa xuất hiện, suy nghĩ của nàng đã bị mỹ thực cho bỏ đi.

Sau đó ngồi ở bên cạnh Dương Hiên, bưng bát liền bắt đầu ăn.

Lại một lần nữa thưởng thức được cái kia mỹ vị, làm cho Võ Chiêu cảm nhận được vô cùng hạnh phúc.

Ở quán cóc này bên trong, Võ Chiêu thậm chí cả đời cũng không muốn rời khỏi, không chỉ có cơm thơm... Hơn nữa còn là mỹ vị như vậy, Thịt Dê Bọt Biển này mình coi như là ăn cả đời, cũng sẽ không chán.

Mặc dù Võ Chiêu rất đói, thế nhưng thời điểm nàng bắt đầu ăn, vẫn vô cùng chú ý dáng vẻ, khối nhỏ khối nhỏ thịt để vào đến trong miệng, sau đó dùng tay che khuất.

Ung dung không vội!

Loại này lễ tiết, Dương Hiên chỉ ở Trường Nhạc công chúa trên thân xem qua.

Xem ra Võ Chiêu, mặc dù đã lưu lạc tới mức độ này, nhưng đã từng huy hoàng, đã từng gốc gác lễ tiết của gia tộc mình, như cũ là không có thay đổi chút nào.

Vì lễ đó xem ra Võ Chiêu, khí chất hoàn toàn khác biệt so với thường nhân.

Dương Hiên gật đầu không ngừng, chẳng trách vị này lúc trước có thể được Lý Thế Dân coi trọng, cùng lúc đó, lợi dụng thủ đoạn của mình, trở thành thiên cổ đệ nhất Nữ Đế.

Chẳng qua hiện nay bánh xe lịch sử, đã sớm phát sinh thay đổi, vì vậy Dương Hiên cũng không biết rằng, Võ Chiêu đến tột cùng sau đó đường đi tới chỗ nào.

Dương Hiên cũng không muốn đi nghĩ nhiều như thế, thuyền đến đầu cầu tự nhiên sẽ xuôi dòng, xe đến trước núi ắt có đường.

Cái này theo Dương Hiên cũng không có liên quan quá nhiều, hắn muốn chỉ là tốt tốt kinh doanh một tiểu điểm nho nhỏ của mình, những cái chính quyền phía trên đấu tranh, Dương Hiên căn bản sẽ không đi tham dự.

Dương Hiên đang ăn đồ vật thời điểm, tự nhiên sẽ không chú ý những cái được gọi là lễ tiết cái gì.

Trong cơ thể chứa linh hồn một người hiện đại, nhất là ở trong tiệm mình, làm sao thoải mái là được.

Vì lễ đó ăn cái gì thời điểm, có vẻ hơi hơi thô lỗ.

Điểm này rơi vào trong mắt Võ Chiêu, làm nàng không nhìn được che miệng cười trộm, nàng cũng minh bạch chính hắn là một chủ quán, cũng sẽ không vênh vào hung hăng.

Dù sao tuổi cùng với nàng gần như nhau!

Nhưng cùng lúc đó, thù ghét cũng rất tinh xảo, từ này Thịt Dê Bọt Biển liền có thể nhìn ra được.

Một bát Thịt Dê Bọt Biển vào trong bụng làm cho Võ Chiếu cảm thấy tinh lực dồi dào.

Coi như là làm cả ngày sinh hoạt, nàng đều sẽ không mệt mỏi như vậy.

Không phải vậy, cũng sẽ không giúp đỡ, thu nhận chính mình, lại trả cho nàng tiền lương cao đến như vậy, Võ Chiếu trong lòng đều là mang cảm kích.

Thế nhưng trong tiệm này quy củ cùng với giá Thịt Dê Bọt Biển, làm nàng cũng nhìn không thấu, Dương Hiên đến tốt cùng là loại người như thế nào, thấp phần thần bí.

Bất quá nhìn Dương Hiên ăn, Võ Chiếu nhất thời cảm thấy trước mắt Dương Hiên thân thiết rất nhiều, hẳn cũng là một người bình thường, với bọn hắn những người này, không hề khác gì nhau, cũng sẽ không bày nhiều như vậy khoảng cách.

Dương Hiên đem một bát Thịt Dê Bọt Biển cho sau khi ăn xong, trong lòng nhất thời cảm giác hưng phấn, muốn nhanh lên một chút đi hoàn thành nhiệm vụ, còn kém một tí tạo như thế.

Dù sao mỗi ngày chỉ ăn Thịt Dê Bọt Biển, cũng không là một chuyện dễ dàng gì, mặc dù hương vị rất tốt.

Dương Hiên cũng muốn đổi một hồi khẩu vị!

Khiến Dương Hiên có chút bất ngờ là, Võ Chiếu tuy nhiên cử chỉ ưu nhã, ăn cái gì vô cùng chú trọng lý giải, thế nhưng tốc độ cũng không hề chậm hơn hẳn.

Cái này 1 bát lớn, toàn bộ tiến vào Võ Chiếu trong bụng.

Võ Chiếu trên mặt lộ ra một tia thỏa mãn, đồng thời bay lên một chút đỏ ửng, chính mình thật sự là thật không có chút mặt mũi nào, chỉ là một bát Thịt Dê Bọt Biển, suýt chút nữa để cho mình lộ ra vẻ khốn quẫn.

"Được, chênh lệch thời gian không nhiều, chuẩn bị mở cửa đi đón khách."

Dương Hiên quay về Võ Chiếu nói.

Võ Chiếu khẽ gật đầu, sau đó bung bát, phóng tới trong phòng bếp.

Dương Hiên cũng không có quá nhiều ngăn cản, dù sao về sau nhất định là muốn đi vào đến trong phòng bếp, bên trong một ít hiện đại hóa đồ vật, Võ Chiếu cũng xem không hiểu.

Căn bản không dám loạn chạm, ở trong mắt nàng xem ra, những đồ vật này khẳng định đều là vô cùng đắt giá.

Chẳng trách Dương Hiên có thể làm ra ăn ngon như vậy món ăn!

Võ Chiếu hiện tại cũng có thể lý giải, vốn là vẫn muốn nghĩ đem bát cho rửa sạch sẽ, thế nhưng vì là những khách nhân kia không đợi lâu, lúc này chính là sửa sang một chút chính mình y phục, hướng về cửa đi đến.

Thật đến vào lúc này, Võ Chiếu ngược lại là khẩn trương lên.

Nàng sợ sệt bởi vì chính mình là thân con gái, vì lẽ đó thời điểm mở cửa tiếp đãi những khách nhân này, sẽ bị những khách nhân kia không xem ra gì, đồng thời ghét bỏ. *(Dịch giả: ai biểu mê ăn vô tư lâu làm chi rồi giờ mắc cỡ)*

Chỉ sợ, không những là mình chưa hoàn thành nhiệm vụ Dương Hiên giao cho nàng, còn để Dương Hiên trong cửa hàng sinh ý kém lên.

Nếu Dương Hiên đuổi việc chính mình", Võ Chiếu căn bản không biết phải đi con đường nào, mặc dù chỉ là ở đây không tới nửa ngày, thế nhưng nàng đã bắt đầu thích nơi này.

Căn bản không muốn rời khỏi, thực sự không phải là đãi ngộ cùng lương bổng vấn đề, chỉ không muốn Dương Hiên thất vọng.

"Cuối cùng là phải đổi mặt!"

Võ Chiếu nắm chặt nắm đấm, sau đó cho mình tiếp sức, ánh mắt kiên nghị, cất bước.

Đi tới cửa lớn, dùng lực lôi kéo.

Tước Tiên Lâu, kinh doanh ngày hôm nay bắt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Từ Lâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 39: Biểu hiện hài lòng

"Vui mừng... Hoan nghênh!"

Võ Chiêu đứng ở cửa, nhìn đoàn người, có chút sốt sắng mà nói một câu.

Hai tay đặt ở trên váy, có chút bàng hoàng.

Dương Hiền đứng ở nơi đó, lại là không nói thêm gì, đây bất quá là một chuyện nhỏ thôi, Võ Chiêu dù gì cũng là thiên cổ nhất Đế, làm sao có khả năng liền cái chuyện nhỏ này cũng làm không xong.

Chỉ là những năm này trải qua, làm cho nàng trong lòng có chút tự ti, đặc biệt nguyên nhân bởi vì chính mình thân con gái.

"Cuối cùng cũng coi như mới mở cửa."

"Cái này đến lúc nào rồi."

"Nếu biết tới nay tới."

"Mây ngu vậy, tới nay đến có thể xếp tới như thế trước, phòng chừng vị trí đều không có."

"Nói tới cũng có đạo lý!"

"....."

Những thực khách này, từng cái từng cái u oán cực kỳ, đối với thời gian mở cửa của Dương Hiền tiếng oán than dậy đất, nhưng cùng lúc đó, lại là bước nhanh hướng vị trí của mình đi đến.

Sau đó gọi: "Chường quý, bên này cho chúng ta đến tam phần Thập Dê Bọt Biển."

"Được, ngài chờ."

Võ Chiêu vội vã nghênh đón.

"Ồ, nơi này lại nhận tiểu nhị." Không ít khách nhân đều phát hiện vấn đề này, sau đó chính là nhìn chăm chăm Võ Chiêu.

Võ Chiêu trong lòng căng thẳng, vô cùng căng thẳng.

Rất nhanh, những khách nhân này đều là trên mặt tươi cười: "Hay là tiểu cô nương, sẽ không phải là chường quý tức phụ chứ?"

Võ Chiêu nghe vậy, sắc mặt đỏ chót, vội vã giải thích, nhưng trong lòng hơi thở nhẹ nhõm một hơi, chỉ ít... Những khách nhân này cũng không có bởi vì nguyên nhân mình là nữ nhi mà chú ý.

"Này chủ quán cuối cùng là đồng ý nhận cái tiểu nhị, trước đây mỗi lần đều chờ quá lâu a. Này Thập Dê Bọt Biển nhanh đến nha."

Không ít hành khách tất cả đều gật gù, quay về Võ Chiêu ngoắc ngoắc tay: "Nơi này cho chúng ta trên năm phần Thập Dê Bọt Biển."

Võ Chiêu trên mặt, cũng là từ từ lộ ra nụ cười.

Trong lòng căng thẳng cũng biến mất theo, sau đó rất nhanh sẽ vội đầu vào trong đó công tác.

Xem ra những hành khách này cũng không có bởi vì nguyên nhân chính mình là thân con gái, liền sẽ có một chút bài xích.

Ngược lại là rất nhanh sẽ tiếp nhận bọn họ!

Dưới cái nhìn của bọn họ, nhà này Trước Tiên Lâu, bản thân hương vị chính là rất tốt.

Trước vẫn đứng tới Dương Hiền loại này, đối với bọn họ thái độ không lạnh không nóng chường quý, còn chưa thể nổi nóng, sợ mình bị kéo vào đến trong danh sách đen.

Lo lắng đề phòng!

Bây giờ đột nhiên đến tiểu nhị, còn là một thiếu nữ dung mạo rất đẹp đẽ, bọn họ noi nào sẽ bài xích, ngược lại là vô cùng hoan hỉ.

Dương Hiền nhìn đến đây, sau đó chính là xoay người tiến vào trong phòng bếp, bắt đầu chuẩn bị Thịt Dê Bọt Biển.

Võ Chiêu thì ở bên cạnh, phụ trách bung Thịt Dê Bọt Biển, sau đó rất nhanh sẽ vùi đầu vào trong việc thu dọn bàn, bởi vì nguyên nhân là nàng cũng không nghĩ công việc bề bộn như vậy.

Trong đó Võ Chiêu bởi vì quá mức bận rộn xuất hiện mấy lần sai lầm, thế nhưng mọi người đều sẽ không bởi vì một điểm nhỏ này, lại nổi nóng đối với Võ Chiêu.

Thiếu nữ, còn là một cái dáng dấp mỹ nhân, ai cũng sẽ không nhẫn tâm đối dạng này người nổi nóng.

Người ta căn bản không có phạm sai lầm lớn!

Dương Hiền cũng tựa hồ ý thức được, thời đại này chính là bởi vì nữ sinh không bước chân ra khỏi cửa, mặc dù tư tưởng khá là khai phóng, nhưng cuối cùng là cổ đại, chịu đến Nho Gia Tư Tưởng ảnh hưởng.

Vì lẽ đó cho rằng nữ sinh nên đợi ở nhà, ở bên ngoài công tác căn bản là nam nhân.

Vì lẽ đó trong tửu lâu tiểu nhị vô cùng không có Địa vị, thường thường bị những khách nhân kia cho khiển trách, nhưng hiện tại đột nhiên đổi một người nữ sinh, hiệu quả lại tốt hơn rất nhiều.

Bất quá ở mức độ quan trọng hơn là bởi vì, những thực khách này, căn bản không dám răn dạy Võ Chiêu.

Bởi vì còn có Dương Hiền cái này chương quỹ ở đây!

Dù vậy, cũng là muốn so với kia chút nam tiểu nhị, có rất nhiều ưu thế.

Quả nhiên... Sinh ra đẹp đẽ, vô luận là ở đâu cái niên đại, đều là ăn thông.

...

Bận việc không kém hơn nửa canh giờ, giờ cơm đi qua, trong tửu lâu người, ngược lại là giảm rất nhiều.

Võ Chiêu cuối cùng là có thể thở một hơi, chà chà cái trán mồ hôi, cái này nửa canh giờ bận rộn, làm nàng cũng là hơi có chút uể oải.

Bất quá trên mặt nàng lại là mang theo nụ cười, thập phần vui vẻ.

Cũng sẽ không cảm thấy công việc này, địa vị quá thấp hoặc là quá mức mệt nhọc.

Nàng ở đây, cuối cùng là tìm tới thích hợp chính mình công tác.

Thực khách sẽ không bài xích nàng, ngược lại là thái độ hết sức tốt, nàng cũng không cần làm quá nhiều chuyện, xem ra bận rộn, nhưng vẫn là tài giỏi có dư.

Vui vẻ nhất hay là, chính mình vẫn lo lắng vấn đề, cũng không có phát sinh ở trên người nàng.

Cũng không làm Dương Hiền tửu lâu sinh ý trở nên kém, như cũ là như thế phồn vinh.

Chỉ bằng những một cái buổi trưa, chỉ sợ sẽ là bán đi hơn trăm phần Thịt Dê Bọt Biển, đáng đáp như vậy buôn bán ngạch, khiến Võ Chiêu có chút giật mình, đây là kiếm được bao nhiêu tiền a.

Thực sự không phải là nàng sẽ không giữ lời, mà là mức thu nhập thật sự là quá lớn, nàng căn bản không dám nghĩ, hơi hơi suy nghĩ một chút, liền cảm thấy đau đầu.

Cái này chỉ sợ là cả đời mình cũng không kiếm được!

Dương Hiền ngồi ở chỗ đó, nhìn Võ Chiêu đem đồ vật cũng cho nhanh nhẹn thu thập xong, sau đó thoả mãn gật đầu.

Võ Chiêu từ hôm nay đến xem, làm được xác thực là rất không tệ.

Mặc dù có chút mới lạ cùng căng thẳng, thế nhưng càng đi về phía sau, liền càng ngày càng tốt, hơi hơi thích ứng tâm vài ngày, liền có thể cực kỳ rất quen.

"Ngày hôm nay biểu hiện không tệ."

Dương Hiền quay về Võ Chiêu cười nói.

"Đồng Gia, ta sẽ tiếp tục cố gắng!"

Đang uống nước Võ Chiêu nghe được Dương Hiền đối với nàng tán thưởng, cả người càng thêm hài lòng, đẹp đẽ mắt to trực tiếp híp thành trăng lưỡi liềm.

"Sắp tới chắc là không có người nào, có thể hơi hơi nghỉ ngơi một chút."

Dương Hiền đối với cái này, vẫn tương đối rộng rãi.

Dù sao bận rộn thời điểm, chỉ có cơm trưa, cùng cơm tối thời điểm, buổi chiều, tối nơi này ăn cũng có, nhưng tương đối ít.

Còn xem như so sánh nhân nhả!

Chánh thức tính toán ra, Võ Chiêu cần bận việc thời gian, cũng là như vậy một hai canh giờ.

Bất quá khiến Dương Hiền có chút nghi hoặc là, ngày hôm nay Trình Giáo Kim bọn họ cả một nhà lại không có tới, bất quá cũng không đáng kể, chính mình Tước Tiên Lâu danh tiếng càng lúc càng lớn, mộ danh mà đến các thực khách, cũng rất nhiều.

Hắn bây giờ cách lúc hoàn thành nhiệm vụ, chỉ còn dư lại hơn 300 phần, nếu như tình huống thuận lợi, trong vòng hai ngày liền nhất định có thể quyết định.

Dương Hiền có chút chờ mong, hạ một đạo khen thưởng món ăn, đến tốt cùng là cái gì.

"Giá!"

Lúc này, một trận tiếng vó ngựa chạy nhanh đến, sau đó dừng lại ở Dương Hiền cửa.

Theo sát lấy, chính là một nhóm đeo đao quan binh, đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mỏ Tầu Lâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 40: Gây sự

Cái đám này quan binh, khí thế hung hăng.

Thân mang khải giáp, bên hông có bội đao.

Dẫn đầu là một người trung niên nam tử, sắc mặt uy nghiêm, hiện ra mặt chữ quốc "国", giữ lại lượng túm chòm râu.

Hướng về trong tiệm này đánh giá một hồi, sau đó chính là mình tìm vị trí, ngồi xuống.

Bên cạnh phó quan, cũng là cùng ngồi ở một vị trí phía trên.

dư bọn quan binh, tất cả đều là phân tán xung quanh, sắc mặt tùy ý, chân trực tiếp đặt ở trên ghế.

"Ngươi... Ngươi tốt."

Võ Chiêu nhìn thấy chiến trận này, cũng là bị sợ nhảy một cái, có chút khiếp nhược nghênh đón.

Bởi vì chính mình trong nhà khi còn bé nguyên nhân, cho nên nàng đối với bọn quan binh, cũng có chút sợ hãi.

"Còn là một thiếu nữ tiểu nhị, sắc đẹp còn xem như khá tốt." Bọn quan binh, ánh mắt đều là chăm chú vào Võ Chiêu trên thân, làm cho Võ Chiêu vô cùng không được tự nhiên.

Cho dù bọn họ căn bản không nhìn thấy cái gì!

Những quan binh này, cũng không phải người tốt gì cả, nhìn thấy Võ Chiêu sắc đẹp như thế xuất chúng thời điểm, mỗi một người đều động tâm.

"Còn chưa cho chúng ta dâng trà dâng rượu." Dẫn đầu vị trung niên nam tử kia trầm giọng nói.

Võ Chiêu lại là cả kinh, bất quá vẫn là như thực chất nói: "Thật không tiện các vị khách quan, chúng ta nơi này chỉ cung cấp một loại thực vật, chính là

Thịt Dê Bọt Biển, còn lại đều không cung cấp!"

Oành!

"Còn có chuyện này."

Trong đó một vị phó quan nghe vậy, sau đó chính là đột nhiên vỗ bàn một cái, khiển trách: "Vậy bọn người nơi này mở cái gì từ lâu, vật gì đều không có. Chẳng phải là đang lừa gạt những khách nhân chúng ta."

"Không... Không phải!"

Võ Chiêu bị cái đám này vô lại quan binh dọa cho phát sợ, lui về phía sau mấy bước, sắc mặt trắng xanh, thế nhưng không biết nên đi như thế nào biện giải.

Lúc này, một đạo cao to thân ảnh, đứng ngang Võ Chiêu trước mặt.

"Chủ quán!"

Võ Chiêu có chút mừng rỡ, chính là Dương Hiên.

Có Dương Hiên xuất hiện, Võ Chiêu liền cảm thấy trong lòng yên ổn không ít, Dương Hiên dường như rường cột giống như vậy, xảy ra chuyện gì, đều biết ung dung giải quyết.

Dương Hiên một mặt lãnh đạm, mắt thấy những quan binh này, con mắt hơi nheo lại, bên trong hàn quang lấp loè: "Bản Điểm chỉ có mỗi 1 loại món ăn, nếu như các vị cảm thấy nơi này không hài lòng, có thể đi tới còn lại từ lâu khác của Trường An phố. Chúng ta nơi này cửa hàng nhỏ chiều dài không nổi các vị."

Cái đám này quan binh, vừa nhìn liền biết không phải đám người tốt, nếu quả thật ở trước mặt bọn họ mềm yếu một điểm, bọn họ ngược lại là sẵn sàng làm trầm trọng thêm.

"Vô liên si!"

Phó quan lập tức đứng lên, đứng tại Dương Hiên trước mặt, làm dáng muốn rút đao: "Người đây là chuẩn bị đuổi chúng ta đi."

"Thực sự không phải" Dương Hiên nhàn nhạt liếc mắt nhìn tên quan viên này, cũng không có quá nhiều sợ sệt biểu hiện: "Chỉ là sợ thỏa mãn không được nhu cầu của các người."

Phó quan lại là liên tục cười lạnh: "Các người mọi cách từ chối, ta ngược lại là có chút không quá tin tưởng. Chỉ là một quán rượu, chỉ có một món ăn. Phải không muốn chiều dài chúng ta, vẫn có cái gì sự tình không muốn người khác phát hiện ra, lén lút lút, sợ chúng ta phát hiện, sốt ruột muốn chúng ta đi."

Dương Hiên cũng không để ý tới người này!

"Ta đã nói với người, chẳng lẽ người lỗ tai điếc."

Phó quan lại là hét lớn một tiếng, Dương Hiên con người chính là mở, bên trong hàn quang lấp loé, giống như chuỗi như lưỡi dao, chính là thẳng tắp hướng về phó quan phóng đi.

"Bản Điểm là mở cửa làm ăn, hoan nghênh mỗi một vị khách nhân. Nhưng nếu như có người muốn ở Bản Điểm gây sự...." Dương Hiên sửa sang một chút y phục: "Ta, luôn sẵn sàng tiếp đón!"

Phó quan lúc này liền cuồng nộ hét lên, thế nhưng là bị gã trung niên nam tử dẫn đầu kia cho cản lại.

Hắn vung vung tay, sau đó chính là cầm lấy trên bàn tinh xảo thực đơn, cười khẩy nói: "Ta ngược lại là muốn nhìn một chút, người tiệm này, đến tốt cùng có cỡ nào chỗ đặc thù. Chỉ có một món ăn!"

Rất hiển nhiên, hắn cũng là biết chữ, thực sự không phải là những cái mồm phu.

Dẫn đầu trung niên nam tử mở ra xem, sau đó liền nhìn thấy phía trên tin tức.

Thịt Dê Bọt Biển, giá bán: Ba trăm văn!

...

Dẫn đầu trung niên nam tử, đem thực đơn ném một cái.

"Ba trăm văn."

Hắn lông mày dựng thẳng lên.

"Đứng."

Dương Hiên nhàn nhạt hỏi đáp.

"Các người thật lớn mật!" Dẫn đầu trung niên nam tử, đột nhiên vỗ bàn một cái, sau đó chính là phần nộ quát: "Món gì cần ba trăm văn một bát. Nơi này chính là Trường An phố bên trên, dưới chân Thiên Từ. Đám đám ở chỗ này mở Hắc Điểm, người muốn chết hay sao?"

Dương Hiên cũng biết, người quan binh này tuyệt đối không phải là tới ăn cơm đơn giản như vậy.

"Tại sao lại bảo Hắc Điểm, ta lại không có ép mua ép bán. Khương Thái Công câu cá, người nguyên mắc câu!" Dương Hiên hỏi đáp: "Các người đã không muốn dùng tiền, không đáng kể. Ta nói, sát vách có rất nhiều từ lâu, tùy ý đi một nhà. Thứ hai... Có người đồng ý dùng tiền mua Thịt Dê Bọt Biển, không nên đem vô tri làm tiền vốn."

Dương Hiên không có một chút nào khách khí, trước mắt những này mặc dù là quan binh, ăn mặc quan phục.

Thế nhưng cũng không có nghĩa là, bọn họ có thể muốn làm gì thì làm, mặc dù người binh thường đối nghịch quan binh, không chiếm được kết quả gì tốt, tuy nhiên trong đó cũng không bao quát Dương Hiên.

"Là bị vạch trần, chột dạ. Sốt ruột đuổi chúng ta đi."

Dẫn đầu nam tử hít một hơi, sau đó hỏi.

Dương Hiên căn bản không thêm đề ý bọn hắn, dẫn đầu nam tử nhưng tiếp tục nói: "Các người tiệm này vô cùng khả nghi, chức trách của ta là Binh Bộ Viên Ngoại Lang, tự nhiên có quyền quản một chút."

Binh Bộ Viên Ngoại Lang, chính là tông Lục phẩm quan viên.

Võ Chiêu rất rõ ràng là biết rõ trong đó quan chức, cho nên khi nghe được trước mắt nam tử này chính là Viên Ngoại Lang thời điểm, hơi có chút giật mình, đồng thời có chút lo lắng.

Tông Lục phẩm mặc dù không phải là quan viên quá lớn, thế nhưng đối với bọn hắn là bình dân dân chúng tới nói, chính là một trời dạng quan chức, huyện lệnh cũng chỉ mới là cửu phẩm.

Huống hồ là ở Trường An, dưới chân Thiên Từ.

Tể Tướng trước cửa quan tam phẩm, người ta là quan chức ở Trường An, so với những quan viên ở dưới địa phương, địa vị lại cao thượng trên rất nhiều.

Dương Hiên nếu va chạm chính diện với bọn hắn những người này, khó chiếm được tiện nghi gì.

"Vậy thì như thế nào."

Dương Hiên không thêm quan tâm.

"Quát đờ phát?"

Viên Ngoại Lang cũng là bị Dương Hiên cái này thái độ giận đến, chỉ là một cái thảo dân, lại dám dám can rờ như thế.

"Toàn bộ mang về cho ta, ta muốn thẩm tra cho thật tốt. Cùng lúc đó, đem từ lâu này cho ta niêm phong, không có điều tra rõ ràng trước, nhất định không cho mở cửa!"

Viên Ngoại Lang ngồi ở chỗ đó, chính là khẽ quát một tiếng.

Ào ào ào, những quan binh kia, lập tức chính là đứng dậy, đem Dương Hiên cùng Võ Chiêu bắt cóc bao vây tại một chỗ.

Võ Chiêu có chút sợ sệt, Dương Hiên lại là lạnh lùng nhìn chằm chằm Viên Ngoại Lang: "Các người đây là chuẩn bị gây sự."

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Từ Lâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 41: Ta xem ai dám

"Bắt hết lại cho ta!"

Viên Ngoại Lang hét lớn một tiếng.

Toàn bộ quan binh đều rút ra Đường Dao đang dắt bên hông.

Thân Đường Dao bóng lưỡng, sáng lóa. Trông có vẻ rất sắc bén.

Quan binh với sắc mặt hằm hằm bao vây xung quanh nơi Dương Hiên cùng Võ Chiêu đang đứng.

"Chủ quán!"

Võ Chiêu có chút kinh hoàng, nàng hoàn toàn không nghĩ tới ngay ngày đầu tiên đi làm mình lại gặp tình huống như vậy.

Dương Hiên đem Võ Chiêu đẩy về phía sau: "Người đứng ở phía sau, không nên cử động."

Sau đó cất bước, đi ra ngoài.

Những quan binh đang bao vây xung quanh, đối với hắn căn bản không có bất kỳ cái gì uy hiếp.

"Quy củ trong quán, người ở trong cửa hàng gây chuyện thì xử lý như thế nào?"

Dương Hiên quay đầu lại, đang hỏi Võ Chiêu.

"A?"

Võ Chiêu cả kinh, vô ý thức trả lời: "Vĩnh cửu kéo vào đến danh sách đen, không còn tiếp đãi!"

"Ừm."

Dương Hiên ứng một tiếng, quay đầu đi, nhìn về phía những quan binh này nói: "Đây là quy củ của Bản Điểm, các người có nghe qua chưa?"

"Quy củ chó má gì, đến lúc này mà người vẫn muốn nghĩ dựa vào quy củ để chống lại sao!"

Viên Ngoại Lang liên tục cười lạnh, vung tay lên: "Toàn bộ lên cho ta, bắt lấy tên tiểu tử này!"

"Vâng!"

Một tên quan binh nói một tiếng, hắn vội vã tiến lên đầu tiên, tay nắm Đường Dao nhắm về hướng Dương Hiên chém xuống.

Đường Dao sắc bén vô cùng, hướng về đầu Dương Hiên chém tới, bề ngoài thì nói là bắt sống Dương Hiên, nhưng thực tế đã động tử thủ.

"A!"

Võ Chiêu hét lên một tiếng, lấy tay che mắt mình, căn bản không dám nhìn tình cảnh này.

Pháng phát đao đã chém tới trên đầu Dương Hiên!

Dương Hiên ánh mắt lạnh lẽo, đám người này xem ra là đã sớm có âm mưu, bọn họ thân là quan binh, giết chết một thường dân căn bản cũng sẽ không gặp nhiều phiền phức giống như thời hiện đại.

Chỉ cần nói kẻ tình nghi, chống cự khi bị bắt, sau đó lỡ tay giết chết, liền không có bất cứ vấn đề gì.

Thậm chí ngay cả giải thích cũng không cần!

Vì vậy những quan binh này ra tay cực kỳ tàn nhẫn.

Viên Ngoại Lang ngồi ở chỗ đó, trên mặt lộ ra một nụ cười, bọn họ có kinh nghiệm chiến đấu phong phú, đối phó với một tên lão bản tử lâu nho nhỏ, chỉ là một việc dễ như ăn cháo.

Oành!

Sau một khắc, một đạo thân hình bay ngược ra ngoài.

Mọi người định thần nhìn lại, chính là tên quan binh kia, hắn kêu thảm một tiếng, Đường Dao trong tay cũng là vô lực rơi xuống, thân thể nặng nề va vào vách tường.

Cuối cùng ngã xuống đất, cái cổ lệch sang một bên, đã hôn mê, bất tỉnh nhân sự.

Vách tường này đã trải qua hệ thống cải tạo, vì lẽ đó cứng cỏi vạn phần, nhìn bề ngoài là gỗ, thế nhưng chất liệu thực tế so với bê tông cốt thép còn cứng rắn hơn.

Người kia đụng một cái, liền dấu vết cũng không có để lại.

"Muốn chết, lại còn dám hoàn thù!"

Viên Ngoại Lang giận tím mặt.

Bọn họ là người Binh Bộ, tên thảo dân này lại dám động thủ chống trả.

Các quan binh còn lại, cùng quơ Đường Dao trong tay xông về hướng Dương Hiền đánh tới.

Quyết triệt để đem Dương Hiền chém giết ngay lập tức!

Dương Hiền lại là trở tay, liền đoạt lấy Đường Dao trong tay một người, sau đó dùng lực xoắn lấy cánh tay... răng rắc... một đạo thanh âm thanh vang lên.

Người kia sắc mặt nhợt nhạt, thống khổ không ngớt.

Cánh tay bị Dương Hiền trực tiếp bẻ gãy, đối diện với mấy người muốn giết mình, Dương Hiền động thủ không có chút nào lưu tình.

Tiện tay ném tên quan binh xuống, sau đó lại là một cước đá nghiêng.

Chân hắn giống như cây roi, bén nhọn quất vào trên bờ vai.

Mọi người có thể nhìn thấy, Dương Hiền ra tay rất nặng, vai lập tức hăm xuống, bị một cước đá cho nứt xương.

Có được Thái Cực Tâm Pháp, thêm vào thân thể đã cường hóa, Dương Hiền ở trước mặt mọi người giống như một con hổ xuống núi lạc vào bên trong bầy cừu.

Đám người kia, cho dù trong tay có vũ khí, hơn nữa còn là trải qua chuyên môn huấn luyện.

Nhưng làm sao là đối thủ của Dương Hiền được. Nếu võ công cao cường cũng sẽ không đi làm một tên quan binh nhỏ nhoi.

Thành thạo, trong chớp mắt đã giải quyết xong.

Viên Ngoại Lang liền không dám tin tưởng một màn trước mắt mình, hắn mang theo bảy tám tên quan binh, toàn bộ đều ngã trên mặt đất, ôm miệng vết thương của mình, không ngừng kêu thảm.

"Lớn mật!"

Phó quan rút ra Đường Dao: "Người lại dám to gan công kích triều đình binh lính, người đây là muốn tạo phản sao?"

Hắn liền chụp mũ tội danh cho Dương Hiền.

Cũng không có gì bất ngờ xảy ra, tên phó quan liền bị Dương Hiền thu thập ngã trên mặt đất.

"Ta nói rồi, ai phá hoại quy củ Bản Điểm, cũng bị vĩnh cửu kéo vào đến danh sách đen, các người còn muốn kéo dài gây sự, như vậy thì đừng trách ta hạ thủ không lưu tình."

Dương Hiền sắc mặt lãnh đạm, đi từng bước một hướng về Viên Ngoại Lang.

Viên Ngoại Lang cũng là bị hù dọa, hắn làm sao biết được, Dương Hiền chỉ là một tên tiểu tử đáng đáp gậy gò lại có võ công cao như vậy.

Nhẹ nhàng giải quyết hết toàn bộ quan binh đã trải qua huấn luyện nghiêm chỉnh.

"Người muốn làm gì."

Viên Ngoại Lang đứng lên, nhưng có chút sợ sệt.

Hắn biết rõ mình căn bản không phải là đối thủ Dương Hiền: "Ta cảnh cáo người, ta thế nhưng là quan triều đình, Lục phẩm Binh Bộ Viên Ngoại Lang, người can đảm dám đối với ta động thủ, là muốn tru cửu tộc!"

Dương Hiền trực tiếp một tay tóm lấy Viên Ngoại Lang, giống như nắm chặt con khỉ, ung dung nhấc bổng lên, ném ra ngoài đường.

Như là vứt rác rưởi vậy...

Lúc này ngoài đường phố xung quanh Tử lâu, tiếng người huyền ảo, lượng người đi rất nhiều, cũng không nhận được dừng chân, sững sờ nhìn tình huống xảy ra trước mặt.

Viên Ngoại Lang sắc mặt cũng bắt đầu vận vẹo, hẳn chưa lúc nào nhận lấy khuất nhục như vậy.

Bành bành bành!

Theo sát lấy, từng tên từng tên quan binh bị Dương Hiên liên tiếp ném ra bên ngoài đường phố, giống như là đồng cát vậy.

Dương Hiên phúi phúi tay định quay vào tử lâu.

"Người đây quả thực là đang gây hấn với uy nghiêm triều đình!"

Viên Ngoại Lang giãy giụa bò lên, người chung quanh cũng đối với bọn họ chỉ chỉ chỗ chỗ, dù sao thân mạng quan phục, rất được mọi người quan tâm.

Hắn sắc mặt tái nhợt, chỉ vào Dương Hiên phẫn nộ vạn phần, con mắt đều sắp muốn phun ra lửa: "Ta nhất định phải báo lên Binh Bộ, đem ngôi tử lâu này của ngươi phá nát, sau đó liên tục diệt cửu tộc, chó gà cũng không tha. Thật lớn gan chó, lại dám ra tay với ta."

Dương Hiên ánh mắt băng lãnh, hẳn là thật động sát tâm, trước mắt những người này Dương Hiên không muốn giết hẳn, chính là tránh khỏi rước họa vào thân.

Thế nhưng cái tên này, lại điếc không sợ súng, như vậy hẳn cũng không ngại, dùng hệ thống, để hắn cảm thụ một chút cái gì gọi là tuyệt vọng.

"Ta xem ai dám."

Ngay lúc Dương Hiên vừa định xuất thủ, một đạo thanh âm uy nghiêm trầm thấp truyền đến.

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Tử Lâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 42: Phụng mệnh hành sự

"Cái nào vô liêm sỉ, cho Lão Tử đứng ra!"

Viên Ngoại Lang tức giận đến phổi đều sắp muốn nổ, trước bị Dương Hiên cho nhục nhã coi như chịu đựng, mình không phải là đối thủ của hắn.

Thế nhưng trong đám người, rõ ràng còn có người dám phản bác hắn.

Cái đám thảo dân này, đều muốn phản sao?

Hắn thế nhưng là Binh Bộ Viên Ngoại Lang, có thể ung dung đem những thảo dân này cho bóp chết, cho dù là ngay trên Trường An phố.

Dương Hiên, ở trong mắt hắn, đã là chắc chắn phải chết.

Ra tay với bọn họ, bản thân cái này chính là thiên đại tội lỗi, đến thời điểm rơi xuống trong tay hắn, đừng mơ mộng trốn thoát.

"Thế nào, ngươi cũng phải tru ta cửu tộc."

Một vị thấp bé mặt đen tên mập, đi ra, sắc mặt bình tĩnh, mang theo trùng thiên nộ khí, phía sau hắn còn theo không ít người.

Chính là Trình Giảo Kim!

"Người đây là tại tìm...."

Viên Ngoại Lang quay đầu lại, mới vừa nói ra, kết quả nhìn người tới thời điểm, liền sờ sờ mà đem câu nói kia cho nuốt trở về, con mắt trừng lớn.

Hắn vạn lần không ngờ, lại là ở chỗ này đụng tới Trình Giảo Kim.

Đây chính là Lô Quốc Công a, khai quốc công thần.

Quan cư nhị phẩm, tước vị gia thân.

Nơi nào là hần loại này tiểu tạp ngư có thể so sánh, hần vừa nãy lại mở miệng nhục mạ Trình Giảo Kim, ngấm lại thân thể mình liền có chút run rẩy, trong lòng một trận lạnh lẽo.

Mặt xám như tro tàn!

"Nói a, tại sao không nói."

Trình Giảo Kim trầm giọng quát.

Phù phù!

Viên Ngoại Lang lập tức quỳ trên mặt đất: "Trình đại nhân, không phải.... Ta vừa nãy không biết là ngài, cho nên mới ra này cuồng ngôn, hi vọng Trình đại nhân thứ lỗi."

Trình Giảo Kim lại là hừ lạnh một tiếng: "Không phải là ta, liền có thể đáng đáp kia nói. Động một chút là tru người ta cửu tộc, coi như là Binh Bộ thượng thư, cũng không dám nói thế. Là ai cho người quyền hạn, thật sự cho rằng mặc vào quan phục, liền có thể đại biểu triều đình. Luôn mồm luôn miệng mạo phạm triều đình, nói cho ta biết... Người nào cho người tư cách, đại biểu triều đình."

Trình Giảo Kim cũng là bị tức đến, cái này Viên Ngoại Lang hần căn bản không quen biết, thế nhưng nghe hần vừa nãy khoa trương, ai không biết còn tưởng rằng hần là Binh Bộ thượng thư.

Một cái tông Lục phẩm Viên Ngoại Lang nhỏ nhỏ, khẩu khí lại to lớn như thế.

Vẫn còn ở nơi này bại hoại triều đình danh tiếng, hần chỗ nào có thể khoan dung.

"Trình đại nhân, ta...."

Viên Ngoại Lang sắc mặt không ngừng biến ảo, ở dưới con thịnh nộ của Trình Giảo Kim, hần cũng không nhịn được cúi đầu, vị này Hỗn Thế Ma Vương, mặc dù lớn tuổi, thế nhưng khí thế một chút cũng không có yếu.

Mồ hôi lạnh không ngừng mà chảy ra đến, hần rõ ràng biết rõ, chính mình tình thế như cá nằm trên thớt.

Trong lòng không nhịn được kêu khổ liên tục!

"Cũng còn tốt là lão phu lại tới nay đến, nếu ngày hôm nay không có tới, liền không nhìn thấy tình cảnh này. Các người từng cái từng cái thân là Binh Bộ quan viên cùng quan binh, không đi báo hộ dân chúng tâm thường. Chạy đến nơi đây gây sự, còn tuyên bố muốn tru người ta cửu tộc, người nào cho các người lá gan!" Trình Giảo Kim tức giận đến ria mép đều tại run: "Ta xem muốn tru cửu tộc là các người!"

Toàn trường hoàn toàn yên tĩnh, toàn bộ cũng bị Trình Giảo Kim khí thế cho làm kinh sợ.

Bọn họ nghe được câu này, trong lòng lúc này "Hồi hộp" một tiếng, sắc mặt ảm đạm, những cái kêu thảm bọn quan binh, cũng không dám rên rỉ.

Từng cái từng cái quỳ trên mặt đất, ở Đường Triều là không có Quý Lễ, bọn họ thuần túy cũng là bởi vì sợ sệt.

"Trình đại nhân, ta đây bất quá là đi tới nơi này cửa hàng bên trong ăn uống, sau đó phát giác nhà này là Hắc Điểm. Sau đó muốn cho mang về điều tra, thế nhưng hần không chỉ phản kháng, còn đã thương thù hạ của ta nhiều như vậy. Đối với thuộc hạ lại càng là nhục nhã không thể tả, thuộc hạ đây là tức giận, mới nói vậy."

Viên Ngoại Lang vội vã giải thích: "Mong rằng Trình đại nhân, đại nhân có đại lượng, đại nhân làm chủ cho ta."

"Thật là cái dạng này sao?" Trình Giảo Kim hai mắt băng lãnh, bên trong mang theo băng sương.

"Thiên chân vạn xác!"

Viên Ngoại Lang khê cần rằng, hần nơi nào còn dám thừa nhận, bọn họ chính là lại đây gây sự, cái này chẳng phải là tội càng thêm tội.

Trong lòng lại càng là nước đắng hiện ra, hần nơi nào sẽ nghĩ đến, lại có thể ở đây đụng tới Trình Giảo Kim, đây coi như là cũng thiên đại Vận rủi.

"Hừ."

Trình Giảo Kim lại là hừ lạnh một tiếng, sau đó nhìn về phía cửa Dương Hiên, đối với hần ngoắc ngoắc tay: "Dương Hiên, người tiểu tử này mặc dù tính khí thất. Thế nhưng ta xưa nay còn không có xem qua người đối với người nào ra tay. Rốt cuộc là cái tình huống thế nào, cho lão phu nói một chút. Nếu là thật như bọn hần nói, lão phu cũng bảo vệ không nổi người, đánh nhau với quan viên triều đình, cái này chịu tội thế nhưng là rất nặng."

Dương Hiên cất bước đi tới, thế nhưng Viên Ngoại Lang tâm lại là lập tức rơi xuống đến đáy vực.

Hần thật không nghĩ tới, cái này Trình Giảo Kim lại quen biết với Dương Hiên.

Trong lòng bùng tình đại ngộ, chẳng trách Trình Giáo Kim sẽ tới ra mặt, nguyên lai hấn nhận thức Dương Hiên.

Có Lô Quốc Công ở đây, coi như là Dương Hiên thật phạm chuyện gì, bọn họ cũng không dám nói cái gì a.

"Lần này, là thật đem ta hướng về trong hố lửa đây a."

Viên Ngoại Lang sắc mặt một trận biến ảo, trong lòng lại càng là cảm xúc ngổn ngang.

Dương Hiên lúc này chính là sắc mặt hờ hững đem chuyện đã xảy ra toàn bộ nói một lần, đám người kia hoàn toàn chính là lại đây gây sự, vì lẽ đó Dương Hiên căn bản không sợ.

Bất kể là cái gì niên đại, đều cần tuân thủ quy củ.

Không phải vậy thiên hạ liến loạn, những quan viên này cũng không ngoại lệ, càng lớn quan viên, càng ngày càng yêu quý chính mình vũ mao, càng sẽ không đối với thảo dân làm ra cái sự tình gì quá đáng.

Trong đó không có một chút nào che giấu, cũng không có biện giải cho mình, mà là đem sự tình nguyên lai trải qua, nói tường tận đi ra.

"Sự tình quả thật là như vậy."

Trình Giáo Kim nhìn chăm chăm Viên Ngoại Lang.

Viên Ngoại Lang cũng sớm đã tuyệt vọng, tại vị này trước mặt nói dối, đây chính là ngập trời tội, đến thời điểm ai cũng cứu không chính mình.

Một trận giấy dựa, hấn đúng là vẫn còn không nói ra lời, mỗi động động, thế nhưng là ở Trình Giáo Kim trước mặt hấn căn bản không biết nói cái gì.

"Thật là to gan!"

Trình Giáo Kim nơi nào lại không biết, Viên Ngoại Lang đây là chột dạ, lúc này giận tím mặt, chính là gầm lên một tiếng: "Ta ngược lại là muốn đi tìm Bình Bộ thượng thư, để hấn nhìn xem, đến tột cùng là làm sao quản lý thủ hạ. Chỉ là một cái tông Lục phẩm, liền dám kiêu ngạo như thế. Hấn Bình Bộ thượng thư, có phải hay không muốn soán vị mưu quyền."

"Không có không có!"

Viên Ngoại Lang vội vàng nói, cái này tội soán vị một khi mang vào người, vậy coi như là thiên đại tội lỗi, ai cũng nhận hậu quả không tốt.

Ở cổ đại, kinh khủng nhất tội danh, chính là tạo phản.

Hấn nào dám thừa nhận.

Vội vã chính là không ngừng mà dập đầu: "Đại nhân! Đại nhân! Tiểu nhân đây là vô tội a, tiểu nhân chẳng qua là phụng mệnh hành sự thôi, mong rằng đại nhân thứ lỗi! Hoàn toàn không liên quan nhân sự tình a, tiểu nhân cũng không có cách nào!"

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Từ Lâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 43: Ăn quả đắng

"Phụng mệnh hành sự?"

Trình Giáo Kim hí mắt lại, uy nghiêm lạnh lùng: "Thế thì ngươi thành thật nói cho ta nghe rõ chút, rốt cuộc là ngươi phụng mệnh lệnh hành sự của ai?"

"Các ngươi quả nhiên là có âm mưu, cô ý đến một tiểu điểm quá rồi, còn dùng là thân phận của triều đình." Trình Giáo Kim tức giận không thôi: "Luôn miệng nói các ngươi đại diện cho triều đình, bây giờ lại là làm ra sự tình như thế này. Lão phu ngày hôm nay muốn đem các ngươi, những sâu mọt này, lột sạch quan phục, xem các ngươi có thể hay không còn khoa trương được như thế."

Viên Ngoại Lang sắc mặt âm đạm, đã hoàn toàn sa vào đến trong tuyệt vọng.

Ở dưới uy thế của Trình Giáo Kim, suýt chút nữa đem sau lưng là ai sai khiến nói ra, thế nhưng vừa định mở miệng, lại nhớ tới vị kia.

Nếu nói ra, phỏng chừng chính mình không chỉ có đánh mất quan chức, thậm chí ngay cả tính mạng, cũng phải ném mất.

Nhưng mà Trình Giáo Kim ở đây, làm hấn tình thế khó xử.

Viên Ngoại Lang chân chờ không ngớt!

"Người còn chưa nói."

Trình Giáo Kim con mắt trừng lớn, dường như đồng linh giống như vậy, uy thế kinh người.

Viên Ngoại Lang cả người đều đang run rẩy, lại là một mặt bất đắc dĩ: "Trình đại nhân, không phải là tiểu nhân không nói. Mà là tiểu nhân không thể nói a....."

"Ồ?"

Trình Giáo Kim chấp hai tay sau lưng, nhủ thầm: "Người đây là chuẩn bị đem người sau lưng tới dọa ta."

Hắn thân là Lô Quốc Công, Lăng Yên Các 24 công thần, thân phận cao thượng.

Cái này trong triều đình, trừ hiện nay Hoàng Đế Lý Thế Dân, những người còn lại căn bản hắn không để ở trong mắt, có thể áp chế đến hắn, căn bản không tồn tại.

Vì lẽ đó Trình Giáo Kim, hồn nhiên không sợ.

Cái này khu vực một cái Viên Ngoại Lang, ai cũng có thể sai khiến, coi như là sau lưng của hắn chính là Binh Bộ thượng thư, hắn cũng dám trực tiếp chỉ vào đối phương mũi mũi.

Viên Ngoại Lang quỳ ở đó, cả người đều đang run rẩy, nhưng lại là không thể nói.

Cả người cực kỳ hối hận, ruột đều sắp muốn hối hận phát ra âm thanh.

Chính mình một cái Viên Ngoại Lang nho nhỏ, vì sao phải dính líu đến chuyện như thế này, chẳng qua vốn là vội vàng muốn kiến công, biểu hiện.

Trong lòng hắn, chỉ là một cái tửu lâu chường quỹ, có thể có năng lực gì.

Thế nhưng hiện tại nghĩ lại, chính mình quả thực chính là ngu xuẩn vạn phần.

Liền ngay cả vị kia cũng là cần phải mượn tay bọn họ đi đối phó, thì tay chường quỹ này há lại là người bình thường, nhưng lúc ấy hắn căn bản không có nghĩ tới chỗ này.

Trực tiếp hào hứng liền đến, hiện tại hắn mới hiểu được.... Chính mình là bị người ta nắm sử dụng như thương, còn không có chút nào tri tình.

"Rất tốt."

Trình Giáo Kim giận dữ cười, vuốt vuốt cằm râu: "Người không chịu nói đúng không, ta tự có biện pháp biết rõ. Đợi lát nữa ta liền đi theo Binh Bộ thượng thư, cẩn thận mà trao đổi một chút. Nhìn các người Binh Bộ, đến tốt cùng là làm sao quản lý thủ hạ."

Viên Ngoại Lang ngơ ngác quỳ ở đó, không nhúc nhích.

Trình Giáo Kim lại là không để ý đến hắn, hừ lạnh một tiếng, vẫy vẫy tay áo, sau đó cất bước đi vào Tước Tiên Lâu, cái này nho nhỏ một cái Viên Ngoại Lang, căn bản không đáng hắn đi chú ý.

Viên Ngoại Lang mặt xám như tro tàn, hắn rõ ràng biết rõ, mình đời này là xong.

Bất kể như thế nào, trên người hắn bộ này quan phục đều bảo vệ không được, rất có thể phải chịu cảnh lao ngục, thậm chí cũng có khả năng trực tiếp chặt đầu.

Đường Triều pháp luật, đối với ở phương diện này, vẫn tương đối kiên kỵ.

Qua 1 chốc, những quan binh này, mới lại đây đỡ lấy Viên Ngoại Lang rồi đi, bọn họ từng cái từng cái, cũng về mặt đưa đám, hoàn toàn không nghĩ tới, bình thường bọn họ diệu võ dương oai, bây giờ tại dạng này một chuyện nhỏ phía trên cũng làm không xong, trái lại vẫn bị Trình Giáo Kim tình cờ gặp.

Binh Bộ thượng thư, là chắc chắn sẽ không bảo vệ bọn họ.

Về phần bọn hắn vận mệnh, liền phải chờ đợi vị kia, còn hay không đồng ý thu nhận lấy bọn hắn, thậm chí không tiếc đối nghịch với Trình Giáo Kim.

Nhưng bọn họ đột nhiên cảm giác, đây căn bản là chuyện không có khả năng.

.....

Tước Tiên Lâu bên trong, Trình Giáo Kim mang theo mệnh mệnh cuộn cuộn một đám người đi tới.

Hơn ba mươi!

Võ Chiêu cũng là nhìn thấy trận thế này, hơi có chút giật mình.

Trước mắt vị này, cũng là một đại nhân vật.

Không phải vậy, làm sao có thể để Viên Ngoại Lang sợ hãi như thế. Bất quá nàng lại là cũng không biết đối phương đến tột cùng là người nào, nhưng có thể biết, tuyệt đối không thể trêu chọc.

Lúc này có chút cẩn thận từng li từng tí một, sợ hãi nhìn Trình Giáo Kim: "Hoan nghênh, xin hỏi các vị ăn gì."

"Dương Hiên, người tên tiểu tử này, rốt cục cũng cam lòng là người, ta còn tưởng rằng người là người móc không ra chữ." Trình Giáo Kim nhìn thấy Võ Chiêu, lại là haha nở nụ cười: "Hay là tiểu cô nương, không tồi không tồi...."

Võ Chiêu trong lòng thở một hơi, trước mắt vị này Trình Giáo Kim, xem ra thực sự không phải là khó tiếp xúc như vẻ bề ngoài.

Chủ yếu nhất là thời điểm Trình Giáo Kim nổi giận đối với Viên Ngoại Lang, làm cho Võ Chiêu ấn tượng quá sâu.

Vì lẽ đó..... Trong lòng có chút sợ hãi, thêm vào đối phương hẳn là đại quan, không thể trêu chọc.

Dương Hiên lại không có trả lời lại Giáo Kim, tự mình trở lại trong phòng bếp.

"Tiểu tử này!"

Trình Giáo Kim tức giận đến muốn chết, hẳn còn là lần đầu tiên đụng tới người tính khí còn thúi hơn so với mình, chính mình giúp hắn bận bịu, ngược lại là một câu đều không có.

Vẫn là trước sau như một thái độ!

Nhưng hết lần này tới lần khác không có biện pháp gì, chỉ có thể bóp mũi lại nhẫn nhịn.

Tuy nhiên trong lòng thì càng ngày càng khẳng định, Dương Hiên tuyệt đối là có đại bối cảnh, nếu không phải vậy thì không thể như thế tùy ý, trực tiếp đối với quan binh ra tay.

Nếu không thì nếu như không có mình xuất hiện, như vậy Dương Hiên liền sẽ có nguy hiểm.

Làm như thế, chỉ có một cái khả năng, coi như là hắn căn bản không đem những người này để ở trong mắt.

Võ Chiêu lại là nhìn tiến vào trong phòng bếp Dương Hiên, bụng chính mình môi đỏ, vô cùng kinh ngạc.

Trước mắt Trình Giáo Kim uy thế, nàng thế nhưng là thấy tận mắt.

Thế nhưng Dương Hiên, lại căn bản không để ý tới đối phương, đối phương rất giận rồi lại không thể nổi nóng, đáng đáp như vậy tình huống, để vào đến trong mắt Võ Chiêu.

Nàng tựa hồ minh bạch cái gì, ông chủ của mình, tuổi còn trẻ liền có được đáng đáp như vậy thủ nghệ, cùng lúc đó võ công cao cường, bối cảnh lại càng là kinh người.

Dương Hiên ở trong suy nghĩ của nàng, lần thứ hai thần bí.

Bất quá Võ Chiêu đối với Dương Hiên, chỉ có sùng bái.

"Cho chúng ta trên 37 bát Thịt Dê Bọt Biển, mỗi người một bát." Trình Giáo Kim không thể vì Võ Chiêu là một cái tiểu cô nương mà khách khí, lúc này chính là quay về Võ Chiêu nói một câu.

Sau đó ngồi xuống, con cháu trong gia tộc của hắn, nhưng đều là lựa chọn không nhìn chuyện này.

Trình Giáo Kim ở đây ăn quả đắng, đã không phải lần đầu tiên.

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Từ Lâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Da mặt người như thế này, rất vui vẻ sao?

Trong phòng bếp!

Dương Hiên đứng ở chỗ này, lại là có thể nhìn thấy cảnh tượng bên ngoài đường phố Trường An.

Vị kia Viên Ngoại Lang cùng mấy vị binh lính, cùng chuẩn bị rời đi nơi này.

Dương Hiên lại là mặt không hề cảm xúc, trong mắt lập loè hàn mang, ngón tay hơi bắn ra, một đám quang mang hội tụ ở trên ngón tay, sau đó hướng về trên thân những người kia bắn tới.

Hào quang tốc độ cực nhanh, bám vào ở trên những người này.

Căn bản không một người phát hiện!

Dương Hiên mặc dù sớm đã động sát tâm, bất quá bây giờ xem ra, còn không phải thời cơ tốt nhất, thế nhưng Dương Hiên cũng sớm đã tuyên án bọn họ tử hình.

Chẳng qua là vấn đề thời gian a!

Đám người kia, triệt để mà chọc giận Dương Hiên, Dương Hiên cũng không tiếc dùng Tích Phân, đến thanh trừ hết bọn họ.

...

Một lát sau, Dương Hiên khôi phục tâm tình vui vẻ, sau đó từng bát Thịt Dê Bọt Biển được Võ Chiêu cho bưng đi ra.

Nhìn tốc độ hoàn thành nhiệm vụ, lại chỉ còn nhiều hơn ba mươi phần, nhiệm vụ sẽ hoàn thành, Dương Hiên khẽ gật đầu.

Xem ra nhiều nhất chỉ cần hai ngày thời gian, liền có thể hoàn thành nhiệm vụ, mở khóa món ăn mới.

Đây đối với Dương Hiên tới nói, coi như là một cái sự tình hơi hơi có thể làm hân hải lòng trong lúc này.

Bất quá trước lúc này, hay là cần phải đi giải quyết một ít Xú Trùng mới phải.

...

Trình Giáo Kim bọn họ ăn như hùm như sói, rất nhanh đem những bát Thịt Dê Bọt Biển giải quyết xong xuôi.

Trình Giáo Kim ngồi ở chỗ đó, hải lòng vỗ vỗ bụng.

Duy nhất làm hân bất mãn chính là, không thể ăn thêm một chén nữa, nếu không phải vậy, hân e sợ mỗi ngày đều muốn ngồi xổm bên trong tủi lâu này, căn bản không đi ra.

Sau khi trả tiền xong xuôi, Trình Giáo Kim đứng lên.

"Đi thôi, đi tìm Binh Bộ thượng thư hỏi một chút, rốt cuộc là cái tình huống thế nào." Trình Giáo Kim sắc mặt lạnh xuống, chính là bởi vì làm khai quốc công thần.

Vì lẽ đó hân đối với Đường Triều cảm tình, vô cùng dày đặc.

Căn bản không thể nào chấp nhận được, bọn họ khổ cực đánh xuống giang sơn, nhưng lại là bị đám người kia chà đạp.

Trong lòng vẫn luôn là tức giận không thôi!

"Vâng!"

Trình Xử Tự cùng Trình Xử Lượng tất cả đều ứng một tiếng.

Trình Giáo Kim cất bước chuẩn bị ra ngoài, lại là nghĩ đến cái gì, sau đó lại là quay đầu lại nhìn Dương Hiên: "Nhà này Tước Tiên Lâu, chỉ cần không làm ra sự tình gì trái với pháp luật của Đường Triều, như vậy ta Trình Giáo Kim, bảo vệ người vô sự. Nếu như còn có người đến trong cửa hàng của người gây sự, cứ trực tiếp đến Trình phủ tìm ta."

Cái này một cửa tiệm, Trình Giáo Kim tự nhiên là muốn bảo vệ tới.

Nếu không làm vậy lỡ may có người phá tan cửa tiệm, Trình Giáo Kim chẳng phải là muốn tiếc nuôi cả đời.

Võ Chiếu có chút giật mình, trước mắt cái tên mập Tiểu Hắc không có danh tiếng gì này, lại là đại danh đình đình Lô Quốc Công, Hồn Thế Ma Vương Trình Giáo Kim.

Nàng tự nhiên là từng nghe nói danh tiếng của Tam Bản Phủ Hồn Thế Ma Vương!

Trong lòng bừng tỉnh đại ngộ, chẳng trách cái kia Viên Ngoại Lang sợ hãi Trình Giáo Kim như thế, thân phận như vậy, trừ Dương Kim Hoàng Đế ra, còn có ai dám đối với hắn không phải là tôn kính vạn phần.

Dương Hiền lại có thể được Trình Giáo Kim ưu ái, điểm này.... Võ Chiếu đối với Dương Hiền sùng bái, càng thêm tăng thêm mấy phần, không hổ là chủ cửa hàng nhà mình, chính là lợi hại.

Dương Hiền nghe vậy, cũng là hơi run run, hắn không nghĩ tới Trình Giáo Kim sẽ đối với hắn nói ra chuyện nhân tình như vậy.

Lúc này chính là gặt gù, dự định nói một tiếng.

"Không cần cảm ơn, cái này vốn là chức trách của lão phu." Trình Giáo Kim đại nghĩa lắm nên nói.

Kết quả, Dương Hiền không tiếp tục lên tiếng.

Cái này làm cho Trình Giáo Kim có chút buồn bực: "Trong lòng ngươi liền không hề có một chút cảm động. Liền không hề có một chút ý nghĩ muốn vì ta thay đổi quy tắc."

Dương Hiền mặt tối sầm lại, căn bản không để ý đến Trình Giáo Kim.

Trình Giáo Kim không nhìn được lắc đầu một cái, người này, lại không có chút nào trúng kế.

"Đa mặt người như vậy, rất vui vẻ sao?"

Dương Hiền hỏi ngược một câu.

Trình Giáo Kim không nghe được Dương Hiền nói là có ý gì, lúc này chính là kêu gọi người nhà họ Trình, lần thứ hai mệnh mông cuộn cuộn rồi đi Tước Tiên Lâu.

Sau đó chuẩn bị hướng về Binh Bộ, tìm kiếm cái kia Binh Bộ thượng thư, để hỏi rõ ràng.

Dương Hiền không nhìn được lộ ra một vết nụ cười, cái này Trình Giáo Kim là một Tiểu Hắc tên mập, bình thường xem ra hết sức nghiêm túc hung hãn, nhưng còn là có thêm một mặt tính cách Lão Ngoan Đồng.

Khả năng này là mỗi cá nhân, cũng có được một mặt, chỉ là bình thường không quá biểu hiện ra ngoài thôi.

Buổi chiều phát sinh chuyện này, cũng không có làm ảnh hưởng đến sinh ý trong quán Dương Hiền.

Thời điểm đến giờ cơm buổi tối, lần thứ hai hiện ra đến không ít khách nhân.

Mãi đến tận thời điểm khi sắp muốn cầm đi lại ban đêm, mới xong xuôi.

Trong quán có vẻ trống rỗng, thế nhưng hết thấy đều ngay ngắn rõ ràng, dù sao có Võ Chiếu ở đây, phụ trách chuyên môn thu thập những vật này.

Dương Hiền cái gì cũng không cần đi lo lắng, chỉ cần chuẩn bị Thịt Dê Bọt Biển luôn đầy đủ là được.

Đem cuối cùng hai bát Thịt Dê Bọt Biển cho mỗi người một bát, sau khi ăn xong, Võ Chiếu ở trong phòng bếp rửa bát, trên mặt lại là mang theo hài lòng nụ cười.

Hôm nay mặc dù ra không ít chuyện, thế nhưng nàng làm được còn xem như không tệ, cũng chưa từng xuất hiện khách nhân nào làm khó dễ nàng, ngoại trừ cố sự đến tìm cơ cái kia Viên Ngoại Lang bọn họ, Dương Hiền cũng sẽ không keo kiệt chính mình ca ngợi, quay về Võ Chiếu các loại cổ vũ.

Trong lòng nàng tự ti tâm tình, đã sớm biến mất không còn tăm hơi.

"Được, ngày hôm nay sự tình xem như làm xong, người về sớm một chút đi." Dương Hiền nói, ngày hôm nay là lần thứ nhất đem Thịt Dê Bọt Biển toàn bộ bán đi.

Không hề có một chút lãng phí, điểm này Dương Hiền hay là không nghĩ tới.

"Ừm tốt."

Võ Chiếu liếc mắt nhìn bên ngoài, cũng sắp tới thời điểm cầm đi lại ban đêm, là thời điểm phải về nhà, ngày hôm nay vẫn không tính là thật là mệt, ăn hai bát Thịt Dê Bọt Biển.

Cảm giác tỉnh lực dồi dào không ngớt, tựa hồ so với trước đây càng có sức lực.

Dáng dấp như vậy biến hóa, cũng làm cho Võ Chiêu khá là ngạc nhiên.

Dương Hiền nhìn Võ Chiêu rời đi, sau đó chính là đóng đại môn, thổi tắt đèn trong quán, Tước Tiên Lâu lập tức sa vào đêm trong bóng tối.

Dương Hiền lại là cũng không có lựa chọn nghỉ ngơi, mà là về mặt lạnh lẽo, ánh mắt trong bóng đêm, như cũ là lập loè hàn mang.

Sau đó tiêu tốn một điểm Tích Phân, từ hệ thống bên trong đổi lấy một thân y phục dạ hành.

Theo sát lấy mặc vào, cả người bị y phục dạ hành cấp bao bao bọc, dường như trốn vào đêm trong bóng tối, không chú ý, căn bản không phát hiện.

Sau đó Dương Hiền mở cửa sổ ra, hơi điểm nhẹ, chính là nhảy xuống Tước Tiên Lâu.

Nhìn trên đường phố không có một bóng người, Dương Hiền mỉm cười nhìn về một hướng, sau đó cấp tốc biến mất ở bóng đêm mịt mờ bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Từ Lâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Hiểu lầm

Giang phủ!

Nơi này đã bị quan binh hoàn toàn vây quanh.

Viên Ngoại Lang Giang Nham ngồi ở bên trong gian phòng của mình, không có một chút nào buồn ngủ, mâm cơm bên cạnh cũng đã nguội lạnh.

Cho dù đói bụng không ngớt, thế nhưng hắn vẫn không muốn ăn uống.

Trong đầu, đều là hiện ra hình ảnh xảy ra lúc sáng, ánh mắt đờ đẫn, nhưng trong lòng thì hối tiếc không thôi.

Hắn không nên lựa chọn làm chuyện như vậy, cuối cùng không có được một chút chỗ tốt nào, ngược lại là đem tính mạng mình bỏ đi vào.

Trình Giáo Kim tìm Binh Bộ thượng thư, Binh Bộ thượng thư tự nhiên sẽ không ngu xuẩn, trốn tránh đem toàn bộ trách nhiệm toàn bộ đẩy trên người hắn, chính mình lại trở thành kẻ thế mạng.

Cũng không có ai đến đây cứu vãn hắn!

Quan binh đem hắn bao vây, kỳ thực chính là giam lỏng ở đây.

Bọn họ đang thương lượng xử lý Giang Nham như thế nào, chờ đến khi có kết quả sau cùng, chỉ sợ là sẽ ở tù, những quan binh này sẽ ngay lập tức nhảy vào trong phòng hắn, đem hắn giải đến quan phủ.

Bởi vì hắn là Viên Ngoại Lang nên hoàn cảnh có tốt hơn chút, còn mấy tên quan binh đi theo đã sớm đã bị nhốt, ngay cả phó quan của hắn cũng không ngoại lệ.

Phòng chường cũng có khả năng bị chém đầu.

Nghĩ đến đây, Giang Nham liền cực kỳ tuyệt vọng... Chính mình ngàn vạn lần không nên lựa chọn đi trêu chọc Dương Hiền a... cuối cùng lại đem tiền đồ đang lên của mình hủy diệt.

Cột kẹt một tiếng!

Cửa phòng đột nhiên mở ra.

Giang Nham đưa lưng về phía cửa, nghe có người đi tới.

Không nhận được nói: "Ta không phải là đã nói, ai cũng không nên tiến vào, ta cũng không ăn cơm. Chẳng lẽ lỗ tai các người điếc hết hay sao?"

Theo sát lấy, cửa đóng lại, sau đó có tiếng cài chốt.

Tiếng bước chân lại tiếp tục vang lên!

Giang Nham còn tưởng là bọn hạ nhân, vốn hấn hiện tại đang có trạng thái cực kỳ tuyệt vọng, trong lòng lửa giận bốc lên, vội vàng xoay người lại chuẩn bị lớn tiếng răn dạy tên hạ nhân có mắt không trông này.

Thế nhưng vừa quay đầu lại, hấn liền con mắt trừng lớn, lộ ra vẻ khiếp sợ kinh hãi.

Một đạo thân ảnh cao to, xuất hiện ở trước mặt hấn.

Cả người đều là ăn mặc y phục dạ hành, mặt cũng mang khăn che mặt, chỉ lộ ra một đôi con mắt sắc bén, cứ như vậy nhìn chăm chú lên hấn, ánh mắt băng lãnh.

Hấn căn bản không thể tưởng tượng nổi, bên ngoài có tầng tầng lớp lớp quan binh canh gác, làm sao sẽ có người thần không biết quỷ không hay, tiến vào trong gian phòng của mình.

"Hấn làm thế nào đi vào?"

Giang Nham làm sao cũng không nghĩ ra, thế nhưng là bởi vì bản năng e ngại, vội lui về phía sau.

"Ngươi muốn làm gì."

Giang Nham lùi tới trên vách tường, sợ hãi nhìn Dương Hiên trước mắt, sau đó mở miệng hỏi: "Ta cảnh cáo ngươi, ngươi tốt nhất đừng kích động, không phải vậy.... Bên ngoài đều là quan binh, ta chỉ cần hơi la lên một tiếng, đến thời điểm quan binh đi vào, ngươi tuyệt đối cũng bị bắt lấy."

Dương Hiên đối với sự uy hiếp của hấn lại là không sợ chút nào.

Từng bước ép sát, bước chân cũng không phải rất nhanh, thế nhưng mỗi một bước rơi vào trong lòng Giang Nham, đều là một loại dày vò.

"Ngươi có thể thử xem."

Dương Hiên mở miệng nói.

Giang Nham nghe được thanh âm này, cảm giác rất quen thuộc, thế nhưng trong một khoảng thời gian ngắn hấn lại không nghĩ ra đã nghe qua ở đâu.

Nhưng nhìn thái độ Dương Hiên bình tĩnh như vậy, không có vẻ gì là sợ hãi, làm hấn cảm giác vô cùng đau lòng.

Bên ngoài có quan binh, hấn có thể lặng yên không một tiếng động đi vào, nhất định là có bối cảnh để dựa dẫm.

Tựa hồ cũng không có chút nào lo lắng Giang Nham la lên!

Giang Nham trong chốc lát nhớ tới đến cái gì, sau đó chỉ vào Dương Hiên hô: "Ngươi là hấn phái lại đây, có đúng hay không!"

Dương Hiên liếc mắt nhìn Giang Nham, sau đó hỏi: "Cái gì."

"Ngươi đừng giả vờ, ngươi nhất định là hấn phái lại đây. Không phải vậy.... Ngươi tuyệt đối sẽ không nhẹ nhàng như vậy đã đột phá tầng tầng quan binh vây quanh đây để đi vào, hơn nữa còn không sợ ta la lên. Bởi vì ngươi đã sớm qua lại với quan binh bên ngoài." Giang Nham vội vàng nói: "Nhất định là Tứ Hoàng Tử Lý Thái, hấn bởi vì biết ta làm chuyện này không có tốt. Cho nên muốn sát nhân diệt khẩu, không muốn lưu lại dấu vết nào."

Giang Nham nói: "Chuyện này, chỉ có ta một người biết rõ. Vì lẽ đó hấn mới lo lắng ta sẽ tiết lộ ra ngoài, trực tiếp phái ngươi tới giết ta có đúng hay không."

Khuôn mặt Dương Hiên dưới khăn che mặt, xẹt qua một tia nghi hoặc.

Hấn cũng không lo lắng Giang Nham kêu to nguyên nhân là bởi vì hấn đã dùng hệ thống ngăn cách thanh âm nơi này, sau đó dựa vào tiêu tốn điểm Tích Phân truy theo dấu vết hấn đã gắn trên người Giang Nham lúc sáng.

Nửa đêm mới tìm được thời cơ lại đây, còn những quan binh bên ngoài kia không có khả năng phát hiện được hấn.

Hấn không nghĩ tới Giang Nham lại là hiểu lầm, không đánh đã khai.

Trực tiếp đem kẻ chủ mưu phía sau lưng khai ra, chính là Tứ Hoàng Tử Lý Thái.

Dương Hiên sắc mặt đã sớm trở nên dị thường lạnh lẽo, cái tên Lý Thái này thật đúng là không từ thủ đoạn a, nhiều lần đều muốn đối phó mình.

Dương Hiên lúc này đối với Lý Thái đã động sát tâm. Từ trước đến giờ hấn chưa bao giờ có ý nghĩ muốn giết người như lúc này.

Thiên đường có lối ngươi không đi, Địa Ngục không lối ngươi lại muốn xông vào.

Những lời này để hình dung Lý Thái là lại thích hợp, cho dù hấn là Hoàng Tử, ở trước Dương Hiên cũng là không có bất kỳ sức chống cự nào.

Dương Hiền nếu muốn giết hán, dễ như ăn cháo...

Lý Thái đã triệt để chọc giận Dương Hiền!

"Ta là vì Tứ Hoàng Tử mà làm việc, nhưng không ngờ lại bị nhốt, thậm chí càng có khả năng bị chặt đầu. Tứ Hoàng Tử đã không cứu ta vậy mà lại còn phải người tới giết ta!" Giang Nham cực kỳ tuyệt vọng nói: "Hán không thể nhớ lại ta không có công lao thì cũng có khổ lao mà giúp ta một lần sao."

Dương Hiền đã biết ngọn nguồn, đối với Giang Nham này cũng là mất đi hứng thú.

Ở đây, để ngăn cách thanh âm mỗi phút hán đều tiêu hao Tích Phân.

Cho nên trực tiếp dứt khoát giết chết Giang Nham, vẫn có thể bớt đi một ít điểm Tích Phân.

Hán cũng không có giải thích gì nhiều, liền để Giang Nham mang theo thống hận đối với Tứ Hoàng Tử Lý Thái đi xuống địa ngục, hiểu lầm của Giang Nham đối với Dương Hiền ngược lại là làm hán bớt rất nhiều công sức.

Không nói một lời, liền hướng về Giang Nham đi đến.

Giang Nham lại là lớn tiếng mà la lên, thế nhưng bên ngoài không một người có thể nghe được, nửa ngày cũng không có động tĩnh nào của quan binh hết, trên mặt hiện đầy sợ hãi về tuyệt vọng: "Đừng có giết ta!"

Dương Hiền một tay nhắc lên cổ họng hán, sau đó không có một chút nào thương hại, dùng lực vặn một cái.

Xoạt xoạt một tiếng, Giang Nham trợn mắt lên, chết không nhắm mắt.

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Từ Lâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Lý Thái khiếp đảm

Giang Nham mất mạng!

Dương Hiền triệt tiêu hiệu quả ngăn cách âm thanh xung quanh căn phòng từ hệ thống, dù sao mỗi phút liền tiêu hao mười giờ Tích Phân, cái này khiến Dương Hiền trong lòng có chút đau xót a...

Nếu Giang Nham đã giải quyết xong, như vậy ở lại chỗ này cũng còn gì tất yếu nữa.

Hán muốn hảo hảo suy nghĩ đem Lý Thái chém giết như thế nào.

Ở thời đại này, giết một người lại là một việc hết sức đơn giản, không có quân chế, không có các công nghệ cao thì sẽ không điều tra ra được gì hết, liền ngay cả phân biệt dấu vân tay đều không có.

Cho dù có khám nghiệm tử thi, cũng không thể điều tra khẳng định được hung thủ đến tột cùng là người nào.

Rất nhiều lúc, quan phủ chỉ có thể ghi nhận sự tình mà không thể điều tra được gì.

Cái này thực sự không phải là bọn họ không muốn quản, mà là hung thủ nếu như làm sạch sẽ một chút, bọn họ căn bản điều tra không ra bất luận chứng cứ gì.

Giang Nham chết, khả năng tin tức này sẽ bị đề xuống, dù sao hán thân là Viên Ngoại Lang, ngoài ý muốn chết ở trong nhà.

Thế nhưng là thân phận Lý Thái lại không tầm thường.... Người ta chính là Hoàng Tử, nếu Dương Hiền giết hán, Lý Thế Dân nhất định sẽ tức giận, yêu cầu tất cả mọi người điều tra chuyện này.

Dương Hiền tuy không sợ bất cứ phiền toái gì, nhưng cũng không cần phải làm như thế.

Hơn nữa để Lý Thái cứ như vậy chết, chẳng phải là quá mức tiện nghi hán.

Dương Hiền cũng không có có hảo tâm như vậy mà buông tha Lý Thái, cái đầu Lý Thái tạm thời gọi đó chờ hán đi lấy sau.

.....

Cái chết của Giang Nham, bọn hạ nhân sau nửa đêm mới phát hiện.

Dù sao bên trong phòng hắc còn sáng đèn, bọn họ liền muốn qua nhìn, gõ cửa nhiều lần cũng không có bất kỳ phản ứng nào.

Liền đánh bạo mở cửa đi vào, mới nhìn thấy Giang Nham bị bẻ gãy cổ bị, nằm ở nơi đó, phỏng chừng đã chết mấy canh giờ, thi thể cũng bắt đầu cứng ngắt.

Bọn hạ nhân đã bị hù mất hết hồn vía la toáng lên, nghe có động tĩnh quan binh liền xông tới.

Bọn họ cũng cảm thấy rất nghi hoặc, Giang Nham rất rõ ràng là bị người bẻ gãy cổ mà chết, thế nhưng bọn họ ở bên ngoài một ngày một đêm bảo vệ, căn bản không có nhận ra được bất kỳ khí tức nào từ bên ngoài đi vào.

Đừng nói là người, coi như là một con ruồi cũng không bay vào được.

Thế nhưng hung thủ không biết làm cách nào đi vào, còn thần không biết quỷ không hay mà giết chết Giang Nham, bọn họ suốt cả buổi tối đều tin chắc là không nghe thấy bất kỳ thanh âm gì.

Bọn họ ngay lập tức đem tin tức này cho phong tỏa lại, sau đó vội vã bẩm báo lên Bình Bộ.

Mọi thứ diễn ra đúng như Dương Hiền suy đoán, một điểm sai đều không có!

....

Tứ Hoàng Tử Lý Thái cung điện.

"Giang Nham chết."

Lý Thái sắc mặt biến đổi hết sức khó coi, nghe thuộc hạ báo cáo tin tức với hắn.

Giang Nham thực sự không phải là hắc giết.

Lúc trước nửa đường Trình Giảo Kim nhảy ra cản trở, Lý Thái cũng là rất bất đắc dĩ, không chút do dự mà lựa chọn đem Giang Nham cho làm con tin thí, trực tiếp bỏ rơi.

Hắn cũng không lo lắng Giang Nham dám đem mình khai ra, dù sao hắn thân là Hoàng Tử, lúc trước Lý Thái cũng không phải chưa hề nghĩ tới sát nhân diệt khẩu.

Chỉ là để ngừa vạn nhất, Lý Thái vẫn là hết sức cẩn thận suy tính cách làm. Để tránh khỏi bại lộ chính mình, nếu để tất cả mọi người đều biết sự việc chỉ vì một mâu thuẫn nho nhỏ với một tên thảo dân, hắn liền muốn dồn người ta vào chỗ chết.

Loại hoàng tử này, làm sao có thể làm hoàng đế.

Nhất định sẽ để không ít đại thần hết sức kiêng kỵ, như vậy khi hắn lôi kéo những nhân mạch, cũng là không có một chút tác dụng.

Nhất là còn có Trình Giảo Kim làm hắn vô cùng khó chịu.

Nhưng hắn còn chưa kịp động thủ, cũng đã có người đi trước hắn một bước, cái này làm Lý Thái trong lòng có chút kiêng dè không thôi.

"Là ai?"

Lý Thái tâm niệm trong đầu thật nhanh xẹt qua một đạo thân ảnh lạnh lùng.

Lý Thái đồng tử co rụt lại: "Là Dương Hiền!"

Hắn cảm thấy kinh người, lần trước chính mình phái một nhóm sát thủ đi giết Dương Hiền đến nay vẫn bất vô âm tín, đoán chừng là lành ít dữ nhiều.

Trước hắn còn không có để Dương Hiền ở trong lòng, chỉ là một tên lão bản tử lâu, có thể có năng lực gì mà đem những sát thủ kia toàn bộ giết chết, hơn nữa còn không để lại bất cứ dấu vết gì.

Đây căn bản là chuyện không có khả năng!

Thế nhưng cái chết của Giang Nham xuất hiện lần nữa, hắn cảm thấy sự tình cũng không có đơn giản như vậy.

"Cái tên Dương Hiền này....."

Lý Thái trong mắt lập loè một tia Sát Ý, đồng thời cũng có chút kiêng dè.

Dương Hiền, hắn dám có thái độ như thế đối xử với mọi người, chính là bởi vì là có thực lực, lúc trước đem chính mình cho kéo vào đến trong danh sách

đen, hắn còn tưởng rằng thuần túy là nhắm vào chính mình.

Thế nhưng hiện tại nghiền ngẫm lại liền cảm thấy cực kỳ đáng sợ, người ta căn bản là đã biết mình phải người đi ám sát hắn, vì lẽ đó người ta mới đưa chính mình cho kéo vào danh sách đen.

Dương Hiên có thể không để lộ chút âm thanh nào liền giết chết Giang Nham.

Càng giống là cảnh cáo đối với mình.

Lý Thái cả người run lên một cái, Dương Hiên có thể thần không biết quỷ không hay mà đem Giang Nham giết chết, tương tự cũng có thể thần không biết quỷ không hay mà lên vào đến trong hoàng cung, đem chính mình giết.

Nếu như mình thật sự chọc giận đến Dương Hiên, đối phương tuyệt đối sẽ không chút do dự nào mà đem chính mình chém giết.

Hắn đột nhiên ý thức được, chính mình vẫn bỏ qua thân phận Dương Hiên, hắn vẫn luôn là rất thần bí, tuy nhiên người có can đảm dám đối kháng với Hoàng Tử, làm sao có khả năng có bối cảnh thấp kém.

Trước Lý Thái căn bản không có đem tên thảo dân Dương Hiên để ở trong mắt, cho rằng so với chính mình đơn giản là khác nhau một trời một vực.

Chính mình là muốn kế thừa hoàng vị Chân Mệnh Thiên Tử, mà đối phương lại chỉ là một tiện dân, một thân phận cực kỳ thấp kém, thương nhân!

Nhưng lần trước sát thủ đi qua, đối phương rất rõ ràng đã biết thân phận mình, Dương Hiên còn dám đối xử như thế với mình, nếu không phải là đầu óc có vấn đề, chính là có thực lực cao.

Lý Thái càng nghiêng về loại thứ hai.

Không phải vậy... Trình Giảo Kim làm sao có thể đi giúp hắn.

Lý Thái lập tức bắt đầu xoắn lên, trong lòng âm thầm có chút hối hận, chính hắn trăm phương ngàn kế nhiều năm như vậy, chính là vì hoàng vị, tuyệt đối không thể xuất hiện bất kỳ sai lầm.

Nhưng này một tên thảo dân mà hắn không để vào mắt, bây giờ đột nhiên nhảy ra, hơn nữa rất có thể trở thành vấn đề trí mạng, ảnh hưởng đến con đường lên ngôi của mình.

Điều này làm hắn vô cùng khó chịu, căn bản không biết xử lý như thế nào.

"Xin lỗi."

Lý Thái trong óc trong nháy mắt liền phủ định ý nghĩ này, hắn ngao khí mười phần, để hắn đi xin lỗi một tên thảo dân đã nhiều lần không cho mình mặt mũi là không thể nào.

"Khoảng thời gian này, trước an vững vàng một hồi, cẩn thận mà điều tra một hồi nội tình Dương Hiên."

Lý Thái trong con ngươi quang mang lấp lánh, từ từ tự hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mờ Tỉu Lâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 47: Đến mà không trả lễ là không hay

Xử lý xong mọi chuyện, Dương Hiên liền trở lại Tước Tiên Lâu.

Dù sao có hệ thống, hắn cũng không cần lo lắng bất cứ vấn đề gì.

Thực lực mình, hắn tính toán đã đến Âm Kinh, thế nhưng thân thể hắn trải qua cường hóa, thực lực cơ bản là trên một bậc.

Những quan binh kia, đều là người bình thường, làm sao có khả năng phát hiện được hắn.

Bất quá lần này, tiêu tốn hơn bốn mươi điểm tích lũy, nhưng Dương Hiên cũng không để ý, xử lý xong gia hỏa phiền toái Giang Nham này, tiếp theo sẽ cẩn thận mà chơi đùa cùng Lý Thái một chút.

Về phần dấu vết của mình lưu lại ngày hôm qua, hệ thống cũng thay hắn xóa đi, trừ phi là chính mình tự tay lấy ra, không phải vậy... Không ai sẽ biết là mình làm.

Coi như bọn họ hoài nghi mình, cũng tìm không ra bất luận chứng cứ gì.

Bất kể là thời cổ đại hay là hiện đại, muốn định tội một người đều cần có chứng cứ.

Võ Chiêu hôm nay đến rất sớm, Dương Hiền cũng không nói thêm gì, sau này còn phải hảo hảo dạy dỗ Võ Chiêu, mới có thể bỏ tật xấu này.

Bất quá nhìn Võ Chiêu, bình thường khi nghỉ ngơi, hình như thích nhất ngồi ở trên ghế nâng cằm lên nhìn mình.

Một mặt về sùng bái!

Võ Chiêu đối với Dương Hiền là có cảm kích đồng thời còn có sùng bái.

Người chưởng quỹ này tuổi xấp xỉ với chính mình, thế nhưng là năng lực lại xuất chúng, liền ngay cả đại nhân vật như Trình Giáo Kim đều đứng ra trợ giúp Dương Hiền.

Hơn nữa thoạt nhìn Dương Hiền đối với mọi chuyện cũng không hoảng hốt!

Nhất là chuyện xảy ra ngày hôm qua, Võ Chiêu càng ngày càng sùng bái Dương Hiền.

Dương Hiền cảm thấy có chút kỳ quái!

Bị một vị thiếu nữ xinh đẹp như hoa sùng bái, là một loại cảm giác rất thành công, Dương Hiền ở bề ngoài không thể hiện ra gì nhưng trong lòng vẫn là mang theo một cảm giác đắc ý.

Chỉ là.... Chỉ có hắn biết rõ vị thiếu nữ trước mắt này so với lịch sử không giống nhau lắm, nếu như lịch sử không xuất hiện chuyện ngoài ý muốn thì phải đến mấy năm nữa mới xuất hiện, đã bị nhận vào đến trong cung, được Lý Thế Dân coi trọng, liền bắt đầu cơ đồ bá nghiệp.

Được gọi là Hoàng Đế tại vị trong thời gian dài nhất Hoàng Đế!

Thiên cổ đệ nhất Nữ Đế!

Nhưng trước mắt Võ Chiêu này ánh mắt đơn thuần trong suốt, lá gan có một chút khiếp nhược, bất quá ở trước mặt Dương Hiền cũng có dáng dấp một thiếu nữ hoạt bát.

Một thiếu nữ như vậy, hẳn làm sao cũng không nghĩ ra lý do sau này tại sao lại biến thành Nữ Đế có thủ đoạn độc ác.

Dương Hiền lắc đầu một cái, trong cung quả nhiên không phải là địa phương tốt lành gì.

Quả thực chính là một cái lò thiêu, ở bên trong hoàng cung mà không hề có một chút tâm kế, không ngừng trưởng thành, chắc là sẽ chết không toàn thây.

Đấu tranh nơi Hậu cung so với các cuộc chiến tranh nào khác thì mức độ khốc liệt cũng không kém hơn.

Còn Võ Chiêu như bây giờ không biết có giống như trong lịch sử bước lên con đường trở thành Nữ Đế hay không?

Bất quá bánh xe lịch sử loại này, Dương Hiền cũng không thể biết rõ được.

Thế nhưng suy nghĩ một chút, tâm tính Võ Chiêu thuần khiết như tờ giấy trắng, về sau nếu trở thành hắc ám như trong lịch sử liền khiến Dương Hiền có chút khó có thể tiếp thu.

.....

Một lúc sau lục tục nhiều khách nhân kéo vào quán.

Khiến Dương Hiền có chút bất ngờ là Lý Thừa Càn lại tới, thế nhưng lần này Dương Hiền lại không có tiếp xúc với bọn họ quá nhiều. Trường Nhạc công chúa nhìn thấy trong quán thêm một tiểu nhị, còn là một thiếu nữ xinh xắn. Về mặt tựa hồ có hơi không quá cao hứng, mấy lần trước đều bắt chuyện với Dương Hiền, lần này nhưng không có nói bất kỳ cái gì, trực tiếp rời đi.

Dương Hiền cũng không có để ở trong lòng, khả năng là ngày hôm nay Trường Nhạc công chúa không quá cao hứng thôi.

Bọn họ đều là người trong cung, ít nhiều gì đều có mang theo một điểm khí tức cao ngạo trong cung, gần vua như gần cọp, nếu như đồng ý, Dương Hiền cũng không muốn tiếp xúc với bọn hắn quá nhiều.

Trình Giáo Kim buổi trưa cũng không đến, ở lúc trời vừa sẩm tối liền mang theo hơn ba mươi người Trình gia rầm rập tiến về hướng Tử lâu.

Võ Chiêu biết rõ thân phận Trình Giáo Kim, có chút câu nệ cùng cẩn thận từng li từng tí một.

Bất quá ở lúc sau liền phát giác Trình Giáo Kim, tiểu lão đầu này tính khí tuy rất táo bạo, thế nhưng vẫn không phải là người khó tiếp xúc.

Cũng là hơi hơi thả lỏng một chút!

Lần này ăn xong, Trình Giáo Kim bọn họ không có gấp rời đi.

Ngược lại là tìm tới Dương Hiên, khiến Dương Hiên có chút bất ngờ.

"Giang Nham chết."

Trình Giáo Kim hạ thấp giọng quay về Dương Hiên nói, sợ Dương Hiên không biết Giang Nham là ai, còn bổ sung một câu: "Chính là tên Viên Ngoại Lang hôm qua tới tư lầu của ngươi gây sự."

"Chết???"

Dương Hiên biểu hiện một bộ mặt đầy kinh ngạc, hắn cũng không thể biểu hiện tự nhiên hồ hững được, nếu không phải vậy liền bị Trình Giáo Kim phát hiện ra manh mối.

Hay là không tốt lắm!

Trình Giáo Kim chăm chú nhìn chằm chằm Dương Hiên trước mắt, sau đó phát hiện không nhìn ra manh mối gì trên mặt hắn, mới từ bỏ.

Vuốt vuốt chòm râu: "Vâng, nửa đêm bị người lên vào đền trong nhà, sau đó bị người giết chết, cái cô bị bẻ gãy."

Trình Giáo Kim lại là thăm dò nói, dù sao thực lực Dương Hiên, hắn là tận mắt thấy, đối phó những quan binh này hết sức thành thạo, nói cách khác.... Dương Hiên là người luyện võ.

Giang Nham lại là đắc tội Dương Hiên, vì vậy hắn hoàn toàn có động cơ giết người.

"Ngươi cho rằng là ta giết."

Dương Hiên sắc mặt lạnh lùng nói.

Trình Giáo Kim về mặt có chút lúng túng, không nghĩ tới Dương Hiên trực tiếp như vậy, liền giải thích: "Không phải, ta đây không phải lại đây nói cho ngươi tin tức này sao."

Hắn cũng có chút đắn đo bất định, không xác định rõ, là người ở đằng sau màn sai khiến Giang Nham bởi vì do mình nhúng tay vào liền muốn sát nhân diệt khẩu, hay là Dương Hiên giết Giang Nham vì trả thù.

Thế nhưng hắn càng nghiêng về giả thuyết phía trước, dù sao nhiều cường giả như vậy, thần không biết quỷ không hay mà lên vào, cũng phải cần thực lực mạnh mẽ.

Có thể Dương Hiên động cơ giết người cũng tồn tại, nhất là sau lưng của hắn, Trình Giáo Kim suy đoán có bối cảnh khủng bố, phái ra một vị sát thủ thực lực mạnh mẽ cũng không khó lắm.

Dò hỏi nửa ngày, hắn cũng không hỏi ra được manh mối gì.

Dương Hiên cũng không giống như biết rõ chuyện gì, vì lẽ đó Trình Giáo Kim liền bỏ đi ý nghĩ trong đầu.

Bất quá trong lòng có chút kiêng kỵ, dù sao tiểu tử này cũng không phải dễ trêu.

Lấy hắn thông minh tài trí, có thể nghĩ ra trong đó có điều không bình thường, rất nhanh đầu mâu liền chỉ hướng Lý Thái, thế nhưng hắn không có nói ra, dù sao một điểm chứng cứ đều không có.

Dương Hiên nhìn thấy Trình Giáo Kim sau khi đi, khóe môi lại là hơi nhếch lên.

Hắn giết Giang Nham, thế nhưng cũng không phải đơn giản là trả thù mà để trả lại Lý Thái lễ vật nho nhỏ, Lý Thái sẽ phải gánh chịu nỗi oan này mà không thể biện hộ.

Đến mà không trả lễ thì không hay!

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Tư Lầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 48: Lý Thế Dân khiếp sợ

Tin tức Giang Nham tử vong, cuối cùng vẫn còn không có giấu được.

Cuối cùng đã truyền tới tai Lý Thế Dân.

Tin này trực tiếp làm Lý Thế Dân giận tím mặt, ngay thời buổi quốc thái dân an lại có phản tặc dám cả gan chém giết thần tử triều đình, hơn nữa... Hay là có ý định mưu phản.

Quả thực đây chính là đang gây hấn với uy nghiêm triều đình, trong suốt thời gian Lý Thế Dân trị vì thế nhưng là rất ít xuất hiện tình huống như thế.

Dưới chân Thiên Tử lại đường hoàng giết Giang Nham, thậm chí bọn quan binh canh gác bên ngoài cũng không phát hiện ra được động tĩnh gì, việc này làm Lý Thế Dân cảm thấy bên trong nhất định có chút chỗ quỷ dị.

Sự tình ra khác thường tất có yêu!

Lý Thế Dân liền hạ lệnh cho quan viên phụ trách vụ án Giang Nham cùng với những người khám nghiệm tử thi trực tiếp vào cung bẩm báo.

"Bẩm báo bệ hạ, Giang Nham chết là do bị người trực tiếp bẻ gãy cổ họng." Khám nghiệm tử thi đứng ở phía dưới, hồi đáp cẩn thận từng li từng tí một. Thân thể run lẩy bẩy, dù sao người ngồi trước mặt chính là đương kim thánh thượng.

Mặc dù Hoàng Thượng một mình quân ưu tú nhất từ trước tới nay.

Thế nhưng vẫn làm hấn cảm thấy sợ sệt!

"Vì lẽ đó theo ý của thảo dân là một người có võ công cao cường ra tay." Khám nghiệm tử thi tiếp tục nói: "Trước khi chết, trên mặt còn mang theo vẻ khiếp sợ cùng sợ hãi chết đi, vì vậy thảo dân suy đoán khi đối mặt với người này, hấn là làm hấn cảm nhận được cực lớn khiếp sợ."

"Hơn nữa....."

Khám nghiệm tử thi vẻ mặt cũng có chút khó nói.

Vị quan viên đứng ở bên cạnh, sắc mặt cũng là có chút khó coi, nhìn một chút Lý Thế Dân.

Lý Thế Dân nhìn ra một chút manh mối, sau đó vung tay lên nói: "Trực tiếp nói rõ cho trẫm, không thể có chút nào ần giấu!"

Khám nghiệm tử thi lúc này thân thể run lên, sau đó lại là liếc mắt nhìn vị quan viên kia, quan viên có chút do dự, bất quá vì sợ hãi thánh thượng tức giận, cuối cùng vẫn gật đầu.

Khám nghiệm tử thi lúc này liền móc từ trong lồng ngực ra một quyển giấy Tuyên Thành, phía trên còn tựa hồ bị thấm ướt.

"Bệ hạ, đây là thảo dân khi giải phẫu thi thể Giang Nham, phát hiện ở trong bụng hấn, tựa hồ là hấn sợ bị người phát hiện ra, cho nên trực tiếp ăn vào trong bụng."

Lý Thế Dân nhíu mày, nhìn những người này biểu hiện, trong lòng lúc này có chút nghi hoặc.

Sau đó mệnh lệnh thái giám đi qua lấy!

Thái giám liền đi xuống đem giấy Tuyên Thành lấy tới, bởi vì đã khô ráo, giấy Tuyên Thành nhìn có vẻ hơi thô ráp.

Thế nhưng bởi vì đã bị ăn vào trong bụng, vì lẽ đó chữ viết phía trên nhìn có chút mờ hồ, mặc dù vậy nhìn kỹ cũng có thể loáng thoáng thấy rõ.

"Nét chữ này...."

Lý Thế Dân nhìn chữ viết, tựa hồ có chút quen thuộc.

Sau đó lại là nhìn kỹ nội dung ghi trên tờ giấy: "Đi đem Tước Tiên Lâu phá hủy cho bản hoàng tử, ta sẽ cho người thắng liền nhị phẩm chức quan, việc này Trời biết Đất biết Người biết Ta biết, dám to gan có chút tiết lộ, giết không tha!"

Cuối cùng kí tên, có chút xem không rõ lắm.

Thế nhưng dám to gan tự xưng bản hoàng tử, nhất định là những nhi tử trong cung của mình.

Lý Thế Dân cau mày, chuyện này lại liên lụy đến nhi tử của mình, thế nhưng cụ thể là nhi tử nào, hấn lại là cẩn thận nhìn chăm chăm chữ ký trên tờ giấy.

Tên đã bị hủy diệt, tuy vậy loáng thoáng có thể nhìn thấy một chữ "Thái".

Lý Thái!

Lý Thế Dân trong đầu không chút do dự liền hiện lên tên một người.

Chẳng trách những quan viên này cùng nhóm khám nghiệm tử thi khó xử như vậy, nói vậy bọn họ cũng là nhìn ra trong đó một vài vấn đề đã vượt tầm bọn họ có thể quản được.

Vì vậy trước đó mới tuyên bố không tìm được hung thủ, chỉ dám phỏng đoán là bị báo thù.

Bọn họ không muốn đem vấn đề này liên lụy đến các hoàng tử.

Lý Thế Dân đã có thể khẳng định chắc chắn, hẳn cứ có cảm giác nét chữ này có chút quen thuộc..... Hiện nay có nhắc nhở, nét chữ này quả thực giống như đức Lý Thái.

Là nhi tử mình sùng ái nhất, hẳn làm sao có thể chưa quen thuộc Lý Thái.

Xác nhận chính là Lý Thái không thể nghi ngờ!

Thế nhưng là Lý Thái làm sao có thể dính líu đến chuyện này, hơn nữa Tước Tiên Lâu chỉ là một tửu lâu, làm sao có thể bị Lý Thái cừ hận như vậy.

Thậm chí không tiếc vận dụng quyền lợi, lệnh tên Viên Ngoại Lang này đi phá hủy Tước Tiên Lâu.

"Các khanh có biết Tước Tiên Lâu đến tột cùng là vật gì."

Lý Thế Dân ra hiệu thái giám đem tờ giấy cho thu lại, sau đó lại là quay về những người kia dò hỏi.

"Thảo dân không biết."

Khám nghiệm tử thi lắc đầu một cái.

Trong đó có một vị quan viên đứng ra: "Thần nghe nói, Tước Tiên Lâu là do một người họ Dương làm chương quỹ. Trước không có danh tiếng gì, thế nhưng sau đó.... sinh ý trong cửa hàng đột nhiên bắt đầu tốt lên. Hơn nữa tiếng người huyền ảo, vô số khách nhân hoan nghênh. Cũng nghe đồn, món ăn trong quán hẳn, đều là mỹ vị. Ăn một hồi, nhân sinh không tiếc."

"Đáng tiếc giá bán lại có chút kinh người, vì lẽ đó thần vẫn chưa từng đi." Quan viên giải thích nói.

Lý Thế Dân ngạc nhiên: "Còn có chuyện như vậy sao."

"Xác thực như vậy, nghe nói chương quỹ kia đặt ra rất nhiều quy củ. Nếu là không tuân thủ, sẽ vĩnh viễn không bao giờ tiếp đãi. Nhưng dù vậy, như cũ là có vô số người, đồ xô tới." Quan viên nói: "Vì lẽ đó sinh ý Tước Tiên Lâu, cũng là vẫn phát triển không ngừng."

Hắn thông minh không có nói Lý Thái, Lý Thế Dân hiện tại đột nhiên bắt đầu nhắc lên tò mò về Tước Tiên Lâu, hẳn rất muốn biết rõ chuyện này.

Lý Thế Dân gật gù, Tước Tiên Lâu thật là làm hắn sản sinh một chút hứng thú, nghĩ đến chỉ có món ăn mỹ vị cực kỳ, mới có thể có phản kích như vậy.

Thế nhưng dù là món ăn mỹ vị đến đâu, vẫn không được có thể so với được với những món ăn mỹ vị trong cung.

Bất quá chuyện này, đã liên lụy đến Lý Thái.

Lý Thế Dân về mặt hồ hững, thế nhưng trong đầu, lại là đang suy nghĩ chuyện này có liên quan với Lý Thái như thế nào.

Hắn làm sao lại có thể phát sinh mâu thuẫn với Tước Tiên Lâu, chỉ là một tửu lâu bình thường thôi.

Thậm chí còn gọi người trực tiếp đi dỡ xuống.

Hơn nữa cái chết của Giang Nham mọi nghi ngờ đều chỉ về phía Lý Thái.

Lý Thế Dân tuy còn không có chứng cứ rõ ràng nhưng trên căn bản cũng có thể đoán ra được.

"Cái này Lý Thái...."

Lý Thế Dân thật sâu thở ra một hơi, nhớ tới Lý Thái ở trước mặt mình cực kỳ ngoan ngoãn, thông minh lanh lợi, hiện nay hành động, lại là làm hắn cảm thấy có chút xa lạ.

Thủ đoạn lại độc ác như vậy!

Hoàng Đế thủ đoạn độc ác là không sai, thế nhưng cũng phải nhìn đối tượng, đối với bách tính bình thường là cần có được một tấm lòng nhân từ.

Hắn đã có thể minh bạch, Lý Thái trong suy nghĩ ý nghĩ đến tột cùng làm sao.

Nguyên bản trong lòng Lý Thế Dân đánh giá Lý Thái cực cao, thế nhưng hiện nay chuyện này xảy ra, làm Lý Thế Dân cũng là cực kỳ không thích.

Bất quá hắn tạm thời không có triệu Lý Thái lại đây dò hỏi rõ ràng, mà là muốn mau chân đến xem, Tước Tiên Lâu, đến tột cùng là cái tử lâu thần kỳ như thế nào.

Hay là, có thể ở nơi đó, thu thập được một ít manh mối.

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Tửu Lâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 49: Xuất cung

Đêm khuya, trong thư phòng, Lý Thế Dân đang ngồi xét duyệt tấu chương.

Bất quá trong đầu, lại là đang suy nghĩ về sự tình sáng nay. Lý Thái là nhi tử hắn thương yêu nhất tuy nhiên lại sau lưng hắn làm chuyện như vậy. Hắn có chút thất vọng đối với Lý Thái.

Không nhận được hơi hơi thờ dài.

Ở trong mắt hắn Lý Thái là người thông minh lanh lợi, đồng thời nhìn cũng có vẻ không bị cuốn vào cuộc tranh giành ngôi vị, đây cũng là điểm hắn hài lòng về Lý Thái nhất.

Thế nhưng hiện nay xem ra, Lý Thái cũng không có đơn giản như vậy.

Ngược lại là dã tâm rất lớn, thậm chí ngang ngược ngông cuồng, đối phương chỉ làm hắn không vừa lòng một chút liền muốn giết toàn gia, tru di cửu tộc.

Loại tính cách này ở trong mắt Lý Thế Dân là không thể chấp nhận được.

Hắn cũng có thể hiểu được đấu tranh ở trong cung rất tàn khốc, lúc trước hắn cũng là dẫn theo một đội nhân mã trực tiếp giết vào đến Huyền Vũ Môn.

Dùng máu ca ca của mình tế cờ để lên ngôi.

Không nghĩ tới, tình huống trong cung hiện cũng như thế, đã làm tính cách của Lý Thái thay đổi.

Tước Tiên Lâu chỉ bất quá là một cái tử lâu bình thường, đoán chừng là bởi vì trêu chọc đến Lý Thái, cho nên hắn mới phải làm ra hành động như vậy.

Muốn làm Hoàng Đế, nhất định phải vì bách tính mà suy nghĩ, lòng dạ hắn hẹp hòi như vậy làm sao có thể chưởng quản thiên hạ.

Lý Thế Dân trong đầu không ngừng tự hỏi.

Địa vị Lý Thái trong lòng hắn địa vị cũng là từ từ suy yếu, đã nhìn thấu bản tính con trai của mình, vì vậy Lý Thế Dân sẽ không còn tiếp tục sủng ái hắn nữa.

Lý Thế Dân rõ ràng trong lòng ở trong cung vốn là không có nói chuyện thân tình, thế nhưng hắn vẫn còn có chút hy vọng, muốn có được một ít thân tình.

Bây giờ nhìn thấy hiện thực tàn khốc, để hắn hiểu được đã không còn hy vọng sẽ có được thân tình trên con đường Đế Vương.

Lý Thế Dân không suy nghĩ thêm về chuyện này nữa, đối với việc xử trí Lý Thái cứ để từ từ mà tính, không vội vàng được, huống hồ hắn còn là nhi tử của mình.

Thân phận đặc thù, muốn xử lý cũng không có đơn giản như vậy.

Thiên tử phạm pháp thì cũng phải chịu tội như dân thường, câu nói này bất quá là câu nói đùa mà thôi, thật sự nếu có 1 ngày Lý Thế Dân làm chuyện phạm pháp, cũng sẽ không có người nào dám ra tay bắt hắn hết.

Lý Thế Dân cũng có thể hiểu được!

Sau khi phê duyệt xong xuôi tấu chương, Lý Thế Dân có chút mệt nhọc, bên ngoài đã là canh ba sáng, bụng đã có chút cồn cào.

Nhìn trên mặt bàn Ngự Thiện, Lý Thế Dân trong đầu đột nhiên hiện lên hình ảnh Trường Nhạc công chúa có một lần tìm mình, nói có một tử lâu có hương vị rất tốt.

Tên của tửu lâu hình như là....Tước Tiên Lâu!

Lý Thế Dân đối với Tước Tiên Lâu nổi lên sự hiếu kỳ càng ngày càng sâu, thậm chí thực sự muốn mau chân đến xem, đến tận cùng thần kỳ đến cỡ nào.

Có thể làm cho Trường Nhạc công chúa, cùng với Lý Thái đều là không tiếc xuất cung đi tới.

Lý Thái nếu sẽ cùng Tước Tiên Lâu phát sinh mâu thuẫn, nhất định là bởi vì ở nơi đó ăn cái gì mới có thể sản sinh đáng đáp như vậy tình huống.

Nhớ tới Trường Nhạc công chúa, Lý Thế Dân đột nhiên cảm giác, đã lâu không nhìn thấy nhi tử nữ nhi của mình.

Trừ cái kia Lý Thừa Càn, thân là Thái tử, mỗi ngày là nhất định phải đi vào triều sớm, thế nhưng thường thường có thể nhìn thấy hán, thượng triều kết thúc, liền vội vã mà đi, không biết đi bận rộn chuyện gì.

Lý Thế Dân chính vụ nặng nề, trước chưa từng đi nhiều dò hỏi.

Thế nhưng hiện tại đột nhiên phát giác, trước kia chút thường thường hội tìm đến mình Hoàng Tử các công chúa, hiện tại cũng đã không biết đi nơi nào.

Cái này to lớn trong cung, hán trên căn bản không có đụng tới.

"Đây là một tình huống thế nào."

Lý Thế Dân cực kỳ nghi hoặc, sau đó quay về bên cạnh lão thái giám dò hỏi: "Người cũng biết đoạn này thời gian, trăm những nhi nữ kia, cũng đang làm những gì, trăm đã rất lâu cũng không nhìn thấy bọn họ."

Lão thái giám là Lý Thế Dân tâm phúc, trung thành tuyệt đối làm bạn ở Lý Thế Dân bên người đã rất lâu.

Nhìn bề ngoài bề ngoài xấu xí, thậm chí có chút sắp xuống mồ đáng vẻ, vô cùng già yếu.

Thế nhưng hán chỗ thần kỳ, chỉ có Lý Thế Dân biết rõ.

Cái này trong cung phát sinh không ít chuyện, đều là trải qua vị này lão thái giám biết rõ.

Nghe được Lý Thế Dân mở miệng, nguyên bản đứng ở nơi đó có chút giống là tại đánh ngủ gật lão thái giám, chợt mở mắt ra, nguyên bản đục ngầu hai con mắt, giờ khắc này lại là Thanh Minh một mảnh.

Sau đó hơi khom người, dùng cái kia thái giám chuyên chúc đầy âm nhu thanh âm: "Lão nô mấy ngày nay phát hiện, công chúa và các hoàng tử... Liền ngay cả Thái tử cũng là thường thường xuất cung. Vì lẽ đó không quá xuất hiện ở trong cung, dĩ nhiên là khó có thể gặp được."

"Xuất cung."

Lý Thế Dân không rõ: "Bọn họ làm gì đây?"

"Cái này...." Lão thái giám có chút chần chờ.

Lý Thế Dân vung vung tay: "Không sao, có chuyện gì, cứ việc theo trăm nói. Trăm xá người vô tội, yên tâm lớn mật nói."

"Bọn họ dường như là.... Đi tới một nơi gọi là Tước Tiên Lâu, ở nơi đó thưởng thức mỹ thực. Nơi đó mỹ thực, ở Trường An vô cùng có tiếng, công chúa và các hoàng tử, hình như cũng đứng với nơi đó thực vật, có chút quyến luyến không quên. Vì lẽ đó thường thường cũng không có việc gì, liền gọi Thái tử gọi bọn họ đi ra ngoài."

Lão thái giám đang nói tới lời này thời điểm, vẻ mặt cũng là có chút lúng túng.

Những người này là cao quý Hoàng Tử công chúa, ở trong cung khắp thiên hạ mỹ thực, cái nào ăn không được, cái này Ngự Trù xem như chiêu nạp mỗi cái địa phương Danh Trù, đều có thể thỏa mãn bọn họ khẩu vị.

Thế nhưng lại còn chạy đi bên ngoài, ăn một quán rượu bên trong thực vật.

Lý Thế Dân nhíu nhíu mày đầu, hán ngay lập tức nhớ tới, là cái đám này Hoàng Tử các công chúa, có chút không ra thể thống gì, là truyền đi, ảnh hưởng cực sai.

Thế nhưng nghĩ lại, đột nhiên nhớ tới ngày nào đêm khuya, Trường Nhạc công chúa đến đây tìm kiếm tự mình.

Sau đó chính là hỏi: "Vậy Tước Tiên Lâu... Thực vật quả thực có mỹ vị như vậy, liền ngay cả Hoàng Tử cùng các công chúa, cũng đều quyến luyến không quên."

"Người lão nô này không rõ lắm, bất quá thịnh truyền, nơi đó thực vật, thật là đáng giá tán thưởng. Chủ quán thủ nghệ tinh xảo, chỉ cần ở nơi đó ăn thịt người, đều khó mà chống cự trong đó mỹ vị." Lão thái giám nói.

Nghe nói như thế, Lý Thế Dân đối với Tước Tiên Lâu hiếu kỳ, đã sớm dường như một đám lửa, hùng hực đất bốc cháy lên.

"Ngày mai, bồi trăm xuất cung một chuyến."

Lý Thế Dân nhàn nhạt quay về lão thái giám mở miệng nói.

"Không biết bệ hạ muốn đi đâu."

Lão thái giám cả gan đất dò hỏi một câu.

"Tước Tiên Lâu!"

Lý Thế Dân không chút do dự nói.

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Tiểu Lâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Nhiệm vụ hoàn thành

Ngày mai!

Tước Tiên Lâu.

Dương Hiền dậy thật sớm, sau đó chính là chuẩn bị đi nhào bột mì chế tác Thịt Dê Bọt Biển.

Ngày hôm nay, tâm tình của hắn còn xem như không tệ, một mặt là giải quyết xong vấn đề Giang Nham, sau đó thuận tiện cho Lý Thái một niềm vui bất ngờ.

Tờ giấy nhét vào trong bụng Giang Nham, mở phòng theo Lý Thái chữ viết, việc này đối với Dương Hiền tới nói, có được hệ thống quả thực chính là dễ như ăn cháo.

Lý Thái nhiều lần tấn công, Dương Hiền nếu là thật không hề có một chút phản ứng, như vậy thì thật không xem như nam nhân.

Bất quá... Dương Hiền cũng không muốn để Lý Thái bị chết thoải mái như vậy, từng bước một ăn mòn tâm linh đối phương, làm cho đối phương ở trong tuyệt vọng chết đi, đây mới là thoải mái nhất.

Lý Thái đã hoàn toàn chạm tới Dương Hiền nghịch lân, hắn chắc chắn phải chết.

Thêm vào hai người, bản thân chính là không chết không thôi.

Chỉ là ở trong mắt Dương Hiền, Lý Thái căn bản không đủ phân lượng thôi, Dương Hiền trở tay là hắn đã tan thành mây khói rồi a.

Dương Hiền chiều này, bất quá là dấu hiệu bắt đầu thôi.

Mặc dù Lý Thái không có khả năng tạo thành thực chất tính uy hiếp, bất quá cũng có thể để cho hắn đau đầu một trận, sau đó đón lấy mới là bắt đầu Dương Hiền trả thù.

Bất quá mấu chốt nhất là, nguyên nhân ngày hôm nay Dương Hiền tích cực như vậy cũng là bởi vì... Nhiệm vụ của hắn, sẽ hoàn thành. nhìn nhiệm vụ danh sách phía trên sở tự chỉ có hắn có thể với nhìn thấy, Dương Hiền trên mặt không khỏi hiện ra một vệt nụ cười.

Trong lòng có chút chờ mong!

Còn kém 64 phần, liền có thể hoàn thành nhiệm vụ, đối với hiện tại Tước Tiên Lâu tới nói, không cần đến thời gian một ngày, liền có thể đem nhiệm vụ hoàn thành.

Không có bất kỳ cái gì độ khó khăn!

Chính vì như thế, Dương Hiền mới dậy thật sớm, mắt chính là vì, hoàn thành nhiệm vụ kia.

Điều này làm cho Võ Chiếu vô cùng nghi hoặc, theo đạo lý tới nói, trước đây vào lúc này Dương Hiền đều là đang ngủ, ngủ được vô cùng an ổn.

Hơn nữa coi như là lúc làm Thịt Dê Bọt Biển, tinh thần cũng sẽ không cao như thế.

Ngược lại là buồn ngủ không ngót, vẫn đánh hắt xi.

Đối với cảnh này, nàng cũng không biết gọi là như thế nào, thế nhưng đối mặt Dương Hiên, nàng vẫn là rất rõ ràng, Dương Hiên không có ngủ no, tính khí thế nhưng là rất nguy hiểm.

Vào lúc này.... Nếu ai đụng vào phía trên mặt đi qua, như vậy hậu quả nhất định rất nghiêm trọng.

Lúc này Dương Hiên, lại là vô cùng tích cực, trên mặt còn mang theo nụ cười, thậm chí trong miệng, còn rên lên một ít bài hát nàng chưa từng nghe qua nhưng rất êm tai.

Dương Hiên ở Võ Chiêu trong mắt vẫn luôn là thần bí như vậy, nàng xưa nay đều không có nhìn thấu quá Dương Hiên đến tột cùng đang suy nghĩ gì.

Người khác là càng tiếp xúc, càng hiểu biết.

Thế nhưng Dương Hiên không giống nhau, càng tiếp xúc, sẽ phát hiện người này quả thực chính là động không đáy, trên thân bí ẩn hội càng ngày càng nhiều, hấp dẫn người khác địa phương, khẳng định liền.

Võ Chiêu rất thích xem dáng vẻ khi Dương Hiên hết sức chăm chú chế luyện Thịt Dê Bọt Biển, nam nhân khi chăm chú là đẹp trai nhất.

Cái này niên đại, mặc dù không có đáng đáp như vậy thuyết pháp.

Thế nhưng là cũng không ảnh hưởng Võ Chiêu thương thức Dương Hiên, cứ như vậy chống tinh xảo cảm, nàng thậm chí cảm thấy phải xem 1 ngày cũng sẽ không chán ghét.

Dương Hiên cái kia đẹp trai gò má, Võ Chiêu lại đột nhiên nhớ tới tới ngày hôm qua, mẹ mình cùng với nàng nói tới.

Mẹ mình, đang nhìn đại phu cùng uống thuốc, thân thể gần như cũng tốt, trong nhà hoàn cảnh bởi vì Võ Chiêu cải thiện không ít.

Vì lẽ đó khí huyết hồng hào không ít!

Chỉ là trải qua mẫu thân nàng nhắc nhở, Võ Chiêu mới phát hiện, bản thân bây giờ ở trong nhà, đề tài vĩnh viễn sẽ không gì ngoài Dương Hiên.

Mẫu thân nàng thậm chí nói, nếu như cảm thấy cái này Dương Hiên không nói bậy, nàng tự thân xuất mã, vì nàng đi làm mai.

Điều này làm cho Võ Chiêu e thẹn không ngót, thế nhưng không biết vì sao, khi mẫu thân của nàng nói ra chuyện làm mai, Võ Chiêu cảm thấy trong lòng mình không hề có một chút nào phản đối, thậm chí có chút chờ mong.

Thế nhưng là nghĩ tới đây, nhìn Dương Hiên thân ảnh cao lớn kia, Võ Chiêu lại có chút mất mát, như là Dương Hiên như vậy thần bí xuất sắc nam tử, há có thể chấp nhận một người có gia cảnh bản hàn như nàng.

Đều coi trọng Môn đăng Hộ đối, vạn nhất Dương Hiên không lọt mắt chính mình, nên làm gì.

Vừa giữa trưa, Võ Chiêu cũng ở vào tư tưởng đấu tranh bên trong.

Mãi đến tận Dương Hiên đem Thịt Dê Bọt Biển chế tác xong xuôi, bưng một bát đến trước mặt nàng, Võ Chiêu nhìn Dương Hiên ánh mắt, mới từ từ kiên định.

Hiện tại như thế này, đã để Võ Chiêu rất hưởng thụ.

Cho tới sau đó sự tình, sau này hãy nói đi.

Dương Hiên cũng không biết rõ Võ Chiêu trong cái đầu nhỏ lại muốn nhiều chuyện như vậy, từng ngậm từng ngậm mà đem Thịt Dê Bọt Biển cho nhét vào trong miệng.

Hắn muốn nhanh lên một chút giải quyết, sau đó mở cửa.

Dương Hiên còn là lần đầu tiên như thế chờ mong mở cửa.

.....

Rất nhanh, cửa lớn mở ra.

Bên ngoài chờ đợi các khách nhân, đã sớm là không thể chờ đợi được nữa mà đi tới.

Bất quá nhưng cảm thấy có chút kỳ dị, bởi vì khoảng cách so với lúc trước mở cửa, có thể nói là sớm không ít.

Điều này làm cho bọn họ có chút không quá quen thuộc, có phải hay không còn chưa mở cửa, có chút khách nhân vừa định muốn ngồi ở trên ghế, cũng

chần chờ đến mấy lần.

Dù sao.... Nếu còn chưa mở cửa, bọn họ liền tràn vào tới đây, không chừng sẽ chọc cho Dương Hiên giận, đến thời điểm đó lại đem bọn hắn cho kéo vào đến danh sách đen.

Làm khách nhân, bọn họ còn là lần đầu tiên như thế uất ức.

Thế nhưng là cũng không có bất kỳ biện pháp nào!

Ai kêu nhà này Thịt Dê Bọt Biển, thật là mỹ vị đây, ăn một miếng, làm người cả ngày cũng hoài niệm không thôi cái kia hương vị.

Đến khi Võ Chiêu nói tiếng hoan nghênh, bọn họ tâm mới xem như buông ra, xem ra hôm nay thật sự là mặt trời mọc ở hướng tây, cái này Dương Hiên lại mở cửa sớm như vậy.

Nhưng bọn họ chỉ có thể nghĩ ở trong lòng, vạn người như một không ai dám nói ra.

Nếu như bị Dương Hiên nghe được, phỏng chừng bọn họ liền vĩnh viễn chỉ có thể đứng ở cửa, không thể đi vào.

Dù sao lần trước Giang Nham sự tình, không ít người cũng nhìn thấy.

Liên quan bình cũng dám như là vứt rác rưởi một dạng ném đi, chớ nói chi bọn họ là những người bình thường thế này.

"Cho ta đến một phần Thịt Dê Bọt Biển!"

"Nơi này ba phần!"

"Nơi này 10 phần!"

"...."

Nương theo lấy không ít âm thanh hét to, Dương Hiên cũng là một bát một bát đem đến Thịt Dê Bọt Biển, sau đó liền nhìn mình tiến độ nhiệm vụ, một chút đề bạt.

Rất nhanh, theo tiến độ, nhiệm vụ một ngàn phần thức ăn, đã hoàn thành.

Chính thức đạt đến một ngàn phần!

Dương Hiên không chớp mắt nhìn chăm chăm vào danh sách nhiệm vụ, sau đó nghe được trong óc, truyền đến một trận thanh âm quen thuộc.

"Keng, nhiệm vụ hoàn thành, mở khóa món ăn mới."

Thanh âm này, có chút đã lâu không được nghe.

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Từ Lâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.